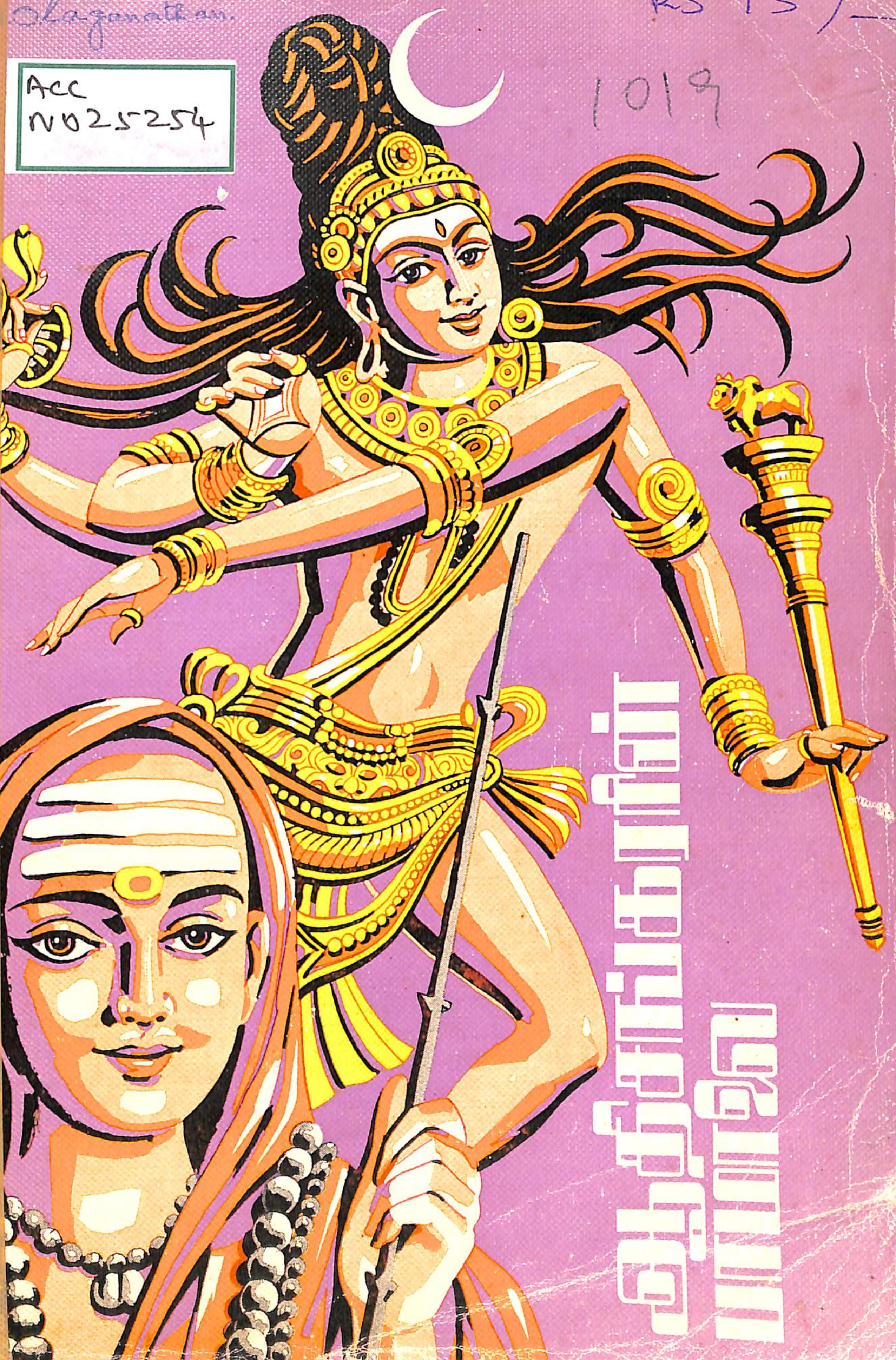
ஆதிசங்கரரின் பாமாலை





No. 658

Lord Shiva

J. B. KHANNA & CO.,
165/168 DEVARAJA MUDALI ST.

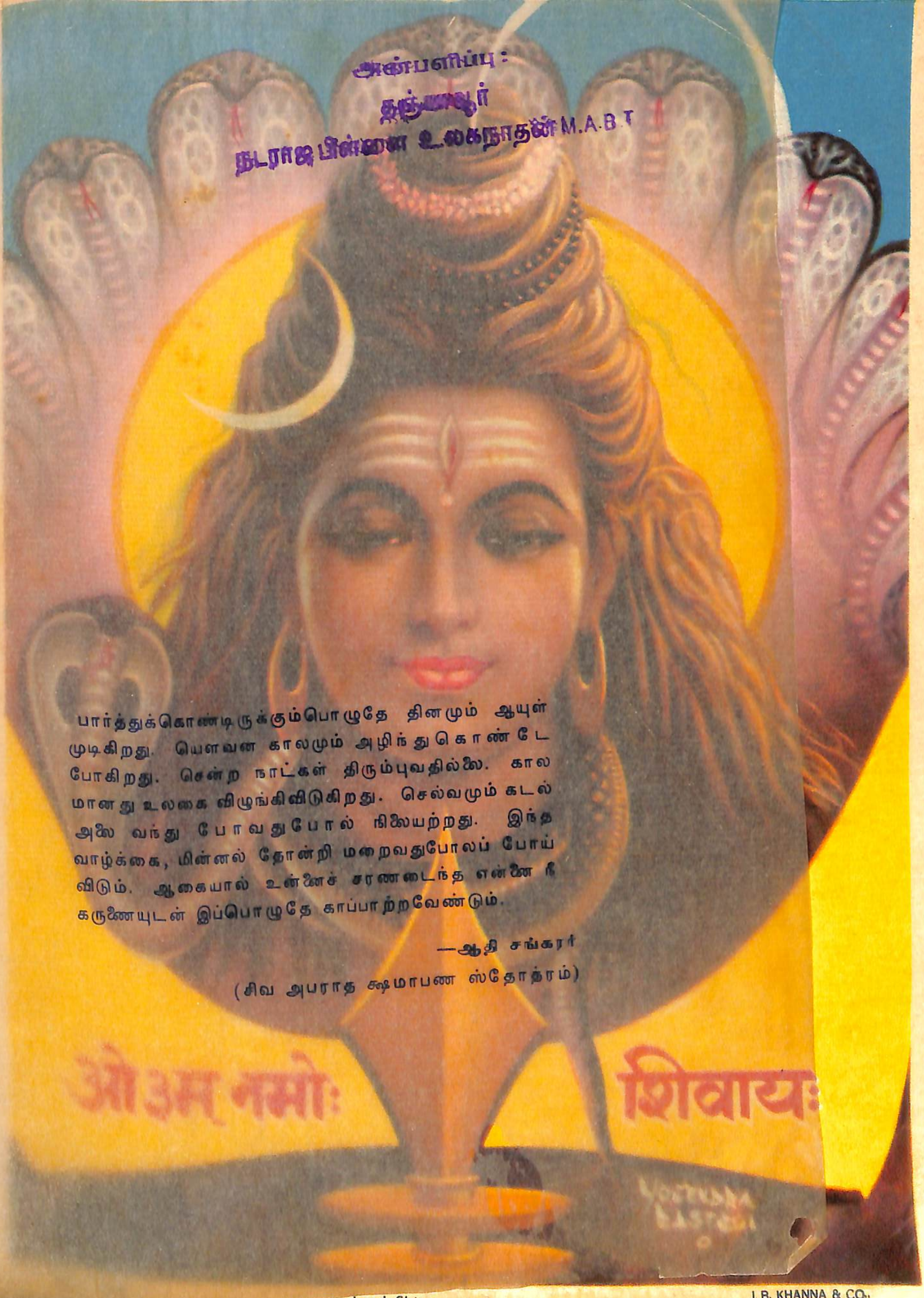


THIS SOUVENIR

was released by **His Holiness Jagadguru Sri Jayendra Saraswathi Sri Sankaracharya Swamigal of Kanchi Kamakoti Peetam** on 29-1-79 at Kancheepuram to mark the Kumbabishekam of Kanchi Kamakshiamman temple on the completion of Gold Vimanam.

Lord Shiva

J. B. KHANNA & CO.
165/168 DEVARAJA MUDALI ST.



பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே தினமும் ஆயுள் முடிகிறது. யௌவன காலமும் அழிந்துகொண்டே போகிறது. சென்ற நாட்கள் திரும்புவதில்லை. காலமானது உலகை விழுங்கிவிடுகிறது. செல்வமும் கடல் அலை வந்து போவதுபோல் நிலையற்றது. இந்த வாழ்க்கை, மின்னல் தோன்றி மறைவதுபோலப் போய் விடும். ஆகையால் உன்னைச் சரணடைந்த என்னை நீ கருணையுடன் இப்பொழுதே காப்பாற்றவேண்டும்.

—ஆதி சங்கரர்

(சிவ அபராத க்ஷமாபண ஸ்தோத்ரம்)

Lord Shiva

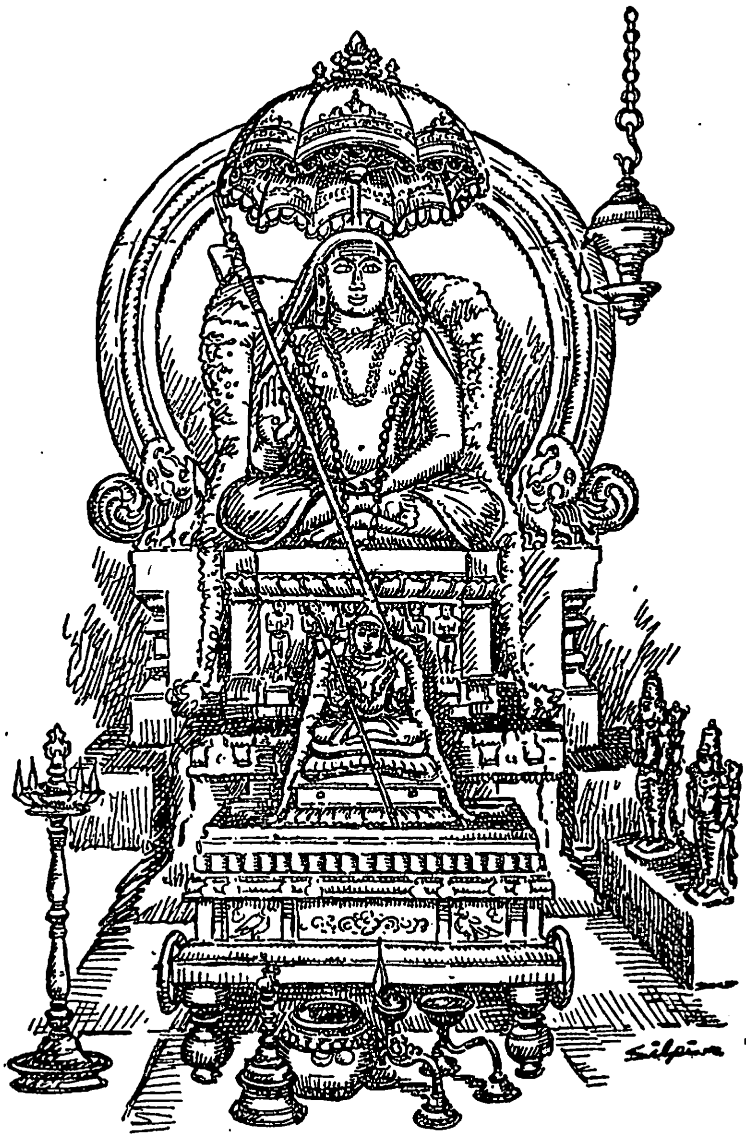
J. B. KHANNA & CO.
165/168 DEVARAJA MUDALI ST.

காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய
சுவாமிகளின் ஆசியுடன் துவக்கப் பெற்ற

இந்து தர்ம மன்றம்

(ASSOCIATION FOR HINDU DHARMA)

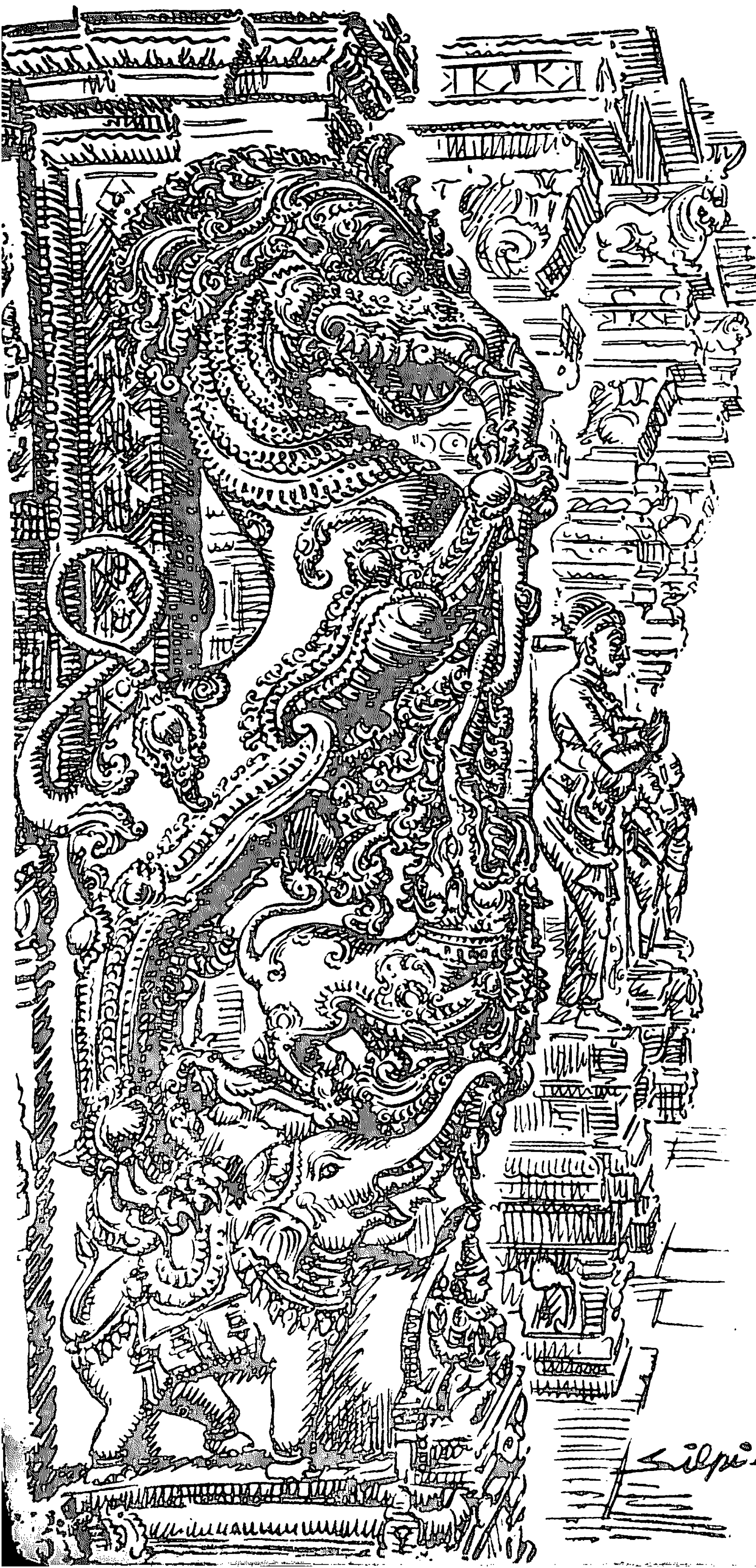
26, வெங்கடேசன் தெரு,
தியாகராயநகர், சென்னை - 600 017



மன்ற பதினேராவது ஆண்டு விழா

ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரின் பாமாலை மலர்

1978



காஞ்சி ஜகத்குரு

நாம் எல்லோரும் வாழ்க்கை
இவ்வருளை அடைவதற்கு ஆண்ட
யணம் செய்வது இன்றியமையாத

இம்மகான்களுள் ஸ்ரீ பரமேச்
பூர்ணமாக யாத்ரை செய்து
ஸ்ரீபகவத் பாதாசார்யாள் முக்ய

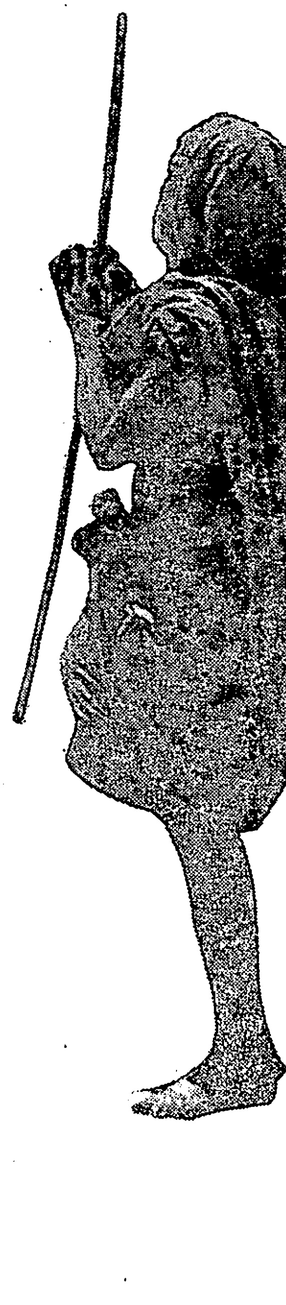
இம்மஹான் இயற்றியுள்ள
ஸ்தோத்ரங்களை "ஸ்ரீ ஆதிசங்கர
தியாகராயநகரில் அனேக ஆஸ்தி
களை புரிந்துவரும் இந்து தர்ம
ஆண்டுவிழாவை யொட்டி வெளி

ஆஸ்திகர்கள் இவ்வுத்தம
மன்றத்தின் மற்ற தொண்டுகளில்
அடைவார்களாக.

ஸ்ரீ காஞ்சி க்ஷேத்ரம்
காளயுக்த ச்ராவண
பஹுள த்விதீயை

காமகோடி பீடாதிபதி
ஸ்ரீசங்கராச்சார்ய சுவாமிகள் மடம்

காஞ்சிபுரம்



॥ श्रीः ॥

श्रीमत्परमहंस परिव्राजकाचार्यवर्य
श्रीमच्छंकर भगवत्पादप्रतिष्ठित
श्रीकाञ्ची कामकोटि पीठाधिप जगद्गुरु
श्रीमच्चन्द्रशेखरेन्द्र सरस्वती श्रीपादादेशानुसारेण
श्रीमज्जयेन्द्रसरस्वतीश्रीपादैः क्रियते नारायणस्मृतिः ।

யில் உயர்வை அடைவதற்கு ஆண்டவனின் அருள் அவசியமாகும். வனைப்பற்றி மஹான்கள் இயற்றியுள்ள ஸ்தோத்ரங்களை பாரா தாகும்.

வரின் அவதாரமாக ஆவிர்பவித்து, நம் பாரத தேசத்தில் ஜனங்களுக்கு கர்ம-பக்தி-ஞானயோகங்களை உபதேசித்தருளிய ஸ்தானத்தை வஹிக்கிறுர்கள்.

குரு, விஞயகர், முருகன் மற்றும் சிவபெருமானைப் பற்றிய ரின் பாமாலை'' என்னும் தலைப்பில் முதல் பாகமாக சென்னை கர்களால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு நம் ஆக்ஞையின்படி பல நற்பணி மன்றத்தின் நிர்வாஹிகள் இம்மன்றத்தின் பதினென்ருவது யிடமுன்வந்திருப்பதை அறிந்து ஸந்தோஷிக்கிறேம்.

நூலின் மூலம் பகவன் மூர்த்திகளை வழிபட்டுக்கொண்டும் இம் பங்கெடுத்துக் கொண்டும் ஸகல ஸௌபாக்கியங்களையும்

நாராயண ஸ்ம்ருதி :

சமர்ப்பணம்

இந்து சமய நெறிகள் தழைத்தோங்கிடவும், புண்ணிய பெருந்தலங்கள் பொலிவு பெற்றிடவும் நம் தேச மக்கள் அனைவரும் ஆண்டவன் அருள் பெற்றிடவும் பெருங்கருணையின் உருக்கொண்டவரும் நம்முன் நடமாடும் காமாட்சி அன்னையின் அருளாட்சி பெற்றவருமான காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு **ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி** சுவாமிகளின் பிரதான சிஷ்யர்களான **ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி** சுவாமிகளின் சாதுர்மாஸ்ய ரஜதோத்ஸவத்தின்போது அவர்களது திருவடித் தாமரைக்கு "ஸ்ரீ ஆதி சங்கரரின் பாமாலை" என்னும் இத் திருமலரை பணிவன்புடன் சமர்ப்பிக்கிறோம்.



ஓவியர்

திரு. ஜி. கே. மூர்த்தி

திரு. ஜி. கே. மூர்த்தி அவர்கள் இந்து தர்ம மன்றத்தின் ஆர்ட் டைரக்டராவார். இவர் கும்பகோணம் School of Arts–ல் ஓவியப் படிப்பை முடித்துவிட்டு சென்னைக்குவந்து தனது கற்பனை சக்தியை உபயோகித்து ஓவியம் வரைவதில் புதிய அணுகுமுறையும், உத்தியையும் கையாள்பவர். பலவித முறைகளில் ஓவியங்களை வரைவதில் வல்லவராயினும், இவரது பண்பாட்டின் சிகரமாக விளங்குவது அடக்கமேயாகும். இவரது ஓவியங்கள் அனைத்துமே மிகவும் புகழ் பெற்றதாகும். சமீபத்தில் இவரது கற்பனை சக்தியால் மலர்ந்த ஊதுவத்தியுடன் அட்டைப்பெட்டி, கணித புத்தகம் இவைகளுக்காக முதல் பரிசுகள் பல பெற்று, இந்திய அரசாங்கத்தின் தேசிய விருதாகிய தாம்பிரப் பட்டயத்தை நமது உப-ஜனாதிபதியிடமிருந்து பெற்றார். இவர் நமது ஆச்சார்ய சுவாமிகளின் சிறந்த பக்தர். இவர் வரைந்த ஆச்சார்ய சுவாமிகளின் படங்கள், தமிழகத்தில் உள்ள எல்லா தீபாவளி மலர்களிலும் மிளிருவதை நாம் இன்றும் காணலாம். நமது மன்றத்தின் ஆண்டு மலரின் அட்டைப்படம் இவர் வரையாது வெளிவருவதில்லை. பொதுவாக கலைஞர்கள் யாவரும் உருவாக்கப்படுவதில்லை—பிறக்கும் போதே கலைஞர்களாகவே பிறக்கிறார்கள்—அத்தகைய பிறப்பில் முதல் ஸ்தானத்தை வகிப்பவர் திரு. ஜி. கே. மூர்த்தி அவர்களே.

Tanjavur Natarajapillai Ologanatham.

பொருளடக்கம்

அறிமுகம்

அருள்துணை கொண்டு சென்னை இந்து தர்ம மன்றத்தினர் எடுத்துக் கொண்டுள்ள ஓர் உத்தமப் பணியின் முதற் பாகமே இந்நூல்.

ஞான மார்க்கத்தையும் குணம் குறியற்ற பிரம்மத்தையுமே முடிவாகக் கொண்ட ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதாசாரியர்கள், அம்முடிவை எட்டும் முதநிலையாக ஸகல கல்யாண குணங்களும் கொண்ட ஸகளப் பிரம்மத்தைக் குறித்து ஏராளமான தோத்திரங்களை அருளியுள்ளார்கள். ஸகுண—ஸகளப் பிரம்மம் தாங்கியுள்ள ஒவ்வொரு தெய்வ ரூபத்தின் மீதும் அற்புதத் துதிகளைப் படைத்துள்ளார்கள். எந்த தெய்வத்தைப்பற்றிய தோத்திரமாயினும், இத்தெய்வமே ஆதிசங்கரரின் இஷ்ட தெய்வம் என்றெண்ணுமாறு உள்ள உருக்கமும், கவிதைச் சிறப்பும் மிளிரப் பாடியுள்ளார்கள்.

பெரும்பாலான மக்களுக்கு உய்வு நெறி பக்தியே. அந்த பக்தியை ஊட்டி வளர்ப்பதில் ஆசாரியர்களின் துதிகளுக்குள்ள சக்தி அபரிமிதமானது. எனவே, ஸகல தேவதா ரூபங்களையும் குறித்து அம் மஹான் அநுக்கிரகித்துள்ள எல்லா ஸ்தோத்திரங்களையும் தமிழர்கள் அனைவரும் படித்துப் பயனடையுமாறு தமிழ் எழுத்துக்களில் பிரசுரித்து, அவற்றின் பொருளையும் விளக்கி, நூலுருவில் வெளியிடவேண்டும் என்கிற அரிய லக்ஷியத்தை இந்து தர்ம மன்றம் மேற்கொண்டுள்ளது. இதில் விளைந்த முதல் அறுவடைதான் உங்கள் கைகளில் கனக்கிற இக்கவினுறு நூல்.

இதில், குரு, விநாயகர், முருகன், சிவபெருமான் ஆகிய தெய்வங்களைக் குறித்த ஆசார்ய ஸ்தோத்திரங்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

அம்பிகை, திருமால் முதலான ஏனைய தெய்வ ரூபங்களைப் பற்றிய பகவத்பாதப் பாக்கள் அடுத்த பாகத்தில் வெளியாகும்.

இதுபோன்ற நூல்களை 'மலர்' என்றும் சொல்லும் வழக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மன்றத்தினரின் பாக்கியவசமாக, ஒரு மலராக மட்டுமின்றி மாலையாகவே —பாமாலையாகவே—இது உருவாகியுள்ளது. பாக்கள் என்பன பாடுதற்குரியனவாக இருக்கவேண்டும் எனப் பொருள்கொண்டால் ஆசாரியத் துதிகளைவிடச் சிறந்த பாமாலை இல்லை எனலாம். அவரது வன்னமிகு எண்ணமும் சரி, ஸுந்தர ஸம்ஸ்கிருதச் சொல்லும் சரி ஸங்கீத மயமாகவே அமைந்தனவாகும்.

பக்தியுள்ளம் பூண்ட பல பண்டித சிம்மங்கள், இங்கு தோத்திரங்களின் கருத்துரையை எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். அவர்களிடையே இடம்கொள்ளும் டாக்டர் பி. கே. சுந்தரம் அவர்கள் பரிசீலிக்கும் ஆசிரியப் பொறுப்பிலும் பெரும் பங்கைச் செவ்வனே ஆற்றியுள்ளார்கள்.

அத்வைத ஞானம் பெரும்பாலாருக்கு எட்டாதது. பெரும்பாலாருக்கு எட்டும் பக்தியில் அவர்களை ஏற்றுவித்து, அங்கிருந்தே அவர்கள் அத்வைதத்திற்குச் செல்ல வகை காணவேண்டும் என்கிற பெருநோக்கில்தான் அத்வைத ஸ்தாபனாசாரியரான ஆதிசங்கரர் ஷண்மத ஸ்தாபகராகவும் ஆனார். ஹிந்து மதத்தின் மூலபுருஷர்கள் ஒரே பரமாத்மாவைப் பல ரூபங்களில் அநுபவித்திருப்பதில், விநாயகர், முருகன், அம்பிகை, திருமால், சிவபெருமான், சூரியன்

ஆகிய ஆறு மூர்த்திகளின் வழிபாடு அதிகம் வழக்கிலிருந்ததால், இந்த ஆறு வகை வழிபாடுகளையும் முறைப்படுத்தித் தந்து 'ஷண்மத ஸ்தாபகர்' என்ற விருது கொண்டார். அத்வைத ஆசார்யர்களாகவே உலகம் வெகுவாய் போற்றும் ஸ்ரீ சங்கரரை ஷண்மத ஆசாரியராகவும் வாழ்த்தி வழுத்துவது நம் நிலைக்கு மிகவும் அவசியமானது என்கிற திருவுளக் கருத்து, ஆதிசங்கரரைப் போலவே ஞானம்—பக்தி இரண்டும் பிரிக்க முடியாமல் உருவான நம் பூஜ்ய ஜகத்குரு காஞ்சிப் பெரியவர்களுக்கு உண்டு. அவர்களது திவ்விய சிந்தனையைச் செயலாக்குவதில் ஒரு சிறு கருவியாகவே இந்நூலை வெளியிடும் இந்து தர்ம மன்றத்தினர் தம்மைக் கருதி இப்பாமாலையை அவர்களது பொற்பாதங்களில் அர்ப்பணம் செய்து இதன் மணம் எங்கும் பரவ அவர்களது அருளை வேண்டுகின்றனர்.

ரா. கணபதி
மலர் அமைப்பாளர்.

உச்சரிப்புக் குறிகள்

க,ச,ட,த,ப என்கிற ஐந்து வல்லின வகைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் ஸம்ஸ்கிருதத்தில் நான்கு வித ஒலிகள் உண்டு. உதாரணமாக 'க' வரிசையில் ka, kha, ga, gha என்கிற நான்கு உள்ளன. இந்த ஒலி வித்தியாசங்களைத் தமிழில் தெரிவிப்பதற்காக எழுத்துக்களின்மேல் 2, 3, 4 என்கிற இலக்கங்கள் கொடுக்கப் பட்டுள்ளன. உதாரணமாக இதன்படி க^{2} என்பது kha என்கிற சப்தத்தைக் குறிக்கும்; ட^{3} என்றால் da என்றாகும்; ப^{4} என்றால் bha என்றாகும். முதல் தோத்திரமான "குர்வஷ்டக"த்தில் மட்டும் ^{1} என்கிற இலக்கம் கொடுக்கப் பட்டுள்ளது. ஏனையவற்றில் ^{1} என்று குறிப்பிடாவிடினும், ^{2}, ^{3}, ^{4} என்று குறிக்கப்படாத எழுத்துக்கள் யாவுமே முதல் வகையைச் சேர்ந்த ஒலிகள்தாம் எனக் கொள்ளவும்.

'ச' வரிசையின் நான்கு ஒலிகள் தமிழில் முறையே ச, ச^{2}, ஜ, ஜ^{2} என்று அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

cha சப்தமாக இன்றி 'சங்கரர்' என்பதில் உள்ளதுபோன்ற sa என்கிற ஒலியைத் தெரிவிக்க '**ச**' என்கிற எழுத்தையே அழுத்தி thick types-ல் பிரசுரித்திருக்கிறது.

இவ்வாறே குற்றியலுகரமாக உச்சரிக்கவேண்டிய **ரு**, **லு** இரண்டும் அழுத்தமான எழுத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

: என்கிற அரைப்புள்ளி முன்னெழுத்தையொட்டி ஹ, ஹி, ஹு முதலான சப்தங்களைத் தரும். உதாரணமாக, "க:" என்றால் "கஹ". "கி:" என்றால் "கிஹி". "கு:" என்றால் "குஹு". "கை:" என்பதும் "கைஹி" என்றேயாகும், "கௌ:" என்பது "கௌஹு" என்றேயாகும்.

மன்ற ஆக்கப் பணிகளின்

பதினோராவது ஆண்டு அறிக்கை

இம்மன்றம் காஞ்சி காமகோடி பீடாதி பதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய சுவாமிக ளின் ஆசியுடன் அவரது முன்னிலையில் ஆரம்பித்துவைக்கப்பட்டு இத்துடன் பதினேறு ஆண்டுகள் நிறைவுற்று இருக்கின்றன.

இதுவரை இம்மன்றம் ஏற்றிருக்கும் பணிகளை இயன்றவரை செய்திருக்கிறோம்.

16—2—'77

ஸ்ரீ ஆச்சார்ய சுவாமிகளின் ஆக்ஞை யின் வண்ணம் தேனம்பாக்கத்தில் எழுந் தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ பிரம்மபுரீஸ்வரருக்கு சிவராத்திரியன்று மகா அபிஷேகம் செய்யப் பட்டது.

26—3—'77

மன்றத்தின் பத்தாவது ஆண்டு விழாவும் திருப்பாவை—திருவெம்பாவை பரிசளிப்பு விழாவும் :-

ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத் குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய சுவாமிகளின் உத்திரவுக்கிணங்க திருப்பாவை—திருவெம் பாவை பரிசளிப்பு விழாவும் தமிழக அரசு கல்வி இயக்குநர் திரு. லாரன்ஸ் தலைமை யில் நடைபெற்றது. மன்ற உபதலைவர் திரு. பி. திருஞானசம்பந்தம் பிள்ளை அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசுகையில் எவ்வாறு இமய மலையிலிருந்து கங்கை நதி உற்பத்தியாகி சமுத்திரத்தை அடைகிறதோ அதேபோல் பல சமயங்கள் உயர்ந்த லட்சி யங்களைக் கொண்டு கடைசியாக இறைவனை அடைகின்றன. இந்த நோக்கத்தைக் கருத்தில் கொண்டுதான் மதுரையில் அகில உலக சமய மாநாட்டை ஸ்ரீ ஆச்சார்ய சுவாமிகள் துவக்கி இருக்கிறார்கள் என்றார். அடுத்துப் பேசிய கல்வி இயக்குநர் திரு. லாரன்ஸ் இந்த '' இந்து தர்ம மன்றத் தின் கொள்கைகள் இந்து சமயத்திற்கும், கலாசாரத்திற்கும் ஏற்பமிகு உயர்ந்த கொள்கைகளைத் தன்னகத்தே கொண் டுள்ளது. எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்க ளாயினும் அவர்கள் ஏழ்மையாக இருப்பின் அவர்களுக்கும் இந்த மன்றம் படிப்பதற்கு ஏற்ற வசதிகளைச் செய்து தருவது என்பது மிகச்சிறந்த உயர்ந்த கொள்கைகள் ஆகும். இது இந்து சமயத்தின் பரந்த மனப் பான்மையையும் இதன் தலைவராக விளங்கும் ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள் ஏழைகள்மீது காட்டும் பரிவையும் நமக்கு நன்கு உணர்த்து கிறது.'' என்றார்.

அடுத்துப் பேசிய தமிழக அரசுத் தேர்வு இயக்குநர் திரு. வேங்கடசுப்ரமண்யம் மாணவர்கள் ஒழுக்கம்பெற இத்தகைய திருப்பாவை—திருவெம்பாவை போன்ற நூல்களைப் படிக்கவேண்டும். மாணவர்கள் பாவை நூல்களைப் படித்து மனப்பாடம் செய்வதால் அவர்களுக்கு ஞாபக சக்தி பெருகுகிறது '' என்றார். கடைசியில் காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள் அவர்களால் மன்றத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட சுழற் கேடயங்களைக் கல்வி இலாகா இயக்குநர் திரு. லாரன்ஸ் பரிசாக அளித்தார். சுழற் கேடயம் பரிசாகப்பெற்ற பள்ளிக்கூடங்கள் மயிலை சரகம் வன்னியர் சங்கம் பாடசாலை, தி. நகர் சரகம் தேவி நடுநிலைப்பள்ளி, திருவல்லிக்கேணி சரகம் பெரிய தெரு, நகராண்மைக் கழகத் துவக்கப்பள்ளி யாகும்.

ஸ்ரீ ஆதிசங்கர ஜயந்தி

மன்றத்தின் சார்பில் தமிழக மேலவைத் தலைவர் திரு. ம.பொ. சிவஞானம் அவர்கள் தலைமையில் ஸ்ரீ ஆதி சங்கரர் ஜயந்தி மிகச் சிறப்பாக கொண்டாடப்பெற்றது. தலைவர் தமது உரையில் ஆதிசங்கரர் தன் தாய்க்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளை எவ்வாறு நிறைவேற்றினர் என்பதை நயம்

படக் கூறினார். அடுத்துப் பேசிய திரு. கி. வா. ஜகன்னாதன் ஆதிசங்கரரின் பெருமையைக் கூறினார். கடைசியாகப் பேசிய டாக்டர் திரு. பி. கே. சுந்தரம் ஆதிசங்கரரின் அத்வைத தத்துவத்தின் கொள்கைகளைப்பற்றி மிக அழகாக எடுத்துரைத்தார். கடைசியாக மஞ்சக்குடி ராஜகோபால சாஸ்திரிகளின் "ஆதி சங்கரர்" வரலாற்றுப் பிரவசனம் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

14—6—'77

தரமணி ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவாலயத்தின் கும்பாபிஷேகத்திற்கு ரூபாய் 150-/– அளிக்கப்பட்டது.

வழக்கமாக பொருளாதாரத்தில் பின் தங்கிய மாணவர்களுக்கு மன்றத்தின் மூலம் புத்தகங்களும், நோட்டுப் புத்தகங்களும் வாங்கி அளிக்கப்பட்டன.

9—7—'77 காஞ்சி ஆச்சார்யாளின் 84வது ஜெயந்தி விழா

ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய சுவாமிகளின் 84-வது ஜயந்தி விழா மன்றத்தின் சார்பில் ஆள்வார்பேட்டை வீனஸ் காலனியில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. தலைமை வகித்த நீதிபதி என். கிருஷ்ணசாமி ரெட்டியார், ஸ்ரீ சுவாமிகளை "மனித குலத்தை உய்விக்க வந்த பெரியவர்' என வர்ணித்தார். அடுத்துப் பேசிய ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் இந்து சமயத்தின் கொள்கைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குபவரும், இந்த உலகத்தையே உய்விக்க வந்த உத்தமர் என்றும் ஸ்ரீ ஆச்சார்ய சுவாமிகளை வருணித்தார். அறநிலைய ஆணையர் திரு. எம். கே. பாலசுப்ரமண்யம் பேசுகையில், தனது அறநிலையத் துறை செய்யவேண்டிய பல விஷயங்களை ஸ்ரீ ஆச்சார்ய சுவாமிகள் தனிப்பட்ட ஒருவராகவே இருந்து திறமையாக நடத்திக் காட்டினார் எனக் கண்ணீர் ததும்ப கூறினார்கள். உதாரணமாக காஞ்சி வரதராஜப் பெருமாள் கோவிலின் ராஜகோபுரம் அவருடைய அருளினாலும், அனுக்கிரகத்தினாலேயும்தான் கட்டப்பட்டது என்றும் கூறினார். கடைசியாக முக்கூர் ஸ்ரீ சீனிவாச வரதாச்சாரியார் சுவாமிகள் "அஷ்டலஷ்மியும், ஸ்ரீ காஞ்சி பெரியவாளும் என்ற தலைப்பில் அரியதொரு சொற்பொழிவு ஒன்றை நிகழ்த்தினார்கள்.

10—7—'77

"வீண் ஆடம்பரங்கள் இல்லாமல் திருமணங்களை மிக எளிமையாக, சிக்கனமாக நடத்துங்கள்" என்று கவர்னர் பட்வாரி வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

காஞ்சீபுரம் சங்கராசாரிய சுவாமிகளின் 84-வது பிறந்த நாள் விழா, சென்னை ஆழ்வார்பேட்டை ஆஸ்திக சமாஜத்தில் நேற்று நடைபெற்றது.

இந்து தர்ம மன்றத்தின் சார்பில் இந்த விழா நடைபெற்றது.

விழாவில் கவர்னர் பட்வாரி கலந்து கொண்டார், அவர் பேசியதாவது ;

" தூய எண்ணமும், பரந்த நோக்கமும் கொண்ட சங்கராச்சாரியார் ஒரு சமுதாய சீர்திருத்தவாதி.

ஏழைகளைப் பற்றியும், அவர்கள் படும் துயரத்தைப் பற்றியும் நன்கு உணர்ந்தவர். எனவே திருமணத்திற்காக வரதட்சணை வாங்குவதை அறவே வெறுப்பவர். திருமணங்களுக்கு ஆடம்பரமான முறையில் செலவு செய்யக்கூடாது. எளிமையாகவும் சிக்கனமாகவும் நடத்தவேண்டும் என்று விரும்புபவர். நாட்டில் ஏராளமான ஏழைப் பெண்களுக்கு திருமணம் செய்யமுடியாமல் அவதிப் படுகிறார்கள், இப்படி திருமணம் ஆகாத பெண்களுக்கு இந்து தர்ம மன்றம் போன்ற சமூக சங்கங்கள் உதவி புரிய வேண்டும். மேற்கண்டவாறு கவர்னர் பட்வாரி பேசினார்.

பாவை போட்டியில் வெற்றி பெற்றவர்களுக்கு சுழற்கோப்பைகளை கவர்னர் பரிசாக வழங்கினார்.

இந்து தர்ம மன்றத்தின் சார்பில் ஏழை மாணவர், மாணவிகளுக்கு இலவச புத்தகங்களை வழங்கினர். வேதம் கற்றுக் கொடுக்கும் பண்டிதர்களுக்கு பொன்னடை போர்த்தினர்.

காஞ்சி சங்கராச்சாரியார் பெயரில் அமைக்கப்பட்டுள்ள அறக்கட்டளையை கவர்னர் பட்வாரி தொடங்கிவைத்தார். இந்து தர்ம மன்றத்தின் சார்பில் ரூ. 5000 இந்த அறக்கட்டளைக்கு வழங்கப்பட்டது.

''காமகோடி பரம்பரை'' என்ற மலரை நீதிபதி சேதுராமன் வெளியிட்டார்.

விழாவுக்கு வந்தவர்களை திரு. டி. வி. ராஜகோபாலன் வரவேற்றுப் பேசினர். பொள்ளாச்சி திரு. என். மகாலிங்கம், திரு. எஸ். வி. நரசிம்மன் ஆகியோர் பேசினர்கள். முடிவில் மன்றச் செயலாளர் திரு. வி. மீனுட்சிசுந்தரம் நன்றி கூறினர்.

10—7—'77

காஞ்சீபுரத்தில் அருள்மிகு காமாக்ஷி அம்மன் ஆலயத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ ஆதிசங்கரரின் பொன் விமானத்திற்கு மன்றத்தின் மூலம் ரூ. 200/- அளிக்கப் பட்டது.

9—9—'77

ஒரிஸ்ஸா மாகாணத்தில், பூரி க்ஷேத்ரத்தில் உள்ள காஞ்சி காமகோடி மடத்தில் நடைபெறும் அதர்வண வேத பாடசாலை வித்யார்த்திகள் நமது மன்றத்திற்கு வருகை தந்தருளினர்கள். அவர்களுக்கு மன்றத்தின் சார்பில் பத்தாறு வேஷ்டியும், உணவும் அளிக்கப்பட்டன.

9—11—'77

தென்காசியில் அபிஷேகபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீ விநயகர் கோவில் கும்பாபிஷேகத்திற்கு மன்றத்தின் சார்பில் ரூ. 125/- ஸ்ரீ சுவாமிகள் ஆக்ஞையின் பேரில் அளிக்கப்பட்டது.

21—11—'77

மன்றத்தின் சார்பில், ஸ்ரீ சுவாமிகளின் ஆணையின்படி முதலமைச்சரின் வெள்ள நிவாரணப் பணிக்கு ரூ. 1101 வழங்கப் பட்டது.

தொடர்ந்து மன்றம் நமது சமயத்திற்கும், சமூகத்திற்கும் தொண்டாற்றி வந்துகொண்டிருக்கிறது.



"மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே"

காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி
ஜகத்குரு ஸ்ரீ சந்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள்

ஆசார்ய : சங்கராசார்ய :
ஸந்து மே ஜன்ம ஜன்மனி

'எல்லாப் பிறவிகளிலும் ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர்களே என் ஆசாரியராக இருக்க வேண்டும்'—என்று இதற்கு அர்த்தம். சுலோகம் முழுவதையும் சொல்கிறேன்.

சாஸ்த்ரம் சாரீர மீமாம்ஸா
தேவஸ்து பரமேச்வர :
ஆசார்ய : சங்கராச்சார்ய :
ஸந்து மே ஜன்ம ஜன்மனி.

'சாரீர மீமாம்ஸா' என்றால் சரீரத்துக்குள் இருக்கப்பட்ட உயிரைப் பற்றிச் சொல்கிற வேதாந்த சாஸ்திரம் என்று அர்த்தம். 'இந்த வேதாந்தமே எந்நாளும் எனக்கு சமய சாஸ்திரமாக இருக்கட்டும்!', அதாவது 'நான் வேத மதத்திலேயே பிறக்க வேண்டும்' என்று சுலோகத்தின் முதல் வரி சொல்லுகிறது. அடுத்தவரி, 'பரமேச்வரனே! எனக்கு எந்நாளும் தெய்வமாக இருக்கட்டும்' என்கிறது. பிறகு 'ஜன்ம ஜன்மத்திலும் எனக்கு சங்கரரே ஆசாரியராக இருக்கட்டும்' என்று சுலோகம் முடிகிறது.

புனர்ஜன்மம் இல்லாமல் பரமாத்மாவில் கலந்துவிடவேண்டும் என்பதே பொதுவாகப் பிரார்த்திக்கப்படுவது. ஆனால் ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்கள் ஒவ்வொரு ஜன்மாவிலும் ஆசாரியராக அமைவார் என்றால் எத்தனை பிறவியும் எடுக்கலாம் என்று இந்த சுலோகம் சொல்வதுபோல் இருக்கிறது. நடராஜாவைப் பார்த்துக் கொண்டேயிருப்பதற்காக 'மனிதப் பிறவியும் வேண்டுவதே இம் மாநிலத்தே' என்று அப்பர் சுவாமிகள் சொன்னதுபோலிருக்கிறது.

ஸ்ரீ சங்கரரும் இதே ரீதியில் 'சிவானந்த லஹரி'யில் ஒரு சுலோகத்தில் பிரார்த்திக்கிறார்.

நரத்வம் தேவத்வம் நகவன ம்ருகத்வம் மசகதா
பசுத்வம் கீடத்வம் பவது விஹகத்வாதி ஜனனம் |
ஸதா த்வத் பாதாப்ஜ ஸ்மரண பரமாநந்த லஹரீ
விஹாராஸக்தம் சேத் ஹ்ருதயமிஹ கிம்தேன வபுஷா ||

'பரமேசுவரரின் பாதாரவிந்தத்தை ஸ்மரித்து அந்த ஆனந்த வெள்ளத்தில் முழுகியிருப்பதற்குத் தடையில்லை எனில் நான் எந்தப் பிறவியும் எடுக்கத் தயார். மனிதனாகவோ தேவனாகவோ, கல்லாகவோ, மரமாகவோ, விலங்காகவோ, கொசுவாகவோ, மாடாகவோ, கிருமியாகவோ, பட்சியாகவோ எந்தப் பிறவி வாய்த்தாலும் சரி, இருதயத்தில் ஈசுவர ஸ்மரணானந்தம் வெள்ளமாகப் பாய்ந்தால் சரீரம் எதுவாக இருந்தால் என்ன?' என்கிறார் இந்த சுலோகத்தில் ஸ்ரீ ஆசார்யாள்.

'ஆசார்யாள்' என்று சொன்னாலே இந்தத் தேசத்தில் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர்களைத் தான் குறிப்பிடுகிறது. இதிலிருந்தே அவரது

மஹிமை தெரிகிறது. பீஷ்மாசாரியார், துரோணாச்சாரியார், வியாஸாசாரியார், ஸாயணாசாரியார் இன்னும் எத்தனையோ ஆசாரியர்கள் இருந்தாலும் ஒரு பெயரையும் சேர்க்காமல் 'ஆசாரியாள்' என்று மட்டும் சொன்னால் அது நம் பகவத் பாதாள் என்றே அனைவரும் புரிந்துகொள்கிறார்கள். சாஸ்திர அர்த்தங்களை எடுத்துச் சொல்லி, பிறரை ஆசாரத்தில் நிலை நிறுத்துவதோடு எவன் ஒருவன் தானே அந்த ஆசாரங்களை அனுஷ்டித்துக் காட்டுகிறானோ அவனே 'ஆசாரியன்' என்பதுதான் ஆசார்ய பதத்துக்கு லட்சணம் (definition).

ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதர்கள் அத்வைதத்தைப் பரம தத்துவமாக ஸ்தாபித்தார். நாமும் 'எல்லாம் ஒன்று, பேதமேயில்லை.' என்று பிரமாதமாக வேதாந்தம் பேசுகிறோம். ஆனால் யதார்த்தத்தில் இந்த ஏகமான ஸத்வஸ்துவின் ஞானம் நமக்கு கொஞ்சங்கூட வரவில்லை. ஆசாரியாளோ அதுவாகவே இருந்தவர்: எத்தனை காரியங்கள் செய்தாலும் காரியமற்ற பரப்ரம்மத்திலேயே இருந்துகொண்டிருந்தார்' அதன் நிறைந்த ஆனந்தத்தாலேதான் வெற்றி தோல்விகளால் துளிக்கூடப் பாதிக்கப்படாமல் ஓயாமல் காரியம் பண்ணி லோக க்ஷேமத்தைச் செய்துவிட்டார். ஞானத்தை நிலை நாட்டினார். பக்தி மார்க்கத்தையும் நிலை நிறுத்தினார். க்ஷேத்திரம் க்ஷேத்திரமாகச் சென்று ஸ்தோத்திரம் செய்தார். நாமும் பக்தி பண்ணுகிறோம். ஆனால் எப்படி? கஷ்டம் வந்தால் மட்டும் அது நிவிருத்தியாகப் பெரிய பூஜை, சாந்தி எல்லாம் செய்கிறோம். நிவிரித்தியானால் அநேகமாகப் பூஜையையும் அதோடு விட்டு விடுவோம். ஆகாவிட்டாலோ சுவாமியையே திட்டுவோம். நமக்கு உண்மையான ஞானமும் பக்தியும் வருவதற்கு வழி என்ன?

இதற்கெல்லாம் அடிப்படையாக ஆசாரியாள் கர்மானுஷ்டானத்தையே விதித்தார். அதை விட்டுவிட்டு நாம் செய்கிற பக்தி, ஞானம எதுவுமே நிலைத்து நிற்கக் காணோம். அவரவரும் உரிய கர்மத்தை ஆசாரங்களோடு பின்பற்றினால்தான் மனசில் ஒழுக்கம். கட்டுப்பாடு, சித்தசுத்தி எல்லாம் உண்டாகி, அப்புறம்தான் உண்மையான பக்தியும் ஞானமும் சித்திக்கும். பகவத் பாதர்கள் அத்வைத ஞானம், ஸகுண உபாசனை இவற்றைச் சொன்னதோடு வைதிக கர்மானுஷ்டானத்தை விதித்து தானும் யதிதர்மங்களைப் பூரணமாகப் பின்பற்றிக் காட்டியதால் தான் 'ஆசாரியாள்' என்பதன் பூரண லட்சணத்தையும் பெற்றிருக்கிறார்.

ஆசாரியாள் என்ற மாத்திரத்தில் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியர்கள் என்று நாம் அர்த்தம் செய்துகொள்வது போலவே, வெளிநாடுகளில் எல்லாம் 'வேதாந்தம்' என்ற மாத்திரத்திலேயே ஆசாரியாளின் அத்வைத மார்க்கம் என்றே அர்த்தம் செய்துகொள்கிறார்கள். வேதாந்தமாகிய உபநிஷதங்களை அடிப்படையாகக்கொண்டு த்வைதம், விஸிஷ்டாத்வைதம், சைவ சித்தாந்தம் ஆகிய பல சித்தாந்தங்கள் இருந்தபோதிலும், ஆசாரியர்கள் அவலம்பித்த அத்வைதத்திற்கே இந்தப் பெருமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. "வேதாந்த சிம்மம் கர்ஜனை செய்யட்டும்" (Let the Lion of Vedanta roar) என்று சொல்லிக்கொண்டு விவேகாநந்தர் அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் அத்வைதத்தைப் பிரசாரம் செய்ததிலிருந்து நம் ஆசாரியர்களின் மதம் சர்வ சம்மதமாகி விட்டது! ஆனால் இது தாம் புதிதாகச் செய்த மதமல்ல, உபநிஷத தாத்பரியமே என்று ஆசாரியாள் விளக்கியிருக்கிறார்,

அத்வைத மதத்தோடு, ஷண்மதங்களையும் ஸ்தாபித்தது ஆசாரியாளின் இன்னொரு பெருமை. தெய்வ பேதமே இல்லாமல் ஈசுவரன், அம்பாள், மஹாவிஷ்ணு, விக்னேசுவரர், சுப்பிரமணியர், சூரியன் ஆகிய ஆறு தெய்வங்களின் உபாசனையையும் ஒழுங்குபடுத்தித் தந்து ஷண்மதாசாரியார் ஆனார்.

ஆசாரியாளின் தனிப்பெருமை இன்னொன்றும் உண்டு. இன்று நம் தேசத்தில் இருக்கிற விஸிஷ்டாத்வைதம், த்வைதம், சைவ சித்தாந்தம் முதலிய சித்தாந்தங்களை ஸ்திரப்படுத்திய ஸ்ரீ ராமாநுஜர், ஸ்ரீ மத்வர், ஸ்ரீ மெய்கண்டார் முதலியவர்கள் நம் ஆசாரியாளுக்குப் பிற்பாடு தோன்றிய

வர்களே. ஆனல் நம் ஆசாரியாளுக்கு முன்னல் தோன்றிய கபிலர், ஜைமினி, கணுதர், கௌதமர் ஆகியோர் ஸ்தாபித்த ஸாங்கியம், மீமாம்சை, வைசேஷிகம், நியாயம் முதலிய மதங்கள் ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பாதாளுக்குப் பின் இருந்த இடம் தெரியாமலே போய்விட்டன. ஆசாரியாள் அவற்றை அடியோடு நிராகரணம் செய்துவிட்டார். அவருக்குமுன் தோன்றியிருந்த புத்த, ஜைன மதங்களையும் வென்று வைதிக தர்மத்தை நிலைநாட்டினர், முப்பத்திரண்டு வயசுக்குள் இத்தனை காரியங்களைச் செய்த ஆசார்யாள் பரமேசுவர அவதாரமே என்பதில் சந்தேகமில்லை.

பகவத்பாதர் தரும் பக்தி லட்சணம்

பக்தனுகி இருப்பவனும் பகவான்தான் என்ற உணர்வோடு, சாராம்சத்தில் அவன் வேறு, தான் வேறு அல்ல என்ற அனுபவ ஞானத்தோடு ஈசுவரனை பக்தியோடு அனுபவித்த அத்வைத ஞானிகள் பலர் இருந்திருக்கிறர்கள். மதுசூதன சரஸ்வதி, அப்பைய தீக்ஷிதர், சதாசிவ பிரம்மேந்திராள், பகவந்நாம போதேந்திராள் ஆகிய பரம ஞானிகள் இவ்விதத்திலேயே பக்தி செய்திருக்கிறர்கள். நிர்குணமாக இருக்கின்ற பிரம்மத்துக்கும் அனந்த கல்யாண குணம் கொண்ட ஈசுவரனுக்கும் இடையே இவர்கள் எந்த பேதமும் காணவில்லை. ''நிர்க்குணமாக, நிஷ்களமாக எந்த வஸ்துவை யோகிகள் தியானத்தில் அநுபவிக்கிறர்களோ, அதையே யமுனு தீரத்தின் மணல் வெளியில் நீலஜோதி வெள்ளமாக ஓடிவிளையாடும் கண்ணனுக நான் கண்டு மகிழ்கிறேன்'' என்கிறர் மதுசூதன சரஸ்வதி. ஞானிகள் எல்லாத் தெய்வ வடிவங்களும் ஒன்றேயான பிரம்மம்தான் என்று கண்டுகொண்டவர்கள். என்றுலும், அவற்றில் பூர்வகாலத்தில் தங்கள் மனத்தைக் கவர்ந்த ஒரு ரூபத்தில் ஞானம் வந்தபின்னும் விசேஷ பக்தி செலுத்தினர்கள்.

அத்வைத ஞான சமுத்திரமான சங்கர பகவத் பாதர்கள் அத்தனை தெய்வங்களையும் பிரம்ம ஸ்வரூபமாகவே வைத்து ஸ்தோத்திரம் செய்திருக்கிறர்.

பக்தியின் லட்சணத்தையும் பகவத் பாதர்கள் 'சிவானந்த லஹரீ'யில் வெகு அழகாக வர்ணித்திருக்கிறர். ஐந்து உதாரணங்களைக் கொடுத்து வர்ணித்திருக்கிறர். 'அழிஞ்சில் விதை எப்படித் தாய் மரத்துடனேயே ஒட்டிக்கொள்கிறதோ, ஊசி எப்படி காந்தத்தால் கவரப்படுகிறதோ, பதிவிரதை எப்படித் தன் பதியின் நினைவிலேயே ஆழ்ந்திருக்கிருளோ, கொடி எப்படி மரத்தைத் தழுவி வளர்கிறதோ, நதி எப்படிச் சமுத்திரத்தில் கலக்கிறதோ, அப்படியே பசுபதியின் பாதார விந்தங்களில் ஸதாஸர்வகாலமும் மனத்தை அமிழ்த்தியிருப்பதுதான் பக்தி என்பது' என்கிறர் ஸ்ரீ ஆசார்யாள்.

ஏறு அழிஞ்சில் என்று ஒரு மரம் உண்டாம். அதன் காய் முற்றியவுடன் பூமியில் விழுந்து உடையும். உடனே உள்ளே இருக்கிற விதைகள் ஏதோ ஓர் ஆகர்ஷண சக்தியால் நகர்ந்து நகர்ந்து வந்து மறுபடியும் தாய் மரத்தோடேயே ஒட்டிக்கொள்ளும். ஒட்டிக்கொண்ட பின் மூலமான மரத்துக்குள்ளேயே மறைந்துவிடும் என்கிறர்கள். பகவானிடமிருந்து பிரிந்துவந்திருக்கிற நாம் இப்படியே எப்போதும் அவன் பக்கமாக நகர்ந்து நகர்ந்து போய் முடிவில் அவனிடம் ஒட்டிக்கொண்டு ஒன்றுகிவிடவேண்டும். ஊசி காந்தத்தை நோக்கிப் பாய்ந்து ஒட்டிக்கொள்வது அடுத்த உதாரணம். காந்தத்தில் சேர்ந்த ஊசிக்கும் காந்த சக்தி உண்டாகி அது மற்ற இரும்புப் பொருள்களை இழுப்பது போல், பக்தனுக்கும் பகவானின் குணங்களும், சக்திகளும் உண்டாகும் என்று இந்த உதாரணத்தால் காட்டுகிறர். அடுத்து பதிவிரதையின் உதாரணம்; பதிவிரதையின் நினைவு பேச்சு, காரியம் அனைத்தும் பதியைச் சுற்றியே இருப்பதுபோல் நம் மனேவாக்கு காரியங்கள் பகவானையே பற்றி இருக்க வேண்டும் என்பது இதிலிருந்து தெரிகிறது. பதியை மூல சுலோகத்தில் 'விபு' என்கிறர். சர்வ வியாபகன் என்பது இதன் பொருள். இதனல் பகவானை ஏதோ ஓரிடத்தில் மட்டுமின்றி எங்குமாக, எல்லாமாக இருப்பதாகப் பாவிக்கவேண்டும் என்று உணர்த்துகிறர். அடுத்தபடியாக கொடியின் உதாரணம். கொழுகொம்பைச் சுற்றிக்கொள்கிற

கொடியை நாம் சிறிது விலக்கிப் பிரித்து விட்டால்கூட அது படாத பாடுபட்டுக் கொஞ்சநேரத்திலேயே மறுபடியும் கொம்பை வளைத்துச் சுற்றிக்கொண்டுவிடும். நம் மனத்தை ஈசுவர ஸ்மரணையிலிருந்து அலைக் கழிக்கிற இடைஞ்சல்கள் எத்தனை வந்தாலும் நம் லட்சியத்தைப் பிடிவாதமாகப் பிடித் திருக்கவேண்டும் என்பதை இந்தந் திருஷ் டாந்தம் உணர்த்துகிறது. கடைசியில் நதி —சமுத்திர உபமானம். இதுவே பரம அத்வைதம். கடல்தான் மழையாக விழுந்து பிறகு ஆருகியிருக்கிறது. இரண்டும் வேறு வேறு அல்ல. ஒரு நதியானது எந்த மலையுச்சி யில் பிறந்தாலும் அலுக்காமல் சளைக்காமல் ஓடி ஓடிவந்து கடைசியில் கடலில் கலந்து தன்னுடைய தனிப்பெயரையும் உருவத்தையும் இழந்து கடலாகவே ஆகிவிடுகிறது. கடல் அதை எதிர்கொண்டு அழைத்துக்கொள்கிறது. இதனுல்தான் நதி சங்கமங்களுக்குச் சிறிது தூரம் இப்பாலே அந்த ஆற்றின் ஜலம் உப்புக் கரிக்கிறது. இப்படியே நாமும் நிஜமான பக்தி செலுத் திலை் கருணசமுத்திரமான பகவான் முன்னே வந்து நம்மை ஆட்கொண்டு தாணுக்கிக்கொள்வான்.

முதலில் பொருள் வேண்டும், பவிஷு வேண்டும் என்று வியாபார ரீதியில் பக்தி செய்ய ஆரம்பித்தாலும், பகவானின் குண விசேஷம் காரணமாக அவனுக்காகவே அவனிடம் அன்பு செலுத்துகிற பக்குவத் தைக் கொஞ்சம்கொஞ்சமாகப் பெறுவோம். கடைசியில் குணவிசேஷம் எதுவுமே இல்லாத பரமாத்ம ஸ்வரூபமாகவே நாமும் அவனில் கரைந்து அவனுகவே ஆவோம்.

லோக ரீதியில் நன்ருக வாழ்க்கை நடத்துவதற்கும் சரி, துவைதம். விசிஷ்டாத் வைதம், அத்வைதம் முதலிய சித்தாந்தங் களின் அனுபவத்துக்கும் சரி, பக்தி என்பது இன்றியமையாததாகிறது. மோட்சம் அடையப் பின்பற்றும் உபாயங்களில் தலைசிறந்தது பக்தியே என்கிருர் ஸ்ரீ பகவத் பாதர்—ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை உணர்வது தான் பக்தி என்றும் அதையடுத்துச் சொல் கிருர்.

மோக்ஷஸாதன ஸாமக்ர்யாம் பக்திரேவ
கரீயஸீ |
ஸ்வஷ்வரூபாநுஸந்தானம் பக்திரித்ய
பிதீயதே ||

அத்வைத உணர்வு

காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி
ஜகத்குரு ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள்

உத்தம கவியான ஸ்ரீ ராமபத்ர தீக்ஷிதர் ஆக்கிய பதஞ்சலி விஜயத்தில் ஸ்ரீ சங்கரரின் வரலாறு சுருக்கமாகத் தரப்பட்டிருக்கிறது. அதன் முடிவில், பரமாசாரியர்கள் தமது குருவாக கோவிந்த பகவத்பாதர்களை வழிபட்டு, பின்னர் பிரம்ம ஸூத்ரங்களுக்குப் பாஷ்யம் எழுதி, திக்விஜயம் செய்து, ஆம்னாய ஸ்ரீமடங்கள் ஸ்தாபித்து காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதியாகத் தாமே அமர்ந்து, அங்கேயே ஸித்தி அடைந்தார்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

சதாசிவமான பரம்பொருளே ஸ்ரீ சங்கரராக வந்து பிறந்தது. மற்ற யுகங்களில் ஞானோபதேசம் என்பது முழுநேர வேலையாக இல்லை. கிருஷ்ணாவதாரத்தில் அரசுரிமை பற்றிய பல செயல்களில் கிருஷ்ணன் ஈடுபட்டிருந்ததோடு, தானே ஒரு நாட்டுக்கு அரசனாகவும் இருந்து ஆண்டான். போர்க்களத்தில் கீதையைச் சொன்னது போன்று ஒவ்வொரு நேரத்தில் அறவுரைகளையும், அருளுரைகளையும் வழங்கினான். ஆனால் கலியுகத்தில் இப்படிச் செய்தால் போதாது. தருமம் நலிந்து அதருமம் மலிந்த இந்த யுகத்தில் முழு நேரமும் தருமத்தை நிலை நாட்டுவதில் செலவிடவேண்டிய தேவையிருப்பதனால், இதற்கென்றே காலத்தை ஒதுக்கி ஏற்பட்டது ஸ்ரீ சங்கராவதாரம்.

வேறுபட்ட பல மதக்கொள்கைகள் அப்பொழுது நமது தேசத்தில் நிறைந்திருந்து, மக்களின் மனத்தைக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தன. தமது வேற்றுமைகளினால் நாட்டையே பல துண்டுகளாக்கி வைத்திருந்தன. பாரதம் முழுதும் ஒரு நாடு, ஒரு பண்பு, ஓர் உயிர் என்ற எண்ணமே இல்லாமல் தனித்தனியாக மக்கள் பிரிந்து கலைந்து வாழ்வதற்கே இம்மதங்கள் வழி செய்தன. வேதங்கள் சொன்ன ஒற்றுமை வழி, ஒருமை வழி மறந்துபோய்விட்டது.

''ஒன்றே சத்தியம்; எல்லாத் தெய்வங்களும் அதன் பெயர்களே; எல்லாச் சமயங்களும் அதையே முடிவாகக் கொண்டவை'' என்ற வேதத்தின் குரல் வெறும் ஆடம்பரச் சண்டைகளில் அமுங்கிப்போய் விட்டிருந்தது. அரசியல் முறையில் பாரததேசம் பல துண்டுகளாகச் சிதறிக் கிடந்து, பின்னர் ஒரே தேசமாக, ஒரு கொடியின்கீழ் வந்தது எவ்வளவு முக்கியமோ, அதேபோல, பல சமயக் கொடிகளின்கீழ் சிதறிக்கிடந்த பாரததேசத்தை சத்தியம் என்கிற கொடியின் கீழ் ஸ்ரீ சங்கரர் ஒன்றுபடுத்தினார்.

உலகத்தில் எவ்வளவு மக்கள் இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் எல்லோருக்கும் அவரவருக்குத் தக்கபடி மத உணர்வை வளர்க்கும் வேத மதமான அத்வைதத்தை ஸ்ரீ சங்கரர் எடுத்துச் சொன்னார். இரண்டில்லை என்பது அத்வைதம். எங்கும் எதிலும் இதுதான் உண்மை. மனிதர்கள் சண்டையிட்டுக்கொள்ளாமல், அடுத்தவனைக் கண்டு பயமில்லாமல், வாழ்கின்ற நிலை எப்போழுது கிட்டும்? அடுத்தவன் என்பவனும் நம்மைப் போன்றவனே; அவனும் தெய்வமே என்ற பார்வை பிறக்கும்பொழுதுதான் உண்மையான அமைதி உண்டாகும். எல்லோரும் ஒரு தாய் மக்கள் என்ற உணர்வு



வந்துவிட்டால் அப்புறம் கலகம் ஏது? அத்வைதமாக வாழ்வது என்பது, பிறரை ஏதோ வேற்றுளாக, எதிரியாக எண்ணுமல், ஓரே நெருப்பில் தெறித்த பொறிகள் நாம் என்று சகோதரனுக எண்ணி அன்பு செலுத்துவதுதான்.

மா க்ருத: கஸ்யஸ்வித் தனம்

என்பது ஈசாவாஸ்யம்.

பிறர் பொருளுக்கு ஆசைப்படாதே என்பது இதன் பொருள். இதற்கு ஸ்ரீ சங்கரர் என்ன உரை செய்திருக்கிருர் தெரியுமா? இன்னெருவன் என்று அடுத்தவனைப் பிரித்து எண்ணுவதனுல்தானே அவன் பணத்தைக் கண்டு பொருமைப்படுவதும், பிடுங்கிக் கொள்வதும் ஏற்படுகிறது? அவனை நம் முடன் ஒன்ருக எண்ணிவிட்டால், அவன் சுகமும், துக்கமும் நம்முடைய சுகதுக்கமாகி விட்டால், பின் போட்டி பொருமை ஏது? நமக்கு என்று தனியாக ஒன்றை ஒதுக்கி வைக்கவேண்டிய தேவையென்ன? அடுத் தவன் ஒன்ருக இருந்தால், அது நாம் ஒன்ருக இருக்கிரேம் என்பதற்குச் சமம். இந்தச் சம உணர்வு, சமுதாய உணர்வு, எல்லோருக்கும் வந்துவிட்டால், வேண்டியது வேறென்றும் இல்லை. சாதாரண அன்ருட வாழ்க்கையில்கூட நாம் பின்பற்றவேண்டிய அத்வைத உண்மையை ஸ்ரீ சங்கரர் உப நிஷத்துக்களின் மூலம் எடுத்துக்காட்டினர். ஒற்றுமையான சர்வதேச உறவு, அரசியல், பொருளாதாரம், சமுதாய வாழ்வு, எல்லா வற்றுக்குமே இந்த அத்வைதமே அடிப்படை யாகும். இதைத்தான் வேதம் சொல்லு கிறது என்று நமது பரமாசார்யர்கள் எடுத் காட்டினுர்கள்.

சரி; இத்தகைய அத்வைத பாவனை எல்லோருக்கும் சாத்தியமா? இது ஒரு கேள்வி. எல்லோருக்கும் சாத்தியமே என்பது ஆசார்யாளுடைய பதிலாகும். வேதமே இதற்கு வழி செய்திருக்கிறது. அவரவர்க்கு என்னென்ன முதலில் சாத் தியமோ அதைச் செய்வதற்கு அது ஏற்பாடு செய்திருக்கிறது. தன்னலம் குறைந்து பொதுநலம் பெருக வாழும் முறை சட்ட பூர்வமான சமுதாயத்தில் இன்றும் காணக் கிடக்கிறது. பணம் படைத்தவர்கள் ஏழை களுக்குத் தாமாக உதவினுல் உத்தமம். இல்லையானுல், பொது அரசாங்கம் அவர்க ளிட ருந்து பணத்தை வரியாகப் பெற்று ஏழைகளுக்குத் தருவதும் பொது நலத்துக் காகத்தான். சட்டத்திற்கு முன் எல்லோரும் சமம் என்பதற்கு அத்வைதம்தான் பொருள். இதுதான் சமுதாய அத்வைதம் (Social non-duality). சாதாரண தருமங்களான பொய் சொல்லாதிருத்தல், உயிர்க்கொலை செய்யாதிருத்தல் போன்றவற்ருல் உள்ளத் தைத் தூய்மைப் படுத்திக்கொண்டால், அதில் அன்பைத் தவிர வேறென்றிற்கும் இடமிருக்காது. வெறுப்பதையே கொள்கை யாகக் கொள்பவர்கள் யாரும் இல்லை. மிகக் கொடிய அரக்கரும் தம் மனைவி மக்களிடத்திலாவது அன்பு செலுத்தத்தான் செய்கிருர்கள்.

அன்பு என்பது அத்வைத உணர்வு. எவ்வுயிரும் தம்முயிர்; யாதும் ஊர்; யாவரும் கேளிர். அன்புடையார் என்பும் உரிய பிறர்க்கு.

ஆத்ம ஔபம்யேன ஸர்வத்ர
ஸமம் பச்யதி.

என்பது கீதா வாக்கியம். தன்னைப்போல பிறரையும் எண்ணுகிருன் என்பது பொருள்.

"நான்" "எனது" என்னும் குறுகிய எண்ணம் வேண்டாம். இந்த எண்ணத்தை விலக்க முடியவில்லையென்ருல், என்ன செய்யவேண்டும்? அதை இன்னும் பெரி தாக்கிக் கொள்ளவேண்டும். எல்லாவற் றையும் "நான்" என்று எண்ணிவிட வேண்டும். அப்படி எண்ணினுல் வேற் றுமையும் வெறுப்பும் போய், ஒற்றுமையும் அன்பும் உதிக்கும். இதுதான் அத்வைதத் தின் கண்கண்ட பலன்.

எங்கோ, எப்பொழுதோ கிடைப்பது அல்ல அத்வைத ஆனந்தம். இந்த வாழ்க்கையிலேயே அமைதியாகவும், சந்தோஷமாகவும், திறமையாகவும் வாழ்ந்து மனைவி மக்களும், உற்ருரும் ஊராரும் மெச்ச, ஈசுவர சிந்தனையோடு, வேற்றுமை வெறுப்புகள் இல்லாமல், அன்பு செய்து வாழ்வதற்கும் இந்த அத்வைத உணர்வே ஆதாரமாகும். உலகம் ஒரு குடும்பம்; அதற்குத் தாயார் அம்பாள்; தந்தை ஈசுவரன். இந்த உண்மையை மறக்காமல் வாழ்ந்து எல்லோரும் சிரேயஸ்ஸை அடைய வேண்டும். இதுவே எனது ஆசிகள்.

ஆதி சங்கரர்

ராஷ்டிரபதி டாக்டர் ராதாகிருஷ்ணன்

நம்முடைய சமய மரபு குறைந்தபட்சம் மூவாயிரம் அல்லது நாலாயிரம் ஆண்டுச் சரிதம் கொண்டது. இந்தச் சரித்திர காலத்தில் எவ்வெப்போது நெருக்கடிகள் தோன்றினலும், அவ்வப்போது நம் மரபை விளக்கி வைக்க மகான்கள் தோன்றி, மதத்துக்குப் புது வாழ்வளித்திருக்கிருர்கள்.

இந்த மகான்களில் ஒருவர் ஸ்ரீமத் ஆதி சங்கராசாரியரவர்கள். இந்தியாவின் பண்பாட்டு வரலாறு பெற்றெடுத்த அமரப் புதல்வர்களில் ஒருவர் அவர். பிரத்தியட்சமான அநுபவத்தை ஆதாரமாகக் கொண்ட அவரது உபதேசம் உலகம் முழுவதையும் தழுவுவதாகும். ஆனல் இந்நாட்டின் மற்ற பல சமயாசாரியர் போலவே அவரும் தமது உபதேசங்களுக்கெல்லாம் தாமே மூலகர்த்தா என்று கூறிக் கொள்ளவில்லை. முன்னமே உள்ள நம் நாட்டின் மகத்தான ஆத்மிக சம்பிரதாயத்தைக் காலத்தின் நிலைக்கேற்ப மீண்டும் விளக்கிவைத்தவர் என்ற முறையில், வியாக்கியான கர்த்தராகவே அவர் தனிச் சிறப்புப் பெறுகிருர். உபநிஷதங்களும், பகவத் கீதையும், மற்ற பல புராதன சமய நூல்களும் உபதேசித்த போதனையை அவர் தம் காலத்திலிருந்த பண்பட்ட மனத்தினருக்கு ஏற்கும் விதத்தில் புதிதாக விளக்கி வைத்தார். அவருடைய புது வியாக்கியானங்களே புதிய மூல சிருஷ்டிகள்போல் வடிவெடுத்துப் பொலிந்தன. இன்றும் அவை நம்மை ஆகர்ஷிக்கின்றன.

சங்கருடைய கிரந்தங்களில் மகோன்னதமான அறிவுத் திறனையும், அப்பழுக்கற்ற வாத சாதுரியத்தையும், பொங்கும் உணர்ச்சியையும் காண்கிருேம். மனித வாழ்வின் சகல அம்சங்களும் தம்மிடம் திகழ்ந்த ஒரு பூரண மனிதர் ஆதி சங்கரர். அவரிடம் திகழ்ந்த மரபோ அவருக்கும் எத்துணையோ காலம் முந்தியது.

* * * *

மதம் என்பது அநுபவித்துப் பார்த்து நிரூபணமாகவேண்டிய விஷயம்.

ஸதா பச்யந்தி ஸுரய: தத்
விஷ்ணோ: பரமம் பதம்
திவீவ சக்ஷுராத்தம்।

என்று ரிக்வேதம் மொழிகிறது. 'பச்யந்தி' ('பார்க்கிருர்கள்') என்கிற பதம் பிரயோகிக்கப்பட்டுள்ளது. பௌதிகக் கண் எவ்வாறு வானத்தில் தோன்றும் வண்ணக் கலவைகளைக் காண்கிறதோ அப்படியே ஆத்மாவின் கண் தெய்வத்தின் இருப்பிடத்தைக் காண்கிறது. பகவத் கீதையிலும் இது சுட்டப்படுகிறது. 'பிரம்ம ஸம்ஸ்பர்சம்' —பிரம்மத்தைத் தீண்டுவது பற்றி கீதை கூறுகிறது. சத்தியப் பொருளை நாம் நேரில் அநுபவிக்கவேண்டும்.

அநுபவ அவஸானமேவ வித்யா பலம் —'கல்வியின் நிறைவான பலன் அநுபவம் பெறுவதே' என்கிருர் ஸ்ரீ சங்கரர்.

கோட்பாடுகளை விடாப்பிடியாகப் பிடித்துக் கொள்வது மதமாகாது. சடங்குகளில் அநுஷ்டிக்கும் ஆசாரங்கள் மதமாகாது. நமக்காக விதிக்கப்பட்டுள்ள சடங்குகளைச் செய்வது மட்டும் மதமாகாது. நம்முடைய உள் தன்மையையே புதிதாகச் சிருஷ்டித்துக் கொள்வதுதான் மதம். நம் இயல்பையே உன்னதமாக உருமாற்றிக் கொள்வதுதான் மதம். அவ்விதமான அநுபவம் ஏற்படும் வரையில், ஒருவரைப் பூரணமான மத உணர்வு உள்ளவர் என்று சொல்வதற்கில்லை, உண்மையான மத உணர்வால் ஆத்மாநுபவம் பெற்ற மனிதர் பயத்திலிருந்து விடுபட்டிருப்பார். பகையிலிருந்து விடுபட்டிருப்பார்.

அபயம்; அஹிம்ஸா

அச்சமின்மை, வெறுப்பின்மை இவையே ஓர் உண்மையான சமயவாதியின் ஆன்ம லட்சணங்கள். நம்மில் பலர் மதாபிமான

முள்ளவர்களாக நம்மைச் சொல்லிக் கொள்ளுகிறோம். மதத்தின் வெளி அங்கங்களான சிலவற்றைப் பின்பற்றுகிறோம். எனினும் மற்றவர்களிடமிருந்து உண்மையான மதாசாரமுள்ள உள்ளங்களைப் பிரித்துக் காட்டும் முறையில் உள்ளூற நடைபெறும் பரிணமத்தை நம்மில் பலரிடையே காண முடியவில்லை.

ஆத்மாவைக் குறித்த அந்த வேறு உலகில் பதத்தின் மூலம் பிரவேசிப்பதற்கே நாம் முயலவேண்டும். இப்போது மக்கள் அறிவின் மூலம் ஆத்மீகத்தை அறிய முயலும் நிலைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இது விஞ்ஞான நிலை எனலாம். இதனினும் உயர்ந்த ஒரு நிலையை அவர்கள் அடைந்தாக வேண்டும். விஞ்ஞானத்தைக் கடந்து 'ஆனந்தம்' என்ற உயர் நிலையை எய்தவேண்டும். இதுவே ஆத்மிகத்தின் நிறைவு. விஞ்ஞானத்திலிருந்து ஆனந்தத்துக்குக் கடத்துவிக்கும் சாதனமே சமய ஒழுக்கம். குறைபாடு கொண்டதும், பூரணச் செம்மை பெருததும், புதுப் பிறவி மலர்ச்சி பெருததுமான இயல்பிலிருந்து எழும்பி ஓங்கி வளர்ந்து முழுமையைப் பெறவே சமய உணர்வுள்ள எவரும் முயலவேண்டும். நன்னெறி ஒழுக்கங்களை வாழ்வில் கடைப்பிடித்து, ஆத்மிக சாதனங்களை அநுஷ்டித்து 'நான் கடவுளைக் கண்டிருக்கிறேன்' என்று சொல்லக் கூடியவர்களால்தான் இந்த முழுமையை அநுபவிக்க முடியும்.

வேதாஹம் ஏதம் புருஷம் மஹாந்தம்
ஆதித்ய வர்ணம் தமஸ:பரஸ்தாத்

'இருளுக்கு அப்பால் சூரியப் பிரகாசத்துடன் திகழும் மகாபுருஷனை நான் அறிவேன்' என்று ரிஷி கோஷித்தது போல் சொல்லக்கூடியவனே சமயத்தை உணர்பவன். அவன் 'கடவுள் இருக்கிருர்' என்று சொல்வதோடு மட்டுமில்லை; கடவுளைத் தன்னுடைய ஒவ்வொரு நாடியிலும் நுகர்பவன் அவன். தன்னுடைய சொந்த அநுபவத்தின் மீதே, 'நான் கடவுளைக் கண்டிருக்கிறேன்' என்று அவனுல் சொல்ல முடியும். இந்த அநுபவத்தைத்தான் மதாபிமானிகள் யாவரும் இலக்காகக் கொள்ளவேண்டும். இத்தகைய அநுபவபூர்வமான ஆத்மஜீவனத்தை விளக்கி வைத்தவரே ஆதிசங்கரர்.

அநுபவத்தின் மூலம் பரம்பொருளை நுகர்ந்தபின் அந்த அநுபவத்தை வார்த்தைகளில், அறிவுக்கு ஏற்ற கோட்பாடுகளில் விளக்க வேண்டுமென முயற்சி தோன்றும். ஆனுல் நமது ரிஷிகளோ இந்த அநுபவத்தை வார்த்தைகள் என்ற சங்கேதங்களாலோ, தர்க்க ரீதியான வியாக்கியானத்தாலோ வருணிக்க முடியாது என்கின்றனர்.

யதோ வாசோ நிவர்தந்தே அப்ராப்ய
மநஸா ஸஹ

வெற்று வார்த்தைகளால் மட்டும் அதை எட்டிப் பிடிக்க முடியாது. அப்படிப் பிடிக்க முயன்ருல் பரம்பொருளின் அனந்த கல்யாண குணச் செல்வங்களையும், அளவற்ற மகிமைகளையும் விவரிக்க முடியாமல் குழம்ப வேண்டியதுதான். புத்தரும் இதைச் சொன்னுர்:

அநக்ஷரஸ்ய தர்மஸ்ய க்ருதிகா
தேச நாசகா?

'எழுத்தால் விளக்கவொண்ணுத விஷயத்தைச் சொல்லும் வேதம் ஏது? உபதேசம் ஏது?' என்ருர். வார்த்தையில் வடிக்கவொண்ணுத சத்தியத்துக்குப் பிரமாண நூலுமில்லை; உபதேசமுமில்லை. ஒவ்வொரு மனிதனும் தாஞகவே அதைக் கண்டு பிடித்துக் கொள்ள வேண்டியதுதான். தன்னந் தனியாகத் தேடும் அவன் பரம்பொருளை அடையும்போது புத்தம்புதிய திருமுகத்துடன் தேஜோமயமாய்த் திகழ்கிருன். அவன் ஆண்டவனைத் தன்னில் ஆவிர்ப்பாவம் செய்து கொண்டவனுகிருன்.

ஈசுவர லக்ஷணம் என்ற இந்த விந்தைப் பெரும்பொருளை விளக்குவது கடினம்,

அத்ருஷ்டம் அவ்யவஹார்யம் அக்ராஹ்யம்
அலக்ஷணம் அசிந்த்யம் அவ்யபதேச்யம்
ஏகாத்ம ப்ரத்யயஸாரம் ப்ரபஞ்சோபசமம்
சாந்தம் சிவம் அத்வைதம்

மாண்டூக்ய உபநிஷதம் உரைக்கும் இவ்விதத்தில்தான் நாம் அதனைப் பற்றிப் பேசமுடியும்'. சாந்தம், சிவம், அத்வைதம்.

* * * *

ப்ரஹ்மேதி பரமாத்மேதி
பகவானிதி சப்த்யதே ।

என்கிறது பாகவதம் (1-2-11). காலத்துக்கும் தேசத்துக்கும் அப்பாற்பட்ட உத்தம சத்தியமாய், தர்க்கத்திஞல் வெளியிடவொண்ணுத வஸ்துவாய், தெய்வத்துக்கெல்லாம் மேலான தெய்வமாய் விளங்குவதே பிரம்மம் என்கிறது. இவ்வாறு எல்லாம் கடந்துள்ள அதனை யாரும் கிரகிக்க முடியாது என எண்ணிவிடலாகாது. அதுவே நமது உள்ளுக்குள் உள்ளே அடி ஆழத்தில் இருக்கிறது. நாம் ஆத்மா எனில் அது பரமாத்மாவாக நமக்கு அடி ஆழத்தில், நம்மின் அடி ஆழமாக இருக்கிறது. நம் அகவாழ்வின் இயல்பையும் உணர்வையும் ஆய்ந்துகொண்டே போகும் போது அதன் இறுதியில் பரம்பொருளின் சத்தியமான இருப்பை உணர்வோம். அதனாலேயே அவனைப் பரமாத்மா என்கிறோம். வெளிப் பிரபஞ்சத்தை நோக்கி, அந்த விசுவ வெளியில் நாம் ஒரு பாகம் என்ற பாவனையைக் கொள்ளும்போது, அதே பரம் பொருளை பகவான் — லோக நாயகன் என்கிறோம். அவனிடம் உறவு கொள்ள விழைகிறோம். கிருஷ்ணனை அர்ஜுனன் கண்டாற்போல் ஈசுவரனை நேருக்குநேர் கண்டு சம்பாஷித்து உறவு கொள்வது இந் நிலையின் இலட்சியம். யாவும் கடந்த பிரம்மம், நமக்குள்ளேயே உரையும் பரமாத்மா, உலக நாதனுகிய பகவான் என்ற மூன்றும் வர்ணிக்கவொண்ணுத ஒரே அற்புதமும் விந்தையுமான அந்தரங்க சுகாநுபூதிப் பொருளின் வேறு வேறு பெயர்கள்தாம். ஒரே வஸ்துவின் பல நிலைகள்தாம் அவை. நம் அகத்தை வைத்துப் பேசும்போது பரமாத்மன்: பிரபஞ்சத்தை வைத்து அதன் பிரபுவாகப் பார்க்கும்போது பகவான்; பரம தத்துவமாகப் பார்க்கும்போது பிரம்மம்.

கீதா பாஷ்யத்தில் ஆசாரியர் கூறுவது போல பரம்பொருள் என்னும் பெரும் ஒளியின் தூதர்களாக உலகுக்குப் பல மகான்கள் வந்து ஞான ஒளி தந்திருக்கிறார்கள். எல்லா மதாசாரியர்களும், முனிவர்களும், அடியார்களும், பரஞ்சோதியின் தூதுவர்தாம். அவர்கள் இவ்வுலகில் பிறந்து தங்களுக்கென ஒரு காத்திரத்தைத் தரித்துக் கொள்வது நமக்கு ஞான ஒளி தருவதற்காகத்தான்; நாம் பரமனை நாடிச் செல்லுமாறு ஊக்கத்தான். நம் கண்ணுல் தாங்கவொண்ணுத பரஞ்சோதியின் சின்னமாகவே ஆசாரிய புருஷர்களும், அடியார்களும் நாம் கண்ணுல் காணக் கூடியவர்களாக வருகிறார்கள் என லாம். அவர்கள் பற்பல வழிகளைக் காட்டிக் கொண்டு நம்மை ஒரு நிலையிலிருந்து இன்னொரு நிலைக்கு இட்டுச் செல்வதற்காக வருகிறார்கள். பிரம்மம், பகவான், பரமாத்மா என்றெல்லாம் பல படித்ததாகத் தோன்றும் மெய்ப்பொருளே, பரஞ்சோதியைக் கொண்டு வந்து பரப்பும் ஆசாரியர்களாகவும் அவதாரங்களாகவும் தோன்றுகிறது.

* * *

ஸ்ரீ சங்கரர் போதித்த தத்துவத்தை எண்ணும்போது, நாம் காண்கிற உலகைப் பற்றிய அவரது கருத்தையே முக்கியமாக நினைக்கத் தோன்றுகிறது. உலகத்தை அவர் இறுதி சத்தியமாக எண்ணவில்லை; இரண்டாம் பட்சமான ஒன்ருகவே—வேறு ஏதோ ஒன்றுக்கு உட்பட்டதாகவே — கருதினார். அப்படியெனில் முதல் பட்சமாக அவர் கருதியது எதனை? பரம்பொருளே உத்தம சத்தியம் என அவர் கூறுகிறார். அதற்கு உட்பட்ட இரண்டாம் பட்ச உண்மை நிலையே உலகத்துடையது என்கிறார். உலகும் ஒரு நிலையில் உண்மையாயிருக்கிறது. ஆனால் இது உயர் நிலை அல்ல; தாழ்நிலையில் மட்டுமே உலகம் உண்மை. 'வியாவஹாரிக சத்தியமே உலகம்; பாரமார்த்திக சத்திய மல்ல' என்று இதனைச் சங்கரர் சொல்லுகிறார். ஆனால் உலகம் என்பது எந்த ஒரு தனி மனிதனுடைய கனவும் அல்ல.

அவரது பிரம்ம ஸூத்திர பாஷ்யத்தில் இந்த மகத்தான வாசகங்கள் உள்ளன:

ஏவமேவமய மநாதிரனந்தோநைஸர்கிகோ
(அ)த்யாஸோ மித்யா ப்ரத்யய ரூப:
கர்த்ருத்வ ।
போக்த்ருத்வ ப்ரவர்த்தக: ஸர்வலோக
ப்ரத்யக்ஷ: ॥

உலகம் என்பது சகலருக்கும் கண்ணுக்கு மெய்யாய் இருப்பது; ஸர்வலோக ப்ரத்யக்ஷ: என்கிறார். எல்லோரும் அதை

ஒரேபோல் பார்ப்பதால் அது நமது மனம் புனைந்த கனவல்ல. இதோ அது விரிந்து பரந்து காண்கிறது. அது இப்போது தோன்றி உடனே அழிகின்ற தோற்றங்களின் தொகுப்பல்ல. ஒரே ஒருவர் மட்டுமின்றிப் பலர் தொடர்ந்து கண்டுவருகிற ஒன்றல்லவா உலகம்? எனவேதான் சூத்திரங்களில் பல இடங்களில், உலகம் என்பதை உண்மையில் இல்லாத ஒன்ருகக் கருதலாகாது என்று கூறப்படுகிறது. எப்போது உலகம் என்று ஒன்றைப் பலர் ஒரேபோல் கிரகிக்க முடிகிறதோ அப்போது அது உண்மையாகவே உள்ள வஸ்து என்பது நிச்சயமாகிறது. விழிப்பு நிலைக்கும், கனவு காணும் நிலைக்குமுள்ள அடிப்படையான மாறுபாடுகள் நமக்குத் தெரியுமாதலால் உலகைக் கனவோடு ஒப்பிடமுடியாது. இந்த உலகம் எப்போது தோன்றிற்று என்றும் தெரியவில்லை. எனவேதான் இதை அனுதி என்கிருேம். உலகில் பிறக்கும் ஒவ்வொரு ஜீவனும் பிரபஞ்ச வியாபாரத்தில் பங்கு கொள்பவன். ஆனுலும் இந்த உலகை ஆதார சத்தியமாகவோ, இறுதி சத்தியமாகவோ எண்ணமுடியவில்லை. (உலக வாழ்வைவிட உயர்ந்த ஒன்றுதான் ஆதார காரணம், அதுதான் முடிவான சத்தியமும் என்று அறிகிருேம்.) அதே சமயத்தில் உலகை முழுப் பொய் என்றும் கூற முடியவில்லை. இதனுல்தான் விவகார நிலையில் உள்ளவரையில் உலகம் சத்தியம் என்று கூறும் சங்கரர், இந்த உலகத்தின் மூலம் ஆதாரமும் இறுதியுமான 'நிரந்தர சத்திய' நிலையை அடையலாம் என்கிருர்; மோட்சம் பெறுவதற்குச் சாதனமாகவே சம்சார வாழ்வு உள்ளது—

மோக்ஷாயதே ஸம்ஸார:

என்கிருர்.

உலகம் தரும் வாய்ப்புக்களைப் பற்றிக் கொண்டு உலகத்துக்கு மேலாக எழும்பி ஞான நிலையை எய்துவதற்காகத்தான் நாம் உலகில் பிறக்கிருேம்.

* * * *

'சங்கரர் ஜாதி முறையை ஆதரித்து வாதம் செய்தவரா? பிரிவினைகளை அவர் ஆதரித்தாரா?' என்றெல்லாம் பலர் கேட்கிருர்கள். விவகார உலக வாழ்க்கையைப் பொறுத்தவரையில் அவர் எவ்வகை அமைப்புக்களை ஆதரித்தார் என்பது ஒருபுறம் இருக்கட்டும். மோக்ஷ நிலையைப் பற்றி அவர் கூறுவதைப் பார்ப்போம். தமது பாஷ்யத்தில் அவர் மோக்ஷத்துக்குத் தகுதி பெற்றவர்கள் யார் என்று வினவி, விளக்குகிருர்.

புருஷ மாத்ர ஸம்பந்திபி:

என்று விடை கூறுகிருர். அதாவது மானிட இயல்பு உள்ள எவனுமே ஞானத்துக்கும், முக்தி நிலைக்கும் உரிமை பெற்றவன் என்கிருர். அவனது ஜாதியைப் பற்றிக் கவலை இல்லை. இந்தச் சமூகப்பகுப்புக்கள் ஞானுநுபவத்தில் எந்த உண்மையான மாறுபாடுகளையும் குறிக்கவில்லை. உண்மையான மனிதத் தன்மை யாரிடம் இருந்தாலும், அவன் ஞானமும் வீடும் பெறத் தகுதி பொருந்தியவனுகிருன். உயர் குலத்தில் பிறக்காமல் முக்தி அடைந்த பலர் பூர்வத்திலேயே உண்டு.

* * * *

ஞானம் பெற்ற ஒருவன் என்னவாகிருன்? அவன் மறைந்துவிடுகிருனு? அல்ல. பிரம்மத்தை அறிந்தவன் பிரம்மமாகவே ஆகிருன். எவ்வாறு? இவ்வுலகைவிட்டுப் பிரிந்ததா? அல்ல என்பதை பிரம்ம சூத்திரம் (3-3-32) சொல்கிறது. அபாந்தரமஸ், வஸிஷ்டர், பிருகு, நாரதர், ஸநத்குமாரர் முதலிய பரமஞானிகள் உலகத்தில் வாழ்ந்தே பணி புரிந்தவர்கள். பிரபஞ்சமே ஒரு முடிவுக்கு வரும்போது தீமையெல்லாம் அகன்று, பேதங்கள் யாவும் விலகி, மனித குலம் முழுவதும் மாறுதலற்ற நிலை எய்தி, சூரியனும் ஒளிக் குன்றிக் குளிர்ந்து போகிருன். அப்போதுதான் பரமஞானிகளும் பரம்பொருளில் நிரந்தரமாக லயிக்கின்றனர். அதுவரை உலகை நிர்வகிக்கும் சர்வேசுகரனுடன் தங்களை அபேதமாகக் கருதி அவர்கள் லோக உத்தாரணம் செய்வார்களேயன்றி, உலகம் கடந்த பரப்பிரம்ம நிலையில் ஒன்றியிருக்க மாட்டார்கள். பரப்பிரம்மத்துடன் அத்வைதமாக ஒன்றி அநுபவிக்கும் நிலை ஒருவருடைய உள்ளத்தில் எப்போதும் உள்ளது.

எனினும் உலகைப் பொறுத்தமட்டில் பிரபஞ்ச நாயகனுன பகவானுடன் தொடர்பு கொண்டவர்களாகவே ஞானிகளும் காணப்படுவார்கள்.

அப்பய தீக்ஷிதர் கூறுவார்:

பாஷ்யகாரோபி அதிஸ்பஷ்டம் முக்தஸ்ய
ஸகுணேச்வர பாவாபத்திம் ஆஹ!

ஜீவன் முக்தன் அல்லது முக்தனுடைய நிலைபற்றி ஆதிசங்கரர் என்ன கூறுகிறார் என்பதை அப்பய்ய தீக்ஷிதர் விளக்குகிறார். பிரம்மமே பிரபஞ்சத்தை ஸர்வேசுவரனுக இயக்குவது போலத்தான் ஜீவன்முக்தர்களும் செயல்படுகிறார்கள்; பிரபஞ்சம் பிரளயமுறும்போதுதான் அவர்கள் பிரம்மமாகிய பாரமார்த்திக சத்தியத்துடன் ஒன்றி விடுகிறார்கள் என்கிறார்.

* * * *

சுருங்கச் சொன்னுல் சமயம் என்பது அநுபவத்திலேயே உள்ளது என்பதுதான் சங்கரரின் போதனை. அதனைத் தர்க்க ரீதியில் நிலைநாட்ட முடியாது. ஆகவே மெய்ப்பொருளை நெருங்கும் முறையில் உருவான எல்லாக் கருத்துக்களையும் நேசமாகவே வரவேற்போம். மெய்ப்பொருளை அறிய உதவும் எந்த விளக்கத்தையும், வர்ணனையையும் வரவேற்போம். 'நான் கடவுளைக் கண்டுவிட்டேன். நான் கண்ட அந்த ஒரே விதத்தில் தான் மற்றவர்களும் கடவுளைக் காணவேண்டும்' என்று அகம்பாவமாக எண்ணுதிருப்போமாக! மனித இதயத்தில் எத்தனை விதமான இயல்புகள் உண்டோ அத்தனை விதத்திலும் ஆண்டவனை அடைய முடியும். ஒவ்வொருவனிடமும் ஒரு தெய்விகப் பொறி உள்ளது. ஒவ்வொருவனுக்கும் அவனது இதயத்தின் இரத்தத்திலேயே தோய்ந்ததாக அவனுக்கென்று ஒரு மார்க்கமும் உண்டு. அதனைப் பின்பற்றி முக்தி நிலை பெறுமளவும் மனிதன் உலகில் கர்மம் புரிய வேண்டும். ஞான மயமான கண்ணனும், ஜனகரும் கூட உலகத்தின் வழியை அனுசரித்து, மக்களையெல்லாம் உயர்த்தப்பாடுபட்டார்கள். இவ்வுலகிலேயே விடுதலை பெற்ற ஜீவன் முக்தர்களும் உலகுக்குப் புரியவேண்டிய கடமை உண்டு,

சங்கரரின் மதம் எதையும் புறச் சான்றுகள்மீதும் பிற பிரமாணங்களின் மீதும் ஒப்புக்கொள்ளத் தேவையில்லை என்கிறது. 'ஆண்டவன் இப்படித்தான் விதித்திருக்கிருன்' என்று அம் மதம் பேசவில்லை. ஒவ்வொருவனும் தானே முயன்று, தான் யார், தான் இங்கு வந்திருப்பது எதற்காக என்று கண்டறியவேண்டும் என்கிறது அது. பிரபஞ்ச வாழ்நிலை ஐந்தடுக்குக் கொண்ட ஒரு படிவரிசை; அன்னம், பிராணன், மனம், விஞ்ஞானம், ஆனந்தம்—என்பதாக. இப்போது நாம் விஞ்ஞான நிலையில் இருக்கிறோம். மனிதன் இன்னும் அறிவாராய்ச்சி வாத நிலையில் தான் இருக்கிருன். வார்த்தைகள் மூலமும், குணப் பகுப்புகளின் மூலமும் தன்னை வெளியிட்டுக் கொள்ளத்தான் அவன் விரும்புகிருன்.

இனி ஆனந்த நிலைக்கு உயர வேண்டும். அகமறுமலர்ச்சி இன்றி, பூரணத்துவமின்றி வாழும் நாம் நம்மை நிறைவித்துக்கொண்டு, பேதங்களையும், துவேஷங்களையும் கடந்து, பரம ஞானத்தை அடையவேண்டும். இந்தத் துடிப்பு நம் ஒவ்வொருவருடைய இதயத்திலும் அந்தரங்கத்தில் உள்ளது. அந்த ஆர்வத் துடிப்பே நமது ஆத்மிக முயற்சி சத்தியமானது என்பதற்கு நற்சான்றேயன்றி, முக்தி நிலைக்கான முயற்சியை யாரும் சோதித்துப் பார்த்து நிரூபிக்க முடியாது. பசித்த எந்த இதயமும், ஆர்வமுற்ற எந்த மனமும் விவகார உலக நிலையில் திருப்தி கொள்ள முடியாது. எனவே மேலே எழும்பும் முயற்சி தோன்றியே தீரும். இம்முயற்சியில் ஈடுபடுபவர்கள் மாற்றுக் கருத்துள்ளவர்களிடம் அன்புடன் இருத்தல் வேண்டும். இவ்வுலகம் நிரந்தர சத்தியமல்ல என்பதை உணர்ந்து, இது ஆண்டவனுல் படைக்கப்பட்டு ஆண்டவனைச் சார்ந்திருக்கும் ஒன்று என்று உணர்ந்து, இதில் உள்ள மன மாறுபாடுகளையும் அவற்றுக்கேற்ற பல மார்க்கங்களையும் மதிக்க வேண்டும். உலகம் சர்வ சுதந்திரமானது என்று ஒருபோதும் மயங்காமல் நன்னடத்தையுடன் ஒழுகி, ஆத்ம சாதனைகளைப் புரிவோமாக! உயர்நிலை உற்று, அதன் பின்னும் உலகம் உய்யப் பணி புரிவோமாக!!

மக்கள் யாவருக்கும் இதமானதைச்
செய்வோம்
மக்கள் யாவருக்கும் இன்பமானதைச்
செய்வோம்!

பஹுஜன ஹிதாய
பஹுஜன ஸுகாய

ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர்

ரா. கணபதி

பூவுலகில் ஒரே பரம்பொருளே படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் மூன்று காரியங்களுக்காக பிரம்மா, விஷ்ணு, சிவன் என்று மூன்று மூர்த்திகளாக இருக்கின்றன. .

ஒவ்வொரு யுகத்திலும் உலக நலனைக் குறித்து விஷ்ணு பகவான் பூலோகத்தில் அவதாரம் செய்கிறார். அதுபோல் பிரம்மாவிற்கு அவதாரம் இல்லை. சிவனுக்கும் ஒவ்வொரு யுகத்திலும் அவதாரம் கிடையாது. கலியுகத்தில் அவருடைய அம்சமாக, ஞானோபதேசம் செய்வதற்காக ஸ்ரீ சங்கரர் என்னும் திருநாமம் பூண்டு ஓர் அவதாரம் நிகழ்ந்தது.

சிவபெருமான் ஞானோபதேசம் செய்யும் பொழுது தக்ஷிணாமூர்த்தி என்னும் திருநாமத்துடன் விளங்குகிறார். அவருடைய உபதேசம் வாய்மொழியாக இல்லாது கையில் சின்முத்திரையின் மூலமாகவே உபதேசம் செய்கிறார். முதிர்ந்த மகரிஷிகள் உட்பட பலரும் தங்கள் சந்தேகங்களை சின்முத்திரையின் மூலமாகமே தெளிவுபடுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

சுமார் இரண்டாயிரத்து ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் உலகில் ஞானமார்க்கம் குறைந்து நிரீசுரவாதம் தலைதூக்கி நின்றது. அந்தச் சமயத்தில் சகல தேவர்களும், மகரிஷிகளும் கைலாயம்பதியில் வசிக்கும் தக்ஷிணாமூர்த்தியின் சன்னதியை அடைந்து, பூலோகத்தின் நிலையை எடுத்துக்கூறி மானிடர்களுக்கு நல்ல அறிவையும், ஞானத்தையும் அருள்பாலிக்க வேண்டினர்.

கருணைக்கடலான தக்ஷிணாமூர்த்தி அவர்களும் பூவுலகில் அவதாரம் செய்வதற்கு இசைந்தார். அவருடைய அவதார காரியத்திற்கு உதவியாக பிரம்மா, இந்திரன் முதலிய தேவர்களும் பூலோகத்தில் பிறவி எடுக்கச் சம்மதித்தார்கள்.

தேவரும் முனிவரும் உள்ளம் குளிர்ந்தனர்.

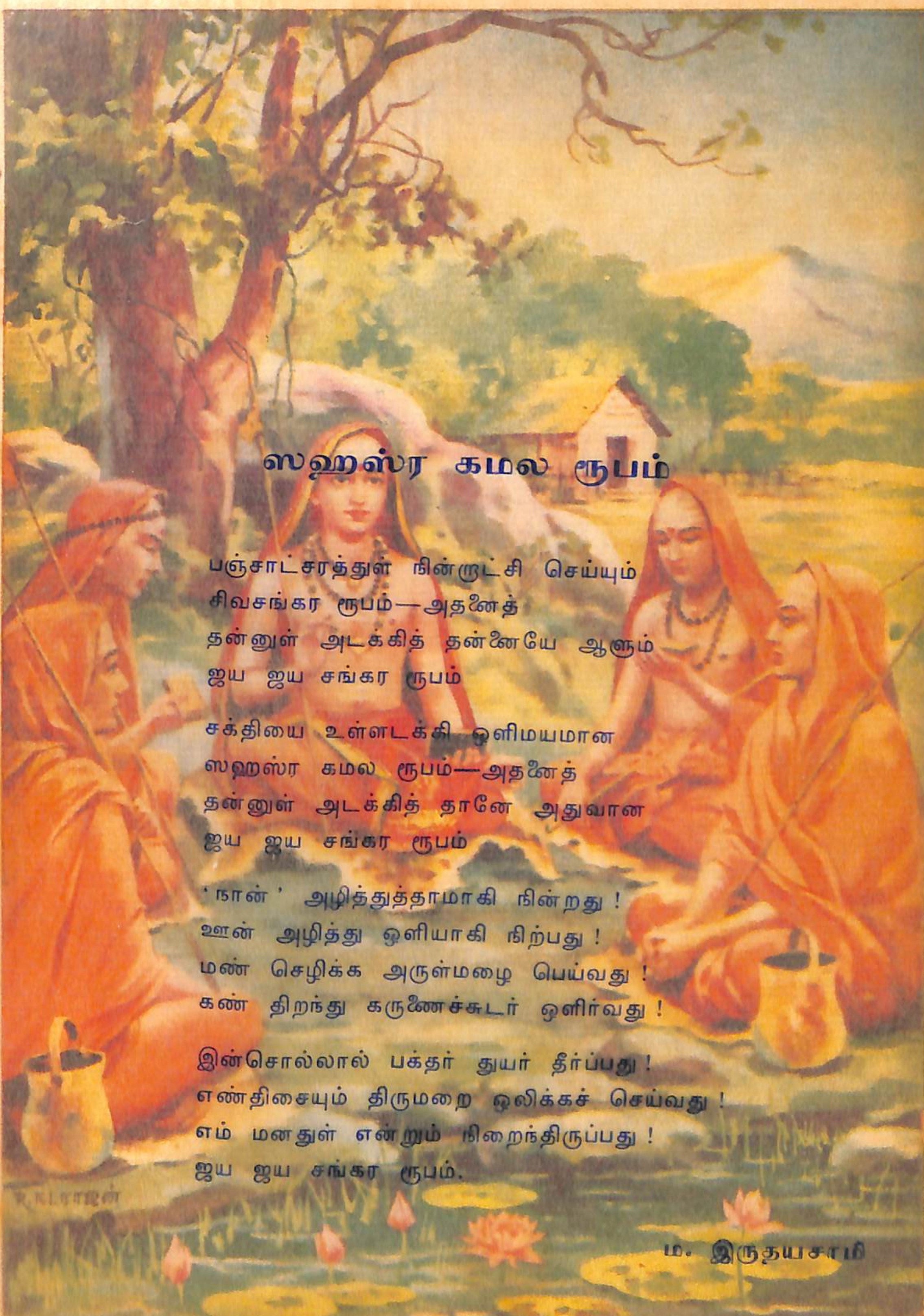
இதே சமயத்தில், பாரத தேசத்தில் எழிலார்ந்த கேரளத்தில் உள்ள காலடி என்கிற கிராமத்தில் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பார்ப்போம்.

காலடியில் சிவகுரு என்கிற ஓர் அந்தணப் பெரியார் வாழ்ந்துவந்தார். ஆர்யாம்பாள் என்பவர் அவரது மனைவி. இவ்விருவரும் எப்பொழுதும் பூஜை செய்வதிலும், ஏழை எளியவருக்குத் தானதருமம் செய்வதிலும் ஈடுபட்டிருப்பார்கள். மிகவும் நல்லவர்களான இந்தத் தம்பதியருக்கு ஒரு பெரிய மனக்குறை இருந்தது. தங்களுக்குக் குழந்தையே இல்லை என்பதுதான் அந்தக் குறை.

விருஷாசலம் எனவும் சிவபுரம் எனவும் கூறப்படும் திருச்சூர் என்கிற பெரிய சிவ க்ஷேத்திரம் ஒன்று கேரளத்தில் உள்ளது. அங்குள்ள சிவபெருமானை மனமார ஒரு மண்டலம் (48 நாட்கள்) வழிபாடு செய்து வந்தால் மகப்பேறு கிடைக்கும் என்று சிவகுரு தம்பதிகள் கேள்விப்பட்டனர்.

உடனே திருச்சூருக்குப் புறப்பட்டனர். 'வடக்குநாதன்' என்கிற பெயரில் திருச்சூரில் கோயில் கொண்டுள்ள சிவபெருமானை நாள்தோறும் ஆறுகாலமும் நெஞ்சுருகி வழிபட்டு வந்தனர். வடக்குநாதனுக்கு நெய்யாலேயே அபிஷேகம் செய்வது வழக்கம். எப்போதும் வடக்குநாத சிவலிங்கம் நெய் விழுதுகளில்தான் புதைந்திருக்கும். அதைப் பார்த்தால் பனிமலையின் நடுவே பரமசிவன் விளங்குவது நினைவு வரும். இந்த நெய்யைப் பிரசாதமாகப் பெற்று உட்கொண்டால் தீராத வியாதிகளும் தீரும்.

சிவகுரு தம்பதியரின் உண்மையான பக்தியைக் கண்டு, வடக்குநாதனின்



ஸஹஸ்ர கமல ரூபம்

பஞ்சாட்சரத்துள் நின்ருட்சி செய்யும்
சிவசங்கர ரூபம்—அதனைத்
தன்னுள் அடக்கித் தன்னையே ஆளும்
ஜய ஜய சங்கர ரூபம்

சக்தியை உள்ளடக்கி ஒளிமயமான
ஸஹஸ்ர கமல ரூபம்—அதனைத்
தன்னுள் அடக்கித் தானே அதுவான
ஜய ஜய சங்கர ரூபம்

'நான்' அழித்துத்தாமாகி நின்றது !
ஊன் அழித்து ஒளியாகி நிற்பது !
மண் செழிக்க அருள்மழை பெய்வது !
கண் திறந்து கருணைச்சுடர் ஒளிர்வது !

இன்சொல்லால் பக்தர் துயர் தீர்ப்பது !
எண்திசையும் திருமறை ஒலிக்கச் செய்வது !
எம் மனதுள் என்றும் நிறைந்திருப்பது !
ஜய ஜய சங்கர ரூபம்.

ம. இருதயசாமி

Sri Athi Sankara with his four Disciples



Sri Athi Sankara with his four Disciples

நெஞ்சம் நெய்போலவே உருகியது. அவர்களைக் கொஞ்சம் சோதனை செய்துவிட்டு வரம் தர எண்ணினார்.

இருவரது கனவிலும் தோன்றினார் சுவாமி "உங்கள் பக்தியை மெச்சினேன், நீங்கள் விரும்பியபடி புத்திர வரம் தருகிறேன். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை. உங்களுக்கு நீண்ட ஆயுள்கொண்ட, ஆனால் புத்தியில்லாத பல குழந்தைகள் வேண்டுமா? அல்லது அற்ப ஆயுள்கொண்ட, ஆனால் புத்தியில் மிகச் சிறந்த ஒரே பிள்ளை வேண்டுமா? இரண்டில் ஒன்றைத்தான் தருவேன். நீங்களே தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளுங்கள்". என்றார் சிவபெருமான்.

பக்தியில் சிறந்த அத்தம்பதியரோ, "தேர்ந்தெடுக்க நாங்கள் யார்? எங்களுக்கு எது நல்லதோ, நாட்டுக்கு எது நல்லதோ அதை இறைவனே நீயே அறிவாய். எனவே உன் விருப்பப்படியே செய்தருள்வாய்" என்றனர்.

பரமன் மகிழ்ந்து "ஆஹா! சோதனையில் வென்றுவிட்டீர்கள். உலகம் முழுவதற்கும் நன்மை செய்வதற்காக நானே உங்களுக்கு மகாபுத்திமானான ஒரு புத்திரனாகப் பிறப்பேன்" என்று கூறி மறைந்தார்.

தம்பதியர் ஆனந்தக்கடலில் ஆழ்ந்தனர்.

வடவிருட்சம் எனப்படும் ஆலமரத்தினடியில் அமர்ந்திருக்கும் தக்ஷிணாமூர்த்தி, வடக்குநாதனாக ஆகி, ஆர்யாம்பாளின் வயிற்றுக்குள் ஜோதி வடிவில் புகுந்தார்.

உடனே சிவகுரு தம்பதியர் காலடிக்குத் திரும்பினர்.

சரியாகப் பத்து மாதங்கள் சென்றன. வைகாசி மாதம், வளர்பிறை ஐந்தாம் நாளன்று, சிவபெருமானுக்கு உரிய திருவாதிரை நட்சத்திரத்தில் அந்தச் சிவபெருமானே ஆர்யாம்பாளுக்கு அருமைப் பிள்ளையாக அவதாரம் செய்தார்.

"உலகுக்கெல்லாம் நன்மை செய்வதற்காகவே அவதரிப்பேன்" என்று பெருமான் கூறியிருந்ததால் குழந்தைக்கு சங்கரன் என்று பெயரிட்டனர். வடமொழியில் 'சம்' என்றால் 'சுகம்', 'கரோதி' என்றால் 'கொடுப்பவன்' 'சங்கரன்' என்றால் சுகத்தையும், ஆனந்தத்தையும் அளிக்கக் கூடியவன் என்று பொருள்.

சங்கரக் குழந்தையின் அழகு தெய்விக ஒளியுடன் விளங்கியது. அக்குழந்தையைக் கண்ட அனைவரும் "இது சாதாரண மனிதக் குழந்தை அல்ல" என்று பாராட்டிப் பணிந்தனர். சிவபெருமானிடம் காணப்படும் மான், பசு, சூலம், கபாலம் முதலியன குழந்தையின் கை, கால்களில் ரேகைகளாக இருப்பது கண்டு அனைவரும் வியந்தனர்.

இக்குழந்தை பிறந்தவுடனேயே யாகம் நடந்துகொண்டிருந்த ஒரு சில அபூர்வமான இடங்களில் வேள்வித் தீ வலப்புறமாகச் சுழித்துக்கொண்டு ஓங்கி வளர்ந்தது. பிற மதஸ்தர்களும், கடவுள் இல்லை எனக்கூறும் நாஸ்திகர்களும் தங்கள் கொள்கைகளுக்கு ஆதாரமாகக் கையில் வைத்திருந்த சுவடிகள் தாமாகவே நழுவி விழுந்தன. இந்த அறிகுறிகளைக் கண்டு 'எங்கோ ஓர் மகான் அவதரித்திருக்கிறார்' என்று பெரியவர்கள் புரிந்துகொண்டார்கள்.

குழந்தை சங்கரன் அறிவிலும், குணத்திலும் மிக உயர்ந்தவனாக விளங்கினான்: அன்பால் அனைவரையும் கவர்ந்தான். மூன்றாவது வயதிலேயே அவனுக்கு 'அட்சாரப்பியாசம்' செய்தார்கள். அதாவது படிக்கவும் எழுதவும் கற்றுக்கொடுத்தார்கள். உடனே அவன் பெரிய பெரிய சாஸ்திரங்களையும் தானாகப் படித்து ஒரே முறையில் மனப்பாடம் செய்து கொண்டுவிட்டான். அவற்றின் கருத்துக்களைத் தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டான்.

சங்கரனுக்கு நான்கு வயதானபோது ஒரு துயர சம்பவம் திகழ்ந்தது, சிவகுரு காலமாகிவிட்டார்!

சிவ குருவின் மரணத்தால் ஏற்பட்ட துக்கத்தைச் சிறிதுசிறிதாக ஆர்யாம்பாளும் சங்கரனும் ஆற்றிக்கொண்டனர்.

சங்கரனுக்கு ஐந்து வயதாயிற்று. ஆர்யாம்பாள் அவனுக்கு உபநயனம் செய்வித்தாள்—அதாவது பூணூல் கல்யாணம் நடத்தினாள்.

பூணூல் போட்டுக்கொண்டபின் ஒரு சிறுவன் வீட்டைவிட்டு, ஆசிரியரிடம் சென்று அவருடனேயே வசிக்கவேண்டும். இதற்குக் 'குருகுல வாசம்' எனப் பெயர். குருவானவர் சீடனுக்கு வேதங்கள், அதன் அங்கங்கள், மற்ற சாஸ்திரங்கள், காரியங்கள் யாவும் போதிப்பார். மாணவன் அவருக்குப் பணிவிடை செய்து இவற்றைக் கற்கவேண்டும். படிப்பு முடிந்தபின் வீடு திரும்புவான். பூணூல் போட்டபின் குருகுல வாசம் செய்து வேதம் கற்பவன் பிரம்மசாரி எனப்படுவான்.

சங்கரன் அற்புத பிரம்மசாரியாக விளங்கினான். பிரம்மசாரிக்குக் கொஞ்சம்கூட அகம்பாவத் திமிர் இருக்கக்கூடாது என்பது விதி. பணிவு இருந்தால்தான் படிப்பு பயன் தரும். அகம்பாவம் இல்லாமல் இருப்பதற்கென்றே பிரம்மசாரியைப் தினமும் வீடு வீடாகச் சென்று பிட்சை வாங்கிவரச் சொல்வார் குரு.

நமது சங்கரனும் இவ்வாறு பிட்சை வாங்கிவந்தான். ஒரு துவாதசி தினத்தன்று பரம ஏழையான ஒருவரின் வீட்டுமுன் நின்று பிட்சை கேட்டான். அந்த வீட்டில் உணவுப் பண்டம் எதுவுமே கிடையாது. சாஸ்திரக் கட்டளைப்படி துவாதசி தினத்தில் கடவுளுக்கு நிவேதனம் செய்வதற்காக ஒரே ஒரு நெல்லிக் கனி மட்டுமே தேடி எடுத்து வந்திருந்தாள் அவ்வீட்டுப் பெண்மணி.

பாலமுருகனைப்போல் வாசலில் வந்து நிற்கும் சங்கரனைக் கண்டதும் அப்பெண்மணிக்குக் கண்ணீர் வந்துவிட்டது. "அடடா! பரம ஏழையான என்னிடம் இந்த தெய்வக் குழந்தைக்குப் பிட்சையிடுவதற்கு எதுவுமே இல்லையே" என்று மனம் குமுறினாள்.

அவ்வீட்டிலிருந்த ஒரே ஒரு நெல்லிக் கனியைக் கொண்டுவந்து சங்கரனின் பிட்சா பாத்திரத்தில் இட்டாள். அவளது நல்ல உள்ளத்தை அன்பு வெள்ளத்தைக் கண்டு சங்கரன் உருகிவிட்டான், உடனே செல்வத்திற்கு தெய்வமான லக்ஷ்மியைக் குறித்து ஓர் அற்புதத் துதி செய்தான்.

ஓர் அதிசயம் நிகழ்ந்தது! அந்த வீட்டு முற்றத்தில் தங்கத்தினாலான நெல்லிக் கனிகள் மழையாகப் பொழிந்தன. அன்பு கொண்டு பிச்சையிட்ட ஒரு நெல்லிக்கனிக்கு ஈடாக, அவர்களது வறுமை முழுதும் மறையு மளவுக்குப் பொன் நெல்லிக் கனிகளை பொழிந்துவிட்டாள் செல்வத் தேவதை. சங்கரனின் மணிவாக்கே அதற்குக் காரணம். பொன்மழை பொழிவித்த இத்துதி "கனக தாரஸ்தவம்" என்றே வழங்குகிறது.

அறிவில் இணையற்ற சங்கரன், மூன்றே ஆண்டுகளில் சகல நூல்களையும் கற்றுத் தேர்ந்துவிட்டான். வேதங்கள், சாஸ்திரங்கள், காவியங்கள் யாவற்றிலும் பெரிய நிபுணனாகிவிட்டான் எட்டே வயதுப் பாலன் சங்கரன்.

குருகுல வாசம் முடிந்து, வீடு திரும்பினான் சங்கரன். கணவனை இழந்திருந்த அன்னைக்கு எந்தக் குறையும் தெரியாதவாறு மிகுந்த அன்போடு பணிவிடை செய்து வந்தான்.

ஒருமுறை ஆர்யாம்பாளுக்கு நோய் உண்டாயிற்று. அதிகமாக நடக்க முடியாமல் அவளுக்கு சக்திக் குறைவு ஏற்பட்டது. காலடியில் இருக்கும்போதெல்லாம் அவள் ஒருநாள் கூடத் தவறாமல் அவவூரில் ஓடும் புண்ணிய நதியான 'பூர்ணா'வில்தான் ஸ்நானம் செய்வாள். இந்த ஆற்றைச் 'சூர்ணா' என்றும் 'ஆல்வாய் புழை' எனவும் சொல்வார்கள். அப்போது ஆர்யாம்பாளால் நடமாடமுடியாததால் நதியில் ஸ்நானம் செய்யமுடியாமற் போயிற்று; இது அவளுக்கு மிகவும் குறையாக இருந்தது.

அன்னையின் துயர் தீர்க்க எண்ணினான் சங்கரன். பூர்ணா நதியைப் பிரார்த்தித்து, "வா, வா" என்று அழைத்தான். பரமேஸ்வரனின் அவதாரமான அவனது வார்த்தைக்கு நதியும் கட்டுப்பட்டது. பூர்ணா நதி தனது போக்கையே மாற்றிக்

கொண்டு, சங்கரன் வீட்டுத் தோட்டத்திற்கே வந்துவிட்டது. அன்னை பேரானந்தம் அடைந்தாள்.

ஒருநாள் சப்த ரிஷிகள் எனப்படும் மாமுனிவர் எழுவர் சங்கரன் தனித்திருந்த போது அவனிடம் வந்தனர். "பெருமானே! நாளுக்குநாள் நாட்டில் நாஸ்திகம் வலுத்து வருகிறது. தாங்கள் ஆஸ்திகத்தை நிலை நிறுத்தவே அவதாரம் செய்து எட்டாண்டு முடிய இருக்கிறது. தங்களது அவதாரப் பணியை நினைவூட்டவே வந்தோம்" என்றனர்.

"நல்லது. பணியைத் தொடங்குவேன். துறவியாகி, வீட்டைவிட்டு, நாட்டைச் சுற்றிச்சுற்றி வந்து உபதேசித்தால்தான் இப்பணி நடைபெறும். இவ்விதம் நான் துறவியாவதற்கு வாய்ப்பாக இனி நிகழ்ச்சிகளை உருவாக்குவேன்." என்றான் சங்கரன்.

சப்தரிஷிகள் திருப்தியுடன் விடை பெற்றனர்.

சங்கரன் திட்டமிட்டபடியே சம்பவம் நடந்தது. ஒருநாள் அவன் பூர்ணா நதியில் நீராடுகையில் முதலை ஒன்று அவனுடைய காலைக் கவ்விவிட்டது.

"அம்மா! அம்மா!" என்று அலறினான் சங்கரன்.

ஆர்யாம்பாள் கதிகலங்கிவிட்டாள். தன் உயிருக்குயிரான உத்தமக் குழந்தையை முதலை பற்றியிருப்பதைக் கண்டு துடிதுடித்தாள். ஆனால் அவளால் எப்படி முதலையின் இறுக்கமான பிடிப்பிலிருந்து குழந்தையை விடுவிக்க முடியும்?

"ஐயோ! உன்னைக் காப்பாற்றுவது என் கையில் இல்லையே! கையாலாகாத பாவியாக நிற்கிறேனே!" என்று கூறிக் கையைப் பிசைந்தாள் ஆர்யாம்பாள்.

"இல்லையம்மா, என்னைக் காப்பது உன் கையில்தான் இருக்கிறது" என்றான் சங்கரன்.

அதன் பொருள் விளங்காமல் அவள் தவிக்க, சங்கரனே தொடர்ந்து கூறினான்: "அம்மா, இந்தப் பிறவியில் நான் முதலையினால் கொல்லப்படவேண்டும் என்பது விதி ஆனால் இப்போதே நான் சந்நியாசம் செய்து கொண்டு, துறவியாகி, வீட்டையும் உறவினரையும் உடமைகளையும் விட்டுவிட்டு வெளியேறினேனாகில் இந்தப் பிறவியே முடிந்து, எனக்கு வேறு பிறவி உண்டானதாகும். சாஸ்திரப்படி சந்நியாசம் எனபது மறுபிறவியாகும். அடுத்த பிறவியில் முதலை என்னை எதுவும் செய்யமுடியாது. எனவே இப்போது துறவியாவதற்கு நீ அனுமதி கொடுத்தால் முதலை என்னை விட்டுவிடும். என்னை பிழைக்க வைப்பது உன் கையில்தான் இருக்கிறது." என்றான் சங்கரன்.

செல்வப் புதல்வன் தன்னை விட்டுப் பிரிந்து சந்நியாசியாக ஆவதை அன்னை அனுமதிக்கமாட்டாள் என்பதாலேயே, இந்த அசாதாரணமான நிகழ்ச்சியை சங்கரனே உண்டாக்கிவிட்டான்!

சங்கரனின் எண்ணத்தை அறியாத ஆர்யாம்பாள் என்ன செய்வாள், பாவம்; தன்னை விட்டுச் சென்றேனும் பிள்ளை உயிரோடு இருந்தால் போதும் என்று கருதினாள். "சரியப்பா! நீ துறவியாவதற்கு அனுமதிக்கிறேன்" என்று கதறிக்கொண்டே கூறினாள்.

அன்பே உருவான சங்கரன், "அம்மா நான் எல்லா உறவுகளையும் விட்டுத் துறவியானாலுங்கூட, உன் உயிர் பிரிகிற சமயத்தில் உன்னிடம் வந்துசேருவேன்! நானே உனக்கு அந்திமக்கிரியை செய்து பிள்ளை என்கிற கடமையை நிறைவேற்றுவேன்" என்று உணர்ச்சியுடன் கூறினான்.

முதலையிடமிருந்து விடுபட்ட சங்கரனை வீட்டுக்கு வருமாறு அழைத்தாள் அன்னை. ஆனால் சங்கரனோ, "உலகில் உள்ள அன்னையர் அனைவரும் எனது அன்னையரே! ஆண்கள் அனைவரும் எனது சகோதரர்களே! பெண்கள் அனைவரும் எனது சகோதரிகளே! இந்த உலகில் உள்ள இல்லங்கள் அனைத்தும் எனது இல்லங்களே!" என்று கூறிவிட்டு புதிய துறவி உருவம் பெறுவதற்காகக் காலடியை விட்டுப் புறப்பட்டான்.

காலடியைவிட்டு, பெற்றெடுத்து வளர்த்த அன்புத் தாயை விட்டு, இவ்வுலகத்தையும் விட்டுக் காலடி நோக நடந்து கொண்டேயிருந்தான் சங்கரன். ''ஆபத் சந்நியாசம்'' என்கிற முறையில் பூர்ணா நதிக்குள் அவன் தனக்குத்தானே துறவற மந்திரத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு சந்நியாசியாகிவிட்டான். ஆனாலும் இப்போது ஆபத்து நீங்கிவிட்டதால் உத்தம சந்நியாசியான ஒரு குருவினிடமிருந்து துறவறம் வாங்கிக் வாங்கிக்கொள்வதே வேத மதம் கூறும் முறையெனக் கருதினான். இவ்வாறு தனக்கு சந்நியாச உபதேசம் தரவேண்டிய குரு யார், அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்பதெல்லாம் சிவ அவதாரமான சங்கரனுக்குத் தெரியும். குருவைத்தேடி சாதாரண பாலன்போல் காதம் காதமாகக் கால்தேய நடந்து செல்கிறான். நர்மதைக் கரையை இறுதியில் அடைகிறான்.

சங்கரன் அங்கே சென்றபொழுது நர்மதை பிரவாகமாகப் பெருக்கெடுத்து ஓடிக்கொண்டிருந்தது. சங்கரன் தன் சக்தியால் அப்பிரவாகத்தைக் கமண்டலத்தில் அடக்கினான். பெருவெள்ளமாக இருந்த அந்த நதியை மக்களுக்கு உதவும் முறையில் கரைக்கு அடங்கி ஓடுகிற ஆறாக மீண்டும் பாயவிட்டான்.

அங்கே நர்மதையின் கரையில் காத்திருந்த கோவிந்த பகவத்பாதர் இந்த அற்புதத்தைக் கண்டு, அன்பு பொங்கும் உள்ளத்தோடு சங்கரனை வரவேற்றார்.

தலையிலிருந்த முடியைக் களைந்து, காஷாய ஆடை உடுத்துப் புதியதொரு தூய்மைப் பொலிவினைப் பெற்றான் சங்கரன். இதுவே துறவறத்தின் அடையாளமாகும். அவனுக்குத் துறவு மந்திரம் புகட்டினார் கோவிந்த பகவத்பாதர். ''அனைத்தும் கடவுளின் தோற்றமே; மனித ஜீவனைத் தன்னை எண்ணிக்கொண்டிருப்பவனும் உண்மையில் கடவுள் என்கிற ஒரே தத்துவம் தான்'' என்கிற உண்மையைக் கூறும் வேத மந்திரங்களுக்கு 'மகா வாக்கியங்கள்' எனப்பெயர். இந்த மகாவாக்கியங்களையும் சங்கரனுக்கு உபதேசித்தார் கோவிந்தர்.

சந்நியாசியாகிவிட்ட சங்கரனை இனி நாம் மரியாதையுடன் சங்கரர் என்றே அழைக்கலாம். மகா வாக்கியங்கள் எல்லாம் சங்கரனுக்குத் தானாகவே அனுபவத்தில் தெரியும். மூல குருவான தக்ஷிணாமூர்த்தியே அவர்தாமே? என்றாலும் உலகத்தில் குரு-சிஷ்ய முறையின் பெருமை விளங்க வேண்டும் என்பதால் அடக்கத்துடன் கோவிந்தரிடம் சீடரானார்.

தெய்வமாக இருந்து பெரிய சக்தியினால் மக்களை நல்வழிப்படுத்துவதைவிட, மனிதர் போல இருந்து அன்பால் அவர்களை உயர்த்துவதுதான் சிறப்பானது; அப்போதுதான் மற்ற மானுடர்களுக்கும் தாங்கள்கூடத் தெய்வமாக உயரலாம் என்கிற நம்பிக்கை பிறக்கும் என்று கருதினார்.

எனவே கோவிந்தர் கட்டளையிட்டபடி அத்வைத விதியை உலகினருக்குப் பிரச்சாரம் செய்யக் கிளம்பினார். கோவிந்தரும் இமாலயத்திற்குக் கிளம்பினார்.

பாரதநாட்டில் உள்ள எண்ணில் அடங்காத புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களில் முதலிடம் பெறுவது காசி. எல்லா மதங்களையும் சேர்ந்த பண்டிதர்களும் வாழ்ந்த இடம் காசி தான். அத்வைதத்தை எதிர்ப்பவர்களுடன் வாதம் செய்து வெல்வதற்குக் காசியே ஏற்ற இடம் என்பதால் அங்கு சென்றார் சங்கரர்.

வண்டுகள் மலரை நாடிவந்து மொய்ப்பது போல் நம் சங்கரரைப் பாமரரும் பண்டிதரும் வந்து சூழ்ந்து அடிபணிந்து சீடராயினர். இறைவனது திருவடிகளிலேயே அவர் ஆழ்ந்திருந்ததால் ''சங்கர பகவத் பாதர்'' என்றும் பெயர் பெற்றார்.

காசியம்பதியில் கங்கைக் கரையில் இவரது உபதேசமும் கங்கையைப் போலக் கொந்தளித்து வந்தது. அத்வைதத்தை எதிர்த்து மாற்று மதக்காரர்களும் அவரது உபதேசத்தினால் அழுக்கு அகன்று தெளிவு பெற்றனர்.

அற்ப ஆயுளே இம்மானுட உலகில் வாழப்போவதாக அல்லவா முன்பு வடக்கு

நாதன் கூறியிருந்தார்? தன் உடல் அழிந்தாலும் உபதேசங்கள் அழியலாகாது என்பதால் அவற்றை எழுதி வைக்கலானார் ஸ்ரீ சங்கராச்சாரியார்.

வியாசர் அருளிய பிரம்மசூத்திரம், வேத ரிஷிகள் அருளிய பத்து உபநிஷதங்கள், கண்ணன் அர்ஜுனனுக்கு உபதேசித்த கீதை ஆகிய மூன்று நூல்களுக்கும் ஸ்ரீ சங்கரர் உரை இயற்றினார். இவைகள் 'பாஷ்யம்' எனப்படும். இந்நூலின் மூலக் கருத்துக்களையே மையமாகக் கொண்டு அனைவரும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் அநேக வேதாந்த நூல்களை இயற்றியுள்ளார். அவைகளே 'பிரகரண கிரந்தங்கள்' எனப்படும். இவை தவிர குழந்தைகளுக்கு இதே கருத்தும், பக்தியும் கொண்ட 'கணேச பஞ்ச ரத்னம்' போன்ற ஸ்தோத்திரங்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

இன்று உலகெங்கும் உள்ள அறிஞர் பெருமக்களும், ஆன்மீக அனுபவசாலிகளும் சங்கரர் தந்துள்ள இந்த நூல்களைப் போற்றிப் புகழ்கின்றார்கள்.

பாரத நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளைச் சேர்ந்தவர்களும் காசிக்கு வருவார்கள். அங்கு கங்கா ஸ்நானம் விசேஷமானது. அதோடு காசியில் கோயில்கொண்டுள்ள விசுவநாத சிவபெருமான், விசாலாட்சி அம்பிகை, அன்னபூரணியம்பிகை இவர்களைத் தரிசிப்பது பெரும் புண்ணியமாகும். முற்காலத்தில் உத்தமமான குருவைத் தேடியவர்களும் காசிக்கே சென்றனர்.

இவ்விதம் காசிக்குச் சென்ற ஓர் இளைஞரே சநந்தனர். இவர் சோழ நாட்டைச் சேர்ந்தவர். ஆசாரியரை காணக் காசி சென்ற இவர் ஒப்பில்லாத ஆசாரிய மணியான சங்கரரைக் கண்டு அவரிடம் நிகரற்ற பக்திகொண்டு சீடரானார். இவர் நரசிம்ம மூர்த்தியிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்.

சநந்தனரின் பக்தி எவ்வளவு உயர்ந்தது என்று உலகு உணரச் செய்யவேண்டும் என உளம் கொண்டார் ஸ்ரீசங்கரர்.

ஒருநாள் சங்கரர் கங்கையின் இக்கரையில் அமர்ந்து உபதேசம் செய்துகொண்டிருக்க, அக்கரையில் அவரது வஸ்திரங்களை உலர்த்தி எடுத்து மடித்துக்கொண்டிருந்தார் சநந்தனர்.

திடுமென சங்கரர், "சநந்தனா வா! நான் கட்டியிருக்கும் வஸ்திரம் ஈரமாகி விட்டது. உலர்ந்த வஸ்திரத்தை விரைவில் கொண்டுவா" என்று உரக்கக் கூவினார்.

குருநாதனின் கட்டளை வந்ததும் தம்மை மறந்தார் சநந்தனர். படகு அமர்த்திக் கொண்டு கங்கையைக் கடக்கவேண்டும் என்பதையும் குருபக்தியின் வேகத்தில் மறந்தார். "குரு ஈரத்துணியுடன் நிற்கிறார்! 'வா' என்று தன்னை அழைக்கிறார்" என்று மட்டுமே அவருக்குப் புரிந்தது. உடனே தாமே கங்கை வெள்ளத்தின்மீது நேராக நடக்கத் தொடங்கிவிட்டார்!

விந்தை விளைந்தது! அந்த பக்தி மயமான சீடர் கங்கையில் முழுக ஆசாரியர் பார்த்துக்கொண்டிருப்பாரா? எனவே அக்கரைக்கும் இக்கரைக்குமாக குபுகுபுவென பெரியப் பெரிய தாமரை மலர்கள் முளைத்து ஒரு மலர்ப்பாலமே உருவாகிவிட்டது. அந்தத் தாமரை மலர்களின்மீது அடியெடுத்துவைத்தே சநந்தனரும் இக்கரைக்கு வந்து சேர்ந்தார். ஆனால் அவரது நினைவு முழுவதும் குருவிடமே இருந்ததால் மலர்ப் பாலம் உண்டானதே அவருக்குத் தெரியாது! எனவே சங்கரர் அவரிடம் "நதியை எப்படிக் கடந்தாய்?" என்று கேட்டபோது அவர், "குருவே! தங்களை நினைத்தால் பிறப்பு-இறப்புத் தொடரான சம்சாரக் கடலே மறைந்துபோகுமே! அவ்விதமிருக்க கங்கை மறைந்ததில் அதிசயம் என்ன?" என்றார்.

பத்மங்களின் மீது பாதத்தை வைத்து வந்த இவருக்கு "பத்ம பாதர்" என்று புதுப்பெயர் சூட்டினார் நம் பகவத்பாதர்.

ஒருநாள் சங்கரர் கங்கையில் நீராடிவிட்டுச் சீடர் புடைசூழ விசுவநாதர் ஆலயத்திற்குச் சென்றுகொண்டிருந்தார்.

அப்போது ஒரு புலையனும், புலைச்சியும் நம்முடைய ஆசாரியர் போகின்ற வழியில் குறுக்கே வந்துவிட்டார்கள். போதாத குறைக்கு கையில் நான்கு நாய்களை வேறு பிடித்திருந்தார்கள்!

"போ, போ! விலகிப் போ! எட்டிப் போ" என்று சங்கரரின் சீடர்கள் கூவினர்.

அவன் சிரித்தான்! "அத்வைதம், அத்வைதம் என்று சொல்லிவிட்டு என்னை விலகிப்போகச் சொல்கிறீர்களே, இது பெரிய முரண்பாடு அல்லவா? எல்லாமே ஒரே சத்தியமான கடவுளின் தோற்றந்தான் என்கிறது உங்கள் அத்வைதம். அவ வாறெனில் உங்களைப்போலவே நாங்களும் அதே சத்தியத்தின் தோற்றந்தான். உடல் நமக்கு வேறுவேருனாலும், உடலுக்குள்ளே இருக்கிற பரமாத்மா ஒருவர்தான். இந்த உடம்பைப்பற்றிய எண்ணத்தையே விலக்கி விட்டுப் பரமாத்மாவாக இருக்கவேண்டும் என்றுதான் இந்த ஆசாரியர் உபதேசிக் கிறார். அப்படியிருக்க, உங்கள் உடம்பின் அருகிலிருந்து எங்கள் உடம்பு விலகிப்போக வேண்டும் என்று சொல்வதில் பொருள் இல்லை. உங்கள் உடம்புக்குள் உள்ள ஞான ஒளியிலிருந்து எங்கள் உடம்பிலுள்ள ஞான ஒளி விலகவேண்டும் என்று நீங்கள் கருதி னால் அதுவும் அர்த்தமற்றதாகும். ஏனெனில் இந்த ஞான ஒளிகள் அனைத்தும் ஒன்றே தான். தன்னை விட்டே தான் எப்படி விலக முடியும்?" என்று இப்படி ஆணித்தரமாகக் கேட்டுவிட்டான் அந்தப் புலையன்.

உடனே சத்தியத்தையே தலையால் வணங்கும் ஸ்ரீ சங்கரர் இப்படிப்பட்ட ஞான நிலையை அடைந்து பேசுபவர் புலையனாக இருக்கமுடியாது. காசிவிஸ்வநாதரும், விசாலாட்சியுமே நம்மைச் சோதிக்க வந் துள்ளனர் என்பதை ஞானதிருஷ்டியினால் உணர்ந்து 'மனீஷா பஞ்சகம்' என்கிற ஐந்து சுலோகங்களைப் பாடினார்.

உடனே புலையன் நின்றிருந்த இடத்திலே விஸ்வநாதப் பெருமானே நின்றார்; புலைச்சி விசாலாட்சியானாள். நான்கு நாய்களும் நான்கு வேதங்களாயின.

"என் மறு உருவமான சங்கரா! வாய்ப்பேச்சில் மட்டும் வேதாந்தம் கூறுமல் வாழ்விலேயே அதை நீ நடத்திக் காட்டுபவன் என்று உலகறியச் செய்யவே இந்த நாடகம் நடித்தேன்" என்று கூறி ஆசி வழங்கி மறைந்தார் விஸ்வநாதப் பெருமான்.

சங்கரருக்குப் பதினாறு வயது நிறைகிற சமயம். தொண்டு கிழவரான ஒரு பிராமணர் அவரிடம் வாதம் செய்யவந்தார். சங்கரர் செய்துள்ள பிரம்ம சூத்ர பாஷ்யத்தை ஆட்சேபித்து அந்தக் குடுகுடு கிழவர் எதிர் வாதம் ஆரம்பித்தார்.

சங்கரர் தமது கூர்மையான அறிவுத் திறனால் அந்த எதிர்வாதங்களை முறியடித்தார்.

ஆனால் கிழவனாரும் மதிநுட்பத்திலே சங்கரருக்குச் சளைத்தவராக இல்லை. சங் கரர் ஓர் உண்மையை நிலைநாட்டினால், அடுத்தபடி கிழவனார் மேலும் பல ஆட் சேபங்களைக் கிளப்பினார்.

இப்படியே வாதம் போய்க்கொண் டிருந்தது. மணிக் கணக்கில் மட்டும் அல்லாது நாட்கணக்கிலும் வாதம் முடியாமல் தொடர்ந்துகொண்டேயிருந்தது.

மாமேதையான நமது ஆசாரியாருக்குச் சமமாக இப்படி வாதம் செய்யக்கூடியவர் எவராயிருக்கக்கூடும் என்று அதிசயித்தார் பத்மபாதராகிவிட்ட சநந்தனர். "இந்தச் கிழவர் நிச்சயமாகச் சாமானிய மானுடராக இருக்கமுடியாது; நம்முடைய குருநாதரைப் போன்றே இவரும் ஓர் அவதார புருஷராகத் தான் இருக்கவேண்டும்" எனக் கருதி மிக பயபக்தியுடன் அவ்விருவரையும் நோக்கினார்.

அவரது பக்தியின் சக்தியால் வந்திருக்கும் உண்மையை மூடியிருந்த திரை விலகியது. வந்திருக்கும் கிழவர் யாரென்று பத்மபாதர் கண்டுகொண்டார்.

அவர் வேறுயாருமில்லை! பிரம்ம சூத்திரத்தை இயற்றிய சாட்சாத் வியாச மகாமுனிவரே தான் அவர்! அந்த வியாசர் யாரெனில் நாராயணனின் அவதாரமேதான் அவரை அடையாளம் கண்டுகொண்ட பத்ம பாதரும் திருமாலின் அம்சம்தான்.

பத்மபாதர் இவ்வாறு சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே—சங்கரரும் வந்திருக்கும் கிழவரின் வேஷத்தைப் புரிந்துகொண்டார். "மகரிஷியே! தங்களிடம் அடியேன் வாதிக்கு மாறு செய்யலாமா? அபசாரம் செய்து விட்டேனே!" என வியாசரை வணங்கினுர்.

வியாசமாமுனிவர் அருளுடன் நகைத்து, "ஐயனே! என் சுயஉருவைக் காட்டினுல் நீ உன் வாதத் திறனைக் காட்டமாட்டாய் என்றே மாறுவேஷம் போட்டேன். நீ எனது பிரம்மசூத்திரத்துக்குத் தந்துள்ள விளக்கமே நான் மனதார விரும்புவதாகும். அதுவே உண்மை. இந்த உண்மையை நீ நாடு முழுவதும் பிரசாரம் செய்யவேண்டும். இன்ருேடு உனக்குப் பதினுருண்டு நிறைந்தது. இதோடு ஆயுளை முடித்துவிடாதே! உனக்கு இன்னும் பதினுருண்டு வாழ்வினைப் பிரம்மாவிடமிருந்து பெற்று வந்துள்ளேன். உனது வாக்கியங்களை நாடு முழுவதும் பரப்புவாயாக!" எனக்கூறி மறைந்தார் வியாச மாமுனிவர்.

நாடுமுழுவதும் அத்வைத உண்மையை சங்கரர் பரப்பவேண்டும் என்று வியாசர் விரும்பியபடியால், அவர் காசியிலிருந்து புறப்பட்டார்.

இன்று அலகாபாத் என்று சொல்லப்படுகிற பிரயாகைக்கு விரைந்தார் சங்கரர். காரணம், அங்குதான் குமாரிலபட்டர் என்ற பெரும் பண்டிதர் மரணத் தருவாயில் இருந்தார். அத்வைதத்தை அவர் ஏற்கு மாறு செய்துவிட்டால், அவரைச் சேர்ந்த ஏராளமான சிஷ்யகோடிகளும் அத்வைதத்தைத் தழுவிவிடுவர். அவரையும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களையும் 'கர்ம மீமாம்சகர்கள்' என்பார்கள்.

புத்த மதத்தவருக்கு வேதகர்மங்கள் கிடையாது. ஆதியில் அவர்களது கருத்துக்களை வெல்ல எண்ணிய இந்தக் குமாரில பட்டர், பௌத்தனுக மாறுவேஷம் பூண்டு பௌத்தர்களுடனேயே வசித்தால்தான் அவர்களது கருத்துக்களை கற்கலாம்; பிறகு அவற்றை எதிர்வாதத்தால் முறிக்கலாம் என்றெண்ணினுர். அவ்விதமே பௌத்தராக வேஷம் போட்டு அம்மதக் கொள்கைகள் முழுவதையும் கற்றுக்கொண்டார்.

பின்பு வேதகர்மங்கள் அவசியம் என்பதை நிலைநாட்டும்போது, இக்கர்மங்களை விலக்கும் புத்த மதத்தை ஆணித்தரமாகக் கண்டித்தார்.

கடைசியில் ஒருநாள் அவருக்கு வருத்தம் உண்டாயிற்று. "அடடா! என்னைத் தங்களில் ஒருவனுக எண்ணி அந்தப் பௌத்தர்கள் பேணிக் காத்தனரே! தங்களது மர்மக் கருத்துக்களை போதித்தனரே! இவர்களிடம் வேஷம்போட்டு வஞ்சனை செய்துவிட்டேனே" என்று பச்சாத்தாபம் கொண்டார்," இதற்கு சாஸ்திரம் கூறும் ஒரே பிராயச்சித்தம் 'துஷாக்னிப் பிரவேசம்' தான். அதாவது தன்னைச்சுற்றி உமியை மலையாகக் குவித்துக்கொள்ள வேண்டும். பிறகு அந்த உமிக்குத் தீ மூட்டவேண்டும். அந்த வெம்மையிலேயே நான் அணுவணுவாகச் சாகவேண்டும்."

சத்தியசந்தரான குமாரிலர் இவ்விதம் உயிர்விடுவதை அறிந்த சங்கரர் அவரிடம் விரைந்தார். "மதிப்புக்குரிய குமாரிலரே! புத்த மதத்தைக் கண்டித்துத் தாங்கள் வேத கர்மாக்களை நிலைநாட்டியது சரியே! ஆனுல் உயிரற்ற கர்மம் தானுகப் பலனளிக்காது என்பதையும், எல்லாக் கர்மாக்களையும் ஒழுங்குபடுத்தும் பேரறிவான கடவுளே பலன் தருகிருன் என்பதையும் புரிந்துக் கொள்ளும். அத்வைதம் மறையாத பெரும் ஆனந்தம் என்பதை உய்த்து உணருங்கள்" என்ருர் சங்கரர். அவரது வாதத்தால் குமாரிலரும் அத்வைத உண்மையை ஏற்ருர். உமிக்காந்தலில் உடலைக்கருக்கி உயிரை அத்வைதமாகக் கரைத்தார்.

மண்டன மிச்ரர் என்கிற ஒரு புகழ்பெற்ற பண்டிதரை வென்ருலே தமது வெற்றி நிலைக்கும் என முடிவுசெய்தார் ஸ்ரீசங்கரர். எனவே மண்டனமிச்ரர் வசித்துவந்த மாஹிஷ்மதி என்கிற அந்த நகரத்திற்குச் சென்ருர்.

பண்டித திலகமான மண்டனர் வாழ்ந்த அவ்வூரின் பாமர பெண்டிரும், கூட்டுக் கிளிகளும் கூட கர்ம மீமாம்சை வாசகங்களைக் கோஷித்துக்கொண்டிருப்பது கேட்டு ஆச்சரியப்பட்டார்.

சங்கரர் அவரது வீட்டை அடைந்த போது. உள்ளே மண்டனர் திதி கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார். எனவே வாயிற்கதவு சாத்தியிருந்தது. சங்கரர் தமது விசேஷ சக்தியைப் பிரயோகித்து அவரது வீட்டினுள் சென்றுவிட்டார்.

திதி கொடுக்கும்போது சங்கரர் வந்ததைக் கண்டு மண்டன மிச்ரர் கோபமாகப் பேசப்பேச, சங்கரரோ சற்றும் கோபமின்றி ஹாஸ்யமாகப் பதில் சொல்லிக்கொண்டு இருந்தார்.

அந்த ஹாஸ்யத்தின் உள்ளே தொனிக்கின்ற அறிவுத் திறனை வியந்தார் மண்டனர். அவரும் அறிஞராதலால், இத்தகைய அறிவாளியை அடித்து விரட்டாமல் வாதம் செய்ய எண்ணினார். சங்கரர் விரும்பியதும் இதுதான்;

திதி முடிந்தபின் இருவரும் வாதத்திற்கு அமர்ந்தார்கள். தீர்ப்புச் சொல்ல மத்தியஸ்தர் ஒருவரை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றார் மண்டன மிச்ரர்.

''தங்கள் மனைவி சரஸவாணியே மத்தியஸ்தராக இருக்கலாமே'' என்றார் சங்கரர். மண்டனர் இணங்கினார்.

சரஸவாணி மட்டும் தயங்கினாள். அவள் அறிவுத் தெய்வமாதலால் சங்கரரை சிவபெருமானே என்று புரிந்துக்கொண்டாள். ''அவர் எப்படியும் என் கணவரை வென்று விடுவார். என் கணவர் தோற்றார் என்று நானே எப்படிச் சொல்லமுடியும்?'' என்று தயங்கினாள். எனவே இருவரும் இரு மலர் மாலைகளை அணிந்துகொள்ளச்செய்து, ''எந்த மாலை முதலில் வாடுகிறதோ அவரே தோற்றதாகக் கருதவேண்டும்'' என்றாள்.

காரசாரமான வாதப்பிரதிவாதம் நடந்தது. முடிவில் மண்டனரின் மாலை வாடிற்று; சரஸவாணியின் முகமும் வாடிற்று.

சரஸவாணியின் முகம் வாடியதற்குக் காரணம், தனது கணவர் தோற்றுவிட்டார் என்பது மட்டுமல்ல. இந்த வாதத்துக்கு முன் விதிக்கப்பட்ட நிபந்தனைதான் காரணமாகும். அந்த நிபந்தனை என்னவெனில், சங்கரர் தோற்றுவிட்டால் அவர் துறவறத்திலிருந்து நீங்கித் திருமணம் புரிந்து இல்லறம் ஏற்று மண்டனரின் சீடராகிவிட வேண்டும்; மாறாக, மண்டனர் தோற்றுவிட்டால் அவர் இல்லறத்தைவிட்டுத் துறவியாகி சங்கரரின் சீடராக வேண்டும்.

இப்போது சங்கரர் வென்றதால் மண்டனர் இல்லறத்தை விட்டு அவருடன் புறப்பட்டுவிட்டார்.

கணவனின் பிரிவைத் தாளாத சரஸவாணி கலங்கினாள். ஆயினும், அவள் அறிவுத் தேவதையின் அவதாரமல்லவா? தன் கணவருடன் கிளம்பிய ஆசாரியாரின் முன்சென்று, ''சுவாமீ! கணவன் மனைவி இருவரும் ஈருடல் ஆயினும் ஒரே உயிர் என்கிற சாஸ்திரத்தைத் தாங்கள் அறிந்திருப்பீர்களே! இப்போது உயிரில் ஒரு பாதியை மட்டும்தானே தாங்கள் வாதத்தில் வென்றீர்கள்? மற்ற பாதியான என்னுடனும் வாதம் நடத்தி ஜயித்தாலே இவரைத் தாங்கள் வென்றதாக ஆகும்'' என்றாள்.

அவள் கூறியதில் இருந்த உண்மையை மதித்த ஆசாரியர் அவளுடனும் வாதம் புரிய இணங்கினார்.

மகா புத்திசாலியான சரஸவாணி மிகச் சிக்கலான வினாக்களை கணை மழைபோல விடுத்தாள். சங்கரரோ அதியற்புதமான விளக்கங்களைத் தந்துவிட்டார்.

அதன்பின் சரஸவாணியால் ஏதும் செய்ய இயலவில்லை. கணவர் சென்றபின் இம் மண்ணுலகில் தான் இருக்கவேண்டாம் எனக்கருதி, சரஸ்வதிக்கு உரிய பிரம்ம லோகத்துக்குக் கிளம்பினாள்.

ஆனால் சங்கரரோ, வனதுர்கா மந்திரத்தை ஜபித்து, அதனால் அவளைக் கட்டிக் கிளம்பவொட்டாமல் நிறுத்திவைத்தார். ''அம்மா! உனக்கு இந்த உலகத்திலேயே ஓர் உத்தமமான காரியம் வைத்திருக்கிறேன்'' என்று சிரித்துக்கொண்டே கூறினார்.

'மண்டன மிச்ரர் துறவியாகிவிட்டார்; சுரேசுவரர் என்கிற சந்நியாசப் பெயருடன் சங்கரரின் சீடராகச் செல்கிறுர்' என்று வெளியுலகம் அறிந்ததும் ஏராளமான கர்ம மார்க்கக்காரர்கள் சங்கரரின் ஞான மார்க்கத்தைத் தழுவலாயினர். ஒரு நிலையில் கர்மம் அவசியம் என்றும் பிறகு கர்மமற்ற ஞான அனுபவம் மட்டுமே நிற்கும் என்றும் கூறும் அத்வைதம் வெற்றிபெற்று வந்தது.

கடவுளிடம் உண்மையான அன்பு செலுத்துவதே பக்தி. உண்மையான அன்பு யாதெனில், 'அந்தக் கடவுளே தான் எல்லாமும்; எனவே அவனை வழிபடுகின்ற நானும்கூட அவனே தான்' என்பதை உணர்ந்து, அன்பினுல் அவனன்றித்தானில்லாமல் கரைந்து ஒன்ருகிவிடுவதுதான்.

ஆனுல் சங்கரரின் காலத்திலிருந்த பக்தி இவ்வாறு அத்வைத ஞானத்தோடு இணைந்ததாக இருக்கவில்லை. பல வேறு தெய்வங்களும் ஒரே கடவுள் எடுத்துக் கொள்ளும் பல வடிவங்கள்தான் என்பதை மறந்து அவரவரும் தான் வழிபடுகின்ற தெய்வமே மற்ற தெய்வங்களைவிட உயர்ந்தது என்று வாதப்போர் செய்து வந்தனர். இது போதாது என்று அன்பே வடிவான கடவுளின் உக்கிர ரூபங்களைப் பலர் வழிபட்டு, அதற்காகத் தாங்களும் மிகப் பயங்கரமான வழிபாட்டு முறைகளை மேற்கொண்டனர். கர்ம, ஞான வழிகளைச் செம்மைசெய்த சங்கரர்-அன்பு மயமான ஆண்டவன் வழிபாட்டில் புகுந்துவிட்ட அச்சமூட்டுகிற, அருவருப்பூட்டுகிற அம்சங்களை விலக்கிக்கொண்டு நாட்டில் அருள் மாரியாகச் சஞ்சரித்துவந்தார்.

சுரேசுவரருடனும் சரஸவாணியுடனும் கர்நாடகத்தில் துங்கபத்ரா கரையில் உள்ள சிருங்ககிரியை அடைந்தார் சங்கரர். அங்கே உடன் வந்த சரஸவாணி மணலில் ஒரு விநுடி தயங்கி நின்றுவிடவே, சங்கரர் பின்னேக்கித் திரும்பினுர். பின்னர் அங்கே பீடம் அமைத்து சரஸவாணியை அங்கு பிரதிஷ்டை செய்தார். இவ்வாறு சிருங்ககிரி சாரதா பீடம் உதித்தது.

"எதிர்காலத்துக்குத் தமது எழுத்துக்கள் இருந்தால்மட்டும் போதாது. அந்த எழுத்துக்களின் உண்மையை வழிகாட்டிகளாக இருந்து நடத்திக்காட்டும் ஞான பரம்பரைகள் என்றென்றும் இருக்கவேண்டும்' என்று திருவுளம் கொண்டார் ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர். தமக்குப் பின்பு எங்கெங்கோ என்றென்றே பிறக்கப்போகிறவர்களிடம் கூட அவருக்கு இத்தனை கருணை! அவர்களை முன்னிட்டே நாட்டின் பல இடங்களில் மடங்களை நிறுவினுர்; இம்மடங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் "சங்கராசாரியர்" என்றே பெயர்கொண்ட ஆசார்யர்களை அமர்த்தினுர். இந்த சங்கராசார்யர்களும் இவ்விதமே சீடப் பரம்பரையை உண்டாக்கிவருகின்றனர். அதனுல்தான் இன்றும் சங்கர மடங்களைச் சார்ந்த சங்கராசார்யர்களை நாம் தரிசித்து வருகிறேம்.

சிருங்ககிரியில் ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் இருந்தபோது, காலடியில் தனது அன்னையின் உயிர் ஊசலாடுவதை உணர்ந்தார். மரண காலத்தில் அவளருகே தாமே இருந்து அவளுக்கு அந்திமக்கிரியையைச் செய்வதாக முன்பு வாக்குத் தந்திருந்தார் அன்றே? உலகம் போற்றும் ஆசாரியர் அன்பு மகனுக மாறி அன்னையிடம் ஓடினுர்.

அந்திமக் காலத்தில் அருமை மைந்தனைக் கண்டு அகமகிழ்ந்தாள் ஆர்யாம்பாள். சங்கரர் திருமாலைக் குறித்துப் பாமாலை பாடினுர். பெருமாளைப் போலவே நீலமேக சியாமளராக, சங்கு சக்கரம் தாங்கிய வைகுண்டலோகத் தூதர்கள் விமானத்துடன் வந்துவிட்டனர். ஆர்யாம்பாளை அவ் விமானத்தில் ஏற்றிக்கொண்டு அவர்கள் விண்ணுலகு சென்றுவிட்டனர்!

முன்பு வாக்களித்தவண்ணம் அவளது உடலைத் தாமே தகனம் செய்ய முன்வந்தார் சங்கரர். இது துறவி செய்யத்தகாத செயல் என்று ஊராரும், உற்ருரும் பழித்து, இடித்துரைத்துவிட்டுச் சென்றுவிட்டனர். ஆயினும் சத்தியமும், அன்புமே எல்லா ஆசாரங்களுக்கும் மேம்பட்டது எனக் கருதிய சங்கரர்—தன்னந்தனியாக தாம் ஒருவரே அன்னையின் உடலத்தைத் தோட்டத்திற்குச் சுமந்து சென்று சிதையில் இட்டார். ஆசாரியப் பெருமான் ஆசாரசீலர் மட்டும் அல்ல. அவர் அன்பின் வடிவம்; உண்மையின் உருவம்.

அன்னையின் இறுதிக்கடனை முடித்த பின்னர் தன் அவதார நோக்கத்தைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு தேசம் முழுவதையும் காலால் நடந்து திக்விஜயம் செய்தார். சென்ற இடமெல்லாம் மற்ற கொள்கைக்காரர்களை வென்று வேத வழியான வைதீக மதத்திற்கு திருப்பினார். பல ஆலயங்களில் தமது மந்திர சக்தியால் யந்திரங்களை ஸ்தாபித்து அவற்றின் மூலம் பராசக்தியின் அருள் உலகில் மேலும் வலுவாகப் பாய வகை செய்தார். சங்கரரைப்போல் உலக நலனுக்காகப் பல காரியம் சாதித்த இன்னொருவரை எண்ணிப்பார்க்கவும் இயலாது. நான்கு முறை அவர் பாரதத்தைச் சுற்றிவந்தாராம். இத்தனைக்கும் அவர் வாழ்ந்தது முப்பத்திரண்டே ஆண்டுகள்தாம்! மக்கள் உயர்வு பெறவேண்டும் என்கிற மகத்தான கருணை ஒன்றே அவரை இப்படி செயலில் ஈடுபடுத்தி அச்செயலுக்கு ஜெயமும் பெற்றுத்தந்தது.

இந்த திக்விஜயத்தில் அவர் ஒருமுறை கர்நாடக நாட்டில் உள்ள மூகாம்பி என்கிற க்ஷேத்திரத்தை அடைந்தார். அங்கு வெகு உக்கிரமாகக் கோயில் கொண்டிருந்த அம்பிகையை சங்கரர் சாந்தப்படுத்தி அவளது உக்கிரத்தை ஒரு ஸ்ரீ சக்கரத்துக்குள் அடக்கினார்.

இவ்வூரில் ஓர் அந்தணர் தமது ஊமைப் பிள்ளையுடன் சங்கரரை தரிசிக்க வந்தார். சங்கரர் அந்த ஊமைக் குழந்தையிடம் "நீ யார்?" என்று கேட்க அக்குழந்தை கணீரென்று பதில் கூறிற்று. "நான் இந்த உடல் அல்ல; எங்கும் பரவியுள்ள ஆத்மாவான ஒரே சத்யம்தான் நான்" என்று கூறியது குழந்தை. உள்ளங்கை நெல்லிக் கனியாக இவ்வுண்மையை அக்குழந்தை தெரிந்துக் கொண்டிருந்ததால் அக்குழந்தைக்கு "ஹஸ்தாமலகர்" என்று பெயர் சூட்டினார் ஸ்ரீசங்கரர்.

'ஹஸ்தம்' என்றால் 'கை'. 'ஆமலகம்' என்றால் 'நெல்லிக்கனி!' ஹஸ்தாமலகரை தமது முக்கியமான சீடர்களுள் ஒருவராக ஏற்றுக்கொண்டார் சங்கர பகவத் பாதர்.

பத்மபாதர், சுரேசுவரர், ஹஸ்தாமலகர் ஆகிய முக்கியமான மூன்று சீடர்களுடன் வேறு பல பேரறிஞர்களும் அவரிடம் வேதாந்த பாடம் பயின்றனர்.

இந்தச் சீடர்கள் யாவரும் 'கிரி' என்ற ஒரு சீடனைக் குறித்து மிகவும் ஏளனமாகப் பேசி எள்ளிநகையாடி வந்தனர். அடக்கத்தின் உருவமான கிரி, குருநாதர் பாடம் நடத்தும்போது வாயே திறக்கமாட்டார். எந்த சந்தேகமும் கேட்கமாட்டார். ஆகையால் அவரை எதுவுமே புரிந்துகொள்ளாத மூடம் என்று எண்ணி மற்றவர்கள் அலட்சியம் செய்தனர். உடல் வணங்கி வேலை செய்து குருவுக்குக் கைங்கரியம் செய்ய மட்டுமே கிரிக்குத் தகுதியுண்டு, புத்தியில் அவரது போதனைகளை ஏற்கும் திறன் அவருக்கு இல்லை என்பது இவர்களின் எண்ணம்.

எல்லாமறிந்த சர்வயக்ஞரான சங்கரர் இந்த எண்ணத்தை அறியாமலிருப்பாரா? இவர்களுக்கு நல்லறிவு தர எண்ணினார்.

ஒருநாள் கிரி தவிர ஏனைய சீடர்கள் பாஷ்ய பாடம் கேட்கக் குழுமிவிட்டனர். இருந்தாலும் ஆசாரியர் தொடங்கவில்லை. "கிரி வரட்டும்" என்று சொல்லியபடி காத்திருந்தார்.

"அவனுக்காக இப்படி ஆசாரியர் காலதாமதம் செய்கிறாரே?" எனச் சீடர்கள் முணுமுணுத்துக்கொண்டனர்.

கடைசியில் கிரியும் வந்தார். வழக்கமாக மலைபோல் மலைத்து மலைத்து நிற்பவர் இன்று ஆனந்தத்தில் நடனமாடிப் பாடிக் கொண்டு வந்தார். அவர் பாடிய எட்டு சுலோகங்களைக் கேட்டு மற்ற சீடர்கள் அனைவரும் அதிசயத்தில் ஆழ்ந்தனர். அவர்கள் அதுவரை கேட்டிராத அந்தச் செய்யுட்களை கிரியே இயற்றியிருக்கிறார்! ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதரைப் போற்றும் அரிய துதி அது!

மற்ற சீடர்களுக்கு இப்போதுதான் கிரியின் அருமை பெருமைகள் தெரிந்தன. தோடக விருத்தத்தில் துதிசெய்த அவர் 'தோடகர்' என்கிற விருதைப் பெற்றார். அவர் இயற்றிய 'தோடகாஷ்டகம்' இன்றும் ஆசாரியருக்கு நமஸ்கரிக்கும்போது பாடப் பெறுகிறது.

தமிழகத்தின் க்ஷேத்திரங்கள்தோறும் சங்கர பகவத்பாதர் விஜயம் செய்தார் என்றறிய நமக்குப் பூரிப்பாக இருக்கிறது. இந்த யாத்திரையில் அவர் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உள்ள திருவிடைமருதூர் என்கிற மகாக்ஷேத்திரத்தை வந்தடைந்தார்.

அங்கிருந்த சைவப்பெரும் பண்டிதர்கள் ''சிவன்தான் உலகை ஆக்கிப்படைத்து அழிக்கும் கடவுள். அவனுல் படைக்கப் பட்ட நாம் அற்பமான ஜீவன்கள். அப்படியிருக்க நானும், அவனும் ஒன்றே என்று கூறுகின்ற உமது அத்வைதத்தை நாங்கள் ஏற்கமுடியாது'' என சங்கரரிடம் கூறினர்.

''சரி, அப்படியானுல் என்னுடன் ஸ்வாமி சந்நிதிக்கு வாருங்கள்'' என்று அவர்களை அழைத்தார் ஆசாரியர்.

அவரது உறுதியைக் கண்டு அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாயிற்று. அனைவரும் திருவிடைமருதூரில் கோயில் கொண்டுள்ள மகாலிங்கமான சிவபெருமானின் முன் நின்றனர்.

அப்போது லிங்கத்தினின்று அமுதம் போன்ற ஓர் கம்பீரமான குரல் எழுந்தது. ''சத்தியம் அத்வைதம்'' என மும்முறை அது கோஷித்தது. கைதூக்கிச் சத்தியம் செய்வதே வழக்கமல்லவா? இதற்கேற்ப, மகாலிங்கனுர் குரல் எழுப்பியது மட்டுமின்றி அந்த லிங்கத்துக்குள்ளிருந்து ஒரு கரம் வெளிவந்து ஓங்கி நின்றது.

கூடியிருந்த அனைவருக்கும் புலலறித்தது. ஆசாரியரோ ஐயனுக்கு உள்ளுருகி நன்றி கூறினுர். சைவப் பெருமக்கள் அனைவரும் சங்கரரை குருவாகக் கொண்டனர்.

திருவிடைமருதூரில் இன்றளவும் ஒரு சங்கர மடம் உள்ளது. சமீபத்தில் அம்மடத்து முகப்பில், லிங்கத்தினின்று கை வெளிப்படுவது போன்ற சிற்பத்தை வடிக்கச் செய்துள்ளார். இன்று நம் கண்முன் ஆதி சங்கரரின் அவதாரமாக வாழ்பவர் காஞ்சி காமகோடிப் பெரியவர்கள்.

நடராஜப் பெருமான் ஆனந்த நடனம் செய்யும் சிதம்பரத்துக்குச் சென்ருர் ஸ்ரீ சங்கரர். அவரது குருவுக்குக்குருவான கௌடபாதர் சிதம்பரத்தில்தான் பதஞ்சலியிடமிருந்து வடமொழி இலக்கணம் பயின்ருர். பரமகுரு பாடங்கேட்ட இடத்துக்குச் சென்று அஞ்சலி செலுத்தினுர் நம் ஆசாரிய சங்கரர். நடராஜர் ஆலயத்தில் பஞ்சாக்ஷர யந்திரமும், அன்னுகர்ஷண யந்திரமும் ஸ்தாபித்தார். பஞ்சாட்சரம் என்பது சிவ பெருமானின் அருளை வருவித்துத் தரும் ஐந்தெழுத்து மந்திரமாகும். அன்னுகர்ஷண யந்திரம் என்பது உணவுவகைகளை சுபீட்சமாகக் கிடைக்கச் செய்வதாகும்.

திருச்சியை அடுத்த திருஆனைக்காவுக்கு ஆசாரியர் சென்றபொழுது அங்குள்ள அகிலாண்டேசுவரி மிகவும் உக்கிர சக்தி படைத்திருந்தாள், அந்த உக்கிரத்தைத் தாடங்கம் என்கிற இரு காதணிகளுக்குள் இழுத்து அடக்கினுர். ஸ்ரீ சக்கரவடிவில் அமைந்த இத் தாடங்கங்களை அகிலாண்டேசுவரிக்கே அணிவித்தார்.

ஆசாரியர் அணிவித்த ஸ்ரீ சக்கர தாடங்கத்தை அவ்வப்போது புதுப்பிப்பது உண்டு. இவ்விதம் காஞ்சி மடத்திலுள்ள சங்கராசாரிய சுவாமிகள் பரம்பரையாக புதுப்பித்து அகிலாண்டேசுவரிக்கு அணிவித்திருக்கிருர்கள்.

பரந்த பாரதத்தில் ஸ்ரீ சங்கரர் பவனி வந்த நகரங்களில் ஒன்று ஜகந்நாதபுரி. கிழக்குக் கடற்கரையிலுள்ள இந்தப் பெரும் புண்ணியம்பதியில் ஒரு மடம் நிறுவி அதில் பத்மபாதரை ஆசாரியராக அமர்த்தினுர். இது கோவர்த்தன பீடம் எனப்படும்.

இதைப்போல் மேற்குக் கடற்கரையில் உள்ள மற்ருெரு கிருஷ்ண ஸ்தலமான துவாரகையிலும் ஒரு மடம் நிறுவி அதில் ஹஸ்தாமலகரை ஆசாரியராக நியமித்தார். திருச்செந்தூர் முருகனின் அருட் பெருமையை வெளிப்படுத்த செந்தூர் அடைந்து ''சுப்ரமண்ய புஜங்க''த்தால் ஆண்டவனைத் துதித்தார். இன்றும் பன்னீர் இலையில் விபூதிப் பிரசாதத்தை வைத்துக்கொண்டு இத்துதியை ஓதி நீறணிந்த பலர் நோய் நீங்கப் பெறுகிருர்கள்!

திருமாலின் திவ்வியத் தலங்களில் தலைசிறந்து விளங்குபவை ஸ்ரீரங்கமும் திருப்பதியுமாகும். ஆனைக்கா விஜயத்தின் போதே ஆசாரியர்கள் அரங்கநாதனையும் தரிசித்து அவ்வாலயத்தில் யந்திர ஸ்தாபிதம் செய்தார்.

திருப்பதியில் வேங்கடரமணப் பெருமானைக் கண்டு மனம் உருகினார் ஆசாரியர். அவனை அடியிலிருந்து முடிவரை அங்கம் அங்கமாக வர்ணிக்கும் "விஷ்ணு பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்திர"த்தை இயற்றிப் பாடினார்.

ஏழுமலை கடந்து விளங்கும் இப்பெருமானை எங்கே நானில மக்கள் காணாதிருந்து விடுவாரோ எனக் கருதினார்போலும்! திருமலை திருப்பதியில் ஒரு யந்திரத்தை ஸ்தாபித்துவிட்டார். ஜனங்களை ஆகர்ஷிக்கும் இந்த யந்திரத்தை ஸ்தாபித்தாலும் ஸ்தாபித்தார். அன்றிலிருந்து திருப்பதியில் நித்திய உற்சவமாக இருக்கிறது.

புனித பாரத நாட்டை மேலும் புனிதமாக்கும் பன்னிரண்டு ஜோதி லிங்கங்கள் உள்ளன. ஸோமநாதபுரி, ஓம்காரமாந்தாதா, பரலி, வைத்யநாத், பீமசங்கரம், ராமேசுவரம், தாருகாவனம், காசி, நாஸிக், கௌதமீதடம், கேதாரிநாத், குஸ்ருணேச்வரம் என்பனவே பன்னிரண்டு "ஜ்யோதிர் லிங்க க்ஷேத்திர"ங்கள் ஆகும். தேசம் நெடுகிலும் பரவியுள்ள இத்தலங்கள் யாவற்றிற்கும் ஆசாரிய சங்கரர் சென்று வணங்கியிருக்கிறார். இவை எல்லாவற்றையும் இணைத்து "த்வாதச ஜ்யோதிர்லிங்க ஸ்தோத்திரம்" என்கிற ஒரு துதியும் செய்திருக்கிறார்.

ஆயினும் இவை யாவற்றுள்ளும் அவரது மனத்தை மிகவும் கொள்ளைகொண்டது ஆந்திர தேசத்தில் உள்ள ஸ்ரீசைலமே யாகும்! முன்பு நாம் கண்ட திருவிடைமருதூரை மத்யார்ஜுனம் என்றும் சொல்வார்கள். அர்ஜுனம் என்றால் மருதமரம். மருதமரத்தின்கீழ் இறைவன் எழுந்தருளும் இடம் அர்ஜுன க்ஷேத்திரமாகிறது. ஸ்ரீசைலத்தில் மல்லிகைக்கொடி தழுவிய ஒரு மருதமரத்தின் கீழ் சிவலிங்கம் எழுந்தருளியிருக்கிறது. எனவே இங்கு இறைவன் மல்லிகார்ஜுனர் எனப்படுகிறார். வனத்தின் நடுவே மல்லிகார்ஜுனப் பெருமானைக் கண்டதும் ஆசாரியரின் உள்ளத்தில் சிவானந்த வெள்ளமே அலைமோதிக்கொண்டு பெருக்கெடுத்தது. உடனே "சிவானந்த லஹரி" என்கிற நூறு ஸ்லோகங்கள் அவரது நாவிலிருந்து குபுகுபுவெனப் பொங்கி வெளி வந்தன.

ஸ்ரீசைலத்தில் மல்லிகார்ஜுனர் கோவில் கொண்ட இடத்திற்குச் சற்று தூரத்தில் உள்ள ஹாடகேசுவரம் என்னும் மனித சஞ்சாரமற்ற பகுதியில் ஆசாரியர் பல நாட்கள் தன்னந்தனியாக தவம் இருந்து வந்தார்.

இச்சமயத்தில் தன்னுடைய கொடூர எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ள முற்பட்டான் கிரகசன் என்கின்ற பயங்கரமான கபாலிகன்!

கபாலம் எனப்படும் மண்டை ஓட்டை ஏந்தும் சிவனே கபாலி. உக்கிரமான முறையில் சுடுகாட்டில் வசித்து, கபால மாலைகளைப் பூண்டு, நரபலியும், மிருகபலியும் தந்து கபாலியை வழிபடுவோரே 'கபாலிகர்' எனப்படுவர்.

அக்காலத்தில் கபாலிகர்களின் தலைவன் கிரகசன். இவர்களுக்கு சங்கரரே பெரிய விரோதி. இறைவனை அன்பு வழியிலேயே பூஜிக்கவேண்டும். உக்கிரம் கூடாது என்று போதித்து வந்ததால், அவரை இவர்கள் எதிரியாகக் கருதினர்.

நமது ஆசாரியர் "தமது எலும்பும் பிறர்க்குறிய" தியாக சிகாமணி என்று அறிந்தான். எனவே அவனுக்கோர் எண்ணம் எழுந்தது. "சங்கரரிடமே சென்று உங்களைக் கபாலிக்கு பலிகொடுக்க சம்மதம் தாருங்கள்" என்று கேட்டுவிடுவோமே! தியாகமே உருவான அவர் இணங்கி விடுவார். உடனே அவர் தலையை வெட்டிப் பறித்துவிடலாம். இதனால் விரோதி தொலைவது மட்டுமில்லை. உத்தமத் துறவியைப் பலிபெற்றதால் மகிழ்ந்து கபாலியே

நேரில் வந்து விரும்பிய வரம் அளிப்பார். ஒரு கல்லில் இரண்டு மாங்காய் என்று குதூகலித்தது பாவியின் உள்ளம்.

வெட்கமில்லாமல் ஆசாரியரிடம் சென்று தன் வேண்டுதலை வெளியிட்டான் கபாலிகத் தலைவன்.

தியாகியான சங்கரரும் மகிழ்ச்சி நிறைந்து சம்மதம் தந்தார். ''என் தலை தானே வேண்டும்? வெட்டி எடுத்துக் கொள்! இந்த உடலால் எந்தப் பயனும் இல்லை என்று எண்ணினேன். இதைக் கொண்டு ஏதோ பயன் பெறுவதாக நீ சொல்வதில் மிகவும் நன்றி'' என்று அன்பொழுகக் கூறினார் ஆசாரியர், தம் உயிரைப் பறிக்க வந்த பாதகனிடம்!

சங்கரரின் தலையை வெட்டுவதற்காக கபாலிகன் வாளை ஓங்கிவிட்டான். அதே சமயத்தில் எங்கோ இருந்த பத்மபாதரின் மீது உக்கிரநரசிம்மரின் ஆவேசம் உண்டாயிற்று. அவர் தம்மையும் மீறிய அச்சக்தியின் தூண்டுதலில் ஹாடகேசுவரத்துக்கு ஒரே நொடியில் வந்துவிட்டார். சங்கரரின் தலையை வெட்டவிருந்த கிரகசனை நரசிம்மர் போலவே நகத்தால் கிழித்துப் போட்டுவிட்டார். கொல்ல வந்தவன் கொலையுண்டான்! பத்மபாதரிடம் இருந்து நரசிம்மரின் ஆவேசமும் அகன்றது!

ஸ்ரீசங்கரர் நரசிம்மரைத் துதித்துவிட்டு நரசிம்ம க்ஷேத்திரமான அஹோபிலத்துக்குச் சென்று வழிபட்டார்.

தலம் தலமாகச் சென்று பரத கண்டத்தின் வடக்கேயுள்ள இமாலயப் பகுதிகளிலே சஞ்சாரம்செய்து பதரீவனம், பதரிகாசிரமம் என்றெல்லாம் அழைக்கப்படும் பதரி நாதத்தை அடைந்தார்.

அங்கு ஒருநாள் மகாவிஷ்ணு அவருக்கு தரிசனம் தந்து, ''இங்கே அலகநந்தா நதிப்படுகையில் என் பூரண சாந்நித்தியம் கொண்ட விக்கிரகம் ஒன்று புதைந்துள்ளது. அதை எடுத்து பிரதிஷ்டை செய்வாயாக'' என்று உத்தரவிட்டார்.

அவ்விதமே சங்கரர் அலகநந்தா படுகையில் தோண்டியவுடன் திவ்வியமான விக்ரஹம் கிடைத்தது.

அதை சங்கரர் ஆலயத்தில் பிரதிஷ்டை செய்தார். பத்ரிநாராயணன் என்று இன்றளவும் உலகமெல்லாம் கொண்டாடும் மூர்த்தி இதுவேயாகும்.

இவ்விதமாக புனித யாத்திரையை மேற்கொண்டு கேதார்நாத்திற்கு வந்துசேர்த்தார் சங்கரர். அங்கு தமது பூதஉடலைக் கிடத்திவிட்டு, யோகசக்தியின் மூலம் சூட்சும சரீரத்தோடு கைலாயம் சென்றார். ஸ்ரீ சங்கரர் தமது பூதஉடலைவிட்டு பஞ்ச லிங்கங்களைப் பெறவேண்டியே கைலாயம் சென்றார் என்பதை ஆதாரபூர்வமாக அறியாத சிலர் ஆசாரியர் தமது பூதவுடலையே கேதாரிநாத்தில் நீத்து முக்தி அடைந்தார் என்று தவறாகக் கருதிக்கொண்டுள்ளனர்.

கயிலையில் உமையன்னையுடன் வீற்றிருக்கும் சிவபெருமானைக் கண்டு களிகொண்டு வணங்கினார் ஸ்ரீசங்கரர். சிவபெருமானின் அடியிலிருந்து முடிவரை வர்ணித்துப் பாடினார். அதில் திருப்தி உண்டாகாமல் மீண்டும் முடியிலிருந்து அடிவரை வர்ணனை செய்து இன்னொரு துதி செய்தார். இவை ''சிவ பாதாதி கேசாந்த ஸ்தோத்திரம்'' எனவும் ''சிவ கேசாதி பாதாந்த ஸ்தோத்திரம்'' எனவும் வழங்குகின்றன.

சிவபெருமான் தனது அவதாரமான சங்கரர் செய்துவரும் அரும்பணியைப் பாராட்டினார். ''பஞ்ச லிங்கங்''களாகிய ஐந்து ஸ்படிக லிங்கங்களை சங்கரருக்குத் தந்தார்.

அவருக்கு அருகேயிருந்த சக்தியைத் துதிப்பதற்கு முடியாமல் பிரமித்து நின்றார் உடனே பரமசிவன் தாமே அம்பிகையைத் துதித்துச் செய்திருந்த 'ஸௌந்தர்யலஹரீ' என்கிற நூல்சுவடியையும் சங்கரருக்கு வழங்கினார்.

இவற்றைப் பெற்று மிகுந்த பூரிப்போடு சங்கரர் கயிலையிலிருந்து வெளிவந்தார். காவலில் இருந்த நந்திதேவர் கேட்டுக்

கொண்டதற்கு இணங்கி பாதி ஸ்லோகங்களை அவருக்குக் கொடுத்துவிட்டார். ''ஸௌந்தர்யலஹரி''யின் முதல் நாற்பத்தியொரு சுலோகங்கள் மட்டும் சங்கரரின் கையில் தங்கின. மீதமுள்ள ஐம்பத்தொன்பது சுலோகச் சுவடிகளை நந்திதேவர் பெற்றுக்கொண்டார்.

கயிலையைவிட்டு வெளிவந்த நம் ஆசாரியருக்கு இப்போது அம்பிகையைக் குறித்த பிரமிப்பு நீங்கிவிட்டது. அவளது அருளால் அவரே புதிதாக ஐம்பத்தொன்பது அற்புதமான சுலோகங்களை இயற்றி, நூலைப் பூர்த்தி செய்துவிட்டார். ஆசாரியரின் பல துதிகளுக்குள் இலக்கியச் சுவையில் சிகரமாக விளங்குவது ''ஸௌந்தர்யலஹரி''யே யாகும். அதைப் பாராயணம் செய்வதால் பலவிதமான இகபர நலன்களும் கைகூடும்.

கைலாசத்திலிருந்து கிளம்பிய ஸ்ரீசங்கரர் நேபாள ராஜ்யத்தைச் சென்றடைந்தார். அங்கு சிறப்பான ராஜ மரியாதையைப் பெற்றார்.

பசுபதிநாதர் என்கிற ஐந்து முகங்கொண்ட லிங்கம் நேபாளத்தின் சிறப்புகளுக்கெல்லாம் சிறப்பாக உள்ளது. லிங்கத்தின் நான்கு புறங்களில் திசைக்கு ஒன்றாக ஒவ்வொரு முகம்; லிங்கத்தின் உச்சியில் அம்பிகையின் வடிவான ஸ்ரீசக்ரம் எழுதிப் பூஜிப்பது இன்னொரு முகத்துக்குச் சமமாகும்.

மகாவிஷ்ணு பூஜைக்குரிய சாளக்ராமம் நேபாளத்தில் உள்ள கண்டகி நதிக்கரையிலேயே கிடைப்பது. சிவபெருமான் உவந்து அணியும் ருத்ராக்ஷமும் அங்குதான் நிறைய காய்க்கிறது. பசுபதிநாதர் கோவில் முழுவதையும் சிவராத்திரியன்று ருத்ராட்சங்களால் அலங்கரித்து, விசேஷ பூஜை புரிவார்கள்.

இத்தனை சிறப்புகள் பொருந்திய பசுபதிநாதத்திற்கு ஸ்ரீசங்கரர் விஜயம் செய்து ஸ்வாமி தரிசனம் செய்து பேரின்பம் எய்தினார். அங்கு ஆலய வழிபாட்டு முறைகளை ஒழுங்குபடுத்தித் தந்தார்.

அம்பிகைக்கு விசேஷமான ஐம்பத்தியொரு சக்தி பீடங்களில் குஹ்யேச்வரி என்பது பசுபதிநாதத்தில் இருக்கிறது. அங்கும் சங்கரர் தரிசனம் செய்து மகிழ்ந்தார்.

நேபாளத்தில் நீலகண்ட க்ஷேத்திரத்தில், தாம் சிவபெருமானிடமிருந்து பெற்ற ஐந்து லிங்கங்களுள் ஒன்றான வரலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தார் ஸ்ரீசங்கரர்.

பசுபதிநாத்திலிருந்து புறப்பட்ட சங்கரர் கேதாரிநாதம் என்கிற மகாக்ஷேத்திரத்தை அடைந்தார். இமாலயத்திலே உள்ள இந்த சிவஸ்தலம், திருமாலுக்குரிய பதரிநாதத்தோடு எப்போதும் சேர்த்தே பேசப்படும் பெருமை வாய்ந்தது.

பரமசிவனிடமிருந்து பெற்ற ஐந்து பளிங்கு லிங்கங்களுள் மற்றொன்றான முக்தி லிங்கத்தை கேதாரிநாதத்தில் ஸ்ரீசங்கரர் பிரதிஷ்டை செய்தார்.

பாரததேசத்தின் நான்கு திசைகளிலும் மொத்தம் பன்னிரண்டு ஜோதிர்லிங்கங்கள் உண்டு. இவற்றில் ஒன்று கேதார்நாதத்தில் உள்ளது. ஸ்ரீசங்கரர் இயற்றிய ''துவாதச ஜோதிர்லிங்க ஸ்தோத்திரத்''தில் கேதாரிநாதனைக் குறிப்பிட்டு வந்தனம் தெரிவிக்கிறார்.

இவ்விதமாக பல ஸ்தலங்களுக்கும் விஜயம் செய்து, பின்னர் கங்காநதி பாயும் சமவெளியை அடைந்தார். அங்கே தம் சிஷ்யர்களுக்குப் பாடம் நடத்தினார். அவர்களுக்கு உபதேசத்தின் மூலம் பல அரிய தத்துவங்களை விளக்கினார். பிற மத வாதிகளுடன் வாதம் செய்து அவர்களை வென்று வேதாந்தக் கருத்துக்களை வேரூன்றச் செய்தார் நம் ஆசாரியர்.

பாரததேசமெங்கும் சுற்றி அத்வைதத்தைப் பரப்பிய ஸ்ரீசங்கரர், வடகோடியிலிருந்து தெற்கே வந்து சிதம்பரத்தை அடைந்தார். அங்கே பஞ்சலிங்கங்களில் ஒன்றான மோட்ச லிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்தார்.

மீண்டும் சிருங்ககிரிக்கு எழுந்தருளினார் நம் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராசாரியர். பரமசிவன் அளித்த பஞ்சலிங்கங்களில் போகலிங்கத்தை அங்கே பிரதிஷ்டை செய்தார்.

பிறகு தமது உலக வாழ்வை நிறைவு செய்யத் திருஉள்ளங்கொண்டு, ஏழு மோட்ச ஸ்தலங்களில் ஒன்றாக விளங்கும் காஞ்சி யம்பதிக்கு விரைந்தார்.

காஞ்சி எல்லையிலேயே மன்னன் ராஜ–சேனன் ஆசாரியரைப் பணிந்து வரவேற்றான். விசுவேசுவரர் ஆலயத்தில் தங்கினார் நம் ஆசாரியர்.

பராசக்தியான காமாட்சியின் அருள் பொங்கும் நகரம் அது எனக்கண்டார் ஸ்ரீ சங்கரர். அவளது இருப்பிடமான ஸ்ரீ சக்ரத்தைப் போலவே அந்நகரை மாற்றியமைத்தால் அங்கு அம்பிகையின் அருட்பொலிவு முன்னிலும் அதிகமாகும் எனக்கண்டார். ஆசாரியரின் கட்டளைப்படி மன்னன் நகர சாலைகளை ஸ்ரீசக்ர வடிவில் மாற்றியமைத்தான். அதன் மத்தியில் அம்பிகை எழுந்தருளும் இடமாக அமைந்தது, ஸ்ரீ காமாட்சியின் ஆலயமான காமகோட்டம்.

அக்காலத்தில் கலிகால மக்களால் தாங்கமுடியாத அளவுக்குக் காமாட்சியின் சக்தி உக்கிரமாக வெளிப்பட்டுவந்தது. அவளை அணுகவே அனைவரும் அஞ்சினர். ஆனால் ஆசாரியரோ அன்புத்தாயிடம் செல்லும் அருமை மகனாக ஆனந்தத்துடன் காமாட்சியை அடைந்தார். அவளுக்குமுன் ஸ்ரீ சக்ரம் வரைந்து அதில் அவளது அதிகப்படியான சக்தியை எல்லாம் இழுத்து அடைத்துவிட்டார். இதன்பின் காமாட்சியின் உக்கிரம் நீங்கி, அவள் கருணையின் எல்லையில் உள்ள பேரழகு மூர்த்தியாக ஆகிவிட்டாள். இன்றும் காஞ்சி காமாட்சியின் இந்த அருள்பொலிவை பக்தர்கள் அனுபவித்து மகிழலாம்.

காமாட்சியிடம் எல்லையற்ற பக்தி கொண்டார் ஆசாரியர். அவள் வாழும் ஆலயத்தில் 'காமகோடிபீடம்' என்கிற மகத்தான சக்திபீடம் உண்டு. காஞ்சீபுரத்தில் தமக்கென மையமான மடத்தை ஏற்படுத்திக்கொண்ட சங்கரர், அந்த இடத்திற்கு காமாட்சி அம்மையின் பீடத்தின் பெயரான 'காமகோடிபீடம்' என்பதையே தமது மடத்துக்கும் வைத்துக்கொண்டார்.

பஞ்சலிங்கங்களில் எஞ்சிய யோக லிங்கத்தை தனது பீடத்தின் பூஜைக்கென வைத்துக்கொண்டார். இன்று ஸ்ரீ ஜயேந்திர சரஸ்வதி ஸ்வாமிகள் பூஜை செய்யும் சந்திர மௌலீசுவர ஸ்படிகலிங்கமே இந்த யோக லிங்கமாகும்.

காஞ்சி மடத்தில் ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர்கள் ஞான ஆட்சி நடத்தி, காமாட்சியை வழிபட்டு வாழ்ந்துவந்தார்.

வேத மதத்தில் பல தெய்வங்களை வழிபடுகிறோம். ஆனால் இவை முற்றிலும் வேறு வேறானவை அல்ல. ஒரே பரமாத்மாதான் இப்படிப் பல தெய்வங்களாகி இருக்கிறார். எனவே தெய்வங்களுக்குள் ஒன்று உயர்ந்தது, இன்னொன்று தாழ்ந்தது என்று ஏற்றத் தாழ்வு பேசுவது அறிவின்மையாகும்.

ஸ்ரீ சங்கரர் இவ்விதம் தம்தம் தெய்வத்தையே உயர்த்திப் பேசுபவர்களை எல்லாம் வாதத்தில் வென்று, எல்லாத் தெய்வங்களும் ஒன்றே என்பதை நிலைநாட்டினார்.

இருந்தாலும் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் மனப்பான்மைக்கு ஏற்றபடி ஒரு தெய்வத்திடம் விசேஷமாக பக்தி செலுத்துவதை அவர் ஒப்புக்கொண்டார். இவை இஷ்ட தெய்வ வழிபாடு எனப்படும். இவ்வாறு இஷ்ட தெய்வத்தை வழிபடுவதால் மற்ற தெய்வங்களைத் தாழ்வாக எண்ணிவிடக் கூடாது என்பதற்காகவே ''பஞ்சாயதன பூஜை'' என்பதற்குப் புத்துயிர் தந்தார் நம் ஆசாரியர். இதன்படி ஒவ்வொருவரும் சிவன் அம்பிகை, திருமால், விநாயகர், சூரியன் ஆகிய ஐவரையும் ஒரே பரம்பொருளின் வடிவங்களாகக் கொண்டு பூஜிக்கவேண்டும். இந்த ஐந்தில் ஒன்றை இஷ்ட தெய்வமாக மத்தியில் வைத்து, மற்ற நான்கை அதைச் சுற்றி வைத்துப் பூஜிக்கவேண்டும்.

மேற்படி ஐந்து தெய்வங்களோடு முருகனையும் சேர்த்தால் ஆறாகிறது. இத் தெய்வம் ஒவ்வொன்றையும் முக்கியமாகக்

கருதி ஆறு வழிபாட்டு முறைகள் உண்டு. இவை 'ஷண்மதம்' எனப்படும். அவரவரும் பிறதெய்வ நிந்தனை இல்லாமலே தம் இஷ்ட தெய்வத்தை வழிபட உதவிபுரிய வேண்டும் எனக் கருணைகொண்டார் சங்கரர். எனவே தாம் காஞ்சியில் இருந்தபோது ஆறு சீடர்களை நாட்டின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அனுப்பிவைத்து, ஷண்மதங்களில் ஒவ்வொன்றையும் வேதவழிப்படி நிலைநிறுத்தி வரச் செய்தார். அவர்களும் தமது பணியை வெற்றிகரமாகச் சாதித்துவிட்டு ஆசாரியரிடம் திரும்பினார்கள்.

இதனால் ஸ்ரீ சங்கரர் "ஷண்மதாசாரியர்" என்கிற புகழைப்பெற்றார்.

இறுதியாக ஒருமுறை பண்டிதர் அனைவரையும் வென்று அத்வைதத்தை நிலைநாட்டிவிட்டு, உடலை நீத்துவிடவேண்டும் என முடிவு செய்தார். சங்கரர் இதன்பொருட்டு காஞ்சியிலேயே ஸர்வக்ஞபீடம் அமைத்தார்.

காஞ்சியில் பிறமதத்தினர்களும் இருந்தனர். மற்றும் பாரதத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் பல மகாபண்டிதர்கள் நம் ஆசாரியருடன் வாதிட வந்தனர். அவ்வாறு வந்திருந்த பலரில் ஏழு வயதுச் சிறுவன் ஒருவனும் இருந்தான். அவன் தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் ஆசாரியருடன் வாதிட்டான். அவனது கேள்விகளுக்கு விடை அளித்து இறுதியில் ஆசாரியரே வெற்றி பெற்றார். அந்தச் சிறுவனின் அறிவுத் திறமையை வியந்து பாராட்டிய சங்கரர், அவனுக்கு சர்வக்ஞஆத்ம முனி என்று திருநாமம் சூட்டித் துறவியாக்கினார். தனது பீடத்தின் முதல் சிஷ்யனாக நியமித்துக் கொண்டார்.

அனைவரையும் அத்வைதத்தால் வென்று அப்பீடத்தில் அறிவுச் சக்ரவர்த்தியாக ஆரோகணித்தார் சங்கரர். அப்போது நாடாளும் சக்ரவர்த்திகளும் அவருக்குச் சாமரம் வீசினர். பண்டித ரத்தினங்கள், துறவி, வேந்தர்கள் அனைவரும் அப்போது அவரது அடிபணிந்தனர்.

"ஜய ஜய சங்கரா" என்று போற்றிப் புகழ்ந்து பணிந்தனர்.

வேத வாழ்வை மீண்டும் ஆழ வேரூன்றச் செய்துவிட்டார் நமது சங்கரபகவத்பாதர்.

அத்வைத ஞான வழியே பரம சத்தியமான தத்துவம் என்பதை உலகம் ஒப்பச் செய்துவிட்டார்.

பிற மதங்கள் எழுபத்திரண்டையும் இருந்த இடம் தெரியாமல் விரட்டிவிட்டார்.

எதற்காக அவதரித்தாரோ அந்தப் பணி முடிந்தது. இப்போது அவருக்கு வயது முப்பத்திரண்டேதான். முப்பத்திரண்டு கோடி மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து முப்பத்திரண்டு யுகத்தில் செய்யமுடியாத சாதனையை அவர் தனியொருவராகவே இருந்து முப்பத்திரண்டு ஆண்டுகளில் சாதித்துவிட்டார்,

ஆனால் "நான் சாதித்தேன்" என்கிற அகங்காரம் அவருக்கு எள்ளளவும் இல்லை. பராசக்தியான காமாட்சியின் அருள்சக்தி எள்ளளவு தம்மீது தெளித்ததாலேயே இவ்வளவும் செய்யமுடிந்தது என்று கருதினார்.

காரியம் முடிந்துவிட்டது; காரியமற்ற பிரம்மத்தில் இரண்டறக்கலந்து அத்வைதமாகிவிட ஆர்வம் கொண்டார். பிரம்மத்தின் சக்தியான காமாட்சியிடம் சென்றார். "திரிபுரசுந்தரி வேதபாதஸ்வம்" என்கிற பாடலால் அவளைத் துதித்தார். துதியானது முடியும்போது அவரது துதிக்கத்தக்க வாழ்வும் முடிந்தது. பராசக்தியோடு இரண்டறக் கலந்துவிட்டார் நம் பரமாசாரியர் சங்கரர்.

இன்றும் காமாட்சி ஆலயத்தில் விக்கிரக வடிவில் வாழ்கிறார் நமது ஆசாரிய சங்கரர். அவருடைய சமாதியானது காஞ்சி காமாட்சியம்மன் கோவிலில் அம்மன் சன்னதிக்குப் பின்புறத்தில் விளங்கிக் கொண்டு இருக்கிறது. அதோடு அவர் பூஜித்த அதே திருபுரசுந்தரி-சந்திரமௌலீச்வரரை இன்றும் பூஜிக்கும் காஞ்சிப் பெரியவர்களாகவும், புதுப்பெரியவர்களாகவும் தம் அருளை வெளியிடுகிறார்.



குர்வஷ்டகம்

(குருவைப்பற்றிய எட்டுப் பதிகங்கள்.)

சரீரம் ஸுரூப1ம் ஸதா3 ரோக3முக்த1ம்
யசஸ்சா1ரு சி1த்1ரம் த4னம் மேருது1ல்யம் ।
மனஸ்சே1ந்ந லக்3னம் கு2ரோரங்க்4ரி ப1த்3மே
த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் ॥

மிக அழகிய உடலும், ஒருபொழுதும் நோயின்மையும், பலவகையிலும் இனிய புகழும், மேருமலைக்கு இணையான செல்வமும் இருந்தாலும், குருவின் திருவடித்தாமரைகளில் மனம் குவியவில்லையென்றால் என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்?

க1லத்1ரம் த4னம் பு1த்1ர பௌ1த்1ராதி3 ஸர்வம்
க்3ருஹம் பா3ந்த4வா : ஸர்வம் ஏத1த்தி4 ஜா1த1ம் ।
மனஸ் சே1ந்ந லக்3னம் கு3ரோரங்3க்4ரிப1த்3மே
த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் ॥

மனைவியும், செல்வமும், பிள்ளையும், பேரன் முதலிய எல்லாமும், வீடும், சுற்றமுமென்ற இத்தனையும் கூடியிருந்தும் குருவின் திருவடித்தாமரைகளில் மனம் குவியவில்லையென்றால் என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்?

ஷட3ங்கா3தி3 வேதோ3முகே2 சாஸ்1த்ர வித்3யா*
க1வித்1வாதி3 க3த்3யம் ஸுபத்1யம் க1ரோதி1 ।
மனஸ்சே1ந்ந லக்3னம் கு3ரோரங்க்4ரி ப1த்3மே
த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் ॥

ஆறு அங்கங்களோடுகூடிய வேதம், சாஸ்திரம், வித்யை* முதலியவை வாக்கிலிருந்தாலும், பாட்டும், உரைநடையும் படைக்கும் கவித்திறன் இருந்தாலும், குருவின் திருவடித்தாமரைகளில் மனம் குவியவில்லையென்றால் என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்?

விதே3சேஷு மான்ய : ஸ்வதே3சேஷு த4ன்ய :
ஸதா3சா1ரவ்ரு1த்தே1ஷு மத்1தோ1 ந சா1ன்ய : ।

---

* ரிக், யஜுஸ், ஸாமம், அதர்வம் என்று வேதங்கள் நான்கு. சிக்ஷை, வ்யாகரணம், சந்தஸ், நிருக்தம், ஜ்யோதிஷம், கல்பம் என்பவை அவற்றின் அங்கங்கள். மீமாம்ஸா, நியாயம். புராணம், தர்ம சாஸ்திரம் என்பவை உபாங்கங்கள். இவை பதினான்கும் 'வித்யா ஸ்தானம்' என்று சொல்லப்படும்.

மனஸ்சே1ந்ந லக்3னம் கு3ரோரங்க்4ரி பத்3மே
த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் ||

தன் நாட்டில் புகழப்பெற்ருலும், பிற நாடுகளில் மதிக்கப்பெற்ருலும், நற்பணி நன்னடத்தைகளில் பற்றுக்கொண்டு பிறவற்றை ஒதுக்கினுலும், குருவினது திருவடித்தாமரைகளில் மனம் குவியவில்லையென்ருல் என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்?

க்ஷமாமண்ட3லே பூ4ப1பூ4பா1ல வ்ருந்தை3 :
ஸதா3ஸேவித1ம் யஸ்ய பா1தா3ரவிந்த3ம் |
மனஸ்சே1ந்ந லக்3னம் கு3ரோரங்க்4ரிபத்3மே
த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கிம் த1த1 : கி1ம் ||

ஒருவனுடைய பாதத்தாமரைகள் பூமண்டலத்தில் உள்ள மன்னர்களாலும், பேரரசர்களாலும் எப்பொழுதும் வணங்கப்பட்டாலும், குருவினுடைய திருவடித் தாமரைகளில் (அவனது) மனம் குவியவில்லையென்ருல் என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்?

யசஸ்சே1த் க3த1ம் தி3க்ஷு தா3னப்1ரதா1பாத்
ஜ3க3த்3வஸ்து1 ஸர்வம் க1ரே யத்1 ப்ரஸாதா3த்1 |
மனஸ்சே1ந்ந ல3க்னம் கு3ரோரங்க்4ரி ப1த்3மே
த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் ||

கொடையின் சிறப்பால் திக்கெட்டும் புகழ் பரவியிருந்தாலும், எவருடைய அருளினுல் உலகத்துப் பொருள் அனைத்தும் கைவருமோ, அந்தக் குருவினுடைய திருவடித்தாமரையில் மனம் குவியவில்லையென்ருல் என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்?

ந போ4கே3 ந யோகே3 ந வா வாஜி3மேதே4
ந கா1ந்தா1ஸுகே2நைவ வித்1தே1 ஷுசித்1த1ம் |
மனஸ்சே1ந்ந லக்3னம் கு3ரோரங்க்4ரி பத்3மே
த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் ||

போகத்தில், யோகத்தில், அச்வமேத யாகத்தில், காதலியின் இன்பத்தில், செல்வத்தில் கருத்தைச் செலுத்தாவிட்டாலும், குருவின் திருவடித்தாமரைகளில் மனம் குவியவில்லையென்ருல் என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்? என்ன பயன்?

அரண்யே ந வா ஸ்வஸ்ய கே3ஹே ந கா1ர்யே
ந தே3ஹே மனே வர்த்1த1தே1 மே த்1வனர்க்4யே |
மனஸ்சே1ந் ந ல3க்னம் கு3ரோரங்க்4ரிப1த்3மே
த1த1 : கி4ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் த1த1 : கி1ம் ||

காட்டிலோ, சொந்த வீட்டிலோ, செய்யவேண்டிய கடமையிலோ, உடலிலோ, உயர்ந்த வேறு எதிலுமோ என் மனம் ஈடுபடவில்லை. எனினும்,

குருவின் திருவடித்தாமரைகளில் மனம் குவியவில்லையென்ருல் என்ன பயன் ? என்ன பயன் ? என்ன பயன் ? என்ன பயன் ?

கு^{3}ரோ ரஷ்ட^{1}க^{1}ம் ய : ப^{4}டே^{2}த் புண்யதே^{3}ஹீ
யதி^{1}ர் பூ^{4}ப^{1}தி^{1}ர் ப்^{3}ரஹ்மசா^{1}ரீ ச^{1} கே^{3}ஹீ ।
லபே^{4}த் வாஞ்சி^{2}தா^{1}ர்த்த^{2}ம் ப^{1}த^{3}ம் ப்^{3}ரஹ்மஸம்ஜ்ஞும்
கு^{3}ரோருக்^{1}த^{2}வாக்^{1}யே மனோ யஸ்ய லக்^{3}னம் ॥

பிரம்மசாரியோ, இல்லறத்தானே, துறவியோ, அரசனே, புண்ணியசாலியான எவன் ஒருவன் குர்வஷ்டகத்தைப் படிக்கிருனே, குருவினுல் கூறப்பட்ட வாக்கில் எவனுடைய மனம் குவிகிறதோ, அவன் விரும்பப்படும் பெரும்பேருகிய பிரம்மம் என்று பெயர்பெற்ற பதவியை அடைகிருன்.



கணேச பஞ்சரத்னம்

முதா³ கராத்தமோத³க¹ம் ஸதா³ விமுக்திஸாத⁴கம்
கலாத⁴ராவதம்ஸகம் விலாஸிலோகரக்ஷகம் ।
அநாயகைகநாயகம் விநாசிதேப⁴தை³த்யகம்
நதாசுபா⁴சுநாசகம் நமாமி தம் விநாயகம் ॥

சந்தோஷத்துடன் கையில் மோதகத்தை (கொழுக்கட்டையை) வைத்துக் கொண்டிருப்பவரும், தம்மைப் பஜிப்பவர்களுக்கு எப்பொழுதும் மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவரும், சந்திர கலையைத் தலையில் தரிப்பவரும், (தம்முடைய சரித்திரத்தைப் பாடிக்கொண்டு) ஆனந்தமாக இருக்கும் பக்தர்களை ரக்ஷிப்பவரும், நாதனில்லாத ஜனங்களுக்கு ஆபத்துக் காலத்தில் தாமே நாதராக இருந்து காப்பாற்றுபவரும் கஜாஸுரனைக் கொன்றவரும், தம்மை வணங்கும் ஜனங்களுடைய பாவங்களை உடனே நாசம் செய்பவருமான மகாகணபதியை வணங்குகிறேன்.

நதேதராதிபீ⁴கரம் நவோதி³தார்க்கபா⁴ஸ்வரம்
நமத்ஸுராரிநிர்ஜரம் நதாதி⁴காபது³த்³த⁴ரம் ।
ஸுரேச்வரம் நிதீ⁴ச்வரம் க³ஜேச்வரம் க³ணேச்வரம்
மஹேச்வரம் ஸமாச்ரயே பராத்பரம் நிரந்தரம் ॥

தம்மை வணங்காதவர்களுக்கு பயத்தைக் கொடுத்துச் சிக்ஷிப்பவராயும், உதயகாலத்திய சூரியனைப்போல் விளங்குபவராயும், தம்மை வணங்குகிற தேவர்களின் சத்துருக்களான அஸுரர்களை ஒழிக்கிறவராயும், தம்மை நமஸ்கரிப்பவர்களைப் பெரிய ஆபத்திலிருந்து கைதூக்கி விடுபவராயும், தேவர்களின் அதிபதியாயும், புதையல் சொத்துக்களுக்கு அதிதேவதையாயும் (பக்தர்களுக்குப் புதையல்களைப் கொடுப்பவராயும்), யானைகளுக்கு அதிபதியாயும், சண்டிகேச்வரர் முதலிய பிரதம கணங்களுக்கு நாதராயும், ஈச்வரனுக்கும் மேலானவராயும், உலகுக்கு மூலகாரணமானதால் மேலானது (பரம்) என்று சொல்லப்படும் மாயையைக் காட்டிலும் மேலானவராயும் (மாயா ஸம்பந்தமற்றவராயும்) விளங்கும் மகாகணபதியை இடைவிடாமல் வணங்குகிறேன்.

ஸமஸ்தலோகசங்கரம் நிரஸ்ததை³த்யகுஞ்ஜரம்
த³ரேதரோத³ரம் வரம் வரேப⁴வக்த்ரமக்ஷரம் ।
க்ருபாகரம் க்ஷமாகரம் முதா³கரம் யசஸ்கரம்
மநஸ்கரம் நமஸ்க்ருதாம் நமஸ்கரோமி பா⁴ஸ்வரம் ॥

பதினான்கு உலகங்களிலுமுள்ள ஜனங்களுக்குச் சுகத்தைக் கொடுப்பவரும், கஜாஸுரனை ஸம்ஹாரம் செய்தவரும், (ஸகல உலகங்களையும் வயிற்றுக்குள் வைத்துக்கொணடு ரக்ஷிக்கிறவராதலால்) பெருத்த வயிற்றுடன் கூடியவரும்,



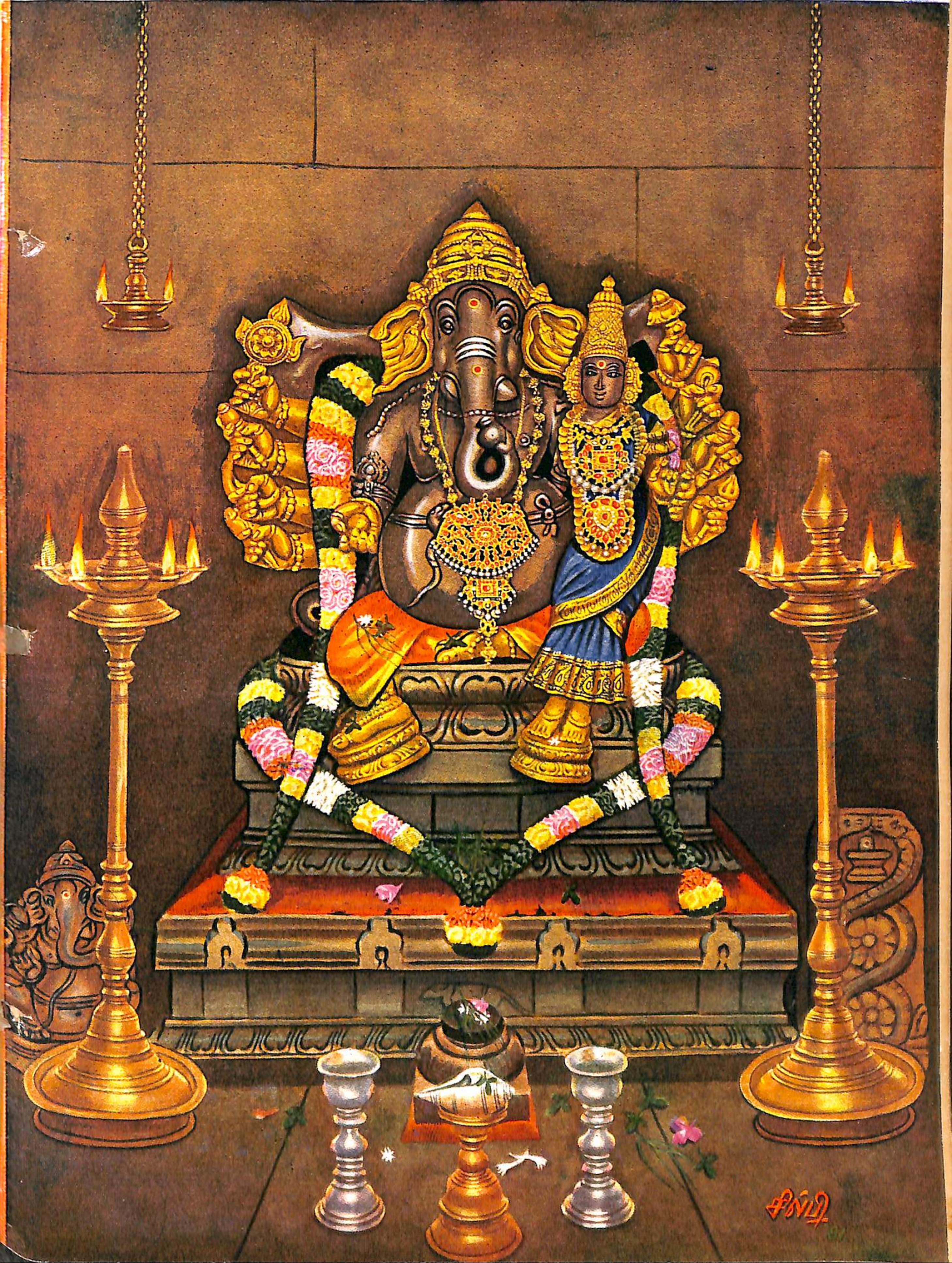
ஆனைக்கா ஆனைமுகன்

சத்தத்தினுள்ளே சதாசிவம் காட்டி
சித்தத்தினுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
அணுவுக்கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பாலாய்
கணுமுற்றிநின்ற கரும்புளே காட்டி
வேடமும்நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
கூடுமெய்த்தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
அஞ்சக்கரத்தின் அரும் பொருள்தன்னை
நெஞ்சக்கருத்தின் நிலையறிவித்து
தத்துவ நிலையைத் தந்தெனையாண்ட
வித்தக விநாயக விரைகழல் சரணே.

(அவ்வையின் விநாயகர் அகவல்)

பொதுவாக நான்கு கரங்களும், துதிக்கையும் சேர்ந்த ஐங்கரனாக ஸ்ரீ கணபதியை வழிபடுகிறோம். ஆயினும் மகா கணபதி உபாசகர்கள் அவருக்குத் தும்பிக்கை தவிர பத்துக் கரங்கள் இருப்பதாகவே கொள்வர். பொதுவில் பிரம்மசாரியாகவே கருதப்படும் விநாயகர், மகா கணபதியாகும்போது வல்லபா தேவியை அணைந்து காட்சி தருகிறார். மகா கணபதியின் கரத்திலுள்ள ஆயுதங்களில் உபாசகர்களிடையில் ஒருசில பேதங்களில் காணப்படும். மொத்தத்தில் ஆலயங்களில் தசகர, வல்லப, மகா கணபதியின் மூர்த்தம் அபூர்வமாகவே காணப்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட ஓர் அபூர்வ மூர்த்தியை இங்கு காண்கிறோம். அகிலாண்டேசுவரியின் ராஜதானியாகிய ஆனைக்காவைச் சேர்ந்தவர்தான் இவர்.

நன்றி : ஆனந்த விகடன்


சில்பி

சிரேஷ்டரும், உயர்ந்த யானையான ஐராவதத்தின் முகத்தைப் போன்ற முகத்துடன் கூடியவரும், அழிவற்றவரும், தம்மை வணங்குபவர்கள் என்ன அபசாரம் செய்திருந்தாலும் அதைப் பொறுத்துக்கொண்டு அவர்களிடம் கிருபை கொண்டு அவர்களின் மனத்தை நல்வழியில் திருப்பி அவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தையும், நல்ல கீர்த்தியையும் உண்டுபண்ணுகிறவருமான ஒளி மிகுந்த மகாகணபதியை வணங்குகிறேன்.

அகிஞ்சனார்த்திமார்ஜநம் சிரந்தநோக்திபா⁴ஜநம்
புராரிபூர்வநந்த³நம் ஸுராரிக³ர்வசர்வணம் ।
ப்ரபஞ்சநாசபீ⁴ஷணம் த⁴நஞ்ஜயாதி³பூ⁴ஷணம்
கபோலதா³நவாரணம் ப⁴ஜே புராணவாரணம் ॥

தம்மைப் பூஜிப்பவர்களின் தாரித்திரியப் பீடையை நாசம் செய்கிறவரும், அநாதியான வேத வாக்கியங்களால் துதிக்கப்பெறும் மகிமையுள்ளவரும், திரிபுராஸுர ஸம்ஹாரம் செய்த பரமேச்வரனுடைய மூத்த புத்திரரும், தேவ சத்துருக்களான அஸுரர்களின் கர்வத்தை அடக்குபவரும், லோகங்களை நாசம் செய்கிற யமனுக்கும் பயத்தைக் கொடுப்பவரும் (தம் பக்தர்களிடம் யமனை அண்டவிடாமல் தடுப்பவரும்), அர்ஜுனன் முதலிய வில்லாளராலும் (காரியாரம்பத்தில்) பூஜிக்கப்பெற்றவரும், கன்னப் பிரதேசத்தில் ஏற்படும் மத ஜலத்தைப் பெருக விடுபவரும், புராதன கஜஸ்வரூபியான மகாகணபதியை வணங்குகிறேன்.

நிதாந்தகாந்தித³ந்தகாந்தம் அந்தகாந்தகாத்மஜம்
அசிந்த்யரூப - மந்தஹீநம் அந்தராயக்ருந்தநம் ।
ஹ்ருத³ந்தரே நிரந்தரம் வஸந்தமேவ யோகிநாம்
தமேகத³ந்தமேவ தம் விசிந்தயாமி ஸந்ததம் ॥

மிகவும் அழகான தந்தத்தின் சோபையுடன் கூடியவரும், யமனுக்கும் யமனான பரமேச்வரனுடைய புத்திரரும், மனத்தாலும் சிந்திக்கமுடியாத ஸ்வரூபத்தையுடையவரும், நாசமற்றவரும். விக்கினங்களை நாசம் செய்கிறவரும், யோகிகளின் ஹ்ருதயத்தில் எப்பொழுதும் வசிப்பவரும், ஒரே தந்தத்துடன் கூடியவருமான மகாகணபதி ஒருவரையே எப்போதும் தியானிக்கிறேன். (வியாஸாசார்யர் சொன்ன மகாபாரதத்தை எழுதுவதற்காக விநாயகர் ஒரு தந்தத்தை ஒடித்து எழுதுகோலாக உபயோகித்தார் என்பது புராண வரலாறு.)

மஹாக³ணேசபஞ்சரத்நம் ஆத³ரேண யோங்வஹம்
ப்ரஜல்பதி ப்ரபா⁴தகே ஹ்ருதி³ ஸ்மரந் க³ணேச்வரம் ।
அரோக³தாம் அதோ³ஷதாம் ஸுஸாஹிதீம் ஸுபுத்ரதாம்
ஸமாஹிதாயுரஷ்டபூ⁴திமப்⁴யுபைதி ஸோசிராத் ॥

"மகாகணபதி பஞ்சரத்னம்" என்னும் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை எவர் ஒவ்வொரு நாளும் விடியற்காலையில் மகாகணபதியை இதயத்தில் தியானித்துக் கொண்டு பாராயணம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் சீக்கிரமாகவே எல்லா ரோகங்களிலிருந்தும், எல்லா தோஷங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள். அவர்கள் நல்ல கவிதா சக்தியையும், உத்தம புத்திரர்களையும், நீண்ட ஆயுளையும், அஷ்டைசுவரியங்களையும் அடைவார்கள்.

கணேச புஜங்கம்

ரணத் க்ஷுத்3ர க4ண்டா நிநாதா3பி4ராமம்
சலத்தாண்ட3வோத்3த3ண்ட3 பத்பத்3ம தாளம் ।
லஸத் துந்தி3லாங்கோ3 பரிவ்யாளஹாரம்
க3ணாதீ4சமீசான ஸூநும் தமீடே3 ॥

இனிமையாக சப்திக்கும் சிறிய மணிகளின் சப்தத்தால் மகிழ்ச்சியடைபவரும், தாண்டவமாடும்போது நிமிர்ந்ததும் அசைவதுமான திருவடித் தாமரையினால் தாளம் போடுபவரும், உதரத்தின்மீது பிரகாசிக்கும் ஸர்ப்ப ஹாரத்தையுடையவரும், பரமேச்வரனின் புதல்வருமான ஸ்ரீ கணேசரைத் துதிக்கிறேன்.

த்4வனி த்4வம்ஸ வீணா லயோல்லாஸிவக்த்ரம்
ஸ்புரச் சுண்ட3 த3ண்டோ3ல்லஸத்3பீ3ஜபூரம் ।
கலத்3 த3ர்ப்ப ஸௌக3ந்த்4ய லோலாலி மாலம்
க3ணாதீ4ச மீசான ஸூநும் தமீடே3 ॥

வீணாகானம் முடிந்த பிறகு மனத்துள் அந்த ரஸத்தை அனுபவித்து லயித்திருப்பதால் பிரகாசிக்கும் முகத்தை உடையவரும், துதிக்கையில் விளங்கும் கொய்யாப்பழத்தை (அல்லது மாதுளம்பழத்தை) யுடையவரும், பெருகும் மத ஜலத்தில் ஆசையினால் சுற்றும் வண்டுகளின் வரிசையையுடையவரும், பரமேச்வரனின் புதல்வருமான ஸ்ரீ கணேசரைத் துதிக்கிறேன்.

ப்ரகாசஜ் - ஜபாரக்த ரத்னப்ரஸூன
ப்ரவாள ப்ரபா4தாருண ஜ்யோதிரேகம் ।
ப்ரலம்போ3த3ரம் வக்ர துண்டை3கத3ந்தம்
க3ணாதீ4ச மீசான ஸூநும் தமீடே3 ॥

நன்கு பிரகாசிக்கும் செம்பருத்தி மலர், சிவந்த ரத்னம், சிவந்த புஷ்பம், பவழம், இளம் சூர்யன் இவைகளினது போன்ற காந்தியை யுடையவரும், பருத்த வயிற்றையுடையவரும், வளைந்த துதிக்கை, ஒற்றைத் தந்தம் இவற்றை யுடையவரும், பரமேச்வரனின் புதல்வருமான ஸ்ரீ கணேசரைத் துதிக்கிறேன்.

விசித்ரஸ்புரத்3 ரத்ன மாலாகிரீடம்
கிரீடோல்லஸச் - சந்த்3ர ரேகா2 விபூ4ஷம் ।
விபூ4ஷைகபூ4ஷம் - ப4வத்4வம்ஸ ஹேதும்
க3ணாதீ4சமீசான ஸூநும் தமீடே3 ॥

பல நிறமுள்ளவைகளும் ப்ரகாசிப்பவைகளுமான ரத்னங்கள் பதித்த ஹாரம், கிரீடம் இவற்றையுடையவரும், கிரீடத்தின்மீது விளங்கும் சந்திரகலை

யாகிய ஆபரணத்தையுடையவரும், ஆபரணங்களுக்கெல்லாம் முக்கியமான ஆபரணமாக விளங்குபவரும், ஸம்ஸார பந்தம் நீங்குவதற்குக் காரணமாக இருப்பவரும், பரமேச்வரனின் புத்ரருமான ஸ்ரீ கணேசரைத் துதிக்கிறேன்,

உத³ஞ்சத்³ - பு⁴ஜாவல்லரீ த்³ருச்ய மூலோல்-
லஸத்³ ப்⁴ரூலதாவிப்⁴ரமப்⁴ராஜ த³க்ஷம் |
மருத்ஸுந்த³ரீ சாமரை : ஸேவ்யமானம்
க³ணதீ⁴ச மீசானஸூனும் தமீடே³ ||

உயரே நிமிர்த்தப்பட்ட கொடி போன்ற அழகிய கைகளையும், ஓரங்களில் அழகாக விளங்கும் புருவங்களின் விலாஸங்களால் சோபிக்கும் கண்களையும் உடையவரும், தேவ ஸ்திரீகளால் வெண்சாமரங்களைக்கொண்டு ஸேவிக்கப் படுபவரும், பரமேச்வரனின் புதல்வருமான ஸ்ரீ கணேசரைத் துதிக்கிறேன்.

ஸ்புரந்நிஷ்டு²ராலோல பிங்கா³க்ஷிதாரம்
க்ருபா கோமளோதா³ர லீலாவதாரம் |
கலா பி³ந்து³க²ம் கீ³யதே யோகி³வர்யை :
க³ணதீ⁴ச மீசானஸூனும் தமீடே³ ||

ப்ரகாசிப்பதாயும் கம்பீரமாயும் சஞ்சலமாயும் சிவந்ததாயுமுள்ள கண் பார்வையை யுடையவரும், கருணையினுல் அழகியதும் கபடமற்றதுமான லீலை களோடு கூடிய அவதாரத்தையுடையவரும், சிறந்த யோகிகளால் கலா, பிந்து என்ற ஸ்தானங்களை அடைந்தவராகக் கூறப்படுபவரும், பரமேச்வரனின் புதல்வருமான ஸ்ரீ கணேசரைத் துதிக்கிறேன்.

யமேகாக்ஷரம் நிர்மலம் நிர்விகல்பம்
கு³ணதீதம் ஆனந்த³ம் ஆகார சூன்யம் |
பரம் பாரம் ஓங்காரம் ஆம்னய க³ர்ப⁴ம்
வத³ந்தி ப்ரக³ல்ப⁴ம் புராணம் தமீடே³ ||

எவரை மஹான்கள் ஒன்ருன அழிவற்றதாயும், நிர்மலமானதாயும், பேத மற்றதாயும், குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டதாயும் (நிர்க்குணமாயும்), ஆனந்த ஸ்வரூபமாயும், உருவமற்றதாயும், எல்லாவற்றிற்கும் மேலானதாயும், ஓங்கார (ப்ரணவ) ஸ்வரூபமாயும், வேதங்களின் உட்பொருளாயும், சுலபமாக அறிய முடியாததாயும், அனுதியாயும் கூறுகின்றனரோ அத்தகைய கணேசரைத் துதிக்கிறேன்.

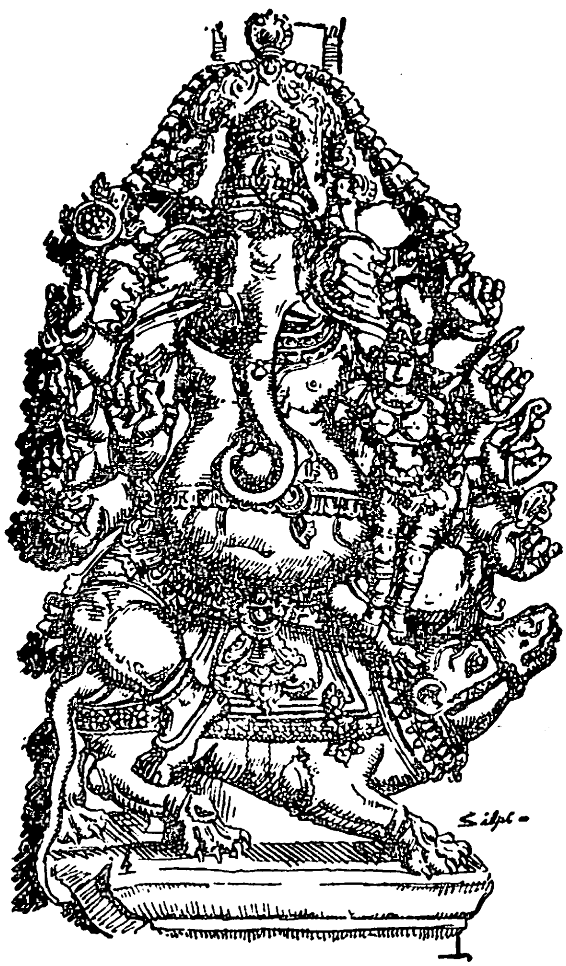
சிதா³னந்த³ ஸாந்த்³ராய சாந்தாய துப்⁴யம்
நமோ விச்வகர்த்ரே ச ஹர்த்ரே ச துப்⁴யம் |
நமோ (அ)னந்த லீலாய கைவல்ய பா⁴ஸே
நமோ விச்வபீ³ஜ ப்ரஸீதே³சஸூனே ||

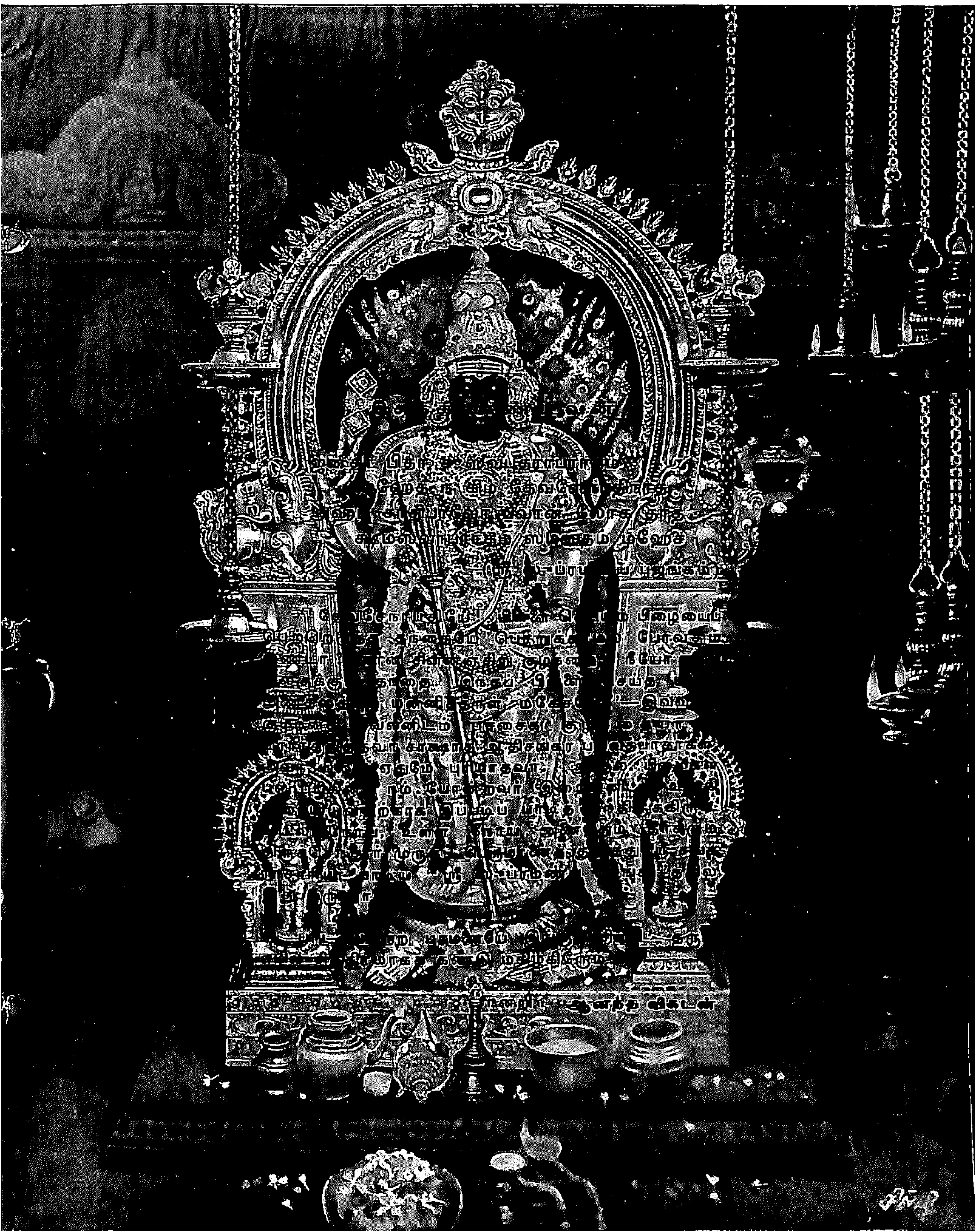
பரிபூரண ஞான ஆனந்த ஸ்வரூபியும், சாந்த ஸ்வரூபியும், உலகைப் படைப் பவரும் அழிப்பவருமான தங்களுக்கு நமஸ்காரம். உலகிற்குக் காரணமாக விளங்கும் ஹே ஈச புத்ரா! எல்லையற்ற லீலைகளைப் புரிகின்ற ஒளி வடிவமான

கைவல்ய நிலையிலுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் அருள்புரிய வேண்டும்.

இமம் ஸுஸ்தவம் ப்ராதருத்தா^{2}ய ப^{4}க்த்யா
படே^{2}த்^{3}யஸ்து மர்த்யோ லபே^{4}த்ஸர்வகாமான் ।
க^{3}ணேசப்ரஸாதே^{3}ன ஸித்^{4}யந்தி வாசோ
க^{2}ணேசே விபெ^{3}ள துர்லப^{4}ம் கிம் ப்ரஸன்னே ॥

எந்த மனிதன் அழகிய இந்த ஸ்தோத்ரத்தைக் காலையில் எழுந்து பக்தியுடன் படிக்கிருனோ, அவன் எல்லா விருப்பங்களையும் அடைவான். ஸ்ரீ கணேசரின் அருளால் அவனது சொல் பயனளிக்கக் கூடியதாகும். ஸர்வ வ்யாபியான ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸந்தோஷமடைந்தால் எதைத்தான் அடையமுடியாது! (எல்லா வற்றையும் பெறலாம்.)

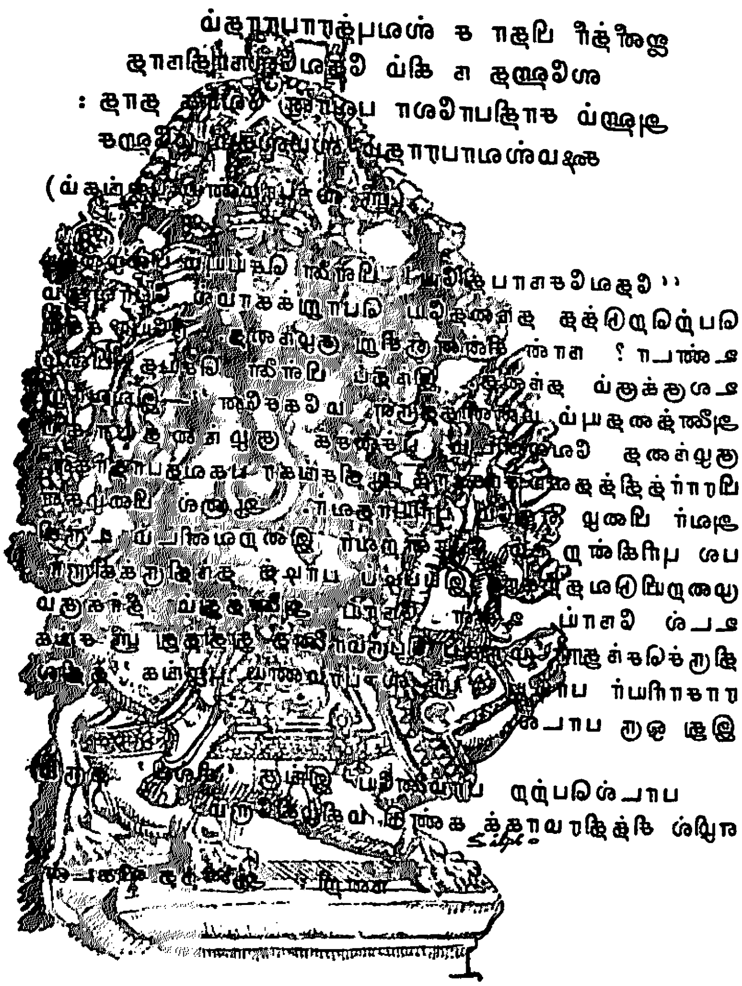


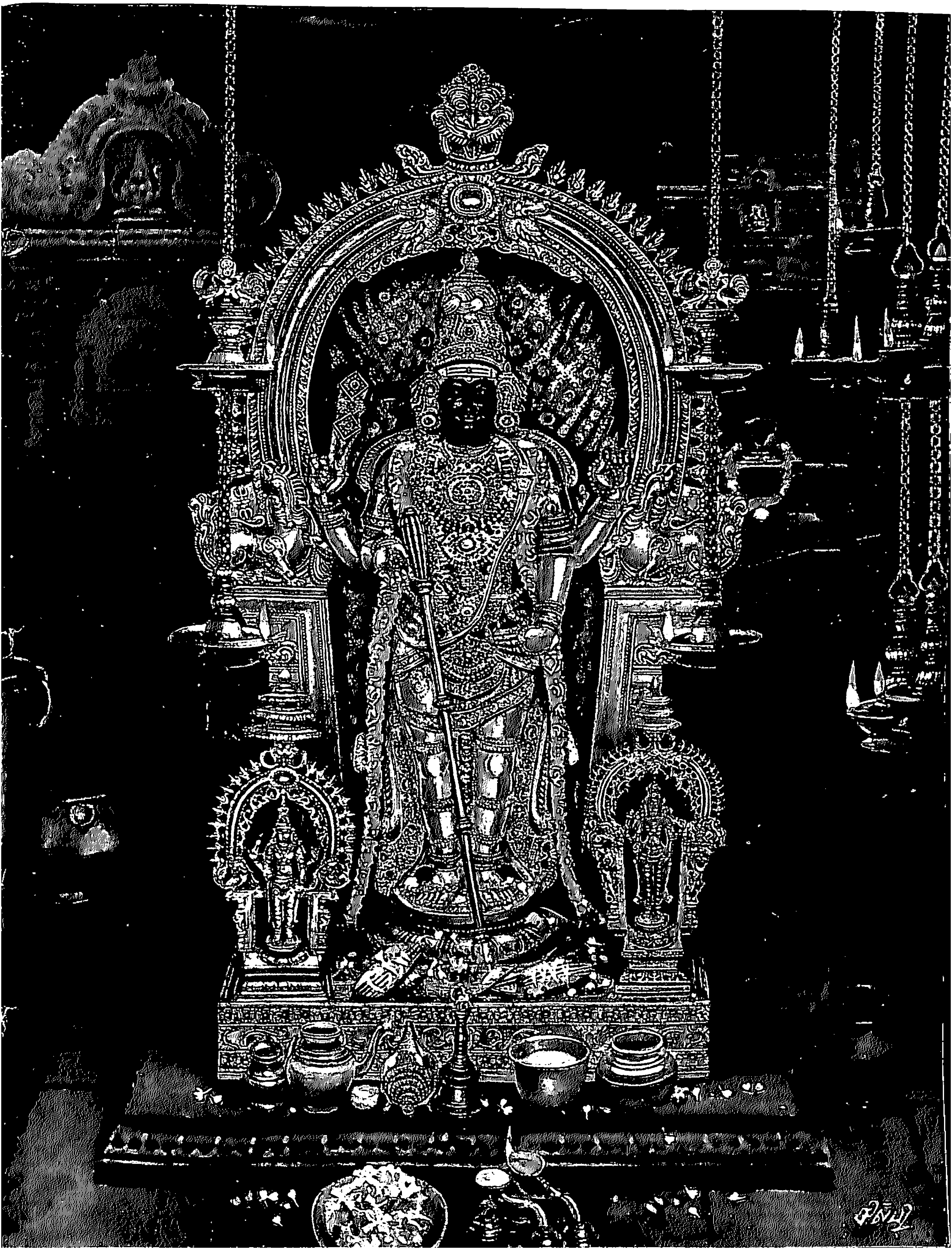


கைவல்ய நிலையிலுள்ள தங்களுக்கு நமஸ்காரம். தாங்கள் அருள்புரிய வேண்டும்.

இமம் ஸுஸ்தவம் ப்ராதருத்தா³ய ப⁴க்த்யா
படே²த்³யஸ்து மர்த்யோ லபே⁴த்ஸர்வகாமான் ।
க³ணேசப்ரஸாதே³ன ஸித்⁴யந்தி வாசோ
க³ணேசே விபௌ⁴ துர்லப⁴ம் கிம் ப்ரஸன்னே ॥

எந்த மனிதன் அழகிய இந்த ஸ்தோத்ரத்தைக் காலையில் எழுந்து பக்தியுடன் படிக்கிறனோ, அவன் எல்லா விருப்பங்களையும் அடைவான். ஸ்ரீ கணேசரின் அருளால் அவனது சொல் பயனளிக்கக் கூடியதாகும். ஸர்வ வ்யாபியான ஸ்ரீ மஹாகணபதி ஸந்தோஷமடைந்தால் எதைத்தான் அடையமுடியாது! (எல்லாவற்றையும் பெறலாம்.)





ஸ்ரீ ஸுப்ரமண்ய புஜங்கம்

ஸதா3 பா3லரூபாபி விக்4நாத்3ரிஹந்த்ரீ
மஹாத3ந்திவக்த்ராபி பஞ்சாஸ்யமான்யா ।
விதீ4ந்த்3ராதி2 ம்ருக்3யா க3ணேசாபி4தா மே
வித4த்தாம் ச்ரியம் காபி கல்யாணமூர்த்தி: ॥

எப்பொழுதும் குழந்தை உருவமாயிருந்தாலும் விக்ன மலைகளை நாசம் செய்பவரும், யானை முகத்தோனுயினும் ஐம்முகத்தோனுல்* பூஜிக்கப்படுகிறவரும், நான்முகன், இந்திரன் முதலியவர்களால் தேடப்படுகிறவரும், கணேசன் என்னும் பெயருடையவருமான ஒரு கல்யாண உருவமானது செல்வத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

ந ஜாநாமி பத்3யம் ந ஜாநாமி க3த்3யம்
ந ஜாநாமி சப்த3ம் ந ஜாநாமி சார்த்த2ம்
சிதே3கா ஷடா3ஸ்யா ஹ்ருதி2 த்3யோததே மே
முகா2ந்நிஸ்ஸரந்தே கி3ரஸ்சாபி சித்ரம் ॥

சுலோகம், வசன நடை, சப்தம், அர்த்தம் ஒன்றும் எனக்குத் தெரியாது, எனினும், ஆறுமுகமுள்ள ஓர் அறிவானது என் ஹிருதயத்தில் ஒளிவிட்டு முகத்திலிருந்து விதவிதமான சொல்லாகவும் வெளிவருகிறது.

மயூராதி4ரூட4ம் மஹாவாக்யகூ3ட4ம்
மனோஹாரிதே3ஹம் மஹச்சித்தகே3ஹம் ।
மஹீதே3வதே3வம் மஹாவேத3பா4வம்
மஹாதே3வபா3லம் ப4ஜே லோகபாலம் ॥

மயில்வாகனனும், வேதங்களிலுள்ள மஹாவாக்யங்களில் மறைந்தவனும், மனத்திற்கு இன்பமளிக்கக்கூடிய சரீரத்தை உடையவனும், பெரியோர்களின் மனத்தை இருப்பிடமாய்க் கொண்டவனும், அந்தணர்கள் தெய்வமும், பெருமை வாய்ந்த வேதப்பொருளும், மஹாதேவன் குழந்தையுமாகி உலகத்தைக் காக்கிற முருகனை வணங்குகிறேன்.

யதா3 ஸந்நிதா4னம் க3தாமானவா மே
ப4வாம்போ4தி4பாரம் க3தாஸ்தே ததை3வ ।
இதி வ்யஞ்ஜயன் ஸிந்து4தீரே ய ஆஸ்தே
தமீடே3 பவித்ரம் பராசக்தி புத்ரம் ॥

---

* 'பஞ்சாஸ்ய' என்பது 'சிங்கம்', 'ஐந்து முகத்தோன்' என இரு பொருள்படும். ஐம்முகச் சிவனுல் வழிபடப்படும் கணேசரை, சிம்மமும் வழிபடும் யானை எனச் சிலேடையாக ஆசார்யாள் குறிப்பிடுகிருர்.

'என் ஸன்னிதியை எப்பொழுது மனிதர்கள் அடைகிறார்களோ அப்பொழுதே பிறவிக் கடலைத் தாண்டிவிடுகிறார்கள்' என்று காண்பித்துக்கொண்டு* கடற் கரையில் கோயில் கொண்டுள்ள பராசக்தியின் புதல்வனான அந்தப் பவித்ரமான முருகனைத் துதிக்கின்றேன்.

யதா[2]ப்தே[4]ஸ்தரங்கா[3] லயம் யாந்தி துங்கா[3]:
ததை[2]வாபத[3]ஸ்ஸன்னிதி[4]ம் ஸேவதாம் மே ।
இதீவோர்மிபங்க்தீர் ந்ருணாம் த[3]ர்சயந்தம்
ஸதா[3] பா[4]வயே ஹ்ருத்ஸரோஜே கு[3]ஹம் தம் ॥

எப்படிக் கடல் அலைகள் மிக உயரமாக வந்தாலும் (கடலுள்) மறைந்து விடுகின்றனவோ, அவ்வாறே என் ஸன்னிதியில் ஸேவிக்கிறவர்களுக்கு ஆபத்துகளும் மறையும் என்று அலைகளின் வரிசையை மனிதர்களுக்குக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும் குகனை என் இருதயத் தாமரையில் எப்பொழுதும் வைத்துத் தொழுகிறேன்.

கி[3]ரௌ மந்நிவாஸே நரா யேSதி[4]ரூடா[4]
ததா[3] பர்வதே ராஜதே தேSதி[4]ரூடா[4] ।
இதீவ ப்[3]ருவன் க[3]ந்த[4] சைலாதி[4]ரூட[4]
ஸ தே[3]வோ முதே[3] மே ஸதா[3] ஷண்முகோ[2]ஸ்து ॥

'எந்த மனிதர்கள் நான் வசிக்கும் மலையில் ஏறினார்களோ, அப்பொழுதே அவர்கள் கயிலையங்கிரியை அடைந்தவர்களாய் ஆகிறார்கள்' என்று சொல்லுகிறவர் போல, கந்தமலையிலிருக்கும் அந்த தேவனான ஆறுமுகன் எப்பொழுதும் எனக்கு மகிழ்ச்சியளிக்கட்டும்.

மஹாம்போ[4]தி[4] தீரே மஹாபாபசோரே
முநீந்த்[3]ராநுகூலே ஸுக[3]ந்தா[4]க்[2]யசைலே ।
கு[2]ஹாயாம் வஸந்தம் ஸ்வபா[4]ஸா லஸந்தம்
ஜநார்த்திம் ஹரந்தம் ச்ரயாமோ குஹம் தம் ॥

பெரிய பாபங்களைப் போக்கடிப்பதும், கடற்கரையில் உள்ளதும், முனிவர் களுக்கு உகந்ததுமான 'ஸுகந்தம்' என்னும் மலையின் குகையில் வசிப்பவனும், தன் ஸ்வயம்பிரகாசத்தால் ஜ்வலிப்பவனும், ஜனங்களின் துயரங்களைப் போக்குகிற வனுமான குகனை ஆச்ரயிக்கிறேன்.

லஸத்ஸ்வர்ணகே[3]ஹே ந்ருணாம் காமதோ[3]ஹே
ஸுமஸ்தோம ஸஞ்ச[2]ன்ன மாணிக்யமஞ்சே ।
ஸமுத்[3]யத் ஸஹஸ்ரார்க்க துல்ய ப்ரகாசம்
ஸதா[3] பா[4]வயே கார்த்திகேயம் ஸுரேசம் ॥

மனிதர்களின் இஷ்டங்களைக் கொடுக்கிற ஒளிவிடும் பொன்மயமான வீட்டில், பூக்களால் மறைக்கப்பட்ட மாணிக்கக் கட்டிலில் விளங்குபவரும், உதிக்கும் ஆயிரம் சூரியர்களுக்கு ஒப்பான ஒளியோடு கூடியவரும், கார்த்திகை

* *திருச்செந்தூர் கடற்கரையில்.*

நக்ஷத்திரங்களின் புதல்வரும், தேவர்களின் தலைவருமான முருகனை எப்பொழுதும் தொழுகிறேன்.

ரணத்³த⁴ம்ஸகே மஞ்ஜுளேத்யந்தசோணே
மனோஹாரி லாவண்ய பீயூஷபூர்ணே |
மன:ஷட்பதோ³ மே ப⁴வக்லேசதப்த:
ஸதா³ மோத³தாம் ஸ்கந்த³ தே பாத³பத்³மே ||

சப்திக்கின்ற அழகான பாத ஸரங்களையுடையதும், அழகானதும், மிகவும் சிவந்ததும், மனத்திற்கு இன்பத்தை அளிக்கும் அழகான அம்ருதத்தால் நிறைந்ததுமான உன் திருவடித் தாமரைகளில் ஸம்ஸாரத் துயரால் வேகும் என் மனமாகிற வண்டு எப்பொழுதும் களிக்கட்டும்.

ஸுவர்ணாப⁴ தி³வ்யாம்ப³ரைர்பா⁴ஸமானாம்
க்வணத்கிங்கிணீமேக²லா சோப⁴மானாம் |
லஸத்³தே⁴மபட்டேந வித்³யோதமானாம்
கடிம் பா⁴வயே ஸ்கந்த³ தே தீப்³யமானாம் ||

பொன்போல் ஒளிவிடுகிற உயர்ந்த பட்டாடையினால் விளங்குவதும், ஒலிக்கிற சலங்கைகளுடன்கூடிய ஒட்டியாணத்தால் அழகாயிருப்பதும், பொன்னாலான அரைஞாணுடன் மிகவும் ஒளிவிடுவதுமான உன் இடுப்புப் பிரதேசத்தை, ஹே ஸ்கந்தனே! எப்பொழுதும் சிந்தனை செய்கிறேன்.

புளிந்தே³ச கன்யா க⁴னாபோக³ துங்க³-
ஸ்தனாலிங்க³னாஸக்த காச்மீரராக³ம் |
நமஸ்யாம்யஹம் தாரகாரே தவோர:
ஸ்வப⁴க்தாவனே ஸர்வதா³ ஸாநுராக³ம் ||

வேடராஜன் குமாரியான வள்ளிதேவியின் உயர்ந்த தனபாரத்தை ஆலிங்கனம் செய்வதால் உண்டான செஞ்சந்தனக் குழம்பின் அடையாளத்தையுடையதும், தன் அடியார்களைக் காப்பதில் எப்பொழுதும் அன்புடனிருப்பதுமான*, தாரகனைக் கொன்ற முருகனான உன் மார்பை நான் வணங்குகிறேன்.

விதௌ⁴க்லுப்த த³ண்டா³ன் ஸ்வலீலா த்⁴ருதாண்டா³ன்
நிரஸ்தேப⁴ சுண்டா³ன் த்³விஷத் காலதண்டா³ன் |
ஹதேந்த்³ராரிஷண்டா³ன் ஜக³த் த்ராண சௌண்டா³ன்
ஸதா³ தே ப்ரசண்டா³ன் ச்ரயே பா³ஹுத³ண்டா³ன் ||

நான்முகனைத் தண்டித்தவைகளும், தன் விளையாட்டால் ஆட்டிவைத்த அண்டங்களையுடையதும், யானைத் துதிக்கைகளைப் பழிப்பனவும், சத்ருக்களுக்கு யமதண்டம் போன்றவைகளும், இந்திரனின் சத்ருக்களைக் கொன்றவைகளும், உலகத்தைக் காப்பவைகளும், எப்பொழுதும் பலத்தோடு கூடியவைகளுமான உன் கைகளைச் சரணமடைகிறேன்.

---

* அநுராகம்' என்பது சிவப்பு, அன்பு, இரண்டையும் குறிக்கும் சிலேடையாக அமைந்துள்ளது.

ஸதா³ சாரதா³ ஷண்ம்ருகா³ங்கா³ யதி³ஸ்யு:
ஸமுத்³யந்த ஏவ ஸ்தி²தாஸ்சேத் ஸமந்தாத் ।
ஸதா³ பூர்ணபி³ம்பா³: களங்கைஸ்சஹீனா:
ததா³ த்வந் முகா²நாம் ப்ருவே ஸ்கந்த³ஸாம்யம் ॥

சரத்காலத்துப் பூர்ணிமையில் களங்கமில்லாமல் ஒரே சமயத்தில் எல்லாப் பக்கங்களிலும் ஆறு சந்திரர்கள் எப்பொழுதும் பூரண உருவில் உதயமாகும் பக்ஷத்தில் அப்பொழுது உன் முகத்திற்கு உவமை சொல்வேன். (உன் முகத்திற்கு உவமை கிடையாதென்றே பொருள்.)

ஸ்பு²ரன் மந்த³ஹாஸை: ஸஹம்ஸாநிசஞ்சத்
கடாக்ஷாவலீ ⁴ப்ருங்க³ஸங்கோ⁴ஜ்வலாநி ।
ஸுதா⁴ஸ்யந்தி³ பி³ம்பா³த⁴ராணீசஸூனோ
தவாலோகயே ஷண்முகா²ம்போ⁴ருஹாணி ॥

ஈச குமாரனே! புன்சிரிப்பாகிற அன்னங்களோடு விளங்குவனவும், சஞ்சரிக்கும் கடைக்கண் வரிசையான வண்டுகளோடு பிரகாசிப்பனவும், அம்ருதத்தைக் கொட்டுகிற உதடுகளோடு கூடியனவுமான தாமரை மலர்களாகிய உன் ஆறு முகங்களைக் காண்கிறேன்.

விசாலேஷு கர்ணாந்த தீ³ர்கே⁴ஷ்வஜஸ்ரம்
தயாஸ்யந்தி³ஷு த்³வாத³சஸ்வீக்ஷணேஷு ।
மயீஷத்கடாக்ஷ: ஸக்ருத்பாதிதஸ்சேத்
ப⁴வேத்தே த³யாசீல கா நாம ஹானி: ॥

விசாலமானவையும், காதுகள்வரை நீண்டவைகளும், எப்பொழுதும் தயையைப் பெருகவிட்டுக்கொண்டிருப்பவைகளுமான உன் பன்னிரண்டு கண்களில், ஒரு தடவை கொஞ்சம் பார்வை என்னிடத்தில் விழுந்தால், ஹே, தயை நிறைந்தவனே! உன் பெயருக்கு என்ன குறைவு வந்துவிடும்?

ஸுதாங்கோ³த்³ப⁴வோமேஸி ஜீவேதி ஷட்³தா⁴
ஜபன்மந்த்ரமீசோ முதா³ஜிக்⁴ரதேயான் ।
ஜக³த்³பா⁴ரப்⁴ருத³்ப்⁴யோ ஜகன்னாத²தேப்⁴ய:
கிரீடோஜ்வலேப்⁴யோ நமோ மஸ்தகேப்⁴ய: ॥

'குழந்தையே, என்னிடத்தில் உண்டானவனே, ஆயுளுடனிரு' என்னும் மந்திரத்தைப் பரமேசுவரரால் ஆறு தடவை ஜபம் செய்து மகிழ்ச்சியுடன் முகர்ந்து பார்க்கப்படுபவைகளும், உலகத்தின் சுமைகளைத் தாங்குபவைகளும், கிரீடங்களால் ஒளிர்பவைகளுமான, ஹே, ஜகந்நாதனே! உன் ஆறு தலைகளுக்கு வணக்கம்.

ஸ்புரத்³ரத்ன கேயூர ஹாராபி⁴ராம:
சலத்குண்ட³ல ஸ்ரீலஸத்³க³ண்ட³பா⁴க³: ।
கடௌ பீதவாஸா: கரே சாருசக்தி:
புரஸ்தாத்மமாஸ்தாம் புராரேஸ்தநூஜ: ॥

ஒளியுடன்கூடிய ரத்தினத் தோள்வளைகள், மாலைகளால் எழிலுற்றவனும், ஆடுகிற குண்டலங்களின் ஒளியால் விளங்கும் கன்னப் பிரதேசமும், இடுப்பில்

மஞ்சள் பட்டுவஸ்திரமும், கையில் அழகான வேலும் உடையவனுமான, முப்புர மெரித்த சிவனுடைய குமாரன் என் முன்னுல் இருக்கட்டும்.

இஹாயாஹி வத்ஸேதி ஹஸ்தான்ப்ரஸார்ய
ஆஹ்வயத்யாத3ராச்சங்கரே மாதுரங்காத் ।
ஸமுத்பத்ய தாதம் ச்ரயந்தம் குமாரம்
ஹராச்லிஷ்டகா3த்ரம் ப4ஜே பா3லமூர்த்திம் ॥

"இங்கு வா, குழந்தாய்!" என்று சங்கரர் கையை நீட்டி ஆசையுடன் கூப்பிட்ட உடன் தாயின் மடியிலிருந்து எழுந்திருந்து தகப்பனுரையடைந்து அந்த ஹரரால் தழுவிக்கொள்ளப்பட்ட சரீரத்தை உடையவரும், குழந்தை உருவினருமான முருகனை வணங்குகிறேன்.

குமாரேசஸூநோ கு3ஹ ஸ்கந்த3 ஸேநா-
பதே சக்திபாணே மயூராதி4ரூட4 ।
புளிந்தா3த்மஜாகாந்த ப4க்தார்த்திஹாரின்
ப்ரபோ4தாரகாரே ஸதா3 ரக்ஷ மாம் த்வம் ॥

குமரா, ஈச புத்திரா, குஹா, ஸ்கந்தா, ஸேநாபதியே, வேலை கையில் உடையோனே, மயில் வாகனனே, வேடராஜன் மகளான வள்ளி மணுளனே, அடியார்களின் துயரைப் போக்கடிப்பவனே, தாரகனைக் கொன்ற பிரபுவே, எப்பொழுதும் நீ என்னைக் காப்பாயாக.

ப்ரசாந்தேந்த்3ரியே நஷ்டஸம்ஞே விசேஷ்டே
கபோ2த்கா3ரிவக்த்ரே ப4யோத்கம்பிகா3த்ரே ।
ப்ரயாணோன்முகே2 மய்யநாதே2 ததா3நீம்
த்3ருதம் மே த3யாளோ ப4வாக்3ரே கு3ஹ த்வம் ॥

புலன்கள் அடங்கி, நினைவிழந்து, செய்கையற்று, வாயில் சளி அடைக்க, பயத்தினுல் உடல் நடுங்க, இறப்பதற்கு முற்பட்ட சமயத்தில், துணையற்ற எனக்கு தயை நிறைந்தவனுன குகனே, நீ விரைவோடு என் முன் நிற்கவேண்டும்.

க்ருதாந்தஸ்ய தூ3தேஷு சண்டே3ஷு கோபாத்
த3ஹச்சி2ந்தி4 பி4ந்தீ4திமாம் தர்ஜயத்ஸு ।
மயூரம் ஸமாருஹ்ய மா பை4ரிதி த்வம்
புர: சக்திபாணி: மமாயாஹி சீக்4ரம் ॥

மிகவும் கடுமையான யமதூதர்கள் கோபத்துடன் "பொசுக்கு! வெட்டு! பிள!" என்று என்னை மிரட்டும் சமயம், மயிலில் ஏறி "பயப்படாதே" என்று நீ என்முன் சக்திவேலும் கையுமாக வரவேண்டும்.

ப்ரணம்யாஸக்ருத் பாத3யோஸ்தே பதித்வா
ப்ரஸாத்3ய ப்ரபோ4 ப்ரார்த2யே (அ)நேகவாரம் ।
ந வக்தும் க்ஷமோஹம் ததா3நீம் க்ருபாப்தே4
ந கார்யாந்தகாலே மநாக3ப்யுபேக்ஷா ॥

உன் திருவடிகளில் விழுந்து பலமுறை வணங்கி, பிரபுவே, உன்னைப் பன்முறை (இப்பொழுதே) ப்ரார்த்திக்கிறேன். ஏ, கருணைக் கடலே! (மரணம் நேரும்) அப்பொழுது நான் பேசும் சக்தியுடையவனாய் இருக்கமாட்டேன். (எனவே) இறக்கும் சமயத்தில் (நான் வேண்டாததால்) ஒருபொழுதும் என்னை நிராகரிக்கக் கூடாது என்று இப்பொழுதே வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

ஸஹஸ்ராண்ட³போ⁴க்தா த்வயா சூரநாமா
ஹதஸ்தாரக: ஸிம்ஹவக்த்ரச்ச தை³த்ய: ।
மமாந்தர்ஹ்ருதி³ஸ்த²ம் மந: க்லேசமேகம்
ந ஹம்ஸி ப்ரபோ⁴ கிம் கரோமி க்வ யாமி ॥

பிரபுவே! ஆயிரம் அண்டங்களை ஆண்டநுபவித்த சூரபத்மன், தாரகன், சிங்கமுகன் என்னும் அரக்கர்கள் உன்னால் கொல்லப்பட்டனர். என் இருதயத்தில் உள்ள ஒரே ஒரு மனத்துயரை நீ போக்காவிட்டால் என்ன செய்வேன்? எங்கு போவேன்?

அஹம் ஸர்வதா³ து:க²-பா⁴ராவஸன்னோ
ப⁴வாந் தீ³னப³ந்து³ஸ் த்வத³ன்யம் ந யாசே ।
ப⁴வத்ப⁴க்திரோத⁴ம் ஸதா³ க்லுப்தபா³த⁴ம்
மமாதி⁴ம் த்³ருதம் நாசயோமாஸுத த்வம் ॥

உமையாள் மகனே! நான் எப்பொழுதும் துக்கச் சுமையினால் தளர்ந்தவன். நீர் ஏழைகளுக்கிரங்குகிறவர். உம்மைத் தவிர வேறொருவரையும் நான் நாடவேமாட்டேன். உன்னிடத்து பக்தியைத் தடுப்பதும், ஓயாமல் உபத்திரவம் கொடுப்பதுமான என் மனநோயைப் போக்கடிப்பாயாக!

அபஸ்மார குஷ்ட² க்ஷயார்ச: ப்ரமேஹ
ஜ்வரோன்மாத³ கு³ல்மாதி³ ரோகா³ மஹாந்த: ।
பிசாசாச்ச ஸர்வே ப⁴வத்பத்ரபூ⁴திம்
விலோக்ய க்ஷணாத் தாரகாரே த்³ரவந்தே ॥

தாரகனைக் கொன்றவரே! அபஸ்மாரம் என்னும் காக்கை வலிப்பு, குஷ்டம், க்ஷயம், மூலநோய், நீரிழிவு, ஜுரம், பைத்தியம், குல்மம் முதலிய பெரிய நோய்கள், பிசாசுகள் எல்லாமும் இலையில் கொடுக்கப்படும் உன்னுடைய திருநீற்றைப் பார்த்த உடனேயே ஓடிவிடுகின்றன. (செந்திலாண்டவன் விபூதியைப் பன்னீர் இலையில் வைத்து வழங்குவது வழக்கம்.)

த்³ருசி ஸ்கந்த³மூர்த்தி: ச்ருதௌ ஸகந்த³கீர்த்திர்-
முகே² மே பவித்ரம் ஸதா³ தச்சரித்ரம் ।
கரே தஸ்ய க்ருத்யம் வபுஸ்தஸ்ய ப்⁴ருத்யம்
கு³ஹே ஸந்து லீநா மமாசேஷபா⁴வா: ॥

கண்ணில் ஸ்கந்தன் உருவம், காதில் முருகன் புகழ், எப்போதும் என் வாக்கில் பரிசுத்தமான அவன் சரித்திரம், கையில் அவன் காரியங்கள், என்றும் உடல் அவன் சேவைக்கு, என்னுடைய ஸகல எண்ணங்களும் குகனிடத்தே லயமடைந்தவைகளாய் ஆகட்டும்.

முநீநாமுதாஹோ ந்ருணாம் ப⁴க்திபா⁴ஜாம்
அபீ⁴ஷ்டப்ரதா³ஸ்ஸந்தி ஸர்வத்ர தே³வா : ।
ந்ருணாமந்த்யஜாநாமபி ஸ்வார்த்²தா³நே
கு³ஹாத்தே³வமந்யம் ந ஜாநே ந ஜாநே ॥

பக்தி செய்கின்ற மனிதர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும் இஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடிய தெய்வங்கள் எங்கும் இருக்கின்றன. ஈனப் பிறப்பெடுத்த மனிதர்களுக்கும், இஷ்டத்தைக் கொடுக்கக்கூடியவர் முருகக்கடவுளைத் தவிர வேறொருவரையும் நான் அறியேன், அறியேன்.

களத்ரம் ஸுதா ப³ந்து⁴வர்க³ : பசுர்வா
நரோ வாத² நாரீ க்³ருஹே யே மதீ³யா : ।
யஜந்தோ நமந்த : ஸ்துவந்தோ ப⁴வந்தம்
ஸ்மரந்தஸ்ச தே ஸந்து ஸர்வே குமார ॥

குமரக் கடவுளே! என்னைச் சேர்ந்த மனைவி மக்கள், பந்துக்கள், பசுக்கள், ஆண், பெண் எல்லோரும் உம்மைக் குறித்தே யாகம் செய்தல், வணங்குதல், துதித்தல், நினைத்தல் இவைகளைச் செய்கிறவர்களாய் இருக்கட்டும்.

ம்ருகா³ : பக்ஷிணோ த³ம்சகா யே ச து³ஷ்டாஸ்-
ததா² வ்யாத⁴யோ பா³த⁴கா யே மத³ங்கே³ ।
ப⁴வச்சக்தி - தீக்ஷ்ணாக்³ரபி⁴ந்நா : ஸுதூ³ரே
விநச்யந்து தே சூர்ணிதக்ரௌஞ்சசைல ॥

கிரௌஞ்சம் என்னும் மலையைப் பொடி செய்தவரே! மிருகங்கள், பக்ஷிகள், தீய கிருமிகள், அவ்வாறே என் உடலில் துன்புறுத்தும் நோய்கள் எல்லாம் உம்முடைய வேலின் கூரிய முனையால் பிளக்கப்பட்டவைகளாய் வெகுதூரம் சென்று நாசமடையட்டும்.

ஜநித்ரீ பிதா ச ஸ்வபுத்ராபராத⁴ம்
ஸஹேதே ந கிம் தே³வஸேநாதி⁴நாத² ।
அஹம் சாதிபா³லோ பவாந் லோகதாத :
க்ஷமஸ்வாபராத⁴ம் ஸமஸ்தம் மஹேச ॥

தேவஸேனையின் கணவரே! தாயும், தந்தையும் தன் மகனின் குற்றங்களைப் பொறுக்கமாட்டார்களா என்ன? மஹேசா! நான் மிகச் சிறியவன். தாங்கள் உலகின் தந்தை. ஆகவே, என் குற்றம் அனைத்தையும் பொறுத்தருள்வீராக.

நம : கேகிநே சக்தயே சாபி துப்⁴யம்
நம : ச்சா²க³ துப்⁴யம் நம : குக்குடாய ।
நம : ஸிந்த⁴வே ஸிந்து⁴தே³சாய துப்⁴யம்
புந : ஸ்கந்த³மூர்த்தே நமஸ்தே நமோஸ்து ॥

ஸ்கந்தமூர்த்தியே! உம்முடைய மயிலுக்கும், வேலுக்கும், ஆட்டுக்கும், கோழிக் கொடிக்கும் வணக்கம்; கடலுக்கும், கடற்கரையிலிருக்கும் உமக்கும் வணக்கம். மறுபடியும் உமக்கு வணக்கம்; வணக்கம்.

ஜயாநந்த3பூ4மந் ஜயாபாரதா4மந்
ஜயாமோக4கீர்த்தே ஜயாநந்த3மூர்த்தே ।
ஜயாநந்த3ஸிந்தோ4 ஜயாசேஷப3ந்தோ4
ஜய த்வம் ஸதா3 முக்திதாநேசஸூநோ ॥

ஈச புத்திரனே; ஆனந்தத்தின் இருப்பிடமானவனே! வெல்க! மேலான ஸ்தானத்தில் உள்ளவனே! வெல்க! வீணாகாத புகழுடையவனே! வெல்க; ஆனந்த மூர்த்தியே! ஆனந்தக் கடலே! வெல்க! எல்லோருக்கும் உற்றவனே! வெல்க! மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற நீ எந்நாளும் வெல்க!

பு4ஜங்கா3க்2ய வ்ருத்தேந க்லுப்தம் ஸ்தவம் ய:
படே2த் ப4க்தியுக்தம் கு3ஹம் ஸம்ப்ரணம்ய ।
ஸுபுத்ராந் களத்ரம் த4நம் தீ3ர்க4மாயு:
லபே4த் ஸ்கந்த3ஸாயுஜ்யமந்தே நர: ஸ: ॥

புஜங்கம் என்னும் விருத்தத்தினால் செய்யப்பட்ட இந்தத் துதியை எவன் குஹனை நன்கு வணங்கி, பக்தியுடன் படிக்கிறானோ அவன் நல்ல பிள்ளைகள், மனைவி, செல்வம், நீண்ட ஆயுள் இவைகளுடன் முடிவில் ஸ்கந்தனின் ஸாயுஜ்யத்தை அடைவான்.





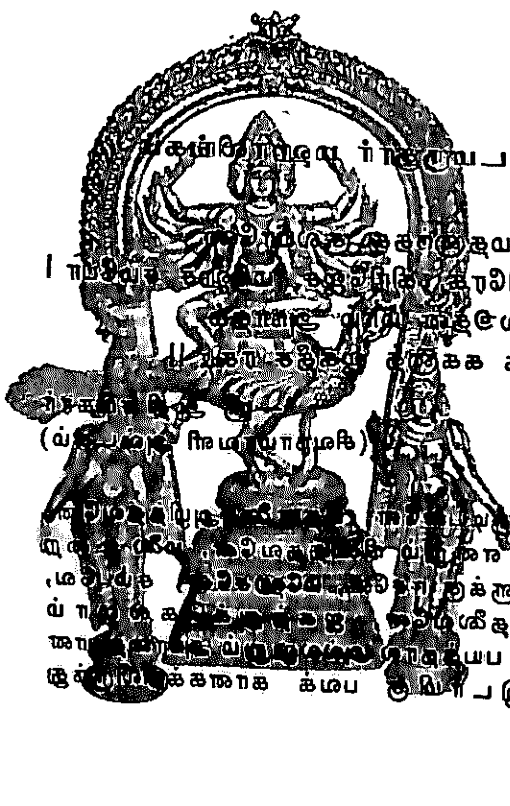
திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கம்

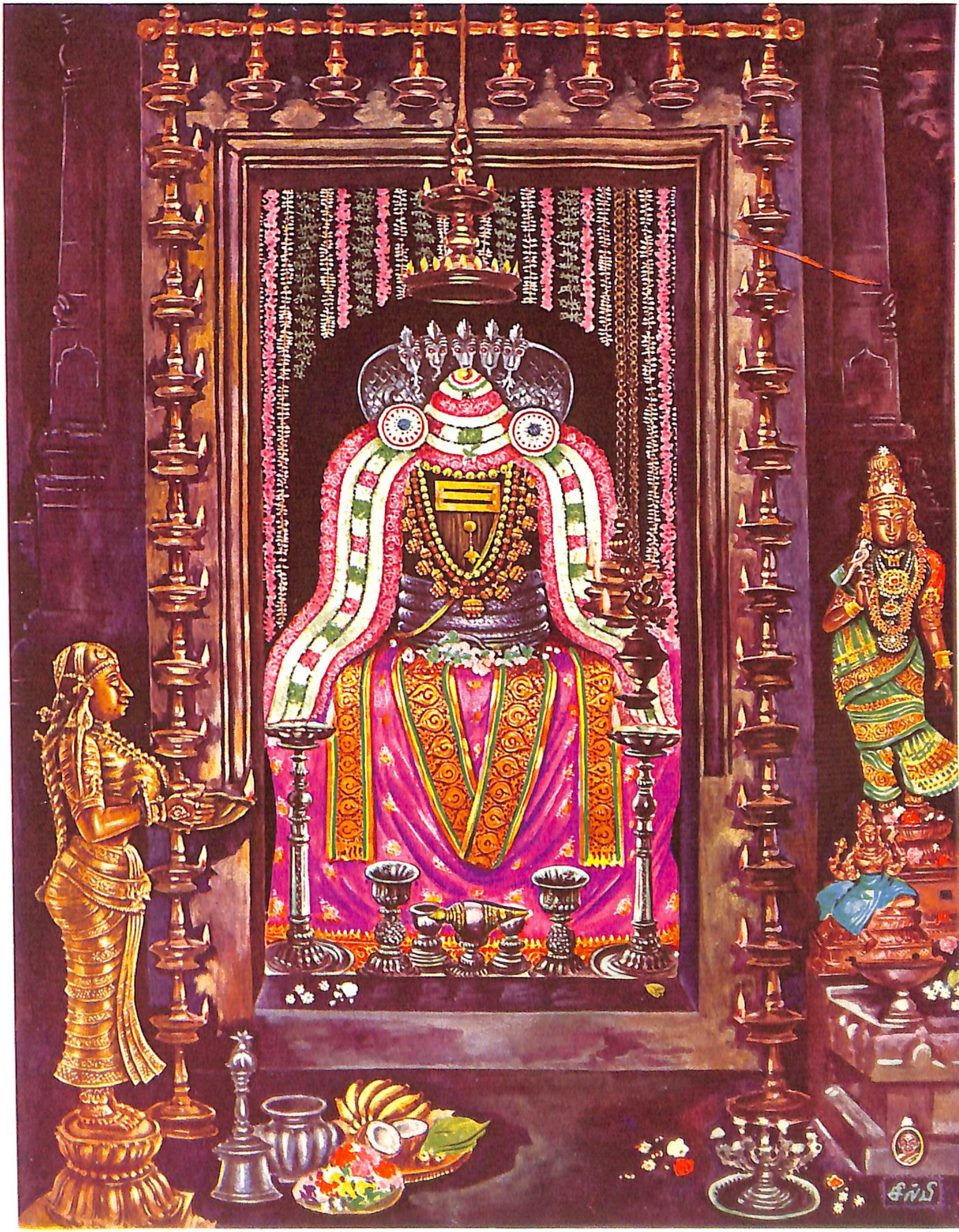
ஜயாநந்த3பூ4மந் ஜயாபாரதா4மந்
ஜயாமோக4கீர்த்தே ஜயாநந்த3மூர்த்தே ।
ஜயாநந்த3ஸிந்தோ4 ஜயாசேஷப3ந்தோ4
ஜய த்வம் ஸதா3 முக்திதாநேசஸூநோ ॥

ஈச புத்திரனே; ஆனந்தத்தின் இருப்பிடமானவனே! வெல்க! மேலான ஸ்தானத்தில் உள்ளவனே! வெல்க! வீணாகாத புகழுடையவனே! வெல்க; ஆனந்த மூர்த்தியே! ஆனந்தக் கடலே! வெல்க! எல்லோருக்கும் உற்றவனே! வெல்க! மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கிற நீ எந்நாளும் வெல்க!

பு4ஜங்கா3க்2ய வ்ருத்தேந க்லுப்தம் ஸ்தவம் ய:
படே2த் ப4க்தியுக்தம் கு3ஹம் ஸம்ப்ரணம்ய ।
ஸுபுத்ராந் களத்ரம் த4நம் தீ3ர்க4மாயு:
லபே4த் ஸ்கந்த3ஸாயுஜ்யமந்தே நர: ஸ: ॥

புஜங்கம் என்னும் விருத்தத்தினால் செய்யப்பட்ட இந்தத் துதியை எவன் குஹனை நன்கு வணங்கி, பக்தியுடன் படிக்கிறானோ அவன் நல்ல பிள்ளைகள், மனைவி, செல்வம், நீண்ட ஆயுள் இவைகளுடன் முடிவில் ஸ்கந்தனின் ஸாயுஜ்யத்தை அடைவான்.





திருவிடைமருதூர் ஸ்ரீ மகாலிங்கம்



சிவானந்தலஹரீ

கலாப்^{4}யாம் சூடா^{3}லங்க்ருத-சசிகலாப்^{4}யாம் நிஜதப-
ப^{2}லாப்^{4}யாம் பக்தேஷு ப்ரகடித-ப^{2}லாப்^{4}யாம் ப^{4}வது மே ।
சிவாப்^{4}யா-மஸ்தோக-த்ரிபு^{4}வனசிவாப்^{4}யாம்ஹ்ருதி^{3}புனர்-
ப^{4}வாப்^{4}யா-மானந்த^{3}-ஸ்புர^{2}-த^{3}னுப^{4}வா ப்^{4}யாம் நதிரியம் ॥ 1

கலை வடிவாகியவர்களும், சந்திரக்கலையை சிரஸிலணிந்தவர்களும், ஒருவருக்கொருவர் தவத்தின் பயன்வடிவாகியவர்களும், அடியார்களிடம் அருள் பயனை விளங்கச் செய்பவர்களும், மூவுலகிற்கும் குறைவற்ற மங்களங்களை அருள்பவர்களும், இருதயத்தில் நினைக்குந்தோறும் புதிதுபுதிதாய்த் தோன்றுபவர்களும், பிரம்மானந்தாநுபவத்தை வெளிப்படுத்துகிறவர்களுமாகிய சிவசக்தி ஐக்கிய வடிவினர்க்கு எனது இந்த நமஸ்காரம் உரித்தாகுக.

க^{3}லந்தீ சம்போ^{4} த்வச்சரிதஸரித: கில்பி^{3}ஷரஜோ
த^{3}லந்தீ தீ^{4}குல்யா-ஸரணிஷு பதந்தீ விஜயதாம் ।
தி^{3}சந்தீ ஸம்ஸார-ப்^{4}ரமண-பரிதாபோபசமனம்
வஸந்தீ மச்சேதோ-ஹ்ரத^{3}பு^{4}வி சிவானந்த^{3}-லஹரீ ॥ 2

சம்புவே! உனது சரித்திரமாகிய நதியினின்று, பெருகுவதாயும், பாவமாகிய புழுதியைப் போக்குவதாயும், புத்தியெனும் வாய்க்கால் வழிகளில் பாய்ந்து செல்வதாயும், பிறவிச் சுழலுண்டாக்கும் பெருந்துன்பத்திற்கு அமைதியை அளிப்பதாயும், எனது சித்தமாகிய மடுப்பிரதேசத்தில் வந்து தேங்குவதாயும் உள்ள சிவானந்தம் என்னும் வெள்ளம் (சிவானந்த லஹரீ) வெற்றியுடன் விளங்கட்டும்.

த்ரயீவேத்^{3}யம் ஹ்ருத்^{3}யம் த்ரிபுரஹர-மாத்^{3}யம் த்ரிநயனம்
ஜடாபா^{4}ரோதா^{3}ரம் சலது^{3}ரக^{3}ஹாரம் ம்ருக^{3}த^{4}ரம் ।
மஹாதே^{3}வம் தே^{3}வம் மயி ஸத^{3}ய-பா^{4}வம் பசுபதிம்
சிதா^{3}லம்ப^{3}ம் ஸாம்ப^{3}ம் சிவமதிவிட^{3}ம்பம் ஹ்ருதி^{3}ப^{4}ஜே ॥ 3

வேதங்களாலறியத் தக்கவரும், மனதிற்கினியவரும், முப்புரங்களையழிப்பவரும், அனைத்திற்கும் முதல்வரும், முக்கண் படைத்தவரும், சடைகளையணிவதால் கம்பீரத்தோற்றமுடையவரும், அசையும் பாம்பை மாலையாயணிந்தவரும், மானைக் கையிலேந்தியவரும், தேவர்களில் சிறந்தவரும், ஸ்வயம் ப்ரகாசமானவரும்,

என்னிடம் கருணையுள்ள நோக்கமுடையவரும், ஜீவர்களுக்கு நாயகரும், அறிவிற்கு உறைவிடமானவரும், அம்பிகையுடன் கூடியவரும், நடிப்புத்திறமை மிகுந்தவருமான பரமசிவனை உள்ளத்தில் தியானிக்கின்றேன்.

ஸஹஸ்ரம் வர்த்தந்தே ஜக3தி விபு3தா4 : க்ஷுத்3ர-ப2லதா3 :
ந மன்யே ஸ்வப்னே வா தத3னுஸரணம் தத்க்ருதப2லம் ।
ஹரி-ப்3ரஹ்மாதீ3னமபி நிகடபா4ஜா-மஸுலப4ம்
சிரம் யாசே சம்போ4 சிவ தவ பதா3ம்போ4ஜ-ப4ஜனம் ॥ 4

உலகில் அல்ப பயனைக் கொடுக்கும் தேவர்கள் ஆயிரக் கணக்காக இருக்கின்றனர். கனவிலும் அவர்களை வழிபடுவதையும், அதனால் ஏற்படும் பயனையும் நான் கருதமாட்டேன். சம்போ! அருகிலிருந்தபோதிலும் விஷ்ணு, ப்ரும்மா முதலானவர்களுக்கும் அடைதற்கரிதான உன் திருவடித் தாமரையைத் தொழுவதையே என்றும் வேண்டுகிறேன்.

ஸ்ம்ருதௌ சாஸ்த்ரே வைத்3யே சகுன-கவிதா-கா3ன பணிதௌ
புராணே மந்த்ரே வா ஸ்துதி-நடன ஹாஸ்யேஷ்-வசதுர : ।
கதம் ராஜ்ஞாம் ப்ரீதிர்.ப4வதி மயி கோऽஹம் பசுபதே
பசும் மாம் ஸர்வஜ்ஞ ப்ரதி2த க்ருபயா பாலய விபோ4 ॥ 5

அறநூல்களிலும், சாஸ்திரங்களிலும், வைத்யத்திலும், சகுனம், கவித்வம், ஸங்கீதம் முதலியனவற்றால் பிறரைக் களிக்கச் செய்வதிலும், புராணத்திலும், மந்த்ர ப்ரயோகத்திலும், புகழ்தல், நடித்தல், வேடிக்கையாகப் பேசுதல் போன்றவற்றில் யான் திறமையற்றவன். ஆகையால் அரசர்களுக்கு என்னிடம் ப்ரீதி எங்ஙனமுண்டாகும்? எல்லாம் அறிந்த 'பசுபதியே! நான் எதைச் சேர்ந்தவன்! ஒன்றும் அறியாத என்னை கருணைகொண்டு காப்பாற்றும், எங்கும் நிறைந்த விபுவே!

க4டோ வா ம்ருத்-பிண்டோ3ப்யணுரபி ச தூ4மோऽக்னி-ரசல :
படோ வா தந்துர்வா பரிஹரதி கிம் கோ4ர சமனம் ।
வ்ருதா கண்டக்ஷோப4ம் வஹஸி தரஸா தர்க்கவசஸா
பதா3ம்போ4ஜம் சம்போ4ர்-ப4ஜ பரம-ஸௌக்2கியம் வ்ரஜ
ஸுதீ4 ॥ 6

அறிஞர் உலகே! குடம்-மண்கட்டி. அணு, புகை-நெருப்பு-மலை, துணி, நூல் என்று காரணகாரிய நியாயங்களை விவாதிக்கும் வீணான தர்க்க சாஸ்திரச் சொற்களால் தொண்டை வரட்சியை ஏற்கிறாய். இவை கொடிய யமனை விலகச் செய்யுமா? ஆகவே, பரமசிவனது திருவடியைத் தியானம்செய்து பேரின்பத்தைப் பெறுவாயாக.

மனஸ்தே பாதா3ப்3ஜே நிவஸது வச : ஸ்தோத்ர-ப2ணிதௌ
கரௌ சாப்4யர்ச்சாயாம் ச்ருதிரபி கதா2-கர்ணன-விதௌ4 ।
த்வ த்4யானே பு3த்3திர்-நயனயுக3ளம் மூர்த்தி-விபவே
பரக்3ரந்தா2ன் கைர்வா பரமசிவ ஜானே பரமத : ॥ 7

பரமேச்வரா! எனது மனம் நினது திருவடியிலும் வாக்கு உன் புகழைப் பாடுவதிலும், இருகைகளும் உன் பூஜையிலும், செவி உன் சரிதத்தைக் கேட்ப திலும், புத்தியானது உன் தியானத்திலும், இருகண்களும் உன் திருமேனியின் அழகிலும் நிலைபெறட்டும். அதன் பிறகு எவைகளால் வேறு நூல்களை யான் அறியக்கூடும்? (எல்லா இந்திரியங்களையும் உன் பாற்படுத்தியபின் எப்படி வீணுக நூல்களைப் படிக்கமுடியும்?)

யதா² பு³த்³தி⁴ : சுக்தௌ ரஜத- மிதி காசாச்மனி மணிர்-
ஜலே பைஷ்டே க்ஷீரம் ப⁴வதி ம்ருக³த்ருஷ்ணாஸு ஸலிலம் ।
ததா² தே³வ-ப்ராந்த்யா ப⁴ஜதி ப⁴வத³ன்யம் ஜடஜனோ
மஹா-தே³வேசம் த்வாம் மனஸி ச ந மத்வா பசுபதே ॥ 8

பசுபதியே! எப்படி சிப்பியில்வெள்ளியும், காசக் கல்லில் இரத்தினமும், மாவு கரைத்த நீரில் பாலும், கானலில் நீரும் (பிரமையான) எண்ணத்தில் உண்டா கிறதோ, அப்படியே அறிவற்ற மனிதன் பிரமையால் (மற்ற தேவர்களைப் பரமேச்வரன் என்று எண்ணி) தேவர்களுக்கும் ஈசனை உன்னை நினையாது மற்ற தெய்வத்தை சேவிக்கிறுன்.

கபீ⁴ரே காஸாரே விசதி விஜனே கோ⁴ரவிபினே
விசாலே சைலே ச ப்⁴ரமதி குஸுமார்த்த²ம் ஜட³மதி : ।
ஸமர்ப்யைகம் சேதஸ்ஸரஸிஜ-முமாநாத² ப⁴வதே
ஸுகே²னாவஸ்துதா²தும் ஜன இஹ ந ஜானாதி கிமஹோ ॥ 9

உன் பூஜைக்காக புஷ்பத்தை நாடும் அறிவிலி, ஆழமான மடுவிலும், ஜன நடமாட்டமில்லாத காட்டிலும், பரந்த மலையிலும் புகுந்து அலைகிறுன். உமா தேவியின் நாதனே! தனது மனமாகிய ஒரு தாமரைப்பூவை அன்புடன் உனக்கு அளித்து இனிது நிலையாக இருக்க இவ்வுலகில் மனிதன் ஏனோஅறியாமலிருக்கிறுன்! அந்தோ!

நரத்வம் தே³வத்வம் நக³-வன-ம்ருக³த்வம் மசகதா
பசுத்வம் கீடத்வம் ப⁴வது விஹக³த்வாதி-ஜனனம் ।
ஸதா³ த்வத்பாதா³ப்ஜ-ஸ்மரண-பரமானந்த³லஹரீ
விஹாராஸக்தம் சேத³த்⁴ருத³ய-மிஹ கிம் தேன வபுஷா ॥ 10

மானிடத்தன்மை, தேவத்தன்மை, மலை, காடுதனில் வாழும் மிருகத் தன்மை, கொசுத்தன்மை, பசுத்தன்மை, புழுத்தன்மை, பறவைத்தன்மை, இவைகளில் எதுவானாலும் (அது எனக்கு) ஏற்படட்டும். (எப்படிப்பட்ட பிறப்பா கிலும்) இடைவிடாது உனது திருவடித் தாமரையின் நினைவாகியசிறந்த ஆனந்தப் பெருக்கில் விளையாடுவதில் (என்) உள்ளம் ஈடுபடுமானால், எவ்வுடலையடைந் தாலும் என்ன குறை?

வடுர்வா கே³ஹீ வா யதிரபி ஜடீவா தத³தரோ
நரோ வா ய : கச்சித் ப⁴வது ப⁴வ கிம் தேந ப⁴வதி ।
யதீ³யம் ஹ்ருத்பத்³மம் யதி³ ப⁴வத³தீ⁴னம் பசுபதே
ததீ³யஸ்-த்தம் சம்போ⁴ ப⁴வஸி ப⁴வபா⁴ரம் ச வஹஸி ॥ 11

ப்ரும்மசாரியாகவோ, க்ருஹஸ்தனுகவோ, வானப்ரஸ்தனுகவோ, அதிவர்ணுச்சிரமியாகவோ, ஸந்நியாஸியாகவோ, இவையற்றவராகவோ மனிதனிருக்கட்டும். அதனுல் என்ன நேரிடும்? மங்களமான பசுபதியே! (எந்த ஆச்ரமத்திலிருப்பவனுயினும்) எவனது உள்ளமாகிய கமலம் உமக்கு வயப்படுமோ, அவனுக்கு வசமாக நீ ஆகிவிடுகிருய். நன்மை பயக்கும் நீயே அவனது பிறவிச் சுமையைத் தாங்குகிருய்.

குஹாயாம் கேஹே வா பஹிரபி வனே வா(அ)த்ரிசிகரே
ஜலே வா வஹ்நௌ வா வஸது வஸதே: கிம் வத பலம் |
ஸ்தா யஸ்யைவாந்த: கரண-மபி சம் போ தவ பதே
ஸ்திதஞ்சேத்யோகோ (அ) ஸௌ ஸ ச பரமயோகீ ஸ ச ஸுகீ || 12

ஒருவன் குகையிலோ, வீட்டிலோ, வெளியிலோ, காட்டிலோ, மலை உச்சியிலோ, நீரிலோ, தீயிலோ வசிக்கட்டும். ஆங்காங்கே வசித்ததால் யாது பயன்? சொல். சம்புவே! எவனது உள்ளம் எப்பொழுதும் உனது சரணங்களில் நிலை பெறுமோ அவனே மேலான யோகி; அவனே பேரின்பம் காண்பவன்.

அஸாரே ஸம்ஸாரே நிஜபஜன - தூரே ஜடதியா
ப்ரமந்தம் மாமந்தம் பரமக்ருபயா பாது - முசிதம் |
மதன்ய: கோ தீனஸ் - தவ க்ருபண - ரக்ஷாதிநிபுணஸ்-
த்வதன்ய: கோ வா மே த்ரிஜகதி சரண்ய: பசுபதே || 13

பசுபதியே! பயனற்றதும், ஆத்ம தியானத்திற்குப் புறம்பானதுமான பிறவிச் சுழலில் அறிவிழந்து அலைந்துவரும் குருடனுகிய என்னை, மிகுந்த கருணை கொண்டு காப்பது உனக்கு ஏற்றது! உனது கருணையைக் காட்ட என்னைவிட எளியவன் யாருள்ளான்? எளியோர்களைக் காப்பதில் நிபுணனுன உன்னைக்காட்டிலும் அடைக்கலத்திடமாக (த்தான்) வேறு யார் எனக்கு மூவுலகிலும் உளர்?

ப்ரபுஸ்த்வம் தீனும் கலு பரமபந்து: பசுபதே
ப்ரமுக்யோ(அ)ஹம் தேஷாமபி கிமுத பந்துத்வமனயோ: |
த்வயைவ க்ஷந்தவ்யா: சிவ மதபராதாச்ச ஸகலா:
ப்ரயத்னுத் கர்த்தவ்யம் மதவன - மியம் பந்துஸரணி: || 14

பசுபதியே! எல்லாம் வல்லவனுன நீ ஏழைப்பங்காளன். அவ்வேழைகளுள் யான் முதல்வன். நம்மிருவருக்கும் உள்ள உறவைப்பற்றிக் கூறத்தேவையில்லை. எனது குற்றங்கள் அனைத்தையும் மன்னித்து எவ்விதத்திலும் என்னைக் காப்பதே சாலச் சிறந்தது. இதுதான் உறவினர்களின் மரபு.

உபேக்ஷா நோ சேத் கிந் ந ஹரஸி பவத்த்யான விமுகாம்
துராசாபூயிஷ்டாம் விதிலிபி-மசக்தோ யதிபவான் |
சிரஸ்தத்வைதாத்ரம் ந நகலு ஸுவ்ருத்தம் பசுபதே
கதம் வா நிர்யத்னம் கர-நக-முகேனைவ லுலிதம் || 15

பசுபதியே! உனக்கு என்னிடத்தே வெறுப்புணர்ச்சி இல்லையானுல், பேராசை நிரம்பி, உனது நினைவில் ஈடுபடாத எனது தலை எழுத்தை ஏன் மாற்ற

வில்லே? அப்படி நீ (பிரம்மா எழுதியதை மாற்றும்) திறமையற்றவனுயின் கை நகத்தைக்கொண்டே சிரமமின்றி பிரும்மாவினுடைய அந்தக் கெட்டியான தலே உன்ஞல் எங்ஙனம் கிள்ளி அகற்றப்பட்டது? (பிரம்மாவின் ஐந்து முகங்களில் ஒன்றைக் கொய்தவர் பரமேசுவரனே.)

விரிஞ்சிர்-தீ³ர்கா⁴யுர்-ப⁴வது ப⁴வதா தத்பரசிரச்:-
சதுஷ்கம் ஸம்ரக்ஷ்யம் ஸ க²லு பு⁴வி தை³ன்யம் லிகி²தவான் ।
விசார: கோ வா மாம் விசத க்ருபயா பாதி சிவ தே
கடாக்ஷ-வ்யாபார: ஸ்வயமபி ச தீ³ஞவனபர: ॥ 16

பிரும்மா நீண்ட. ஆயுள் உள்ளவராயிருக்கட்டும்! அவரது மிஞ்சியுள்ள நான்கு தலேகளேயும் நீங்கள் ரக்ஷியுங்கள். இப்புவியில் அவரல்லவா இந்த தீனத்தன்மையை என் தலேயில் எழுதினுர். இதற்காக என்ன கவலே? மாசற்ற மங்களவடிவினனுன உனது கடைக்கண் பார்வை இயற்கையான எளியோர்களே காக்க வல்லது. என்னேயும் காப்பாற்றுகிறது. (பிரம்மா எனக்கு தீனத்தன்மையை விதித்ததால் தான், உனது தீனரக்ஷக ஆற்றலே அநுபவிக்கமுடிகிறது. எனவே, அவரை எஞ்சிய நான்கு தலேகளோடு சிரஞ்ஜீவியாக விடுவாயாக!)

ப²லாத்³வா புண்யாஞம் மயி கருணயா வா த்வயி விபோ⁴
ப்ரஸன்னேSபி ஸ்வாமின் ப⁴வத³மல-பாதா³ப்³ஜ-யுக³ளம் ॥
கத²ம் பச்யேயம் மாம் ஸ்த²க³யதி நமஸ்ஸம்ப்ர⁴ம-ஜுஷாம்
நிலிம்பாஞம் ச்ரேணிர்-நிஜ-கனக-மாணிக்ய-மகுடை: ॥ 17

எங்கும் நிறைந்த இறைவனே! யான் செய்த நற் கர்மப்பயனுலோ, நினது கருணேயாலோ என் முன்னே நீ தோன்றினுலும், நிர்மலமான உன் இணேயடி கமலத்தை எப்படிக் காண்பேன்? உன்னே வணங்க ஆவல்கொண்ட தேவர்கள் முண்டியடித்து அவர்களது மாணிக்கமிழைத்த கிரீடங்கள் என்னே (என் பார்வை யை)த் தடுக்கின்றனவே!

த்வமேகோ லோகாஞம் பரமப²லதோ³ தி³வ்ய-பத³வீம்
வஹந்தஸ்-த்வன்மூலாம் புனரபி ப⁴ஜந்தே ஹரிமுகா²: ।
கியத்⁴வா தா³க்ஷிண்யம் தவ சிவ மதா³சா³ ச கியதீ
கதா³ வா மத்³ரக்ஷாம் வஹஸி கருணு-பூரித-த்³ருசா ॥ 18

சிவனே! நீர் ஒருவர்தான் மாந்தர்களுக்கு நற்பயனே யளிக்கவல்லவர். அங்ஙனம் நின் மூலம் உயர்பதவிகளேப் பெற்ற விஷ்ணு முதலானேரும் மேன் மேலும் உன்னேயே சேவிக்கின்றனர். உனது கருணே எத்தகையது? எனது ஆசையும் எத்தகையது என்று உன் கருணே நிறைந்த பார்வையினுல் என்னேக் காத்தருள்வாய்?

து³ராசா-பூ⁴யிஷ்டே து³ரதி⁴ப-க்³ருஹத்³வார-க⁴டகே
து³ரந்தே ஸம்ஸாரே து³ரித-நிலயே து³:க²ஜனகே ।
மதா³யாஸம் கிம் ந வ்யபநயஸி கஸ்யோபக்ருதயே
வதே³யம் ப்ரீதிச்சேத் தவ சிவ க்ருதார்த்தா²: க²லு வயம் ॥ 19

என் தலையில் எழுதிய பிரம்மாவுக்கு உபகாரம் செய்யும் பொருட்டே கெட்ட ஆசைக்கிடமானதும், கெட்ட அதிகாரிகளின் வாயிலில் நிற்கச் செய்வதும், பாபத்திற்கிடமாகி கெட்ட முடிவையே அளிப்பதுமான இப்பிறவிச் சுழலில் நான் அலுப்புறுவதை அகற்றுதிருக்கிறுயா? இப்படிச் செய்வதால் உனக்குப் ப்ரீதி ஏற்படுமானுல் அந்தப் ப்ரீதிக்குகாரணமாகி கடைத்தேறியவர்களாகிறேம்! இதில் ஐயமில்லை.

ஸதா³ மோஹாடவ்யாம் சரதி யுவதீனும் குசகி³ரௌ
நடத்யாசா-சாகா²ஸ்வடதி ஜடி²தி ஸ்வைரமபி⁴த: ।
கபாலின் பி⁴க்ஷோ மே ஹ்ருத³யகபி-மத்யந்த-சபலம்
த³ருட⁴ம் பக்⁴த்வா ப³த்³த்⁴யா சிவ ப⁴வத³தீ⁴னம் குரு விபோ⁴ ॥ 20

சிவனே! எங்கும் நிறைந்தவனே! எனது மனமெனும் குரங்கு மயக்கமெனும் பெருங்காட்டில் இடைவிடாது அலைகிறது. பருவ நங்கைகளது நகில்களாகிய மலையில் நடனமாடுகிறது. துராசைகளாகிய கிளைகளில் வேகமாக தாவித் திரிகிறது. நீர் கபாலத்தை கையிலேந்தி பிச்சை எடுப்பவர். ஆகவே அங்குமிங்கும் ஓடும் எனது மனதாகிய குரங்கை, உன்னிடம் உள்ள பக்தி என்னும் கயிற்றைக் கொண்டு உறுதியாகக்கட்டி உனக்குட்பட்டதாகச் செய்துகொள்வாயாக. (வெறுமே மண்டையோட்டை நீட்டி பிச்சைக் கேளாமல் என் மனக் குரங்கை ஆட்டும் குரங்காட்டியாக இருப்பாயாக!)

⁴த்ருதி-ஸ்தம்பா⁴தா⁴ராம் த்³ருட⁴கு³ண-நிப³த்³தா⁴ம் ஸக³மனும்
விசித்ராம் பத்³மாட்⁴யாம் ப்ரதிதி³வஸ-ஸன்மார்க³ கடி⁴தாம் ।
ஸ்மராரே மச்சேத: ஸ்பு²ட-பட-குடீம் ப்ராப்ய விசதா³ம்
ஜய ஸ்வாமின் சக்த்யா ஸஹ சிவகணை: ஸேவிதவிபோ ॥ 21

காமனது பகைவனே! சிவகணங்களால் ஸேவிக்கப்பட்ட ஆண்டவனே! விச்வவியாபகனுன விபுவே! எனது மனமாகிய கூடாரம், தைரியம் எனும் நடுத்தூணை ஆதாரமாகக் கொண்டது. அழுத்தமான முக்குணங்கள் என்னும் கயிற்றுல், கட்டப்பட்டது. (குணம் என்றுல் கயிறு என்றும் பொருள்படும்) இக்கூடாரம் விரும்பிய இடத்திற்கு எடுத்துச் செல்லக்கூடியது. இது பலவண்ணமானது. (பல வண்ணத் துணிகளால் கூடாரம் அமைப்பதுபோல் மனக் கூடாரத்தில் பல எண்ணங்கள் உள்ளன). தாமரை போன்ற வடிவம் கொண்டது. (இதயகமலம் குறிப்படிப்பெற்றுள்ளது) தினமும் நல்வழியில் சேர்க்கப்படுவது. நல்வழி என்பது கூடாரம் நல்ல சாலையில் இருப்பதையும், மனம் நல்ல நெறியில் இருப்பதையும் குறிப்பிடும். அழுக்கற்ற தன்மையால் அமைந்தது. இக் கூடாரத்தில் பராசக்தியுடன் வந்தமர்ந்து வெற்றியுடன் விளங்குவாயாக!

ப்ரலோபா⁴த்³யை-ரர்த்தா²ஹரண-பரதந்த்ரோ த⁴னி-க்ருஹே
ப்ரவேசோத்³யுக்தஸ்ஸன் ப்ர⁴மதி ப³ஹுதா⁴ தஸ்கரபதே ।
இமம் சேதச்சோரம் கத²-மிஹ ஸஹே சங்கர விபோ
தவாதீ⁴னம் க்ருத்வா மல நிரபராதே⁴ குரு க்ருபாம் ॥ 2

எங்கும் நிறைந்த விபுவும் மங்களத்தையளிக்கும் சங்கரனுமாகிய கள்வர் தலைவரே! பேராசை முதலான தீய குணங்களால் பிறர் பொருளை அபஹரிப்பதில்

நோக்கங் கொண்டு பணக்காரர் வீட்டில் நுழைவதில் ஊக்கங்கொண்டு பலவகையில் திரிகின்றது. இந்த (என்) மனமாகிய திருடனை நான் எங்ஙனம் சகிப்பேன். (உள்ளங்கவர் மகா திருடன் உனக்குள்பட்டவனாக என்னை ஆக்கிக்கொண்டு குற்றமற்றவனான என் விஷயத்தில் அருள் கொள்வாயாக!

கரோமி த்வத்-பூஜாம் ஸபதி³ஸுக²தோ³ மே ப⁴வ விபோ⁴
விதி⁴த்வம் விஷ்ணுத்வம் தி³சஸி க²லு தஸ்யா:ப²லமிதி ।
புனச்ச த்வாம் த்³ரஷ்டும் தி³வி பு⁴வி வஹன் பக்ஷிம்ருகதா-
மத்³ருஷ்ட்வா தத்கே²த³ம் கதமிஹ ஸஹே சங்கர விபோ⁴ 23

எங்குமிருந்து மங்களமளிப்பவனே! உனது பூஜையை நான் செய்ததும் எனக்கு பேரின்பத்தையே யளிக்காது ப்ரும்மப் பதவியையோ, விஷ்ணு பதவியையோ கொடுப்பாயானால் மீண்டும் உன்னைப் பார்ப்பதற்கு (பிரம்மாவைப்போல் அன்ன உருவமெடுத்து ஆகாயத்திலும் (விஷ்ணுவைப்போல்) வராஹ உருவத்தில் பூமியிலும் அலைந்து இறுதியில் உன்னைக் காணாது ஏற்படும் வருத்தத்தையே அடைவேன். இதனை எங்ஙனம் சகிப்பேன்.

கதா³ வா கைலாஸே கனகமணிஸௌதே⁴ ஸஹகணைர்-
வஸன் சம்போ⁴ரக்³ரே ஸ்பு²ட-க⁴டித-மூர்தா⁴ஞ்ஜலிபுட: ।
விபோ⁴ ஸாம்ப³ ஸ்வாமின் பரமசிவ பாஹீதி நிக³த³ன்
விதா⁴த்ருணாம் கல்பான் க்ஷணமிவ விநேஷ்யாமி ஸுக²த: ॥ 24

எப்போது சிவகணங்களோடு சேர்ந்து யான் சிரமேல் கைகூப்பி, பொன்னும் இரத்தினமும் நிறைந்த வெள்ளி மலைதனில் இன்பத்திற்கு காரணமான கல்லாலை முன்னே நின்று, ஜகன்மாதாவுடன் கூடி எங்கும் நிறைந்து விளங்கும் இறைவா! என்னைக் காத்தருள்வீராக எனச் சொல்லியவாறு ப்ரும்ம கல்பமான நீண்டகாலத்தையும் நொடிப்பொழுது போல கடத்துவேனோ!

ஸ்தவைர்-ப்³ரஹ்மாதீ³னாம் ஜயஜய-வசோபி⁴ர்-நியமினாம்
க³ணானாம் கேலீபி⁴ர் மத³கல-மஹோக்ஷஸ்ய ககுதி³ ।
ஸ்தி²தம் நீலக்³ரீ வம் த்ரிணயன:முமாச்லிஷ்ட-வபுஷம்
கதா³ த்வாம் பச்யேயம் கரத்⁴ருத-ம்ருக³ம் க²ண்ட³பரசும் ॥ 25

ப்ரும்மா முதலானோர் துதிக்க, ரிஷிகள் ஜய சப்தம் கொண்டு முழங்க, ப்ரமதகணங்கள் விளையாட, கொழுத்து விளங்கும் பெரிய ரிஷபத்தின் திமில்மேல் உமையால் தழுவப்பட்ட உடலை உடையவனாக வீற்று, நீலகண்டனாய், முக்கண் படைத்து, கைகளில் மானையும், வெட்டுக் கோடரியையும் ஏந்தியவனாக விளங்கும் உன்னை காண்பேனோ!

கதா³ வா த்வாம் த்³ருஷ்ட்வா கி³ரிச தவ ப⁴வ்யாங்க்ரி⁴யுக³ளம்
க்³ருஹீத்வா ஹஸ்தாப்⁴யாம் சிரஸி நயனே வக்ஷஸி வஹன் ।
ஸமாச்லிஷ்யாக்⁴ராய ஸ்பு²ட-ஜலஜ-க³ந்தா⁴ன் பரிமலா-
னலப்⁴யாம் ப்³ரஹ்மாத்யைர்-முத³மனுப⁴விஷ்யாமி ஹ்ருத³யே ॥ 26

மலையிலுறைபவனே! உன்னைக்கண்டு உனது திருவடிகளை இருகைகளாலும் பற்றி, சிரத்திலும், கண்ணிலும், மார்பிலும் அழுத்தி இறுகத் தழுவிக்கொண்டு,

மலர்ந்த தாமரையினது போன்ற (அப்பாத) நறுமணத்தை முகர்ந்து ப்ரம்மா முதலான தேவர்களாலுமடையவியலாத மகிழ்ச்சியை (நான்) அடைவது எக் காலமோ!

கரஸ்தே² ஹேமாத்³ரௌ கி³ரிச நிகடஸ்தே² த⁴னபதௌ
க்³ருஹஸ்தே² ஸ்வர்பூ⁴ஜாமர-ஸுரபி⁴-சிந்தாமணி க³ணே।
சிரஸ்தே² சீதாம்சௌ சரணயுக³லஸ்தே² (அ) கி²லசுபே⁴
கமர்த²ம் தா³ஸ்யே(அ)ஹம்ப⁴வது ப⁴வதர்த²ம் மம மன:॥ 27

மலையிலுறைபவனே! உனது கையிலோ பொன்மலை; அருகிலிருப்பவனோ செல்வபதியான குபேரன்; (உன்) வீட்டிலோ கற்பக விருக்ஷம், காமதேனு சிந்தாமணிகள் உள்ளன. சிரத்திலே குளிர்ந்தவனான சந்திரன்; திருவடித்தாமரைகளிலோ மங்களமனைத்துமுள்ளன. இப்படியிருக்க உன்னிடமில்லாத எப்பொருளையளிப்பேன்? ஆகவே, என் மனத்தையே உனக்கு அர்ப்பணம் செய்ததாகட்டும்!

ஸாரூப்யம் தவ பூஜனே சிவ-மஹாதே³வேதி ஸங்கீர்தனே
ஸாமீப்யம் சிவ-ப⁴க்தி-து⁴ர்ய-ஜனதா-ஸாங்க³த்ய-ஸம்பா⁴ஷணே।
ஸாலோக்யம் ச சராசராத்மக தனுத்⁴யானே ப⁴வானீபதே
ஸாயுஜ்யம் மம ஸித்³த⁴-மத்ரப⁴வதி ஸ்வாமின் க்ருதார்தோ²
(அ) ஸ்ம்யஹம்॥ 28

பவானீபதியே! உனது பூஜையின் பயனாக ஸாரூப்யமெனும் (உன் உருவைப் பெறும்) முக்தியையும், "சிவ, மஹாதேவ" என்ற நாமங்களை ஸங்கீர்த்தனம் செய்வதன் பயனாக ஸாமீப்யம் (என்ற உன் அண்மையான முக்தி) என்பதையும், சிவபக்தியில் சிறந்து விளங்கும் பக்தர்களுடன் இணைந்து பேசுவதின் பயனாக ஸாலோக்யம் (என்ற உன் உலகில் வாழும் முக்தி) என்பதையும், சராசரப் ப்ரபஞ்ச வடிவான உனது திருமேனியின் த்யானத்தின் பயனாக (உன் மயமாகவே ஆகும் முக்தியான) ஸாயுஜ்யத்தையும் இப்புவியிலே பெற்று அடையவேண்டிய அனைத்தையும் அடைந்தவனாகிறேன்.

த்வத் பாதா³ம்பு³ஜ-மர்சயாமி பரமம் த்வாம் சிந்தயாம்யன்வஹம்
த்வாமீசம் சரணம் வ்ரஜாமி வசஸா த்வாமேவ யாசே விபோ⁴।
வீக்ஷாம் மே தி³ச சாக்ஷுஷீம் ஸகருணாம் தி³வ்யைஸ்சிரம் ப்ரார்தி²தாம்
சம்போ⁴லோககு³ரோ மதீ³ய-மனஸஸ்-ஸௌக்²யோபதேச³ம்
குரு॥ 29

எங்கும் நிறைந்தவனே! சம்புவே! உனது திருவடிக் கமலத்தைப் பூஜிக்கிறேன். சிறந்து விளங்கும் உன்னையே இடைவிடாது தியானிக்கிறேன். ஈசனான உன்னை அடைக்கலம் புகுகின்றேன். உன்னையே வாக்கினால் வேண்டுகிறேன். விண்ணுலகவாசிகளாலும் வேண்டப்படுகிற கருணைகடாக்ஷத்தை (சாக்ஷுஷீ தீக்ஷையை) எனக்கு அளித்து, என் மனத்திற்கும் பூரண உபதேசத்தை அருள்வாய், ஹே ஜகத்குருவே!

வஸ்த்ரோத்³தூ⁴த-விதௌ⁴ ஸஹஸ்ரகரதா புஷ்பார்சனே விஷ்ணுதா
க³ந்தே⁴ க³ந்த⁴ வஹாத்மதா(அ)ன்னபசனே ப³ர்ஹிர்முகா²த்⁴ய
க்ஷதா।

பாத்ரே காஞ்சன-க³ர்ப⁴தாஸ்தி மயி சேத்³ பா³லேந்து³-சூடா³மணே
சுச்ரூஷாம் கரவாணி தே பசுபதே ஸ்வாமின் த்ரிலோகீ-
கு³ரோ ॥ 30

இளம்பிறை சிரத்திலணிந்து, பசுவாம் உயிரனைத்துக்கும் அதிபதியாக இருந்துகொண்டு, மூவுலகங்களுக்கும் குருவாக உள்ள இறைவ! உனக்கு ஆடையுடுத்தி உபசரிக்க ஆயிரங்கரங் கொண்ட கதிரவன் தன்மையும், பூக்களைக் கொண்டு பூஜிக்க விஷ்ணுத்தன்மையும், கந்தம் பூசுவதற்கு வாஸனையை ஏற்றிச் செல்லும் வாயுத்தன்மையும், அன்னத்தை நிவேதனம் செய்ய அக்னிமுகங் கொண்ட தேவத்தன்மையும், பூஜைக்குரிய பாத்திரங்களமைக்க ஸ்ருஷ்டிகர்த்தா வான ஹிரண்யகர்ப்பரின் தன்மையும் என்னிடமிருக்குமானால் (அப்போதுதான்) உன்னுடைய வழிபாட்டை செவ்வனே செய்யக்கூடியவனாவேன்!

நாலம் வா பரமோபகாரக-மித³ம் த்வேகம் பசூனும் பதே
பச்யன் குக்ஷிக³தான் சராசரக³ணான் பா³ஹ்ய ஸ்தி²தான் ரக்ஷிதும் ।
ஸர்வாமர்த்ய-பலாயநௌஷத⁴-மதிஜ்வாலாகரம் பீ⁴க³ரம்
நிக்ஷிப்தம் க³ரலம் க³லே ந கி³லிதம் நோத்³கீ³ர்ண-மேவ
த்வயா ॥ 31

உயிரினத்தின் தலைவனே! உனது வயிற்றினுள் அடக்கமடைந்துள்ள அசையும் பொருள், அசையாப் பொருள்களையும், அங்ஙனமே வெளியிலுள்ளவைகளையும் காப்பாற்றும் பொருட்டு, தீயைக் கக்குவதும், அச்சமளிப்பதும், தேவர்களனைவரையும் ஓடச்செய்யும் மூலிகை போன்றதுமான விஷத்தை தனது கழுத்திலேயே (உள்ளே விழுங்காமலும், வெளியிலுமிழாமலும் வைத்துக்கொண்டு) உள்ளாயே! இந்த ஒன்றே உனது பேருபகாரத்திற்கு (அத்தாக்ஷியாய்) போதாதா?

ஜ்வாலோக்³ர: ஸகலாமராதிப⁴யத: க்ஷ்வேல: கத²ம்வா த்வயா
த்³ருஷ்ட: கிம் ச⁴ கரே த்⁴ருத: கரதலே கிம் பக்வ-ஜம்பூ³-ப²லம் ।
ஜிஹ்வாயாம் நிஹிதஸ்ச ஸித்³த⁴கு⁴டிகா வா கண்ட²தே³சே ப்⁴ருத:
கிம் தே நீலமணிர்-விபூ⁴ஷண-மயம் சம்போ⁴ மஹாத்மன்
வத ॥ 32

கடும் ஜ்வாலையுடையதும், எல்லா தேவர்களுக்கும் மிகுந்த அச்சத்தைக் கொடுத்ததுமான விஷத்தை எப்படிக் கண்ணுற்றாய்? உள்ளங்கையில் எங்ஙனம் அதை வைத்துக்கொண்டாய்? அதென்ன பழுத்த நாவல் கனியா? நாக்கில் வைத்துக்கொண்டாயே, அதென்ன ஸித்த குளிகை மருந்தா? கழுத்தில் தரித்தாயே! அதென்ன நீலமணியாலான அணியா? மஹாத்மாவே, சம்புவே! விடை கூறுவாயாக!

நாலம் வா ஸக்ருதே³வ தே³வ ப⁴வதஸ்-ஸேவா நதிர் வா நுதி:
பூஜா வா ஸ்மரணம் கதா²ச்²ரவண-மப்யாலோகனம் மாத்³ருசாம் ।
ஸ்வாமின்னஸ்தி²ர-தே³வதானு-ஸரணாயாஸேன கிம் லப்⁴யதே
கா வா முக்தி-ரித: குதோ ப⁴வதி சேத் கிம் ப்ரார்த்த²னீயம்
ததா³ ॥ 33

தேவதேவா! ஸ்வாமியே! என் போன்றவர்கள் கடைத்தேற உனது ஸேவையோ, நமஸ்காரமோ, துதியோ, பூசனையோ, தியானமோ, சரித்திரம் கேட்பதோ தரிசனமோ ஒருதடவை செய்தாலும் போதாதா? நிலையற்ற தேவதைகளை சிரமத்துடன் வழிபடும் பிரயாசை ஏன்? இதைவிட்டு முக்தி என்பது அவர்களிடம் வேண்டத்தக்கது யாதுள்ளது?

கிம் ப்[3]ரூமஸ்-தவ ஸாஹஸம் பசுபதே கஸ்யாஸ்தி சம்போ[4]-ப[4]வத்[3]-
தை[4]ர்யஞ் சேத்[3]ருச-மாத்மன: ஸ்திதி-ரியம்சான்யை: கத[2]ம்
லப்யதே।
ப்ர[4]ச்யத் தே[3]வக[3]ணம் த்ரஸன்-முனிகணம் நச்யத் ப்ரபஞ்சம் லயம்
பச்யந்-நிர்ப[4]ய ஏக ஏவ விஹரத்யானந்த[3]-ஸாந்த்[3]ரோ-
ப[4]வான்॥ 34

சம்போ! பசுபதியே! எக்காலத்தே தேவக்கூட்டம் தன் ஸ்தானத்தில் வந்து விழுமோ, முனிவர்கூட்டம் அச்சமுறுமோ, உலகமே அழியுமோ, அந்த (பிரளய) காலத்தையும் நோக்குவதன்றி பயப்படாமல் தனித்திருந்து நீ ஆனந்த தாண்டவம் புரிகின்றுயே, உனது துணிவை என்னென்போம்? இத்தகைய தைர்யம் யாருக்கு இருக்கும்? இவ்வித ஆத்மநிலை மற்றவர்களால் எங்ஙனம் அடையக்கூடும்?

யோக[3]க்ஷேம-து[4]ரந்த[4]ரஸ்ய ஸகல:ச்ரேய: ப்ரதோ[3]த்[3]யோகி[3]னோ
த்[3]ருஷ்டாத்[3]ருஷ்ட-மதோபதே[3]சக்ருதினோ பா[3]ஹ்யாந்தர
வ்யாபின:।
ஸர்வஜ்ஞஸ்ய த[3]யாகரஸ்ய ப[4]வத: கிம் வேதி[3]தவ்யம் மயா
சம்போ[4] த்வம் பரமாந்த[3]ரங்க[3] இதி மே சித்தே ஸ்மராம்-
யன்வஹம்॥ 35

சம்போ! நீ அனைவரின் க்ஷேமலாபங்களைத் தாங்குபவன், சிறந்த நன்மைகளை அளிப்பதில் உறுதி கொண்டவன், இஹபரவிருப்பங்களையடையும் வழியை உபதேசிக்கும் குருவானவன், உள்ளும் புறமும் எங்கும் பரவி நிற்பவன், அனைத்தையுமறிகிறவன், கருணைகொண்டவன். அப்படியிருக்க நான் தெரிவிக்க வேண்டியது யாது? நீ என் மனத்துக்குள்ளேயே மிக அந்தரங்கமாக இருப்பவன் என தினமும் உள்ளத்தே நினைத்திருக்கிறேன்.

ப[4]க்தோ ப[4]க்திகு[3]ணவ்ருதே முத[3]ம்ருதா பூர்ணே ப்ரஸன்னே மன:
கும்பே[4] ஸாம்ப[3] தவாங்க்ரி[4]-பல்லவயுக[4]ம் ஸம்ஸ்தா[2]ப்[4]ய
ஸம்வித்ப[2]லம்।
ஸத்வம் மந்த்ர-முதீ[3]ரயந்-நிஜசரீராகா[4]ர-சுத்[3]தி[4]ம் வஹன்
புண்யாஹம் ப்ரகடீ-கரோமி ருசிரம் கல்யாண-மாபாத[3]யன்॥ 36

தேவியுடன் விளங்குபவனே! உயர்ந்த மங்களத்தைப் பெறுவதற்காக, எனது உடலாகிய வீட்டிற்குத் தூய்மையை விரும்பிச் செய்யப்படும் புண்யாஹவாசனத்தை பக்தனான யான் வெளியிடுகிறேன். இதற்கு தெளிந்த மனமே குடம், (அது ஸூத்ரம் அணிவிக்கப்பெற்ற புண்யாஹவாசன பாத்திரம்போல்) பக்தியாகிய நூல் சுற்றப்பட்டது, சந்தோஷம் என்னும் நீர் நிரம்பியது. ஒளி

பொருந்திய அக்குடத்தில் உனது திருவடிகளாகிய துளிர் இலைகளை (மாவிலை) வைத்து, ஞானம் என்ற தேங்காயை (அதன்மீது இட்டு) ஸத்வகுணத்தை வளரச் செய்யும் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தை ஜபிக்கிறேன். (வேதமந்திரத்தாலேயே புண்யாஹவாசன தீர்த்தம் புனிதமாக்கப்படும்.)

ஆம்னுயாம்பு³தி⁴-மாத³ரேண ஸுமனஸ்-ஸங்கா⁴ஸ்-ஸமுத்ய³ன்மனோ-
மந்தா²னம் த்³ருட⁴ப³க்தி-ரஜ்ஜு-ஸஹிதம் க்ருத்வா மதி²த்வா தத:।
ஸோமம் கல்பதரும் ஸுபர்வ-ஸுரபி⁴ம் சிந்தாமணிம் தீ⁴மதாம்
நித்யானந்த³-ஸுதா²ம் நிரந்தரரமா-ஸௌபா⁴க்³ய-மாதன்வதே ॥
37

பேருள்ளம் படைத்த பக்தர்கள், திடபக்தியென்ற கயிறுகொண்டு, நன்முயற்சி உள்ள மனமாகிய மத்தினால், வேதங்களென்னும் (பாற்) கடலை திட நம்பிக்கை வைத்துக் கடைந்து, அதினின்றும் உமையுடன் கூடியதால் ஸோமன் என்ற சந்திரன் பெயருடையவரும், வேண்டுவதையளிக்கும் கற்பகமாம் காமதேனு போன்றவரும், சிந்தாமணி என்னும் இரத்தினம் போன்றவரும், ஞானிகளுக்கு பேரானந்தமென்னும் அமிருதமளிப்பவரும், நித்யமான மோக்ஷலக்ஷ்மி என்னும் செல்வமாகிய பரமசிவத்தைப் பெறுகின்றனர். (சோமனை சந்திரன், கல்பக மரம், காமதேனு, சிந்தாமணி, அமிருதம், லக்ஷ்மி முதலியவை பாற்கடலினின்றே பிறந்தவை.)

ப்ராக்-புண்யாசல-மார்க³த³ர்சித—ஸுதா⁴மூர்த்தி : ப்ரஸன்ன: சிவ :
ஸோமஸ்ஸத்³கு³ண-ஸேவிதோ ம்ருக³தர⁴ : பூர்ணஸ்தமோ-
மோசக : ।
சேத : புஷ்கர-லக்ஷிதோ ப⁴வதி சேதா³னந்த³பாதோ²-நிதி⁴ :
ப்ராக³ல்ப்⁴யேன விஜ்ரும்ப⁴தே ஸுமனஸாம் வ்ருத்திஸ்-ததா³-
ஜாயதே ॥ 38

சிலேடை அணியில் அமைந்த இப்பாடல் இருபொருள் கொண்டதாகும். ஒரு பொருள் சந்திரனை மையமாக வைத்ததாகும். மற்றது சிவனை மையமாகக் கொண்டது.

முதற் பொருள் :

கீழைத்திசையிலுள்ள புண்யபர்வதத்தின் வழியே காணப்படும் வெள்ளிமலை, மங்களமான அமுதம் நிறைந்த (களங்க உருவில் உள்ள) மானைத் தாங்குகிற சந்திரன் நக்ஷத்திரங்களோடு உதித்து இருளிலிருந்து முற்றிலும் விடுவித்து, ஒரு தெளிந்த தடாகத்தில் பிரதிபிம்பமிடும்போது ஆழமுற்ற கடலானது பொங்கி எழும்புகிறது. அப்போது தேவர்களுக்குத் தொழில் ஏற்படுகிறது. (சந்திரன் இல்லாத இருளில் அரக்கரே தொழிற்படுவர். நல்ல நிலவிருந்தால்தான் தேவர்கள் உலகில் வெளிவந்து செயலாற்றமுடியும்.)

இரண்டாவது பொருள் :

முன் புண்ணியத்தின் வழியாக தரிசிப்பிக்கப்பெறும் அமிருதமூர்த்தியான பிரஸன்ன பரமேச்வரன் உமையோடுகூடி, சந்திரன் கூட்டத்தால் ஸேவிக்கப் பட்டவனாக, மானேந்தித் (சிவனது ஒரு கரத்தில் மான் தரிக்கப்படுகிறது) தோன்றி தமோகுணத்தை முற்றிலும் நீக்கி (பக்தர்) மனத்துள்ளே லக்ஷ்யமாக உணரப்படுகையில் பிரம்மானந்தம் வெளிப்பொங்குகிறது. உயர் மனத்தோரின் இதயத்தில் அப்போது ஒரு (சிறிது) நிலையான பாவனை உண்டாகிறது.

த⁴ர்மோ மே சதுரங்க்⁴ரிகஸ்-ஸுசரித: பாபம் விநாசம் கத³ம்
காமக்ரோத⁴-மதா³த³யோ விக³லிதா: காலா: ஸுகா²-
விஷ்க்ருதா: ।
ஜ்ஞானந்த³-மஹௌஷதி⁴: ஸுப²லிதா கைவல்யநாதே² ஸதா³
மான்யே மானஸ புண்ட³ரீக-நக³ரே ராஜாவதம்ஸே ஸ்தி²தே ।। 39

மதியை முடியில்கொண்டு, எல்லோருடைய மரியாதைக்கு ஏற்றவனுகவும் மோக்ஷ நாயகனுகவும் உள்ளவன் (சிவன்) ஹ்ருதய புண்டரீகமெனும் இதயத் தாமரையாம் நகரத்தில் நிலையாக வீற்றிருப்பாளுகில் அறம் நான்கு கால்களுள்ள தாக இருக்கும்*, பாபங்கள் அறவே நீங்கும், காமம், கோபம் முதலானவை அழிந்துவிடும், எக்காலத்தும் இன்பம் செழிக்கும், ஞானந்தமெனும் பயிர் நல்ல விளைச்சலையளிக்கும்.

தீ⁴-யந்த்ரேண வசோக⁴டேன கவிதா-குல்யோப-குல்யாக்ரமை-
ரானீதைச்ச ஸதா³சிவஸ்ய சரிதாம்போ⁴ராசி-தி³வ்யாம்ருதை: ।
ஹ்ருத்கேதா³ரயுதாச்ச பக்தி-கலமா: ஸாப²ல்ய-மாதன்வதே
துர்பி⁴க்ஷான்-மம ஸேவகஸ்ய ப⁴க³வன் விச்வேச ப்⁴தீ⁴: குத: ।। 40

உலகநாதனை பரமேசா! எனது புத்தியாகிய இயந்திரத்தில் (கிணற்று ராட்டினத்தில்) வாக்காகிய ஏற்றச்சாலைச் சேர்த்து கவிதையாகிய வாய்க்கால், கிளைக்கால் வழியாக எடுத்துவரப்பட்ட ஸதாசிவனின் சரித்திரமாகிய தேவாமிருதத் தண்ணீரைக்கொண்டு ஹ்ருதயமாகிய கழனியில் உதிக்கும் பக்தி யாகிய பயிரைப் பயனுள்ளதாகச் (நல்ல விளைச்சலுள்ளதாக) செய்வேனுனல், (உனது) அடிமையான எனக்கு (ஆத்மீக) பஞ்சத்தாலுண்டாகும் பயம் எங்ஙனம் ஏற்படும்?

பாபோத்பாத—விமோசனுய ருசிரைச்வர்யாய ம்ருத்யுஞ்ஜய
ஸ்தோத்ர-த்⁴யான-நதி ப்ரத³க்ஷிண-ஸபர்யாலோகனுகர்ணனே ।
ஜிஹ்வா - சித்த - சிரோங்க்⁴ரி - ஹஸ்த - நயன - ச்ரோத்ரை - ரஹம்
ப்ரார்த்தி²தோ
மாமாஜ்ஞாபய தந்நிரூபய முஹுர்-மாமேவ மாமே(அ)வச: ।। 41

யமனையும் வென்றவனே! பாபத் துன்பத்தினின்று விடுபடுவதற்காகவும், பூரண சுதந்திரத்தைப் பெறவும் எனது நாக்கு, மனம், தலை, கால், கை, கண், காது என்னும் உறுப்புகளைக் கொண்டு, முறையே உமது துதி, நினைவு, வணங்குதல், வலம் வருதல், அர்ச்சித்தல், தரிசனம், சிரவணம் (சிவபெருமானின் மகிமைகளைக் கேட்டல்) என்பவைகளைச் செய்யுமாறு மீண்டும் தினம் என்னை அக்காரியங்களில் ஈடுபடச்செய்து, கட்டளை புரிவாயாக! வழிகாட்டுவாயாக! என்னிடம் மௌனம் சாதிக்கவேண்டாம்.

கா³ம்³பீ⁴ர்யம் பரிகா²பத³ம் க⁴னத்⁴ருதி: ப்ராகார உத்³யத்³-கு³ண-
ஸ்தோமச்சாப்தப³லம் க⁴னேந்த்³ரியசயோ த்³வாராணி தே³ஹே
ஸ்தி²த: ।
வித்யா³-வஸ்து-ஸம்ருத்³தி⁴ரித்-யகி²ல-ஸாமக்³ரீ ஸமேதே ஸதா³
துர்கா³தி ப்ரிய-தே³வ மாமக-மனோ-து³ர்க்கே³ நிவாஸம் குரு ।। 42

* கலியுகத்தில் அறம் எனும்-பசு ஒரே காலில் நிற்பதாகப் புராணங்கள் கூறும்.

கோட்டையினுள் வசிப்பதில் (அல்லது துர்க்காதேவியிடம்) பிரியமுள்ள கடவுளே; எனது மனமாகிய கோட்டை ஆழ்மையை அகழியாயுடையது. நல்ல உறுதியை மதிலாக உடையது. மேலான குணங்களை நட்புள்ள சேனையாயுடையது. ஞானமென்னும் பொருள் (செல்வம்) நிரம்பியது. இத்தகைய எல்லா அங்கங்களுடன் கூடிய இக்கோட்டையில் இடைவிடாது நீ தங்கி வசித்திடுவாய்!

மா க³ச்ச தவமிதஸ்ததோ கி³ரிச போ⁴ மய்யேவ வாஸம் குரு
ஸ்வாமின்–ஞதி-கிராத-மாமகமன:காந்தார-ஸீமாந்தரே ।
வர்த⁴ந்தே ப³ஹுசோ ம்ருகா³ மத³ஜுஷோ மாத்ஸர்ய-மோஹாதயஸ்-
தான் ஹத்வா ம்ருக³யா-விநோத³-ருசிதாலாப⁴ம்ச ஸம்ப்ராப்-
ஸ்யஸி ॥ 43

மலையிலமர்ந்துள்ள ஆதிவேடனை தலைவனே! நீ இங்குமங்கும் வேட்டைக்காக அலையவேண்டாம். எனது மனமாகிய அடர்ந்த காட்டிற்குள், பொறாமை, மதிமயக்கம் முதலான மதங்கொண்ட பற்பல வனவிலங்குகள் இருக்கின்றன. அவைகளை வேட்டையாடி விளையாட்டின் லாபத்தைப் பெறும்பொருட்டு என்னிடமே வசிப்பாயாக!

கரலக்³னம்ருக³: கரீந்த்ர³-ப⁴ங்கோ³
க⁴னசார்தூ³ல-விக²ண்ட³னோ(அ)ஸ்த-ஜந்து: ।
கி³ரிசோ விசதா³க்ருதிச்ச சேத: குஹரே
பஞ்சமுகோ²ஸ்தி மே குதோ பீ⁴: ॥ 44

மானைப் பிடித்துக்கொண்டும், கஜாஸுரனை வென்றும், கொடிய வ்யாக்ராஸுரனை பிளந்தும், பிராணிகளனைத்தையும் தன்னிடம் இறப்படையச் செய்தும், மலையிலுறைவதான, பளபளப்பான உருக்கொண்டு பரந்தமுகத்துடன் அல்லது ஐந்து முகத்துடன்கூடிய பரமேச்வரன் என்னும் சிங்கம் எனது மனமாகிய குஹையில் இருக்கிறான். எனக்கு பயமேது? (இது மான், யானை, புலி, மற்ற பிராணி வர்க்கங்களை அழிப்பதும், பரந்தமுகம் கொண்டதுமான சிங்கத்திற்கும், மானைக் கையிலேந்தி, கஜாஸுரனையும், தாருகாவன ரிஷிகள் ஏவிய புலியையும் கொன்று, எல்லா உயிர்களையும் ஸம்ஹாரத்தில் தன்னிடம் ஒடுக்கிக்கொள்ளும் சிவனுக்கும் பொருந்துமாறு சிலேடையாயமைந்த சுலோகம். சிங்கமாகக் கொள்கையில் ''பஞ்சாஸ்யம்'' என்றால் 'பரந்தமுகமுடையது' என்று பொருள்; அதுவே சிவனாகக் கொள்கையில் 'ஐந்து முகம்' கொண்டவன் எனப் பொருள்படும்).

ச²ந்த³: சாகி²-சிகா²ன்விதைர்-த்³விஜவரை: ஸம்ஸேவிதே சாச்வதே
ஸௌக்²யாபாதி³னி கே²த³-பே³தி³னி ஸுதா⁴ஸாரை: ப³லைர்-
தீ³பிதே ।
சேத: பக்ஷிசிகா²மணே த்யஜ வ்ருதா²-ஸஞ்சார-மன்யை-ரலம்
நித்யம் சங்கர-பாத³-பத்³ம-யுக³ளீ-நீடே³ விஹாரம் குரு ॥ 45

மனமாகிய சிறந்த பறவையே! நீ வீணாக இங்குமங்கும் அலைவதைவிட்டு உனக்காக உள்ள கூட்டில் சுகமாக நிரந்தரமாக விளையாடு. அக்கூடு வேதங்களாகிய மரக்கிளையின் உச்சியில் (உபநிஷத்தில்) உள்ளது. இருபிறப்பாளர்களாகிய பறவைகளால் நாடப்பெற்றது. துன்பத்தைப் போக்கி இன்பத்தையளிக்க வல்லது. அமிருதத்திற்கு நிகரான பழங்களால் நிரம்பியது. (அதாவது அமர

நிலையைப் பயனாக அளிப்பது.) அதுதான் பரமசிவனது திருவடித்தாமரைகளாகிய கூடு. (சாகை என்பது மரக்கிளை, வேதசாகை இரண்டுக்கும்; த்விஜ என்பது பக்ஷி, இருபிறப்பாளர் இரண்டுக்கும் சிலேடையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.)

ஆகீர்ணே நக²ராஜி-காந்தி-விப⁴வை-ருத்³யத்ஸுதா⁴-வைபவை-
ராதௌ⁴தேபி ச பத்³மராக³-லலிதே ஹம்ஸ-வ்ரஜை-ராச்ரிதே ।
நித்யம் ப⁴க்தி-வதூ⁴க³ணைச்ச ரஹஸி ஸ்வேச்சா²-விஹாரம் குரு
ஸ்தி²த்வா மானஸ-ராஜஹம்ஸ கி³ரிஜா-நாதாங்க்⁴ரி-
ஸௌதா⁴ந்தரே ॥ 46

மனமாகிய ராஜஹம்ஸமே! நீ நகங்களினின்று வீசும் ஒளியால் தீபம் உள்ளதும், சந்திரகலையினால் வெள்ளையடிக்கப்பட்டதான பத்மராகக்கற்கள் இழைத்தாற் போன்று சிவந்து காணப்படுவதும், பரமஹம்ஸர்கள் என்னும் சிறந்த அன்னப்பறவைகள் நிரம்பியதுமான மலைமகளின் நாதரது திருவடிகளாகிய மாளிகையில் பக்தி எனும் மனைவியாருடன் சாச்வதமாக தன்னிச்சைப்படி கூடிக் குலாவுவாயாக.

சம்பு⁴த்⁴யான—வஸந்த—ஸங்கி³னி ஹ்ருதா³ராமே(அ)க⁴ ஜீர்ணச்ச²தா:
ஸ்ரஸ்தா ப⁴க்திலதாச்ச²டா-விலஸிதா: புண்யப்ரவால-ச்ரிதா: ।
தீ³ப்யந்தே கு³ணகோரகா ஜபவச:-புஷ்பாணி ஸத்³வாஸனா
ஜ்ஞானானந்த³—ஸுதா⁴—மரந்த³—லஹரீ ஸம்வித்ப²லா(அ)ப்-
யுந்நதி: ॥ 47

நமது மனமாகிய பூந்தோட்டத்தில் சிவனது தியானமெனும் வஸந்த பருவம் நேரிடுகையில் பாபமெனும் பழுத்த இலைகள் உதிர்ந்துவிடும். பக்தியெனும் கொடிக்கூட்டங்கள் சிறந்து பிரகாசிக்கும். புண்ணியமென்னும் தளிர்கள் தோன்றும். நற்குணமென்னும் அரும்புகள் கட்டும். ஜப மந்திரங்களாகிய பூக்களும் மலரும், நறுமணம் வீசும். (நற்கர்ம புண்ய வாஸனை கூடும்.) ஞானானந்தமென்னும் அமுதம் போன்ற தேன் பெருகும். ஞானானுபவமாகிய சிறந்த பழங்கள் விருத்தியாகும்.

நித்யானந்த³-ரஸாலயம் ஸுரமுனிஸ்வாந்தாம்பு³-ஜாதாச்ரயம்
ஸ்வச்ச²ம்-ஸத்³-த்³விஜஸேவிதம் கலுஷ-ஹ்ருத்—ஸத்³வாஸனா-
விஷ்க்ருதம் ।
சம்பு⁴த்⁴யான-ஸரோவரம் வ்ரஜ மனோ-ஹம்ஸாவதம்ஸ ஸ்தி²ரம்
கிம் க்ஷுத்³ராச்ரய - பல்வல - ப்⁴ரமண - ஸஞ்ஜாத - ச்ரமம்
ப்ராப்ஸ்யஸி ॥ 48

மனமென்னும் சிறந்த அன்னமே! ஏன் சிறியோரை அடுத்து நின்று, சேற்றுக்குட்டையில் உழன்று வீணாகக் கஷ்டப்படுகிறாய்? அழிவற்றதான ஆனந்த மென்னும் நீர் நிரம்பியதும், தேவரிஷிகளின் இதயமாகிய தாமரையுள்ளதும், தெளிந்த ஸாதுக்களாகிய பக்ஷிகளினால் நாடப்படுவதும், பாபமென்ற மாசையகற்றி புண்ணியமெனும் நறுமணத்தை வெளிப்படுத்துவதுமான சிவத்யானம் என்ற மேலான நீர்நிலயத்தை நிலையான இடமாக அடைவாயாக.

ஆனந்தா³ம்ருத-பூரிதா ஹரபதா³ம்போ⁴ஜாலவாலோத்³யதா
ஸ்தை²ர்யோபக்⁴ன-முபேத்ய ப⁴க்திலதிகா சாகோ²பசாகான்
விதா |
உச்சை²ர்-மானஸ-காயமானபடலீ-மாக்ரம்ய நிஷ்கல்மஷா
நித்யாபீ⁴ஷ்ட-ப²லப்ரதா³ப⁴வது மே ஸத்கர்ம-ஸம்வர்தி⁴தா || 49

சிவனது ஆனந்தமாகிய அமுத நீரால் வளர்க்கப்பட்டு, பாதபத்மமாகிய பாத்தியில் முளைத்து, திடச்சித்தமெனும் கொழுகொம்பைப் பற்றிக்கொண்டு, பெருங்கிளை, சிறுகிளைகளோடு கூடி, சிறந்தவர்களின் மனமெனும் பந்தலில் படர்ந்து, பூச்சியென்ற குற்றமற்று, நற்செய்கைகளால் நன்கு வளர்க்கப்பட்ட பக்தியெனும் கொடி எனக்கு நிலையான முக்தியென்ற விரும்பத்தக்க பழத்தை யளிப்பதாக ஆகட்டும்.

ஸந்த்⁴யாரம்ப⁴-விஜ்ரும்பி⁴தம் ச்ருதிசிரஸ்தா²ஞந்த-ராதி⁴ஷ்டிதம்
ஸப்ரேம-ப்⁴ரமராபி⁴ராம-மஸக்ருத் ஸத்³வாஸனா-சோபி⁴தம் |
போ⁴கீ³ந்த்³ராப⁴ரணம் ஸமஸ்த-ஸுமன: பூஜ்யம் கு³ணாவிஷ்க்ருதம்
ஸேவே ஸ்ரீகி³ரி-மல்லிகார்ஜுன-மஹாலிங்க³ம் சிவாலிங்கி³தம் ||
50

(இங்கே மல்லிகார்ஜுன மஹாலிங்கேச்வரருக்கும், மல்லிகைக் கொடி படர்ந்த (மருத) மரத்திற்கும் சிலேடை உள்ளது. கொடிபோன்ற தேவியால் தழுவப்படும் ஸ்தாணுவான (பட்டகட்டை போன்ற) ஈச்வரன் மல்லிகைக்கொடி போன்ற மருதமரத்துக்கு ஒப்பாகிருன்.)

மருதமரம் கொள்கையில் இதன் பொருள் வருமாறு :

ஸ்ரீசைலத்தில் பெரியதும், அடையாளமாக உள்ளதும், மங்களமான (கொடியால்) தழுவப்பட்டதும், மாலைத் தொடக்கத்தே மலர்வதும், காதின் மேலும் தலையிலும் அணியக்கூடிய பூவை உடையதும், தேன் வண்டுகள் அன்போடு சூழ அழகுற்று விளங்குவதும், நல்ல வாஸனையினுல் சோபிப்பதும், போகத்தை விரும்புவோருக்கு அலங்காரப் பொருள்களைத் தருவதும், எல்லாப் புட்ப மரங்களிலும் மேன்மை பெற்றதும், உயர்ந்த தரமுள்ளதுமான மல்லிகை யோடு கூடிய மருதத்தைப் பெற்றிருக்கிறது.

சிவபெருமானுக்குரிய கொள்கையில் இதன் பொருள் :

மாலையின் தொடக்கத்தில் நடனத்தால் களிப்புற்றவரும், வேதமுடியாகிய உபநிடதங்களில் நிலையாகத் தோன்றுபவரும், அன்புகொண்ட ப்ரமராம்பிகை யுடன் விளங்குகிறவரும், எப்பொழுதும் சாதுக்களது பக்தி மணம் கமழ்பவரும், சிறந்த பாம்புகளை அணியாக அணிந்தவரும், தேவர்களனைவராலும் பூஜிக்கப் பட்டவரும், நற்குணங்களை வெளியிடுபவரும், பராசக்தியால் தழுவப்பட்டவரு மான ஸ்ரீசைலத்தின்மேல் விளங்கும் மல்லிகார்ஜுனர் என்ற மஹாலிங்க மூர்த்தியை இடைவிடாது ஸேவிக்கிறேன்.

ப்4ருங்கீ3ச்சா2-நடனோத்கட: கரிமத3க்3ராஹீ ஸ்பு2ரன் மாத4வா-
ஹ்லாதோ3 நாத3யுதோ மஹாஹிதவபு: பஞ்சேஷுணா சாத்3ருத: ।
ஸத்பக்ஷஸ்-ஸுமனோவனேஷு ஸ புன: ஸாக்ஷான்மதீ3யே மனோ
ராஜீவே ப்ர4மராதிபோ4 விஹரதாம் ஸ்ரீசைலவாஸீ விபு4: 51

ப்ருங்கி எனும் ரிஷியினது விருப்பத்தை நிறைவேற்ற நடனத்தை மேற்கொண்டவரும், கஜாஸுரனது மதத்தை ஒடுக்கியவரும், மோஹினி உருவெடுத்த விஷ்ணுவின் வடிவத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்தவரும், ப்ரணவ ரூபியும், மிகவும் வெளுத்து விளங்கும் சரீரமுடையவரும், மன்மதனது பாணங்களுக்கு இலக்கானவரும், விண்ணோர்களைக் காக்க ஆவலுள்ளவரும், எங்கும் நிறைந்தவரும், ஸ்ரீசைலத்தில் ப்ரமராம்பிகையைத் துணைவியாகக் கொண்டு கோயில்கொண்டிருப்பவருமான மல்லிகார்ஜுனர் பிரத்யக்ஷமாக எனது மனதாகிய தாமரையில் விளையாடட்டும்.

இதற்குச் சிலேடையாக இன்னொரு பொருள்;

பெண்வண்டின் இச்சைக்கேற்பச் சுற்றுவதில் விருப்பமுள்ளதும், யானையின் மதநீரைப் பருகுவதும், பிரகாசிக்கும் வஸந்த ரிதுவில் மகிழ்வதும், ரீங்காரத்துடன் கூடியதும், மிகக் கரிய உடலுடையதும், மன்மதனால் (அவனது கரும்பு வில்லுக்கு) நாணாக) ஆதரிக்கப்பட்டதும், பூந்தோட்டங்களில் மிக்க ஆசைகொண்டதும், அழகு நிறைந்த மலையில் வசிப்பதும், எங்கும் செல்கிறதுமாகிய இந்த அரச வண்டு மீளமீள நேராக என் மனத்தாமரையின் விளையாடுமாக!

காருண்யாம்ருத-வர்ஷிணம் க4ன விபத்3-க்3ரீஷ்மச்சி2தா3-கர்மட2ம்
வித்3யா-ஸஸ்ய-ப2லோத3யாய ஸுமனஸ்ஸம்ஸேவ்ய-மிச்சா2-
க்ருதிம் ।
ந்ருத்யத்ப4க்த-மயூர-மத்3ரி-நிலயம் சஞ்சஜ்ஜடா-மண்ட3லம்
சம்போ4 வாஞ்ச2தி நீலகந்த4ர ஸதா3 தவாம் மே மனச்சாதக: ॥
52

நீலகண்டரே! நீங்கள் கருணையென்ற அமுதத்தைப் பொழிபவர்; தாபங்களாகிய கோடையில் பக்தர்களைக் குளிரவைப்பவர்; வித்தையென்னும் பயிர்களின் விளைச்சலையளிக்கும் பொருட்டுத் தூய்மையுள்ளத்தவர்களால் போற்றப்படுபவர்; விரும்பிய உருவமெடுப்பவர்; ஆனந்தநடனம் புரியும் பக்தர்களாகிய மயில்களை உடையவர்; மலையில் வசிப்பவர்; அசைந்தாடும் சடைகளாகிற மின்னலை உடையவர். உங்களை எனது மனதாகிய சாதகப்பறவை இடைவிடாது காண ஆவலுடன் விரும்பி நிற்கிறது. (இங்கே சிவபெருமான் மேகத்தோடு உவமிக்கப்படுகிறார்.)

ஆகாசேன சிகீ2 ஸமஸ்த-ப2ணினும் நேத்ரா கலாபீ நதா
(அ)னுக்3ராஹி-ப்ரணவோபதே3ச-நினதை3-கேகீதி யோ கீ3யதே ।
ச்யாமாம் சைலஸமுத்3ப4வாம் க4னருசிம் த்3ருஷ்ட்வா நடந்தம் முதா3
வேதா3ந்தோபவனே விஹார-ரஸிகம் தம் நீலகண்டம் ப4ஜே ॥ 53

கருத்த கழுத்தையுடைய மயில்போன்ற நீலகண்டனை சரணமடைகிறேன். (நீலகண்ட என்பது மயிலுக்கும் பெயராகும்; ஆலகால நெஞ்சரான சிவனுக்கும்

பெயராகும்.) இம்மயிலுக்கு ஆகாயமே கொண்டை; பாம்புத்தலைவனை ஆதிஷேன் கண்ணுள்ள தோகை; தன்னை அடைக்கலம் புகுந்தவர்களுக்குச் செய்யும் ப்ரணவ உபதேசமே "கேகா" என்னும் மயிலின் குரல் ஒலி. மலைமகள் என்னும் மேகத்தைக்கண்டு மகிழ்ச்சிகொண்டு நடனம்புரிந்து, வேதாந்தமென்ற தோட்டத்தில் ரசித்து விளையாடுவது இம்மயில்.

ஸந்த்4யா—க4ர்ம-தி3ஞத்யயோ ஹரிகராகா4த-ப்ரபூ4 தானக
த்4வானோ வாரித3க3ர்ஜிதம் தி3விஷதாம்3 த்3ருஷ்டிச் ச2டா சஞ்சலா ।
ப4க்தானும் பரிதோஷ-பா3ஷ்ப3-விததிர்-வ்ருஷ்டிர்-மயூரீ சிவா
யஸ்மின்னுஜ்வல-தாண்ட3வம் விஜயதே தம் நீலகண்ட2ம் பஜே ॥ 54

இந்த சிவன் என்ற மயில், மாலைநேரத்தை மாரிக்காலமாகவும், மஹா விஷ்ணுவின் மிருதங்க ஒலியை மேகத்தின் கர்ஜனையாகவும், தேவர்களது கண்ணொக்குகளை மின்னலாகவும், அடியார்களது ஆனந்தக்கண்ணீரை மழையாகவும், பார்வதியை பெண்மயிலாகவும் கொண்டு பிரகாசமாகத் தாண்டவமாடி மகிழ்கிறது. இப்படிப்பட்ட நீலகண்டமயிலை நான் ஸேவிக்கிறேன்.

ஆத்3யாயாமித-தேஜஸே ச்ருதிபதை3ர்-வேத்3யாய ஸாத்3யாய தே
வித்3யானந்த3-மயாத்மனே த்ரிஜகதஸ்ஸம்ரக்ஷணைத்3யோகி3னே ।
த்4யேயாயாகி2ல-யோகி3பி4ஸ்ஸுரக3ணைர்-கே3யாய மாயாவினே
ஸம்யக் தாண்ட3வஸம்ப்ர4மாய ஜடினே ஸேயம் நதி: சம்ப4வே ॥ 55

அனைத்திற்கும் ஆதியும், அளவுகடந்த ஜோதியும், மறைகளால் அறியப் படுபவரும், ஸாத்யமெனும் லக்ஷ்ய வஸ்துவும், பேரறிவு—பேரானந்த உருவினரும், மூவுலகத்தைக் காப்பதில் உறுதிகொண்டவரும், ஸதா யோகிகளால் தியானிக்கப் படுபவரும், தேவர்களால் பாடப்படுபவரும், மாயையை வயப்படுத்தியவரும், விரித்த சடையுடன் தாண்டவமாடி மங்களத்தையளிப்பவருமான சம்புவான உமக்கு இந்த வணக்கமுரித்தாகுக.

நித்யாய த்ரிகு3ணத்மனே புரஜிதே காத்யாயனீச்ரேயஸே
ஸத்யாயாதி3-குடும்பி3னே முனிமன:— ப்ரத்யக்ஷ-சின்மூர்த்தயே ।
மாயாஸ்ருஷ்ட-ஜக3த்-த்ரயாய ஸகலாம்—ஞயாந்த-ஸஞ்சாரிணே
ஸாயம் தாண்ட2வஸம்ப்4ரமாய ஜடினே ஸேயம் நதி: சம்பவே ॥ 56

நித்ய வஸ்துவாயும், முக்குணவடிவம் கொண்டவராயும், முப்புரத்தை வென்றவராயும், பார்வதியினது பெரும்பேறனவராகவும், ஸத்தியராயும், முனிவர்களுள்ளத்தே பிரத்யக்ஷமாக விளங்கும் ஞானமூர்த்தியும், மாயையைக் கொண்டு மூவுலத்தையும் தோன்றச்செய்பவராயும், வேதங்களின் உட்கருத்தென விளங்கிக்கொண்டிருப்பவராகவும், மாலை நேரத்தே விரித்த சடையுடன் தாண்டவத்தை மேற்கொள்பவராகவுமுள்ள சம்புவுக்கு இந்த வணக்கம் உரித்தாகுக.

நித்யம் ஸ்வோதர³-போஷணாய ஸகலாநுத்³தி³ச்ய வித்தாசயா
வ்யர்த்த³ம் பர்யடனம் கரோமி ப⁴வத: ஸேவாம் ந ஜானே
விபோ⁴ |
மஜ்ஜன்மாந்தர-புண்யபாக-ப³லதஸ்-த்வம் சர்வ ஸர்வாந்தரஸ்-
திஷ்ட²ஸ்யேவ ஹி தேன வா பசுபதே தே ரக்ஷணீயோஸ்-
ம்யஹம் || 57

அடியார்களது பாவத்தைப்போக்குவதால் ''சர்வர்'' எனப்படுபவரே! எங்கும் நிறைந்த விபுவே! எனது வயிற்றை வளர்க்கவே செல்வத்திலாசை கொண்டு பலரையும் நாடி வீணாக அலைகின்றேன், (இதுவரை) உன் சேவையை அறிந்தேனில்லை. (இப்பொழுதுதான்) எனது முற்பிறவிகளில் செய்த புண்ணியம் பழுத்துப் பலன் தந்த அனைத்துள்ளும் உறைபவராக உம்மையறிந்தேன். ஆகவே உம்மால் காப்பாற்றப்பட வேண்டியவனாகிறேன்.

ஏகோ வாரிஜ-பா³ந்த⁴வ: க்ஷிதிநபோ⁴-வ்யாப்தம் தமோ-மண்ட³லம்
பித்⁴வா லோசன-கோ³சரோபி ப⁴வதி த்வம் கோடிஸூர்ய-ப்ரப⁴:|
வேத்³ய: கிந்ந ப⁴வஸ்யஹோ க⁴னதரம் கீத்³ருக்³ப⁴வேன்-மத்தமஸ்-
தத்ஸர்வம் வ்யபனீய மே பசுபதே ஸாக்ஷாத் ப்ரஸன்னோ ப⁴வ || 58

பசுபதியே! தினமும் புறத்தே உள்ள இருளை விலக்கும் தாமரைத் தோழனான ஒரு கதிரவன் கண்ணுக்குப் புலப்படுகிறான். நீங்கள் கோடி சூரிய ஒளி படைத்தவர். ஆயினும், என் கண்களுக்கு ஏன் புலப்படாமலிருக்கிறீர்கள்? அந்தோ என் அஞ்ஞான இருள் எவ்வளவு கனமானதாயிருக்கவேண்டும்? அதனை அறவே நீக்கி என் கண்ணெதிரே பிரசன்னமாவீர்!

ஹம்ஸ: பத்³மவனம் ஸமிச்ச²தி யதா² நீலாம்பு³த³ம் சாதக:
கோக: கோகநத³ப்ரியம் ப்ரதிதி³னம் சந்த்³ர³ம் சகோரஸ்ததா² |
சேதோ வாஞ்ச²தி மாமகம் பசுபதே சின்மார்க³-ம்ருக்³யம் விபோ⁴
கௌ³ரீநாத² ப⁴வத் பதாப்ஜ-யுக³ளம் கைவல்ய-ஸௌக்ய²-
ப்ரத³ம் || 59

பசுபதியான பார்வதி மணாளனே! விபுவே! எவ்வாறு அன்னம் தாமரைத் தடாகத்தையும், சாதகபக்ஷி கார்மேகத்தையும், சக்ரவாகப் பறவை கதிரவனையும் சகோரப் புள் சந்திரனையும் விரும்பி நிற்கின்றனவோ, அங்ஙனமே என் மனம் ஞான மார்க்கத்தால் நாடக்கூடியதும், மோக்ஷத்தையளிக்கவல்லதுமான உமது திருவடித்தாமரைகளை நாடோறும் விரும்பி நிற்கிறது.

ரோத⁴ஸ்-தோயஹ்ருத: ச்ரமேணபதிகச்-சாயாம்தரோர்-வ்ருஷ்டித:
பீ⁴த: ஸ்வஸ்த²-க்³ருஹம் க்³ருஹஸ்த-மதிதி²ர்-தீ³ன: ப்ரபு⁴ம்
தா⁴ர்மிகம் |
தீ³பம் ஸந்தமஸாகுலச்ச சிகி²னம் சீதாவ்ருதஸ்-த்வம் ததா²
சேதஸ்-ஸர்வ ப⁴யாபஹம் வ்ரஜ ஸுக²ம் சம்போ⁴: பதா³ம்-
போருஹம் || 60

மனமே! வெள்ளத்தில் சிக்குண்டவன் கரையையும், வழிப்போக்கன் மர நிழலையும், மழைக்கு அஞ்சியவன் சௌஸ்தமான வீட்டையும், விருந்தாளி இல்லறத்தானையும், ஏழையானவன் தருமச்சித்தங்கொண்ட செல்வந்தனையும், இருளில் துன்புற்றவன் விளக்கையும், குளிரால் வாடுபவன் நெருப்பையும் எப்படி அடைய விரும்புவானோ, அம்மாதிரியே நீ (மனம்) அச்சத்தையகற்றி இன்பத்தை யளிக்கும் சம்புவின் திருவடித்தாமரையை விரும்பி நிற்பாயாக !

அங்கோலம் நிஜபீ³ஜஸந்த்தி—ரயஸ்காந்தோபலம் ஸூசிகா
ஸாத்⁴வீ நைஜவிபு⁴ம் லதா க்ஷிதிருஹம் ஸிந்து³ஸ்-ஸரித்³-வல்லப⁴ம் I
ப்ராப்னோதீஹ யதா² ததா² பசுபதே: பாதா³ரவிந்த³-த்³வயம்
சேதோவ்ருத்தி-ருபேத்ய திஷ்ட²தி ஸதா³ ஸா ப⁴க்திரித்-யுச்யதே II 61

ஏறழிஞ்சல் என்னும் மரத்தை அதன் விதைகள் போலும், காந்தக்கல்லை ஊசி போலவும், தனது மணவாளனைப் பதிவ்ரதை போன்றும், மரத்தைக் கொடி போலவும், கடலை நதிபோலவும். ஒருவனது உள்ளத்தின் ஓட்டம் பரமசிவனது திருவடித்தாமரையை நாடி எப்போதும் நிலைபெற்றிருந்தால் அதுவே பக்தி எனப்படும். (ஏறழிஞ்சில் மரத்தின் விதைகள் பூமியில் விழுந்தபின், ஊர்ந்து சென்று மீண்டும் அம்மரத்திலேயே ஒட்டிக்கொள்ளும்.)

ஆனந்தா³ச்ருபி⁴-ராதனோதி புலகம் நைர்மல்யதச்—சா²த³னம்
வாசா சங்க¹முகே²ஸ்திதைச்ச ஜட²ராபூர்த்திம் சரித்ராம்ருதை: I
ருத்³ராக்ஷைர்-ப⁴ஸிதேன தே³வ வபுஷோ ரக்ஷாம் ப⁴வத்-பா⁴வனா-
ப⁴ர்யங்கே விநிவேச்ய ப⁴க்தி- ஜனனீ ப⁴க்தார்ப⁴கம் ரக்ஷதி II 62

மஹாதேவா! நினது பக்தியாகிய தாய், பக்தனை குழந்தையை ஆனந்தக்கண்ணீரைக் கொண்டு மயிர்க்கூச்சல் ஏற்படும்படி குளிப்பாட்டி, மாசற்ற மனமென்னும் ஆடையுடுத்தி, வாக்கு என்னும் சங்கத்தின் (பாலாடையினை) வாயிலாக நினது சரித்திரமெனும் அமிருதத்தை நிறைய அருந்தச்செய்து, ருத்ராக்ஷ மாலை, விபூதிகளைக்கொண்டு உடல் ரக்ஷை செய்து, தியானமாகிய தொட்டிலில் படுக்கவைத்துக் காக்கிறாள்.

மார்கா³வர்தித-பாது³கா பசுபதே-ரங்கஸ்ய கூர்சாயதே
க³ண்டூ³ஷாம்பு³-நிஷேசனம் புர-ரிபோர்-திவ்யாபி⁴ஷேகாயதே II
கிஞ்சித்³ப⁴க்ஷித-மாம்ஸசேஷகப³லம் நவ்யோபஹாராயதே
ப⁴க்தி: கிம் ந கரோத்யஹோ வனசரோ ப⁴க்தாவதம்ஸாயதே II 63

வழிநடந்து தேய்ந்த (கண்ணப்பனின்) பாதரக்ஷை பசுபதியான உனக்கு சிரசில் வைக்கப்படும் கூர்ச்சமாகிறது. (அந்தக் கண்ணப்பன்) வாயிலிருந்து உமிழ்ந்த நீர் முப்புரமெரித்த உனக்கு திவ்விய அபிஷேகமாகிறது. (அவன்) சிறிது உண்டு மிச்சமான மாமிசக் கவளம் புதிதாக உண்டாக்கிய நைவேத்ய மாகிறது. (இவற்றையளித்த) வேடனும் சிறந்த அடியானாகிறான், ஆச்சர்யம்! பக்தி எதைத்தான் செய்யாது ?

வக்ஷஸ்தாடன - மந்தகஸ்ய கடி2ஞுபஸ்மார-ஸம்மர்த3னம்
பூ4ப்4ருத்-பர்யடனம் நமத்ஸுரசிர :—கோடீர-ஸங்க4ர்ஷணம் ।
கர்மேத3ம் ம்ருது3லஸ்ய தாவகபத3த்வந்த்3வஸ்ய கௌரீபதே
மச்சேதோ-மணி-பாது3 காவிஹரணம் சம்போ4 ஸதா2ங்கீ குரு ॥ 64

உமாபதியே! மென்மையான உனது இணையடிகளுக்கு யமனது மார்பில் உதைப்பது; அஞ்ஞானமென்ற கடினமான அபஸ்மாரத்தை மிதிப்பது; (கைலாய) கிரியில் அலைவது, வணங்கும் தேவர்களது கிரீடங்களில் உறைவது ஆகிய இவை தொழிலாயுள்ளது. (அவற்றால் ஏற்படும் வேதனையை விலக்க) எனது மனமாகிய இரத்தினப் பாதுகையை அங்கீகரித்து, அதனையணிந்துகொண்டு சஞ்சரிப்பீராக.

வக்ஷஸ்தாட3ன—சங்கயா விசலிதோ வைவஸ்வதோ நிர்ஜரா :
கோடீரோஜ் ஜ்வல—ரத்னதீ3பகலிகா-நீராஜனம் குர்வதே ।
த்3ருஷ்ட்வா முக்திவதூ4ஸ்-தனோதி நிப்4ருதாச்லேஷம் ப4வானீபதே
யச்சேதஸ்-தவ பாத3பத்2ம-ப4ஜனம் தஸ்யேஹ கிம் து3ர்லப3ம் ॥ 65

பவானிபதியே! (உனது திருவடித்தாமரையைக் கண்டு) மார்பில் உதை விழுமோ என ஐயுற்று யமன் ஓடுகிறான். (வணங்குங்கால்) தேவர்கள் கிரீடங்களில் பதிக்கப்பட்ட மொட்டு போன்ற ரத்னங்களாகிய தீபங்களால் ஆரத்தி எடுக்கிறார்கள். எவனது உள்ளம் உன் திருவடிகளின் சேவையைப் புரிகிறதோ அவனுக்கு இங்கு அடையவொண்ணாதது எதுவுண்டு? அவனைக் கண்டதும் முக்தியென்னும் பெண் இறுகத் தழுவிக்கொள்கிறாள்.

க்ரீடா3ர்த்த2ம் ஸ்ருஜஸி ப்ரபஞ்ச—மகி2லம் க்ரீடா3ம்ருகா3ஸ்தே ஜனா :
யத்கர்மாசரிதம் மயா ச ப4வத : ப்ரீத்யை பவத்யேவ தத் ।
சம்போ4 ஸ்வஸ்ய குதூஹலஸ்ய கரணம் மச்சேஷ்டிதம் நிச்சிதம்
தஸ்மான்-மாமக—ரக்ஷணம் பசுபதே கர்த்தவ்ய-மேவ த்வயா ॥ 66

சம்புவே! இவ்வுலகனைத்தையும் உமது விளையாட்டுக்காகப் படைக்கிறீர். ஸகல பிராணிகளும் உம் விளையாட்டிற்காக உள்ள பொம்மைகள். (அவர்களில் ஒருவனான) நான் செய்வதனைத்தும் கூட உமது ப்ரீதிக்காகவே ஆகிறது. உமது அடியார்களின் சந்தோஷத்திற்காகவே என்னை ஆட்டுவிப்பதும் காரணமாகிறது. ஆகவே, (வளர்ப்புப் பிராணிபோன்ற) என்னைக் காத்தல் உமது கடமையாகிறது.

ப3ஹுவித4—பரிதோஷ—பா3ஷ்பபூர—
ஸ்பு2ட—புலகாங்கித—சாரு-போக—பூ4மிம் ।
சிரபத3-ப1லகாங்க்ஷி—ஸேவ்யமானும்
பரமஸதா3சிவ—பா4வனும் ப்ரபத்3யே ॥ 67

நிலையான பதவியென்ற மோக்ஷத்தையடைய விரும்புகிறவர்களால் போற்றப்படும் மேலான சதா சிவத்தியானத்தை அடைக்கலம் புகுகிறேன். (ஏனெனில் அந்த தியானம்) பற்பலவிதமான இன்பத்தால் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக்குவதற்கும், வெளிப்படையாக மயிர்க்கூச்சுண்டாவதற்கும் நல்ல விளைநிலமாக உள்ளது.

அமித-மு³தம்ருதம் முஹு³ர்-து³ஹந்தீம்
விமல-ப⁴வத்பத³-கோ³ஷ்ட²-மாவஸந்தீம் ।
ஸத³ய பசுபதே ஸுபுண்ய பாகாம்
மம பரிபாலய ப⁴க்திதே⁴னு-மேகாம் ॥ 68

உயிர்களின் தலைவரே! தயை நிறைந்தவரே! எனது பக்தியென்ற பசுவை மாத்திரம் காத்தருளுங்கள். அப்பசு பேரின்பம் என்ற அளவற்ற அமுதத்தை மேன்மேலும் பெருக்கும். உமது திருவடிகள் என்ற பரிசுத்தமான கொட்டிலில் வசிக்கும்; சிறந்த புண்யத்தின் பயனாகத் தோன்றும்.

ஜட³தா பசுதா கலங்கிதா
குடிலசரத்வம் ச நாஸ்தி மயி தே³வ ।
அஸ்தி யதி³ ராஜமௌலே
ப⁴வதா³ப⁴ரணஸ்ய நாஸ்மி கிம் பாத்ரம் ॥ 69

மதியை சிரத்தில் அணிந்தவனே! என்னிடம் ஜடத்தன்மை, மிருகத் தன்மை, களங்கமுள்ள தன்மை, கோணலான தன்மை இவை ஒன்றும் இல்லையே. இவை ஏதாவது என்னிடம் இருக்குமாயின் உனது சித்தத்தில் அணியாக இருக்க நானும் பாத்திரனாயிருக்கமாட்டேனா? (ஸம்ஸ்கிருதத்தில் 'ஜலம்' என்பது 'ஜடம்' என்றும் மாறும். எனவே, ஜடத்தன்மை என்பது பனியைப் பெருக்குவதாகக் கருதப்படும் சந்திரனின் ஜலத்தன்மையைக் குறிப்பது மாகும். 'மிருகம்' எனப்படும் மானின் அடையாளம் சந்திரனுள் இருப்பதால் சந்திரனுக்கு மிருகத்தன்மை உள்ளது. அதையே களங்கம் என்றும் சொல்கிறோம். பெருமான் அணிவது பூர்ண சந்திரனாக இன்றிப் பிறையாக இருப்பதால் அது கோணலானது எனப்படுகிறது.)

அரஹஸி ரஹஸி ஸ்வதந்த்ர-பு³த்³த்⁴யா
வரிவஸிதும் ஸுலப⁴: ப்ரஸன்ன-மூர்த்தி: ।
அக³ணித-ப²லதா³யக: ப்ரபு⁴ர்-மே
ஜக³த³தி⁴கோ ஹ்ருதி³ ராஜசேக²ரோஸ்தி ॥ 70

பிறைசூடியபெருமான் மனத்தை வசப்படுத்தியவர்களால் உள்ளத்தும் புறத்தும் ஆராதிக்கக்கூடியவர்; தெளிந்த உருவமுடையவர் (அல்லது அருள் புரியத் தயாராய் இருப்பவர்); எண்ணவியலாத நற்பயன்களை அளிப்பவர். சகலத்திற்கும் பிரபு. உலகத்திற்கு அதீதமானவர். (அத்தகையவர்) எனது உள்ளத்தில் எப்பொழுதும் உறைகின்றார்.

ஆரூட⁴-ப⁴க்தி-கு³ண-குஞ்சித-பா⁴வ-சாப-
யுக்தை: சிவஸ்மரண-பா³ணக³ணை-ரமோகை⁴: ।
நிர்ஜித்ய கில்பி³ஷ-ரிபூன் விஜயீ ஸுதீ⁴ந்த்³ரஸ்-
ஸாநந்த³-மாவஹதி ஸுஸ்தி²ர-ராஜலக்ஷ்மீம் ॥ 71

எவன் சிறந்த பக்தியென்னும் நாண்கயிற்றினால் வளைக்கப்பட்ட பாவனை யென்ற வில்லில் தொடுக்கப்பட்ட வீணாகாத சிவத்தியானம் என்ற அம்புகளால் தீவினைகளென்கிற பகைவர்களை அழித்து வெற்றி கொள்கிறானோ அவனே சிறந்த அறிவாளியாகிறான்; என்றும் நிலைத்த (மோக்ஷ) ஸாம்ராஜ்ய ஸம்பத்தை அடைகிறான்.

த்⁴யாஞ்ஜனேன ஸமவேக்ஷ்ய தம: ப்ரதே³சம்
பி⁴த்வா மஹாப³லிபி⁴-ரீச்வரநாம-மந்த்ரை: ।
தி³வ்யாச்ரிதம் பு⁴ஜக³பூ⁴ஷண-முத்³வஹந்தி
யே பாத³பத்³ம-மிஹ தே சிவ தே க்ருதார்தா²: ॥ 72

எவர்கள் தியானமென்னும் மையால் (புதையலிடத்தை) பரிசோதித்து அறிந்து கொண்டு, அதை மறைக்கும் அஞ்ஞானமென்னும் இருளையகற்றி, ஈச்வரனது நாமங்களாகிய மந்திரம் ஜபித்து, அதையே சிறந்த பலியாகத் தந்து, தேவர்களால் தஞ்சம் புகப்பெற்றதும், ஸர்பாபரணங்கள் கொண்டதுமான உங்களது திருவடி என்ற பத்மநிதியை வெளிக்கொண்டுவருகின்றனரோ அவர்கள்தான் இவ்வுலகில் வாழ்க்கைப் பயனைப் பெற்றவராகின்றனர், (மை போட்டு புதையல் உள்ள இடத்தை அறிந்து, பிறகு பலி கொடுத்துப் புதையலை வெளிக்கொண்டுவருவது வழக்கம்.)

பூ⁴தா³ரதா-முத³வஹத்³-யத³பேக்ஷயா ஶ்ரீ-
பூ⁴தா³ர ஏவ கிமதஸ் ஸுமதே லப⁴ஸ்வ ।
கேதா³ர-மாகலித-முக்தி-மஹௌஷதீ⁴னாம்
பாதா³ரவிந்த³-ப⁴ஜனம் பரமேச்வரஸ்ய ॥ 73

நன்னெஞ்சே! எதை விரும்பி திருமகளையும், பூதேவியையும் மனைவியராகக் கொண்டு திருமால் வராஹ உருக்கொண்டாரோ, முக்தியெனும் சிறந்த மூலிகையின் விளைநிலமாக எது உள்ளதோ, அந்தப்பரமேச்வரனது பாதகமல ஸேவையைப் பெறுவாயாக! அதைவிட உனக்கு மேலானது எது?

ஆசா-பாச-க்லேச-து³ர்வாஸனோத்³-
பே⁴தோ³த்³யுக்தைர்-தி³வ்யக³ந்தை⁴-ரமந்தை³: ।
ஆசா-சாடீகஸ்ய பாதா³ரவிந்த³ம்
சேத: பேடீம் வாஸிதாம் மே தனோது ॥ 74

எனது மனமாகிய பெட்டி ஆசாபாசங்களால் கெட்ட வாஸனைகள் நிரம்பியுள்ளது. அதைத் தங்களது திருவடித்தாமரையினுடைய சிறந்த நறுமணங்கள் மணமுள்ளதாகச் செய்யட்டும்.

கல்யாணினம் ஸரஸ-சித்ர க³திம் ஸவேக³ம்
ஸர்வேங்கி³தஜ்ஞ-மனக⁴ம் த்⁴ருவலக்ஷணாட்⁴யம் ।
சேதஸ்துரங்க³-மதி⁴ருஹ்ய சர ஸ்மராரே
நேதஸ்-ஸம்ஸ்தஜக³தாம் வ்ருஷபா⁴தி⁴ரூட⁴ ॥ 75

தலைவா! வ்ருஷபத்தில் அமர்ந்தவரே! காமனையழிப்பவரே! எனது மனமாகிய குதிரையில் அமர்ந்து சஞ்சரிப்பீராக, அக்குதிரை மங்களவடிவுடையது—அழகிய பற்பலவிதமான நடையுடையது—வேகமுள்ளது—நோக்கமறிந்து பழகும் அறிவுடையது—குற்றமற்றது. அத்ருஷ்டரேகை. சுழியெனும் சுபலக்ஷணங்களும் உடையது.

ப4க்திர்-மஹேச பத3-புஷ்கர-மாவஸந்தீ
காத3ம்பி3னீவ குருதே பரிதோஷவர்ஷம் |
ஸம்பூரிதோ ப4வதி யஸ்ய மனஸ்தடாகஸ்-
தஜ்ஜன்ம–ஸஸ்ய–மகி2லம் ஸப2லஞ்ச நான்யத் || 76

எவருடைய மனமாகிய குளம், மஹேசனது திருவடிகளாகிய வானத்தில் விளங்கும் பக்தியெனும் மேகக்கூட்டம் பொழியும் பேரின்பமென்னும் மழையால் நிரப்பப்படுகிறதோ, அவரது பிறவியாகிற பயிர் வீண்போகாது முழுப்பயனை அடைந்ததாகும். மற்ற எதுவும் அல்ல.

பு3த்3தி4 : ஸ்தி2ரா ப4விது-மீச்வர-பாத3பத்3ம-
ஸக்தா வதூ4ர்–விரஹிணீவ ஸதா3 ஸ்மரந்தீ |
ஸத்3பா4வனு-ஸ்மரண-த3ர்சன–கீர்த்தனுதி3
ஸம்மோஹிதேவ சிவமந்த்ர–ஜபேன விந்தே || 77

பரமனது திருவடித்தாமரையில் பற்றுக்கொண்ட எனது புத்தி என்கிற கன்னி அவைகளில் நிலைபெறுவதற்காக எப்பொழுதும் அத்திருவடியையே நினைத்தும், அதைப்பற்றிய கற்பனை செய்தும், மானஸீகமாகக் கண்டுகொண்டும், எண்ணிக்கொண்டும், புகழ்ந்து பாடிக்கொண்டும், சிவமந்திர ஜபத்தால் உணர்ச்சியிழந்தும், பர்த்தாவின் பிறிவாற்றாமையால் வாடி நிற்கும் விரஹிணியைப்போல் கவலைப்படுகிறது.

ஸது3பசார-விதி4ஷ்-வனுபோ3தி4தாம்
ஸவிநயாம் ஸுஹ்ருத3ம் ஸது3பாச்ரிதாம் |
மம ஸமுத்3த4ர பு3த்3தி4-மிமாம் ப்ரபோ4
வரகு3ணேன நவோட4-வதூ4மிவ || 78

ஆண்டவனே ! எனது புத்தி என்ற கன்னி பெரியோர் பணிவிடையில் நன்கு பொதிக்கப்பட்டு—அடக்கமுள்ளவளாக—நல்லிதயம் படைத்தவளாக—நற்காரியங்களில் நாட்டமுடையவளாக உள்ளவள். புதிதாக விவாஹமானவளை மணாளன் தனது குணத்தால் மகிழ்விப்பதுபோல், எனது புத்தி என்கிற கன்னிகையைக் கைதூக்கிவிடுவீராக !

நித்யம் யோகி3மனஸ்-ஸரோஜத3ல-ஸஞ்சார–க்ஷமஸ்-த்வத்க்ரம :
சம்போ1 தேன கத2ம் கடோ2ர யமராட்3வக்ஷ:- கவாடக்ஷதி : |
அத்யந்தம் ம்ருது3லம் த்வத3ங்க்4ரியுக3லம் ஹர மே மனச்-சிந்தயத்-
யேதல்லோசன-கோ3சரம் குரு விபோ4 ஹஸ்தேன ஸம்வாஹயே ||
79

சம்போ ! தங்களுடைய மிகமிக மென்மையான அடிவைப்பு, யோகிகளது மனமாகிய தாமரை இதழ்களின் மேலேயே எப்போதும் ஸஞ்சரிக்கத் தக்கது. அதைக்கொண்டு மிக முரடான யமதருமராஜனது கதவுபோன்ற மார்பை எங்ஙனம் பிளந்தீர் ? ஐயோ ! (இதை நினைத்து) என் மனம் வியாகுலப்படுகிறது. விபுவே ! அவ்வடியை எனது கண்களுக்குத் தோன்றச்செய்யும். என் கைகளால் பிடித்துவிடுகிறேன்.

ஏஷ்யத்யேஷ ஜனிம் மனோ(அ)ஸ்ய கடி²னம் தஸ்மிந் நடானீதிமத்³
ரக்ஷாயை கி³ரிஸீம்னி கோமலபத³ந்யாஸ : புராப்²யாஸித: ।
நோ சேத்-தி³வ்ய-க்³ருஹாந்தரேஷு ஸுமனஸ்-தல்பேஷு வேத்³யா-
தி³ஷு
ப்ராயஸ்ஸத்ஸு சிலாதலேஷு நடனம் சம்போ⁴ கிமர்த்த²ம் தவ ॥
80

சம்போ! தாங்கள் நடனம்புரிவதற்கு தேவர் மனைகள் இருக்கின்றன—பூக்களாலான படுக்கைகள் உள்ளன—மேடைகளுமுள்ளன. அங்ஙனமிருக்க கற்பாறைகள் நிரம்பிய மலையில் நடனம் புரிவது எக்காரணத்துக்காக? "இந்த ஜீவன் (அடியேன்) பிறப்பான்; இவனது மனமோ மிகக் கரடுமுரடாயிருக்கும். அதில் நர்த்தனமாட வேண்டி வரும்" என (நீ) கருதி, என்னைக் காக்கவே இவ்விதமாக மலைப்பிரதேசத்தில் உன் மிருதுவான பாதத்தின் ஆடல் முன் கூட்டியே அப்பியாஸிக்கப்பட்டது போலும்!

கஞ்சித்கால—முமாமஹேச ப⁴வத: பாதா³ரவிந்தா³ர்சனை :
கஞ்சித³-த்⁴யான-ஸமாதி⁴பி⁴ச்ச நதிபி⁴: கஞ்சித் கதா²கர்ணனை : ।
கஞ்சித் கஞ்சித³வேக்ஷணைச்ச நுதிபி⁴ : கஞ்சித்³த³சா-மீத்³ருசீம்
ய: பராப்னோதி முதா³ த்வத³ர்ப்பிதமனா ஜீவன் ஸ முக்த: க²லு ॥ 81

உமாமஹேச்வரனே! சிறிது நேரம் திருவடிகளை அர்ச்சித்தும், சிறிது நேரம் தியான ஸமாதிநிலையடைந்தும், சிறிதுநேரம் வணங்கிக்கொண்டும், சிறிதுநேரம் உன் வரலாற்றை சிரவணம் செய்தும், சிறிதுகாலம் மூர்த்தி தரிசனம் செய்தும், சிறிதுகாலம் துதித்தும், இங்ஙனம் தன் மனத்தை மகிழ்ச்சியுடன் உம்மிடம் அர்ப்பணம் செய்யும் நிலையை எவன் அனுபவிக்கிறானோ அவனே இவ்வுலகில் உயிர் வாழ்க்கையிலேயே மோக்ஷம் அநுபவிக்கும் ஜீவன் முக்தனாவான்.

பா³ணத்வம் வ்ருஷப⁴த்வ-மர்த⁴வபுஷா பா⁴ர்யாத்வ-மார்யாபதே
கோ⁴ணித்வம் ஸகி²தா ம்ருத³ங்க³வஹதா சேத்யாதி³ ரூபம்-
த³தௌ⁴ ।
த்வத்பாதே³ நயனார்ப்பணஞ்ச க்ருதவான் த்வத்³தே³ஹ-பா⁴கோ³ ஹரி:
பூஜ்யாத் பூஜ்யதரஸ்ஸ ஏவ ஹி ந சேத் கோ வா தத³ன்யோ-
(அ)தி⁴க : ॥ 82

அம்பிகாபதியே! மஹாவிஷ்ணுவானவர் திரிபுர ஸம்ஹாரத்தின்போது பாணத்தன்மை, (உன் வாஹனமான) விருஷபத்தன்மை, நினது பாதி உடலைக்கொண்டு மனைவித் தன்மை, (உன் அடிதேடி) பன்றித்தன்மை, (மோஹினியாக வந்தபோது) தோழித்தன்மை, (நடராஜ தாண்டவத்தில்) நினக்கு மிருதங்கம் வாசிப்பவனது தன்மை, இத்தகைய வடிவங்களைத் தாங்கினார். (உன்னை அர்ச்சிக்கையில் ஒரு பூ குறைய) உனது பாதத்தில் தனது கண்ணையும் அர்ப்பித்தார். (சங்கரநாராயணர் அவஸரத்தில்) நினது உடலில் பாதிப் பங்கும் கொண்டார். இக்காரணங்களைக்கொண்டே அவர் பூஜ்யரனைவரிலும் மிகவும் பூஜிக்கத் தக்கவராகிறார். அங்ஙனம் இல்லாவிடில், அவரிலும் மேலானவர் எவர்தான் உளர்? (அம்பிகையும் திருமாலும் ஒன்றே என்கிற கருத்துப்படி இங்கு "பாதி உடலைக் கொண்டு மனைவித்தன்மை" என்கிறார்.)

ஜனன-ம்ருதியுதானும் ஸேவயா தே³வதானும்
ந ப⁴வதி ஸுக²லேசஸ்—ஸம்சயோ நாஸ்தி தத்ர ।
அஜனி-மம்ருதரூபம் ஸாம்ப³மீசம் ப⁴ஜந்தே
ய இஹ பரம-ஸௌக்²யம் தே ஹி த⁴ன்யா லப⁴ந்தே ॥ 83

பிறப்பு இறப்புள்ள மற்ற தேவதைகளை ஆராதித்து லவலேசமும் சுகம் ஏற்படாது. இதில் ஐயமில்லை. எவர்கள், பிறப்பு இறப்பு அற்றவரும் பராசக்தியுடன் கூடியவருமான ஈசனை இங்கு ஆராதிக்கின்றனரோ அவர்களே பிறவிப்பயனையெய்தியவர்கள்; (பிறப்பிறப்பற்ற) பேரின்பத்தை (அவர்களே) பெறுகின்றனர்.

சிவ த்வ பரிசர்யா-ஸந்நிதா⁴னாய கௌ³ர்யா
ப⁴வ மம கு³ண து⁴ர்யாம் பு³த்³தி⁴-கன்யாம் ப்ரதா³ஸ்யே ।
ஸகல—பு⁴வன-ப³ந்தோ⁴ ஸச்சிதா³னந்த³-ஸிந்தோ⁴
ஸத³ய ஹ்ருத³ய-கே³ஹே ஸர்வதா³ ஸம்வஸ த்வம் ॥ 84

சிவனே! உலகை ஆக்கியவரே! உலகமனைத்திற்கும் உறவினரே! ஸச்சிதானந்தக் கடலே! தயை நிறைந்தவரே! கௌரியுடன்கூடிய தங்களுக்குப் பணிசெய்யவே எனது நற்குணங்களமைந்த புத்தி என்னும் கன்னிகையை தானம் செய்கிறேன். அவளை ஏற்று எனது ஹ்ருதயமென்ற வீட்டில் நித்ய வாஸம் செய்யுங்கள்.

ஜலதி⁴மத²னத³க்ஷோ நைவ பாதால-பே⁴தீ³
ந ச வன—ம்ருக³யாயாம் நைவ லுப்³த⁴: ப்ரவீண: ।
அசன-குஸும-பூ⁴ஷா-வஸ்த்ர-முக்²யாம் ஸபர்யாம்
கத²ய கத²மஹம் தே கல்பயானீந்து³மௌலே ॥ 85

பிறைசூடியே! நான் கடலைக் கடையவியலாதவன், (ஆகவே உனது உணவான ஆலஹாலத்தையும், முடியணியான சந்திரனையும் தர இயலாதவன்.) பாதாளத்தைப் பிளக்கமுடியாதவன் நான். ஆகவே, உன் ஆபரணமான அரவத்தை நாகலோகத்திலேயிருந்து கொண்டுவர வல்லேனல்லன். நான் காட்டு விலங்குகளை வேட்டையாடவும் வல்லவனான வேடனும் அல்லன். (ஆகவே, உனது உடைகளான யானைத் தோலையும், புலித்தோலையும் அளிக்கமுடியாதவன். இங்ஙனமிருக்க உனக்கு நைவேத்யம், புஷ்பம் (முடியணி) ஆபரணம், வஸ்திரம் இவற்றை அர்ப்பணிக்கும் பூஜையை நான் எங்ஙனம் செய்வேன்? சொல்.

பூஜாத்³ரவ்ய-ஸம்ருத்³த⁴யோ விரசிதா: பூஜாம் கத²ம் குர்மஹே
பக்ஷித்வம் ந ச வா கிடித்வ-மபி ந ப்ராப்தம் மயா து³ர்லப⁴ம் ।
ஜானே மஸ்தக-மங்க்⁴ரிபல்லவ-முமா ஜானே ந தே(அ)ஹம் விபோ⁴
ந ஜ்ஞாதம் ஹி பிதாமஹேன ஹரிணா தத்வேன தத்ரூபிணா ॥ 86

எங்கும் நிறைந்தவனே! உமை மணாளனே! யான் உனது பூஜைக்கு ஏற்ற பொருளை ஸம்ருத்தியாகச் சேகரித்தேனாயினும், பூஜை செய்வது எங்ஙனம்? ஏனெனில், என்னால் அன்னப்பறவைத் தன்மையோ, பன்றித் தன்மையோ அடையப்படவில்லை. இனி அடையவும் இயலாது. எனவே, உன் முடியையும், தளிரடியையும் நான் அறியவில்லை. அன்னம், பன்றி இவ்வுருவங்களைக்கொண்டும் பிரம்மாவினாலும், விஷ்ணுவினாலும் உம் திருவுருவம் அறியப்படவில்லையே!

('உருவமே புலனாகாதபோது எப்படி மூர்த்தி வழிபாடு செய்வது?' என்பது கருத்து.)

அசனம் க³ரலம் பணீ கலாபோ
வஸனம் சர்ம ச வாஹனம் மஹோக்ஷ: ।
மம தா³ஸ்யஸி கிம் கிமஸ்தி சம்போ⁴
தவ பாதா³ம்பு³ஜ-ப⁴க்திமேவ தே³ஹி ॥ 87

சம்போ! உமக்கு உணவு விஷம்; அணி பாம்பு; ஆடை தோல்; வாஹனமோ காளை. (எனக்குக் கொடுக்க உம்மிடம்) யாது உளது? எனக்கு எதை அளிக்கப்போகிறீர்? (உம்மால் கொடுக்கக்கூடியதான) "நினது திருவடியில் பக்தி" என்ற ஒன்றையே கொடுப்பீராக!

யதா³ க்ருதாம்போ⁴நிதி⁴-ஸேதுபந்த⁴ன:
கரஸ்தலாத⁴: க்ருத-பர்வதாதி⁴ப: ।
ப⁴வானி தே லங்கி⁴த-பத்³மஸம்ப⁴வ:
ததா³ சிவார்சா-ஸ்தவ-பா⁴வன-க்ஷம: ॥ 88

சிவனே! (ராமலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்த ஸ்ரீ ராமனைப்போல்) கடலிலும் அணைகட்டும் திறன் வாய்ந்தவனாகவும், (அகஸ்தியரைப் போல விந்திய) மலையரசைத் தனது கைத்தலத்தால் அமுக்கும் திறமை வாய்ந்தவனாகவும், கமலத்துதித்த பிரம்மாவையும் தாண்டியவனாகவும் (பிறப்பைக் கடந்தவனாகவும்) நான் எப்போது ஆகிறேனோ அப்பொழுதுதான் உம்மை அர்ச்சிக்கவும், தோத்தரிக்கவும், தியானிக்கவும் சக்தனாவேன்.

நதிபி⁴ர்-நுதிபி⁴ஸ்-த்வமீச பூஜா-
விதி⁴பி⁴ர்த்⁴யான-ஸமாதி⁴பி⁴ர்-ந துஷ்ட: ।
த⁴னுஷா முஸலேன சாச்மபி⁴ர் வா
வத³ தே ப்ரீதிகரம் ததா² கரோமி ॥ 89

ஈசனே! வில், உலக்கை, கல் முதலியவற்றால் (அடித்த அர்ஜுனன், சாக்கிய நாயனார் ஆகியோரிடம்) நீர் பிரீதியடைவதுபோல், உம்மை வணங்குவதாலும், துதி செய்வதாலும், ஆராதிப்பதாலும் திருப்தியடைவதில்லை. எனவே, உமக்கு விருப்பமான வழிபாடு எது என்று கூறுவீராக. அவ்விதமே செய்கிறேன்.

வசஸா சரிதம் வதா³மி சம்போ⁴-
ரஹமுத்³யோக³-விதா⁴ஸு தே(அ)ப்ரஸக்த: ।
மனஸாக்ருதி-மீச்வரஸ்ய ஸேவே
சிரஸா சைவ ஸதா³சிவம் நமாமி ॥ 90

சம்போ! நான் உயர்வான யோகமுறைகளில் ஈடுபட்டவனல்லன். வாக்கினால் உமது லீலைகளைச் சொல்கிறேன். மனத்தால் ஈச்வரனுடைய உருவத்தைத் தியானிக்கிறேன். தலையால் எக்காலும் ஸதாசிவத்தைப் பணிகிறேன். (இவ்விதம் முக்கரணங்களையும் உம்மிடத்தில் ஈடுபடுத்துகிறேன்.

ஆத்³யா (அ) வித்³யா ஹ்ருத்³க³தா நிர்க³தாஸீத்–
வித்³யா ஹ்ருத்³யா ஹ்ருத்³க³தா த்வத்ப்ரஸாதாத் ।
ஸேவே நித்யம் ஸ்ரீகரம் தவத்பதாப்³ஜம்
பா⁴வே முக்தேர்–பா⁴ஜனம் ராஜமௌலே ॥ 91

சந்திரமௌளியே! உனது அருளால் அனாதி காலமாய் மனத்தே குடிகொண்டிருந்த அஞ்ஞானம் அகன்றது. மனோரம்யமான ஞானம் இதயத்தில் தோன்றிவிட்டது. முக்தியெனும் திருவையளிக்கும் உமது திருவடியை இடைவிடாது ஸேவித்து தியானிக்கிறேன்.

தூ³ரீக்ருதானி து³ரிதானி து³ரக்ஷராணி
தௌ³ர்பா⁴க்³ய–து³:க²–து³ரஹங்க்ருதி-து³ர்வசாம்ஸி ।
ஸாரம் த்வதீ³யசரிதம் நிதராம் பிப³ந்தம்
கௌரீச மாமிஹ ஸமுத்³த⁴ர ஸத்கடாக்ஷை: ॥ 92

உமாபதியே! சுவை ததும்பும் உனது சரிதத்தை இடைவிடாது பருகுகின்ற என்னைவிட்டு பாவங்களும், துரதிர்ஷ்டம், துன்பம், தகாத அஹங்காரம் முதலான அனைத்தும் அப்பால் அகற்றப்பட்டன. இப்பொழுதே என்னைக் கைதூக்கி லிடுவீராக.

ஸோம–கலாத⁴ர–மௌலௌ
கோமல–க⁴னகந்த⁴ரே மஹாமஹஸி ।
ஸ்வாமினி கிரிஜாநாதே²
மாமக–ஹ்ருத³யம் நிரந்தரம் ரமதாம் ॥ 93

சந்திரகலையை சிரசில் சூடியவரும், கார்மேகம் போன்ற கண்டத்தை உடையவரும், உலகத்தின் உடைமையாளரும், பார்வதீகாந்தனுமாகிய பேரொளியில் எனதுள்ளம் இடைவிடாது களித்திருக்கட்டும்.

ஸா ரஸனா தே நயனே தாவேவ கரௌ ஸ ஏவ க்ருத-க்ருத்ய: ।
யா யே யௌ யோ ப⁴ர்க³ம் வத³தீக்ஷேதே ஸதா³ர்சத: ஸ்மரதி ॥ 94

பரமசிவனை எது பேசுகிறதோ அதுவே நாக்கு; எவை தரிசிக்கின்றனவோ அவையே கண்கள்; எவை அர்ச்சிக்கின்றனவோ அவையே கைகள்; எவன் ஸதா ஸ்மரிக்கின்றானோ அவனே வாழ்க்கைப் பயனையடைந்தவன்.

அதிம்ருது³லௌ மம சரணா-வதிகடி²னம் தே மனோ ப⁴வானீச ।
இதி விசிகித்ஸாம்ஸந்த்யஜ கத²மாஸீத்³-கி³ரௌ ததா² ப்ரவேச: ॥ 95

சிவனே! பவானீபதியே! “உனதுள்ளம் மிகக் கரடுமுரடானது. எனது திருவடிகளோ மிக மென்மையுள்ளவை” என்றிவ்வாறு உமது உள்ளத்தில் எழும் சந்தேஹத்தை விட்டொழியும். அப்படியாயின் அவை (கைலாய) மலையில் எங்ஙனம் எப்படி சஞ்சரிக்கின்றன?

தை⁴ர்யாங்குசேன நிப்⁴ருதம்
ரப⁴ஸா-தா³க்ருஷ்ய ப⁴க்தி-ச்ருங்க²லயா ।
புரஹர சரணாலானே
ஹ்ருத³ய-மதே³ப⁴ம் ப⁴தா⁴ன சித்³யந்த்ரை: ॥ 96

முப்புரமெரித்தவரே! எனது மனம் என்ற மதங்கொண்ட யானையை உறுதியெனும் அங்குசத்தால் அடக்கி, பக்தியெனும் சங்கிலிகொண்டு வலிந்து இழுத்து, உமது திருவடியெனும் கட்டுத்தறியில் ஞானமாகிய யந்திரங்களைக் கொண்டு கட்டிவிடுவீராக.

ப்ரசரத்யபி⁴த: ப்ரக³ல்ப⁴-வ்ருத்த்யா
மத³வானேஷ மன: கரீ க³ரீயான் ।
பரிக்³ருஹ்ய நயேன ப⁴கதி-ரஜ்வா
பரம ஸ்தா²ணுபத³ம் த்³ருட⁴ம் நயாமும் ॥ 97

பரமேச்வரா! எனது மனமாகிய மதம்பிடித்த இந்த பெரிய யானை அடக்கவியலாததாக இங்குமங்கும் திரிகிறது. இதை நயமாக பக்தியெனும் கயிற்றால்கட்டி உன் வசத்தில் வைத்து, அசைவற்ற நிலைக்கு (பிரம்ம ஸமாதி நிலைக்கு) இழுத்துச் செல்வீராக.

ஸர்வாலங்காரயுக்தாம் ஸரலபத³யுதாம் ஸாது⁴வ்ருத்தாம் ஸுவர்ணாம்
ஸத்³பி⁴ஸ்ஸம்ஸ்தூயமானாம் ஸரஸ-குணயுதாம் லக்ஷிதாம் லக்ஷணாட்⁴யாம் ।
உத்³யத்³பூ⁴ஷா-விசேஷா-முபக³த-வினயாம் த்³யோதமானார்த²ரேகா²ம்
கல்யாணீம் தே³வ கௌ³ரீ-ப்ரிய மம கவிதா-கன்யகாம் த்வம் க்³ருஹாண ॥ 98

கௌரீ மணாளனே மஹாதேவா! எனது இக்கவிதைக் கன்னிகையை (நீர்) ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். (பாணிக்கிரஹணம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.) இனி இச்சுலோகம் கன்னிகையைக் குறிப்பதாயும், கவிதையைக் குறிப்பதாயும் இருபொருள்பட அமைந்துள்ளது.

கன்னிகையைக் குறிக்கும் பொருள் வருமாறு:

இவள் எல்லா அலங்காரங்களுடனும் (நகைகளுடன்) கூடியவள்; சீரிய ஒழுக்கம் படைத்தவள்; நல்ல நிறம் கொண்டவள்; ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணங்கள் கொண்ட உத்தமி; பிரகாசமான பூஷணங்களால் சிறப்புற்றவள்; வினயம் உடையவள்; தனரேகை ஒளிர்பவள்; மங்கள வடிவினள். (கல்யாணம் புரிய உகந்த கல்யாணி.)

கவிதையைக் குறிக்கும் பொருள்:

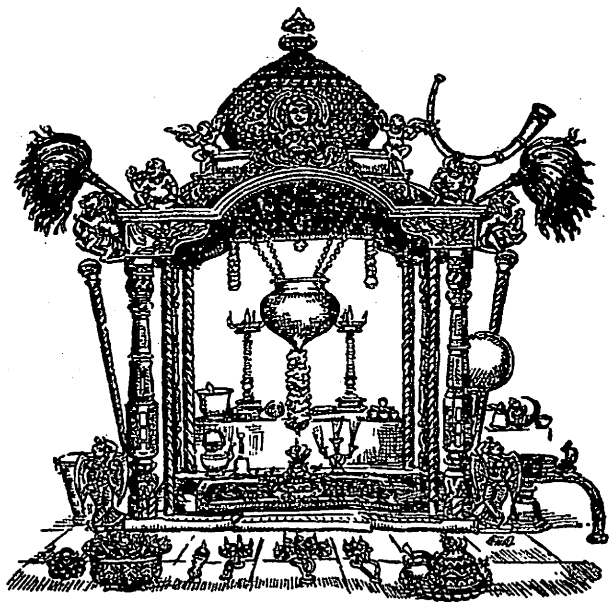
இக்கவிதைப் பெண் (உவமை முதலான) எல்லா அலங்காரமும் (அணியும்) கூடியவள்; எளிய சொற்களால் ஆக்கப்பட்டவள்; நல்ல விருத்தத்தில் அமைந்தவள்; நல்ல எழுத்துக்களால் உருவானவள்; நல்லோரால் போற்றப்படுபவள்; பலவித (நவ)ரஸங்களும், சிறப்பியல்புகளும் கொண்டவள்; பக்தியால் லக்ஷ்யத்தை உடையவள்; தர்மோபதேசத்துடன் கூடியவள்; அர்த்தத் தொடர்ச்சியால் பிரகாசிப்பவள்; மங்களத்தை அளிப்பவள்.

இத³ம் தே யுக்தம் வா பரமசிவ காருண்யஜலதே⁴
கௌ³ தௌ திர்யக்³ரூபம் தவ பதசிரோ-தர்சனதி⁴யா ।
ஹரிப்ர³ஹ்மாணௌ தௌ தி³வி பு⁴வி சரந்தௌ ச்ரமயுதௌ
கதம் சம்போ⁴ ஸ்வாமின் கத²ய மம வேத்³யோஸி புரத : ॥ 99

கருணைக்கடலே! மங்களத்தையளிக்கும் பரமசிவனே! ஆண்டவனே! உமது அடியையும் முடியையும் காணவேண்டி பிரம்மாவும், திருமாலும் முறையே பறவையாகவும், மிருகமாகவும் உருக்கொண்டு வானத்தேயும் பூமியிலும் அலைந்து (உன்னைக் காணாது) களைத்தவர்களானார்கள் என்பது உலகமறிந்ததே. அப்படியிருக்க எனக்கு எதிரில் எவ்வாறு காணுவதற்குரியவராக ஆகிறீர்கள்? இது உமக்குப் பொருத்தம்தானா?

ஸ்தோத்ரேணாலமஹம் ப்ரவச்மி ந ம்ருஷா தே³வா விரிஞ்சாத³ய :
ஸ்துத்யானாம் க³ணனாப்ரஸங்க³-ஸமயே த்வாமக்³ர-க³ண்யம் விது:।
மாஹாத்ம்யாக்³ர-விசாரண-ப்ரகரணே தா⁴னாதுஷஸ்தோமவத்-
தூ⁴தாஸ்-த்வாம் விது³-ருத்தமோத்தம-ப²லம் சம்போ⁴ ப⁴வத்-
ஸேவகா : ॥ 100

பரமேச்வரா! நான் துதித்தது போதும். நான் இல்லாததைக் கூறவில்லை. பிரம்மா முதலான தேவர்கள் போற்றத்தக்கவர்களை எண்ணுங்கால் உம்மைத்தான் முதன்மையாக எண்ணி அறிகிறார்கள். உமது அடியார்களும் சிறந்து விளங்கும் பெருமைகளைப்பற்றி ஆராயுங்கால் உமிக்கூட்டத்துடன் கலந்த தான்யங்களில் உமியையகற்றுவதுபோல்; மற்ற வானவர்களை நீக்கி தான்யத்தை ஏற்பதுபோல் உம்மையே உயர்வுக்கெல்லாம் உயர்வென அறிகிறார்கள்.



ஸ்ரீசைலம் : ஸ்ரீமல்லிகார்ஜுனர்



ஸ்ரீ சிவபாதாதிகேசாந்த வர்ணன ஸ்தோத்ரம்

(பாதத்திலிருந்து கேசம் வரை ஒவ்வோர் அங்கமாக வர்ணிப்பதையே ''பாதாதி கேசாந்த வர்ணன ஸ்தோத்ரம்'' எனப்படும்.)

கல்யாணம் நோ வித4த்தாம் கடகதடலஸத்கல்பவாடீ நிகுஞ்ஜ–
க்ரீடா3ஸம்ஸக்த வித்2யா த3ர நிகரவதூ4 கீ3தருத்3ராபதா3ந: ।
தாரை : ஹேரம்ப3நாதை: தரலித நினத3த்தாரகாராதிகேகீ
கைலாஸ: சர்வநிர்வ்ருத்யபிஜனகபத3: ஸர்வதா3 பர்வதேந்த்3ர: ॥ 1

தாழ்வரையில் விளங்கும் கற்பகமரக் கூட்டங்களில் இருக்கும் புதருக்குள் விளையாடுவதில் ஈடுபட்ட வித்யாதரப் பெண்களின் கூட்டத்தால் பாடப்பட்ட பரமசிவனுடைய வீரச்செயலை உடையதும், உரத்த விநாயகருடைய ஒலிகளால் சஞ்சலமானதும், ஒலிக்கின்றதுமான தாரகனை வென்ற முருகனின் மயிலை உடையதும், பரமசிவனுக்கு ஆனந்தத்தை விளைவிக்கும் சுற்றுப்பிரதேசத்தை உடையதுமான, மலைகளுக்கு அரசனாகிய, கைலாஸம், எப்பொழுதும், நமக்கு மங்களத்தை செய்யட்டும்.

யஸ்ய ப்ராஹு: ஸ்வரூபம் ஸகலதி3விஷதா3ம் ஸாரஸர்வஸ்வயோக3ம்
யஸ்யேஷு: சார்ங்கத4ன்வா ஸமஜனி ஜக3தாம் ரக்ஷணே ஜாக3ருக: ।
மௌர்வீ த3ர்வீகராணாமபி ச பரிப3ருட4: பூஸ்த்ரயீ ஸா ச லக்ஷ்யம்
ஸோ அவ்யா த4வ்யாஜமஸ்மாநசிவபி4த் அனிசம் நாகினாம் ஸ்ரீபினாக: ॥ 2

எந்த பினாகத்தினுடைய உருவத்தை எல்லா தேவர்களுடைய முக்கிய ஸாராம்சங்களின் சேர்க்கையாக சொல்லுகின்றார்களோ, உலகங்களின் ரக்ஷணையில், விழிப்போடு கூடிய (சார்ங்கம் என்னும் வில்லை உடைய) மஹாவிஷ்ணு எதற்கு பாணமாக ஆனாரோ, மேலும், பாம்புகளுக்கு அரசனாகிய வாஸுகி நாண்கயிறானானோ, உலகத்தை துன்புறுத்திப் புகழ்பெற்ற அந்த பட்டண உருவம் கொண்ட மூன்று அசுரர்களும் குறியாகவும் ஆனார்களோ, தேவர்களுக்கு எப்பொழுதும் அமங்களத்தை அகற்றும், அந்த காந்தி பொருந்திய பினாகம் என்ற வில் கபடமின்றி (காரணம் பாராமல்) எங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

ஆதங்காவேக3ஹாரீ ஸகலதி3விஷதா3ம் அங்க்4ரிபத்3மாச்ரயாணாம்
மாதங்காத்யுக்3ர தை3த்யப்ரகரதனு க3ளத்3 ரக்ததா4ராக்ததா4ர : ।
க்ரூர: ஸூராயுதா நாமபி ச பரிப4வம் ஸ்வீயபா4ஸா விதன்வன்
கோ4ராகார: குடா3ரோ த்3ருட4தர து3ரிதாக்2யாடவீம் பாடயேந் ந: ॥ 3

தாமரை போன்ற திருவடியைத் தஞ்சமாய் அடைந்த, எல்லா தேவர்களுடைய யவும், கவலையையும், துன்பத்தையும் அகற்றுகின்றதும் மாதங்கன் முதலிய கொடிய அசுரக்கூட்டத்தின் சரீரத்தினின்று பெருகுகின்ற இரத்தப் பெருக்கால் பூசப்பட்ட நுனியை உடையதும், கொடியதும். தன் ஒலியால் பதினுயிரம் சூரியர் களுக்கும் அவமதிப்பை செய்வதும், பயங்கர வடிவம் கொண்டதுமான, (சிவ பெருமான் கையில் உள்ள) கோடலி, மிகவும் வலிமையான எங்களுடைய பாபம் என்னும் காட்டை, பிளந்து அழிக்க வேண்டும்.

காலாராதே: கராக்³ரே க்ருதவஸதி: உரச் சாணசாதோ ரிபூணும்
காலே காலே குலாத்³ரிப்ரவர தனயயா கல்பிதஸ்னேஹலேப: ।
பாயாந்ந: பாவகார்சி:ப்ரஸரஸக²முக²: பாபஹந்தா நிதாந்தம்
சூல: ஸ்ரீபாதஸேவாப⁴ஜன ரஸஜுஷாம் பாலனைகாந்தசீல :॥ 4

யமனை வென்ற பரமசிவனுடைய கை நுனியில் வாஸம் செய்வதும், எதிரி களுடைய மார்பாகின்ற சாணைக்கல்லில் தீட்டப்பட்டதும், அவ்வப்பொழுதும், குல பர்வதங்களில் சிறந்த ஹிமவானின் பெண்ணுகிய பார்வதி அன்னையால், செய்யப்பட்ட எண்ணெயின் பூச்சோடு கூடியதும், நெருப்பின் ஜ்வாலை போன்ற நுனியை உடையதும், முற்றிலும் தீவினையை ஒழிப்பதும், சிவனின் திருவடியின் சேவையாகின்ற பக்தியின் ரஸத்தை அனுபவிப்பவர்களை, தவருமல் காக்கும் இயல்புடையதுமான, சூலம் நம்மை காக்கவேணும்.

தேவஸ்யாங்கா³ச்ரயாயா: குலகி³ரி து³ஹிது: நேத்ரகோணப்ரசார
ப்ரஸ்தாரானத்யுதா³ரான் பிபடி²ஷுரிவ யோ நித்யமத்யாத³ரேண ।
ஆத⁴த்தே ப⁴ங்கி³துங்கை³ரநிசமவயவை: அந்தரங்க³ம் ஸமோத³ம்
ஸோமாபீட³ஸ்ய ஸோயம் ப்ரதிசது குசலம் பாணிரங்க³ குரங்க³ ॥ 5

எந்த மான், பரமசிவனுடைய மடியில் வீற்றிருக்கும், குலாசலமான ஹிமவா னுடைய பெண்ணுகிய பார்வதியினுடைய பக்தர்களுக்கு அனுக்ரஹம் செய்வதில் மிக்க தாராளமான, கடைக்கண்களின் பலவிதமான பரவுதல்களை என்றும் மிகுந்த ஆவலோடு, படிக்க விருப்பம் கொண்டதுபோல், வளைவுகளால் உயர் வுற்ற உறுப்புக்களால், (தேவியின் பார்வையை கற்பதற்காக ஈசனின் கை மான் பல விதங்களில் அங்கங்களை நெளிக்கிறது) சந்திரனைத் தலைக்கு அணியாகக் கொண்ட பரமசிவனுடைய உள்ளத்தை மகிழ்வோடு கூடியதாக செய்கின்றதோ, அந்த பரமசிவன் கையை ஆடலரங்காகக் கொண்ட மான், நன்மையை எப்பொழுதும் கொடுக்கட்டும்.

குறிப்பு:—(பரமசிவன் கையில் வேதம் மானுருவம் கொண்டிருப்பதாகப் புராணம் கூறுகிறது. அது உடம்பை பலவிதத்தில் பங்கம் (நர்த்தனத்திற்கேற்ற படி அசைத்தல்) செய்து கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால் பார்வதியின் கடைக்கண் பார்வையில் அசைத்தலை கவனித்துக் கற்றுக்கொள்வ தற்கு அதற்கேற்றபடி உடம்பை அசைத்துக் கொள்வதுபோல் இருப்ப தாக இந்த ச்லோகத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.)

கண்ட²ப்ராந்தாவஸஜ்ஜத்கனகமய மஹாக⁴ண்டிகாகோ⁴ரகோ⁴ஷை:
கண்டா²ராவைரகுண்டை²ரபி ப⁴ரித ஜக³ச்சக்ரவாலாந்தரால: ।
சண்ட³: ப்ரோத்³த³ண்ட³ச்ருங்க³: ககுத³கப³லிதோத்துங்க³கைலாஸச்ருங்க³:
கண்டே²காலஸ்ய வாஹ: சமயது சமலம் சாச்வத: சாக்வரேந்த்³ர: ॥ 6

கழுத்தின் ஓரத்தில் தொங்கும் பெரிய தங்க மணியினுடைய பயங்கரமான முழக்கங்களாலும், மழுங்காத (அதிக ஒலியோடு கூடிய) ஹம்பா காரங்களாலும் உலக வட்டத்தின் நடுவை நிரப்பியதும், மிகக் கொடியதும், பயங்காமான கொம்பை உடையதும், முதுகில் இருக்கும் ககுதத்தால் (திமிலால்) உயர்ந்த கைலாயத்தின் சிகரத்தை வென்றதும், கழுத்தில் கறுப்பை உடையவரான பரம சிவனுடைய வாகணமுமான அழிவற்ற விருஷபராஜன் பாவத்தை அகற்றட்டும்.

நிர்யத்[3]தா[3]னும்சுதா[4]ராபரிமளதரலீ பூ[4]தரோலம்ப[3]பாலீ
ஜ[2]ங்காரை: சங்கராத்[3]ரே: சிகரசதத[3]ரீ: பூரயன் பூ[4]ரிகோ[4]ஷை: ।
சார்வ: ஸௌவர்ணசைலப்ரதிமப்ருது[2]வபு: ஸர்வவிக்[4]னபஹர்தா
சர்வாண்யா: பூர்வஸூனு: ஸ பவ[4]து ப[4]வதாம் ஸ்வஸ்திதோ[3]
ஹஸ்திவக்த்ர: ॥ 7

பெருகுகின்ற மத நீர்ப்பெருக்கின் மணத்தால் கவரப்பட்ட சஞ்சலமான வண்டுகளின் வரிசைகளின் ஜம் என்ற ஒலிகளாலும், மிக்க வீரிடுதல்களாலும், பரமசிவனின் மலையாகிய கைலாயத்தின் நூற்றுக்கணக்கான சிகரங்களில் இருக்கும் குகைகளை நிரப்பிக்கொண்டுள்ள பரமசிவனின் பிள்ளையும், தங்க மலை எனப்படும் மேருமலைக்கு ஒப்பான பருத்த உடலை உடையவரும், எல்லா இடையூறுகளையும் அகற்றுபவரும், பார்வதியின் முதற் பிள்ளையானவருமான, அந்த யானை முகம் உடைய கணபதி, உங்களுக்கு நன்மையைக் கொடுப்பவராக இருக்கட்டும்.

ய : புண்யைர் தே[3]வதானும் ஸமஜனி சிவயோ: ச்லாக்[4]யவீர்யை– கமத்யாத்
யன்னும்நி ச்ருயமாணே தி[3]திஜப[4]டக[4]டா பீ[4]திபா[4]ரம் ப[4]ஜந்தே ।
பூ[4]யாத்ஸோ (அ)யம் விபூத்யை நிசிதசர சிகா[3]பாடிதக்ரௌஞ்சசைல:
ஸம்ஸாராகா[3]த[4]கூபோத[3]ரபதித ஸமுத்தாரகஸ்தாரகாரி: 8

எந்த ஸ்கந்தன் தேவர்களுடைய புண்ணியங்களால், பார்வதீபரமேஸ்வரர்களுடைய புகழத்தக்க ஒற்றுமையினுல் உண்டானுரோ, எவருடைய பெயர் கேட்கப்படும்பொழுது, அசுர வீரர்களின் கூட்டங்கள் அதிக பயத்தை அடைகின்றுர்களோ, கூரிய பாணத்தின் நுனியால் க்ரௌஞ்சமலையைப் பிளந்தவரும், ஸம்ஸாரம் என்ற ஆழமான கிணற்றினுள் விழுந்தவர்களைக் கரையேற்றுபவருமான அந்த தாரகனைவென்ற ஸ்கந்தன் ஐச்வர்யத்தின் பொருட்டு ஆகவேண்டும். (ஐஸ்வர்யங்களை அளிக்கவேண்டும்)

ஆரூட[4]: ப்ரௌட[4]வேக[3]ப்ரஜவிதபவனம் துங்க[3]துங்க[3]ம் துரங்க[3]ம்
சேலம் நீலம் வஸான: கரதலவிலஸத் காண்ட[3]கோத[3]ண்ட[3]த[3]ண்ட[3] : ।
ராக[3]த்[3]வேஷா தி[3]நாநாவித[4]ம்ருக[3]படலீ பீதிக்ருத்[3] பூ[4]தப[4]ர்த்தா
குர்வன்னுகே[2]டலீலாம் பரிலஸது மன:கானனே மாமகீனே : ॥ 9

அதிகமான வேகத்தால் காற்றைத் தோற்கடிக்கும் உயரமான குதிரையில் ஏறிக் கொண்டவரும், கறுப்பான வஸ்திரத்தை கட்டிக்கொண்டவரும், கையில் விளங்கும் அம்புவில்லை உடையவரும், பிரமதகணங்களை ஆட்சி செய்பவருமான சாஸ்தா, என்னுடையதான மனதாகிற காட்டில் ஆசை, வெறுப்பு முதலிய பற்பல விலங்குகளின் கூட்டத்திற்கு பயத்தைச் செய்து கொண்டு, வேட்டை என்னும் விளையாட்டை செய்கிறவராக விளங்கட்டும்.

அம்போ4ஜாப்4யாம் ச ரம்பா4ரத2சரண லதாத்3வந்த்3வ கும்பீ4ந்த்3ரகும்பை4:
பி3ம்பே3னேந்தோ3ச்ச கம்போ3ருபரி விலஸதா வித்3ருமேணோத்-
பலாப்4யாம்: |
அம்போ4தேனுபி ஸம்பா4விதமுப ஜனிதா ட3ம்ப3ரம் சம்ப3ராரே:
சம்போ4: ஸம்போ4கயோக்யம் கிமபி த4னமித3ம் ஸம்ப4வேத்
ஸம்பதே3 ந: || 10

இரண்டு தாமரைகளாலும், வாழை. தேர்ச்சக்கரம், கொடி, சிறந்த யானை யின் இரண்டு கும்பங்கள் இவைகளாலும், சங்கினுடைய மேலே விளங்குகின்ற சந்திரனுடைய பிம்பத்தாலும், பவழத்தாலும், இரண்டு அல்லி மலர்களாலும், மேகத்தாலும் கௌரவிக்கப்பட்டதும், உண்டாக்கப்பட்ட ஆடம்பரத்தை உடை யதும், பரமசிவனுக்கு சேர்க்கைக்குத் தக்கதுமான சம்பரன் என்ற அஸுரனை வென்ற மன்மதனுடைய, இன்னது என்று சொல்ல இயலாத, இந்த தனம் நமக்கு செல்வத்திற்காக ஏற்படவேண்டும்.

குறிப்பு:—இந்த ச்லோகத்தில் தேவியை மன்மதனுடைய தனமாக வர்ணித்திருக் கிறது. தேவியினுடைய அவயவங்களைத் தாமரை, வாழை முதலான வற்றோடு சமமாக இருப்பதாகவும் கூறி இருக்கிறது. ஆனால் தேவி யையோ, தேவியின் அவயவங்களையோ குறிக்கும் சொற்கள் இங்கு காணப்படவில்லை. ஸம்ஸ்க்ருத காவ்யம் படித்து பழக்கமிருப்போ ருக்கு இந்த ச்லோகத்தை வாசித்த உடனேயே தேவியையும், தேவி உருப்புக்களையும் தான் இந்த ச்லோகத்தில் குறிக்கிறார் கவி என்று அறிய முடியும். இவ்விதம் வர்ணிப்பது ரூபகாதிசயோக்தி என்று வழங்கும் சிறந்த அலங்காரமாகும்.

வேணீஸௌபா4க்3யவிஸ்மாபித தபனஸுதாசாருவேணீவிலாஸான்
வாணீநிர்தூ4தவாணீகரதல வித்4ருதோதா3ரவீணாவிராவான் |
ஏணீநேத்ராந்தப4ங்கீநிரஸன நிபுணாபாங்க3கோணானுபாஸே
சோணான்ப்ராணானுதூ3ட4 ப்ரதிநவ ஸுஷமாகந்த3லானிந்து3-
மௌளே: || 11

பின்னலின் அழகால் வியக்கும்படி செய்யப்பட்ட சூரியன் பெண்ணாகிய யமுனை யின் அழகிய பெருக்கின் விலாஸங்களை உடையவளும், சொல்லால் உதறித் தள் ளப்பட்ட ஸரஸ்வதியின் கையில் தாங்கிய உயர்ந்த வீணையின் நாதத்தை உடைய வளும், பெண் மானுடைய கடைக்கண்ணின் பங்கங்களை விரட்டுவதில் திறமை பூண்ட கடாக்ஷங்களை உடையவளும், புதிது புதிதாய்த் தளிர்க்கும் காந்தியை உடையவைகளுமான, பரமசிவனுடைய சிவந்த உயிர்நிலைகளை(ப்ராணன்களைப் போன்ற பார்வதியை) ஸேவிக்கின்றேன்.

குறிப்பு:—'தேவியின் பின்னல் கருநீர்ப் பெருக்கான யமுனையையும், அவளது குரல் ஸரஸ்வதியின் வீணை நாதத்தையும், வீணை கடாக்ஷம் மானின் பார்வை யையும் வெல்வன என்பது கருத்து)

ந்ருத்தாரம்பே⁴ஷு ஹஸ்தாஹதமுரஜ தி⁴மித்³தி⁴ங்க்ருதைரத்யுதா³ரை:
சித்தானந்த³ம் வித⁴த்தே ஸத³ஸி ப⁴கவத: ஸந்ததம் ய:ஸ நந்தீ³ ।
சண்டீ³சாத்யாஸ்ததா² (அ)ன்யே சதுரகு³ண க³ணப்ரீணிதஸ்வாமிஸத்கார
உத்கர்ஷோ த்³யத்ப்ரஸாதா³: ப்ரமத²பரிப்³ருடா⁴: பாந்து
ஸந்தோஷிணோ ந: ॥ 12

எவர் பகவானுடைய நிருத்தம் தொடங்கும் பொழுது, மிகவும் புகழத்தக்க அவையில் கையால் அடிக்கப்பட்ட மிருதங்கத்தின் திமி திமி என்ற சப்தங்களால் எப்பொழுதும் பகவானுடைய மனதிற்கு ஆனந்தத்தை செய்கின்றாரோ அந்த நந்தியும் அப்படியே உயர்ந்த குணக்குவியல்களால் திருப்தி செய்யப்பட்ட பகவான் செய்த ஸத்காரத்தினால் உண்டான ஸந்தோஷமுடைவர்களும், எப்பொழுதும் இன்புற்றிருப்பவர்களும், மற்ற சண்டீசர் முதலிய பிரமத கணங்களில் சிறந்தவர்களும் நம்மைக் காக்கட்டும்.

முக்தாமாணிக்யஜாலை: பரிகலிதமஹாஸாலமாலோகனீயம்
ப்ரத்யுப்தானர்க⁴ரத்னைர் தி³சிதி³சி ப⁴வனை: கல்பிதைர் தி³க்பதீனாம் ।
உத்³யானைரத்³ரிகன்யாபரிஜன வனிதா மானனீயை: பரீதம்
ஹ்ருத்³யம் ஹ்ருத்³யஸ்து நித்யம் மம பு⁴வனபதேர்தா⁴ம
ஸோமார்த⁴மௌலே: ॥ 13

முத்துக்கள், மாணிக்கங்கள் இவைகளால் கட்டிய பெரிய கோட்டை மதிலை உடையதும், பார்க்கத்தக்கதும், விலை மதிக்க முடியாத இரத்தினங்களால் இழைத்தவைகளும், ஒவ்வொரு திக்கிலும் திக்பாலகர்களுக்காக கட்டப்பட்ட வீடுகளாலும், பார்வதி தேவியின் வேலைக்காரப் பெண்களால் அன்போடு வளர்க்கப்பட்ட தோட்டங்களாலும் சூழப்பட்டதுமான உலகத்திற்கே பதியாகிய அர்த்த சந்திரனைத் தலையில் அணிந்த பரமசிவனுடைய அழகிய இருப்பிடம் எப்பொழுதும் என்னுடைய உள்ளத்தில் இருக்கட்டும்.

ஸ்தம்பை⁴ர்ஜம்பா⁴ரிரத்னப்ரவரவிரசிதை: ஸம்ப்⁴ருதோபாந்தபா⁴க³ம்
சும்ப³த்ஸோபானமார்க³ம் சுசிமணிநிசயை: கும்பி⁴தானல்பசில்பம் ।
கும்பை⁴ஸ்ஸம்பூர்ணசோப⁴ம் சிரஸி ஸுக⁴டிதை: சாதகும்பை⁴ரப⁴ங்கை³:
சம்போ⁴: ஸம்பா⁴வனீயம் ஸகலமுனிஜனை: ஸ்வஸ்தி³தம் ஸ்யாத்
ஸதோ³ ந: ॥ 14

சிறந்த இந்திர நீலக் கற்களால் செய்யப்பட்ட தூண்களால் சூழப்பட்ட சுற்று பிரதேசத்தை உடையதும், தூயமணிகளின் கூட்டங்களால் விளங்கும் படிக்கட்டை உடையதும், மேல் பக்கத்தில் நன்றாக அமைக்கப்பட்டவைகளும், மாசற்றவைகளும் ஆன, தங்கமயமான குடங்களால் காந்தி நிறைந்ததும், எல்லா முனிவர்களாலும் மதிக்கத்தக்கதுமான பரமசிவனுடைய ஸபை, நமக்கு நன்மைகள் கொடுப்பதாக இருக்கவேண்டும்.

ந்யஸ்தோ மத்⁴யேஸபா⁴யா: பரிஸரவிலஸத் பாத³பீடா²பி⁴ராமோ
ஹ்ருத்³ய: பாதை³ச்சதுர்பி⁴: கனகமணிமயை:உச்சகைருஜ்ஜ்வலாத்மா ।
வாஸோரத்னேன கேனப்யதி⁴கம்ருது³தரேண ஆஸ்த்ருதோ
விஸ்த்ருத ஸ்ரீ:
பீட²: பீடா³ப⁴ரம் ந: சமயது சிவயோ. ஸ்வைரஸம்வாஸயோக்³ய ॥ 15

ஸபையினுடைய நடுவில் போடப்பட்டதும், அருகில் விளங்குகின்ற பாதம் வைத்துக்கொள்ளும் பீடத்தினுல் அழகுற்றதாயும், கவர்ச்சி வாய்ந்ததும், உயர்ந் தவைகளும் தங்கம் இரத்தினங்கள் இவைகளால் ஆனவைகளுமான நான்கு கால்களால் துலங்குகின்றதும், மிகவும் மெல்லிய, சொல்ல இயலாத மேன்மை கொண்ட தொரு, சிறந்த ஆடையினுல் மூடப்பட்டதும், பரவிய ஒளியை உடைய தும், பார்வதீ பரமேச்வரர்களுக்கு தனிமையில் இச்சைப்படி இருப்பதற்கு ஏற்றதும் ஆன பீடம் நம்முடைய துன்பத்தின் பளுவை ஒடுக்கட்டும்.

ஆஸீனஸ்யாதி⁴பீட²ம் த்ரிஜக³த³தி⁴ பதேரங்க்⁴ரிபீடா² நுஷக்தௌ
பாதோ²ஜாபோ⁴க³பா⁴ஜௌ பரிம்ருது³ல தலோல்லாஸி பத்³மாதி³
ரேகௌ² ।
பாதாம் பாதா³வுபௌ⁴ தௌ நமத³மரகிரீடோல்லஸச்சாருஹீர–
ச்ரேணீசோணுயமானேன்னத நக² த்³சகோத்பா⁴ஸமானௌ
ஸமானௌ ॥ 16

பீடத்தில் உட்கார்ந்தவரான, மூன்று உலகங்களுக்கும் இறைவனுகிய பரம சிவனுடையபாதங்கள் வைத்துக்கொள்ளும் பீடத்தில் அமைந்திருப்பவைகளும்; தாமரைகளின் உருவத்தை தரிப்பவைகளும், மிகவும் மென்மையான உள்ளங் காலில் விளங்கும் தாமரை முதலிய ரேகைகளை உடையவைகளும், வணங்கும் தேவர்களுடைய கிரீடங்களில் விளங்கும் அழகிய இரத்தினங்களின் வரிசைகளால் சிவந்து உயர்ந்த பத்து நகங்களோடு பிரகாசிப்பவைகளும், ஒன்றுக்கொன்று சமான மானவைகளுமான புகழ்பெற்ற அந்த பரமேச்வரனின் இரண்டு பாதங்கள் நம்மை காப்பாற்றட்டும்.

யன்னுதோ³ வேத³வாசாம் நிக³த³தி நிகி²லம் லக்ஷணம் பக்ஷிகேதோ:
லக்ஷ்மீஸம்போ⁴கஸௌக்யம் விரசயதி யயோச்சாபரோ ரூபபே⁴த³ :।
சம்போ⁴ஸ்ஸம்பா⁴வனீயே பத²கமல ஸமாஸங்க³தஸ்துங்க³சோபே⁴
மாங்க³ல்யம் ந: ஸமக்³ரம் ஸகலஸுக²கரே நூபுரே பூரயேதாம் ॥ 17

எவைகளுடைய ஒலி வேதவாக்குடைய எல்லா லக்ஷணத்தையும் சொல்லு கின்றதோ, எவைகளுடைய மற்ருெரு உருவச்சிறப்பு, கருடனைக் கொடியாகக் கொண்ட மஹாவிஷ்ணுவிற்கு லக்ஷ்மியோடு சேருவதால் உண்டான இன்பத்தைச் செய்கின்றதோ, எல்லோராலும் மதிக்கத்தக்கவைகளும், பரமசிவனுடைய தாமரை போன்ற பாதங்களின் சேர்க்கையால் உயர்ந்த ஜாதியை உடையவைகளும் எல்லோருக்கும் இன்பமூட்டுகின்றவர்களுமான காற்சிலம்பு நமக்கு நிறைந்த மங்களத்தைத் தரட்டும்.

கருத்து:—ஆதிசேஷன் பரமசிவனின் காற்சிலம்பாகச் சுற்றிக்கொண்டு இருக் கிருர். பதஞ்ஜலிமுனி ஆதிசேஷனுடைய அவதாரம். அந்தப் பதஞ்சலி முனியே வேதங்களுக்கு இலக்கணம் கூறும் வியாகரணத்திற்கு பாஷ்யம் செய்திருக்கிருர். இதே ஆதிசேஷன் லக்ஷ்மியோடு கூடிய மஹாவிஷ்ணுவுக்கு படுக்கையாக உள் ளார். இவ் விஷயங்களை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு இந்தச்லோகத்தை பரமாச்சாரியர் இயற்றியுள்ளார்.

எவைகளின் சப்தம் வேதங்களின் இலக்கணத்தைக் கூறுகின்றதோ, மஹாவிஷ்ணு வின் படுக்கையாக இருந்துகொண்டு எவைகள் அவருக்கு லக்ஷ்மியின் சேர்க்கை யால் உண்டாகும் சௌக்கியத்தை உண்டாக்குகின்றனவோ, பரமசிவனின் பாத

கமலங்களோடு சேருவதால் எவைகள் அதிக ஒலி பெற்று விளங்குகின்றனவோ, எல்லோரும் பூஜிக்கத்தக்கதும், எல்லா சுகத்தைக் கொடுப்பவைகளுமான அந்தப் பாத கமலங்களில் அணிந்த சலங்கைகள் நமக்கு மங்களத்தை உண்டாக்க வேண்டும்.

அங்கே³ ச்ருங்கா³ரயோனே: ஸபதி³ சலப⁴தாம் நேத்ரவஹ்னௌ ப்ரயாதே
சத்ரோருத்³த்⁴ருத்ய தஸ்மா தி³ஷுதி⁴ யுக³மதோ⁴ந்யஸ்தமக்³ரேகிமேதத் ।
சங்காமித்த³ம் நதானுமமர பரிஷதா³ மந்தரங்கூரயத் தத்
ஸங்கா⁴தம் சாரு ஜங்கா⁴யுக மகி²லபதேரம்ஹஸாம் ஸம்ஹரேன்ன : ।। 18

சிவனது கண்ணிலிருந்தெழுந்த அக்னியில் மன்மதன் விட்டிற்பூச்சிபோல் நொடிப்பொழுதில் நீறியபொழுது, அவனுடைய இரண்டு அம்புருத்துணிகள் தனியாக எடுக்கப்பட்டு கீழே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ என்று காலில் விழுந்து பணிந்த தேவர்களெல்லாம் சந்தேகமுறக்கூடிய அழகு வாய்ந்த பரமசிவனுடைய ஜங்கைகள் நமது தீச்செயல்களை அழிக்கவேண்டும்.

ஜானுத்³வந்த்³வேன மீனத்⁴வஜந்ருவர ஸமுத்³கோ³பமானேன ஸாகம்
ராஜந்தௌ ராஜரம்பா⁴கரிகரகநக ஸ்தம்ப⁴ஸம்பா⁴வனீயௌ ।
ஊரு கௌ³ரீகராம்போருஹஸரஸ ஸமாமர்த³னாநந்த³பா⁴ஜௌ
சாரு தூ³ரீக்ரியாஸ்தாம் து³ரித முபசிதம் ஜன்மஜன்மாந்தரே ந : ।। 19

மச்சத்தைக் கொடியாகக் கொண்ட மதனராஜனுடைய தாம்பூலப் பெட்டிக்கு ஒப்பான இரண்டு முழங்கால்களோடுகூட விளங்குவதும், இராஜவாழை, (ஈசனின் கணுக்கால் முதல் முழங்கால் வரையிலான பகுதி அம்பருத் துணி போலுள்ளது.) யானையின் துதிக்கை, தங்கத் தூண் இவைகளால் மதிக்கத் தகுந்தவைகளும் (அதாவது இவைகளுடன் ஒப்பிடுங்கால் அவைகளைக் காட்டிலும் மேன்மைபொருந்தியது) பார்வதியினுடைய தாமரை போன்ற கைகளால் இன்பமாயிருக்கும்படி பிடித்துவிடுவதினால் உண்டான இன்பத்தை அடைந்தவைகளுமாகிய அழகிய துடைகள், நம்முடைய பிறப்பையும் இதற்கு முந்தைய மற்றுமுள்ள பிறப்புக்களிலும் சேமித்த பாபத்தை அகற்றவேண்டும்.

ஆமுக்தாநர்க⁴ரத்னப்ரகரகர பரிஷ்வக்தகல்யாணகாஞ்சீ–
தா³ம்னா ப³த்³தே⁴ன து³க்³த⁴த்³யுதிநிசயமுஷா சீனபட்டாம்ப³ரேண ।
ஸம்வீதே சைலகன்யாஸுசரித பரிபாகாயமாணே நிதம்பே³
நித்யம் நர்நர்த்து சித்தம் மம நிகி²லஜகத் ஸ்வாமின: ஸோமமௌலே: ।। 20

விலையற்ற இரத்தினங்களின் கூட்டத்தின் கிரணங்களால் சூழப்பட்ட மங்களமான தங்க அரைஞாணால் கட்டப்பட்டதும், பாலின் ஒளிக்கூட்டத்தைக் கவருகின்றதுமான சீன தேசத்துப் பட்டாடையினால் மூடப்பட்டதும், பார்வதியின் புண்ணிய பலம் போன்றவைகளுமான அகில அண்டகோடிகளுக்கும் தலைவனாகிய சந்திரனைத் தலையணியாகக் கொண்ட பரமசிவனுடைய இடுப்பில் என்னுடைய மனது எப்பொழுதும் நர்த்தனம் செய்யட்டும்.

ஸந்த்4யாகாலானுரஜ்யத்கநகரஸருசா காலதௌ4தேன கா3ட4ம்
வ்யானத்3த4 : ஸ்னிக்3த4முக்த : ஸரஸமுத3ர ப3ந்தே4ன வீதோபமேன।
உத்3தீ3ப்தை : ஸ்வப்ரகாசைருபசிதமஹிமா மன்மதா2ரேருதா3ரோ
மத்4யோ மித்2யார்த் த3ஸ த்4ர்யங் மம தி4சது ஸதா3 ஸங்க3திம்
மங்க3லாநாம் ॥ 21

அந்திப்பொழுதின் சிவந்த, உருக்கிய, தங்கத்தின் காந்தியை உடையதும், உவமையில்லாததுமான வயிற்றில் கட்டிக்கொள்ளும் பட்டையினுல் அழகாக இருக்கும்படி வெகு நெருக்கமாய் கட்டப்பட்டதும், வழவழப்பாயும் அழகாயும் இருக்கின்றதும், உயர்ந்தோங்கி விளங்கும் தன்னுெளிகளால் வளர்ந்த மேன்மையை உடையதுமான பொய்யெனக் கருதக்கூடியதும் பெருந்தன்மை வாய்ந்ததுமான இடை எனக்கு எப்பொழுதும் மங்களத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

நாபீ4சக்ராலவாலாத் நவநவஸுஷமா தோ3ஹதஸ்ரீபரீதாத்
உத்3க3ச்சந்தீ புரஸ்தாது3த3ரபத2மதி க்ரம்ய வக்ஷ:ப்ரயாந்தீ।
ச்யாமா காமாக3மார்த2ப்ரகத2னலிபிவத் பா4ஸதே யா நிகாமம்
ஸா மா ஸோமார்த4மௌலே : ஸுக2யது ஸததம் ரோமவல்லீ மதல்லீ ॥
22

புதிது புதிதான காந்தியாகின்ற எருவின் சம்பத்து நிறைந்த நாபியாகின்ற பாத்தியிலிருந்து உயர்ந்து வளர்ந்து வருகின்றதும், வயிருகிய வழியைக் கடந்து, மார்பை நோக்கிச் செல்லுகின்றதும், கறுப்பானதுமான எந்த ரோம வரிசை காம சாஸ்திரத்தின் கருத்தை விளக்கும் எழுத்துபோல் விளங்குகின்றதோ பாதி சந்திரனை தலை அலங்காரமாக உடைய பரமேச்வரனுடைய அந்த சிறந்த ரோம வரிசை என்னை எப்பொதும் மிகவும் சுகமடையச் செய்யட்டும்.

ஆச்லேஷேஷ்வத்3ரிஜாயா : கடி2னகுசதடீ லிப்தகாச்மீரபங்க–
வ்யாஸங்கா3து3த்3யத3ர்கத்3யுதிபி4ருபசித ஸ்பர்த4முத்3தா3மஹ்ருத்3யம்।
த்3க்ஷாராதேருதூ3ட4ப்ரதிநவமணி மாலாவலீபா4ஸமானம்
வக்ஷோ விக்ஷோபி4தாக4ம் ஸததநதிஜுஷாம் ரக்ஷதாத3க்ஷதம் ந: ॥ 23

மலைமகளாகிய பார்வதியினுடைய ஆலிங்கனத்தால் கடினமான ஸ்தன பிரதேசங்களில் பூசிய குங்குமப்பூவாலானன சேற்றின் சேர்க்கையால் உதிக்கின்ற சூரியனுடைய காந்திகளோடு சண்டை செய்கின்றதும், மிகவும் அழகியதும், அணிந்துகொண்ட புதிய இரத்தின மாலைகளின் வரிசைகளால் விளங்குகின்றதும் எப்பொழுதும் வணங்குகின்றவர்களுடைய பாபத்தை ஒழிக்கிறதுமான தக்ஷனின் பகைவனுன பரமசிவனுடைய மார்பு நம்மை குறைவின்றி காக்கவேண்டும்.

வாமாங்கே விஸ்பு2ரந்த்யா : கரதலவிலஸச் சாருரக்தோத்பலாயா :
காந்தாயா வாமவக்ஷோருஹப4ர சிக2ரோன்மர்த3னவ்யக்3ரமேகம்।
அன்யாம்ஸ்த்ரீனப்யுதா3ரான் வரபரசு ம்ருகா3லங்க்ருதீநிந்து3மௌலே :
பாஹூநாபத்3த4 ஹேமாங்க3த3மணிகடகாந் அந்தராலோகயாம : ॥ 24

இடது பக்கத்தில் விளங்குகின்றவளும், கையில் விளங்கும் அழகிய செங்குவளைப்பூவை உடையவளுமான மனைவியின் இடது கொங்கையின் மேல் பக்கத்தை

மர்த்தனம் செய்வதில் ஈடுபட்ட ஒரு கையையும், வரம், பரசு, மான் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவைகளும், தங்கத் தோள்களையும் இரத்தின வளைகளையும் அணிந்துகொண்டிருப்பவைகளுமான பிறைசூடிய பரமசிவனின் மற்ற மூன்று கைகளையும் உள்ளத்தில் பார்க்கிறோம்.

ஸம்ப்⁴ராந்தாயா : சிவாயா : பதிவிலயபி³யா ஸர்வலோகோபதாபாத்
ஸம்விக்³நஸ்யாபி விஷ்ணோ: ஸரப⁴ஸமுப⁴யோ: வாரணப்ரேரணப்யாம் ।
மத்⁴யே த்ரைசங்கவீயாமனுப⁴வதி த³சாம் யத்ர ஹாலாஹலோஷ்மா
ஸோயம் ஸர்வாபதா³ம் ந: சமயது நிசயம் நீலகண்ட²ஸ்ய கண்ட²: ॥ 25

கணவனுக்குத் தீங்கு ஏற்படுமோ என்ற பயத்தால் பரபரப்புற்ற பார்வதியும், எல்லா உலகங்களும் எரிந்துவிடுமோ என கவலையுமுற்ற விஷ்ணுவும் (ஆக) இரண்டு பேர்களும் தடுப்பதாலும், தூண்டுவதாலும் இடையில் திரிசங்குவினுடைய நிலையை, எந்தக் கழுத்தில் ஆலாகால விஷாக்கனி அனுபவிக்கின்றதோ அந்தக் கருப்பான கழுத்தை உடைய பரமசிவன் எல்லா ஆபத்துக்களுடைய கூட்டத்தை அழிக்கவேண்டும்.

குறிப்பு:—பாற்கடலில் நின்று ஆலாகாலம் என்ற விஷம் கிளம்பி உலகை எரிக்கத் தொடங்கியது. அப்பொழுது பகவான் அதை விழுங்க, பார்வதிதேவி விஷம் வயிற்றினுள் சென்றால் நாதனுக்குக் கெடுதல் வந்துவிடுமோ என்று அஞ்சி, அதை வயிற்றில் இறங்காதபடி தடுத்து வெளியில் தள்ள முயற்சித்தாள். அப்பொழுது மஹாவிஷ்ணு விஷம் வெளியில் வந்தால் உலகம் அழிந்துவிடுமோ என்ற பயத்தால் உள்ளே தள்ளிவிட்டார். இவ்விதம் பார்வதியும், விஷ்ணுவும் வெளியேயும் உள்ளேயுமாய்த் தள்ளுவதால் நடுவில் திரிசங்குவைப்போல் நிற்கும் விஷத்தோடுகூடிய நீலகண்டருடைய கழுத்து நமது ஆபத்துக்களின் கூட்டத்தை ஒழிக்கவேண்டும்.

ஹ்ருத்³யைரத்³ரீந்த்³ரகன்யாம்ருது³த³சநபதை³: முத்³ரிதோ வித்³ருமஸ்ரீ:
உத்³யோதந்த்யா நிதாந்தம் த⁴வளத⁴வளயா மிச்ரிதோ தந்தகாந்த்யா ।
முக்தாமாணிக்யஜாலவ்யதிகரஸத்ருசா தேஜஸா பா⁴ஸமான :
ஸத்³யோஜா தஸ்ய த³த்³யாத³த⁴ரமணிரஸௌ ஸம்பதா³ம் ஸஞ்சயம் ந:॥ 26

மனத்தைக் கவரும் வனப்புவாய்ந்த பர்வதராஜன் மகளாகிய பார்வதிதேவி மெதுவாய்ப் பற்களால் கடிப்பதால் அடையாளம் செய்யப்பட்டதும் பவழத்தின் ஒளிவீசுவதும், மிகவும் ஒளிருகின்றதும், அதிவெண்மையானதுமான பற்களின் காந்தியோடு கலந்ததும், முத்துக்களும், மாணிக்கங்களும் சேர்ந்ததற்கொப்பான சோபையினால் பிரகாசிப்பதுமான ஸத்யோஜாதம் என்று அழைக்கப்படும் சிறந்த கீழ் உதடு நமக்கு செல்வங்களுடைய கூட்டத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

கர்ணாலங்காரநாநாமணிநிகரருசாம் ஸஞ்சயைரஞ்சிதாயாம்
வர்ண்யாயாம் ஸ்வர்ணபத்³மோத³ரபரிவிலஸத் கர்ணிகாஸன்னி
பாயாம் ।
பத்³த⁴த்யாம் ப்ராணவாயோ: ப்ரணதஜன ஹ்ருத³ம்போ⁴ஜவாஸஸ்ய சம்போ⁴:
நித்யம் நச்சித்தமேதத் விரசயது ஸுகே²நாஸிகாம் நாஸிகாயாம் ॥ 27

காதில் அணிந்த அணிகளிலிருக்கும் இரத்தினங்களின் ஒளியோடு கலந்ததும் கவிஞர்கள் வியந்து போற்றுவதும், தங்கத் தாமரைக்குள் கர்ணிகை போன்றதும், பிராண்வாயுவின் மார்க்கமாயுமிருக்கின்ற அடியார்கள் உள்ளத்தில் வாசம் செய்யும் பரமசிவனின் மூக்கில் என்றும் நம்முடைய மனது இன்பமாய் பற்றுதலுடன் இருக்கவேண்டும்.

அத்யந்தம் பாஸ⁴மானே ருசிரதரருசாம் ஸங்க³மாத்ஸன்மணீநாம்
உத்³யச்சண்டா³ம்சுதா⁴மப்ரஸர நிரஸன ஸ்பஷ்டத்³ருஷ்டாபதா³னே ।
பூ⁴யாஸ்தாம் பூ⁴தயே ந: கரிவரஜயின: கர்ணபாசாவலம்பே³
பக்⁴தாலீபா⁴லஸஜ்ஜஜ்ஜனிமரணலிபே: குண்ட³லே குண்ட³லே தே ॥ 28

மிக்க அழகுவாய்ந்த உயர்தர இரத்தினங்கள் பதிக்கப்பட்டிருப்பதால் துலங்கிக்கொண்டு ஆதித்தனின் கிரணங்களையும் ஒதுக்கும் திறன் பூண்டவைகளும், அடியாரைக் காப்பாற்றுதல் முதலிய உயர்ந்த செய்கைகளை உடையவைகளும், பக்தர்களுக்கு பிறக்கவும், இறக்கவும், பிரம்மாவால் தலையில் எழுதப்பட்ட எழுத்தை குண்டலரேகையிட்டு உபயோகமற்றதாக்குவதும், யானை வடிவம் கொண்டு எதிர்த்துவந்த அந்தகாசுரனை வென்ற பரமசிவனுடைய காதில் தொங்குவதுமான குண்டலங்கள் நமக்கு நன்மையை அருளவேண்டும்.

யாப்⁴யாம் காலவ்யவஸ்தா² ப⁴வதி தனுமதாம் யோ முக²ம் தே³வதானும்
யேஷாமாஹு: ஸ்வரூபம் ஜக³தி முனிவரா தே³வதானும் த்ரயீம் தாம் ।
ருத்³ராணீவக்த்ரபங்கேருஹஸதத விஹாரோத்ஸுகேந்தி³ந்தி³ரேப்⁴ய :
தேப்⁴யஸ்த்ரிப்⁴ய: ப்ரணுமாஞ்ஜலிமுபரசயே த்ரீக்ஷணஸ்யேக்ஷணேப்ய: ॥
29

ஈசனின் நெற்றிக்கண் அக்னியாகவும், மற்ற இருகண்கள் சூரிய சந்திரராகவும் உள்ளன. மாந்தர்களுக்கு இரவு, பகல் முதலிய சமயங்களின் வரையறுப்பு வலது இடதாக இருக்கின்ற எந்த இரண்டு கண்களால் ஏற்படுகின்றதோ, எந்த மூன்றுவதான நெற்றிக்கண் அக்னி மயமாக இருந்துகொண்டு தேவதைகளுக்கு ஆகாரம் அளிக்கின்றதோ, பார்வதியின் தாமரையை ஒத்த முகத்தில் வண்டுகளைப் போல் இடைவிடாமல் களிகூர்ந்து விளையாடும் முக்கண்ணனுடைய ஸர்வதேவதா ரூபங்களாகிய அந்த மூன்று கண்களையும் கைகூப்பி வணங்குகிறேன்.

குறிப்பு :—தேவர்கள் அக்கினியை முகமாக உடையவர்கள் என்று வேதம் கூறுகிறது. ஆகவே, அக்கினியாகிற பரமசிவனது மூன்றுவது நேத்திரத்தை இங்கு தேவதைகளுக்கு முகமாய் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வாமம் வாமாங்ககா³யா வத³னஸரஸிஜே வ்யாலகத் வல்லபா⁴யா
வ்யானம்ரேஷ்வன்யத³ன்யத்புனரலிகப⁴வம் வீதநிச்சேஷரௌக்ஷ்யம் ।
பூ⁴யோ பூ⁴யோऽபி மோதா³ன்னிபதத³தித³யா சீதலம் சூதபாணே
த³க்ஷாரேரீக்ஷணும் த்ரயம்பஹரதாத் ஆசு தாபத்ரயம் ந: ॥ 30

இடது மடியில் வீற்றிருக்கும் பார்வதி தேவியின் தாமரை போன்ற முகத்தில் பற்றிய இடது கண்ணும், திருவடியில் வணங்குவோரிடத்தில் பற்றிய வலது கண்ணும், முன்பு மன்மதனிடம் கோபங்கொண்டு கொடுமையாய் எரித்தும், பார்வதியை மணம் புரிந்த ஆனந்தத்தால் சற்றும் கொடுமையின்றி பன்மடங்கு

கருணையோடு அடிக்கடி அவன்பால் விழுவதுமான் நெற்றிக்கண்ணுமாகிய பரமசிவனுடைய மூன்று நேத்திரங்களும் தாமதமின்றி நம்முடைய மூன்று தாபங்களையும் ஒழித்தருளவேண்டும்.

யஸ்மின்னர்தே⁴ந்து³முக்தத்³யுதிநிசய திரஸ்காரநிஸ்தந்த்³ரகாந்தெள
காச்மீரக்ஷோதஸங்கல்பிதமிவ ருசிரம் சித்ரகம் பா⁴தி நேத்ரம் ।
தஸமின்னுல்லோலசில்லீநடவரதருணீ லாஸ்யரங்கா³யமாணே
காலாரே : பா²லதேசே விஹரது ஹ்ருத³யம் வீதசிந்தாந்தரம் ந: ॥ 31

இளம் சந்திரனைப் பழிக்கும் எழில் வாய்ந்த நெற்றியில் மூன்றுவது கண் குங்குமப்பூவாலான அழகிய திலகத்தைப்போல் பிரகாசிக்கின்றது. மஹா புருஷ லக்ஷணமாக ஸாமுத்ரிகா சாஸ்திரத்தில் கூறிய அழகிய ரேகைகள் ஈசனின் நெற்றியில் காணப்படுவதால், இளம் நடனப்பெண்மணிகள் நர்த்தனம் செய்யுமிடம் போன்றும் நெற்றி துலங்குகிறது. பரமசிவனுடைய அந்த நெற்றியில் மற்ற கவலைகள் யாவற்றையும் ஒழித்து என் உள்ளம் எப்பொழுதும் விளையாடட்டும்.

ஸ்வாமின் க³ங்கா³மிவாங்கீ³குரு தவ சிரஸா மாமபீத்யர்த²யந்தீம்
த⁴ன்யாம் கன்யாம் க²ராம்சோ: சிரஸி வஹதி கின்வேஷ காருண்ய
சாலீ ।
இத்த⁴ம் சங்காம் ஜனும் ஜனயததிக⁴னம் கைசிகம் காலமேக⁴
ச்சா²யம் பூ⁴யாது³தா³ரம் த்ரிபுரவிஜயின: ச்ரேயஸே பூ⁴யஸே ந: ॥ 32

அகில அண்டங்களுக்கும் நாதனாகிய சிவபெருமானே, மஹாவிஷ்ணுவின் திருவடிகளினின்று உண்டான கங்கையைத் தாங்கள் தலையில் வைத்துக் கொண்டாடவில்லையா? அப்படியே தங்களுடைய ஒரு கண்ணாக இருந்து உலகை விளங்கவைக்கும் கதிரவனுடைய பெண்ணாகிய என்னைத் தாங்கள் ஏன் சிரசில் வைத்துக்கொண்டு அநுக்கிரகம் செய்யக்கூடாது?'' என்று யமுனை செய்த பிரார்த்தனைக்கிணங்கி அவளைத் தன் திருமுடியில் அணிந்துகொண்டிருக்கிறாரோ என்று காண்போரனைவரும் ஐயமுறும்படி உள்ளது, ஈசனின் கரிய ஜடாபாகம் நீருண்ட மேகம்போல் அடர்ந்து கறுத்திருப்பதும், பக்தர்களின் வேண்டுகோளை. நிறைவேற்றுவதில் மிகத் தாராளமாயுமிருக்கின்ற பரமசிவனின் ஜடாபாரம் நமக்கு ஏராளமான நன்மைகளைச் செய்யட்டும்.

ச்ருங்கா³ராகல்பயோக்³யை: சிக²ரிவரஸுதா ஸத்ஸகீஹஸ்தலூனை :
ஸுமனோராபத்³த⁴மாலாவலிபரிவிலஸத் ஸௌரபா⁴க்ருஷ்ட ப்⁴ருங்க³ம் ।
துங்க³ம் மாணிக்யகாந்த்யா பரிஹஸித ஸுராவாஸசைலேந்த்³ரச்ருங்க³ம்
ஸங்க⁴ம் ந: ஸங்கடானும் விகடயது ஸதா³ காங்கடீகம் கிரீடம் ॥ 33

பார்வதியின் உற்ற தோழிகள் தன் கைகளாலேயே நந்தவனம் முதலிய தோட்டங்களிலிருந்து பறித்துத் தொடுத்த அழகிய சிருங்கார ரஸத்திற்கு உவந்த மாலைகளின் வாசனையால் கட்டுண்டு மயங்கிச் சுற்றிவரும் வண்டுகளோடு கூடியதும், உயரமானதும், தக்க இடத்தில் இழைத்த இரத்தினங்களின் ஒளியால் மேருமலையின் உச்சியையும் பரிகாசம் செய்வதுபோல விளங்குவதும், தன்னைப் பணிந்த அடியார்களுக்கு இன்பமூட்டுவதும், உலோகத்தாலானதுமான சிவபெருமானுடைய கிரீடம் நம்முடைய துன்பக்கூட்டத்தை எப்பொழுதும் அகற்ற வேண்டும்.

வக்ராகார: கலங்கீ ஜட³தனுரஹமப்யங்க்⁴ரி ஸேவானுபா⁴வாத்
உத்தம்ஸத்வம் ப்ரயாத: ஸுலப⁴தரக்⁴ருணா ஸ்யந்தி³னச்சந்த்³ர—
மௌலே: ।
தத்ஸேவந்தாம் ஜனௌகா⁴: சிவமிதி நிஜயாவஸ்த²யைவ ப்³ருவாணம்
வந்தே³ தே³வஸ்ய சம்போர்முகுட ஸுக⁴டிதம் முக்தபீயூஷபா⁴னும் ॥ 34

பாவங்களுக்கு இருப்பிடமாகிய அறிவேயில்லாத வளைந்த இடுப்பையுடைய நான்கூட எளிதில் கருணையைப் பெருக்கும் பரமசிவன் மலரடிகளை வணங்கிச் சேவித்து அவருக்குத் தலைக்கு அலங்காரமாக ஆகிவிட்டேன். ஜனங்களே நீங்கள் ஏன் துன்புறவேண்டும்? 'பரமசிவனை சேவித்து அழியாத ஆனந்தமடையுங்கள்' என்று தன் அனுபவத்தையே ஆதாரமாகக்கொண்டு எல்லோருக்கும் உபதேசம் செய்வதைப்போல் தோற்றுகிறான் சந்திரன். சிவபெருமான் கிரீடத்தில் சேர்ந்திருக்கின்ற அமிருதகிரணனான அந்த இளம் சந்திரனை நான் வணங்குகிறேன்.

காந்த்யா ஸம்பு²ல்லமல்லீகுஸுமத⁴வளயா வ்யாப்ய விச்வம் விராஜன்
வ்ருத்தாகாரோ விதன்வன் முஹுரபி ச பராம் நிர்வ்ருதிம் பாத³பா⁴ஜாம் ।
ஸானந்த³ம் நந்தி³தோ³ஷ்ணா மணிகடகவதா வாஹ்யமான புராரே:
ச்வேதச்ச²த்ராக்²யசீதத்³யுதிரபஹரதாத் ஆபத³ஸ்தாபதா³ ந: । 35

புதிதாய் மலர்ந்த மல்லிகை மலர்போல் கண்ணைக்கவரும் வெண்மைவாய்ந்து தன்னொளியால் உலகம் முழுவதையுமே துலங்கச் செய்வதும், வட்டமானதும், பரமசிவனுக்கு நிழல் கொடுப்பதால் அவருடைய மலரடிகளை அண்டினோர்களுக்கு பரமானந்த ரூபமான மோக்ஷத்தைக்கூடக் கொடுப்பதும், இரத்தினமிழைத்த வளைகள் பூண்டு ஒளிரும் நந்தியின் கைகளால் உற்சாகத்தோடு தாங்கிப் பிடிக்கப் பட்டதுமான பரமசிவனுடைய வெண்பட்டாலான குடையாக அமைந்த சந்திரன் நம்மை எப்பொழுதும் வாட்டிக்கொண்டிருக்கும் கொடிய ஆபத்துக்களை விலக்கி அருளவேண்டும்.

தி³வ்யாகல்போஜ்ஜ்வலானாம் சிவகி³ரிஸுதயோ: பார்ச்வயோராச்ரிதானாம்
ருத்³ராணீ ஸத்ஸகீனாம் மத³தரள கடாக்ஷாஞ்சலாஞ்சிதானாம் ।
உத்³வேல்லத்³ பா³ஹுவல்லீவிலஸனஸமயே சாமராந்தோ³லனீனாம்
உத்³பூ⁴த: கங்கணாலீவலயகலகலோ வாரயேதா³பதோ³ ந: ॥ 36

தேவர்களுக்கேற்ற அணிகள் அணிந்து பார்வதீ பரமேச்வரர்களின் பக்கத்தில் நிற்பதால் உண்டான ஆனந்த மதத்தால் திளைத்த கடைக்கண்களை உடையவர் சாமரத்தைக் கையிலேந்தி வீசுகிறவர்களுமான பார்வதி தேவியின் தோழிகள் சாமரம் வீசும்பொழுது மேலுங்கீழுமாய் அழகாய் அசையும் கைகளில் இருக்கும் கங்கணங்கள், வளைகள் இவைகளுடைய இனிய ஒலி நம்மை ஆபத்துக்களினின்றும் காக்கவேண்டும்.

ஸ்வர்கௌ³கஸ்ஸுந்த³ரீணாம் ஸுலலிதவபுஷாம் ஸ்வாமிஸேவாபராணாம்
வல்க³த்³பூ⁴ஷாணி வக்த்ராம்பு³ஜபரிவிக³லன் முக்³த⁴கீ³தாம்ருதானி ।
நித்யம் ந்ருத்தான்யுபாஸே பு⁴ஜவித்⁴ருதி பத³ந்யாஸபா⁴வாவலோக
ப்ரத்யுத்³யத்ப்ரீதிமாத்³ய த்ப்ரமத²நடநடீ த³த்தஸம்பா⁴வனானி ॥ 37

அழகிய மேனியை உடைய தேவ கன்னிகைகள் பரமசிவனை சேவிப்பதற்கு ஆவல்கொண்டவர்களாய், அலங்காரங்கள் அசைந்து ஒலித்துக்கொண்டும், மலர்ந்த தாமரையினின்று பெருகும் தேன்போல இனிமையான பாட்டைப் பாடிக்கொண்டும் நர்த்தனம் செய்கிறார்கள். அதனிடையே ஹஸ்தாக்ஷேபம், பாதன்யாஸம், பாவங்களை இவைகளைக் கண்டு களிப்புற்றுத் தாங்காமல் மதங்கொண்டு தன்னை மறந்து பிரமத கணங்களே ஸாதுகாரம் செய்கின்றன. அந்த நர்த்தனங்களை நான் சேவிக்கின்றேன்.

ஸ்தா²னப்ராப்த்யா ஸ்வராணும் கிமபி விசத³தாம் வ்யஞ்ஜயன் மஞ்ஜு³வீணு—
ஸ்வாநுவச்சி²ன்னதாலக்ரமமம்ருதமிவ ஆஸ்வா த்³யமானம் சிவாப்⁴—
யாம் ।
நாநாராகா³தி³ஹ்ருத்³யம் நவரஸமது⁴ர ஸ்தோத்ரஜாதானுவித்³த⁴ம்
கா³னம் வீணுமஹர்ஷே: கலமதிலலிதம் கர்ணபூராயதாம் ந: ॥ 38

ஸ்வரங்களை அதனதன் ஸ்தானங்களினின்று வழுவாமல் பாடுவதால் தேவர்களும் இதுவரையில் அறியாத ஒரு தெளிவை ஸ்வரங்களுக்கு விளக்கிக்கொண்டும் இனிய வீணாநாதத்தோடு வேறுபடாமல் கலந்து ஒழுகிவரும் தாளங்களை உடையதும், பார்வதீ பரமேச்வரர்கள் அமுதம்போல் ஆனந்தமாய்ப் பருகுவதும், பற்பல ராகங்கள் கலந்திருப்பதால் மிகமனோகரமாயிருப்பதும், சிருங்காரம், வீரம், கருணை, அற்புதம், ஹாஸ்யம், பயாநகம், பீபத்ஸம், ரௌத்ரம், சாந்தி என்கிற ஒன்பது ரஸங்கள் கொண்ட ஸ்தோத்ரங்களோடு இணைந்ததும், எளிமைக்கு இருப்பிடம் போன்றதும், சொல்ல இயலாத இனிமை வாய்ந்ததுமான நாரத முனிவரின் பாட்டு நம் செவிக்கு இன்பத்தை ஊட்டவேண்டும்.

சேதோ ஜாதப்ரமோத³ம் ஸபதி³ வித³த்⁴தீ ப்ராணினும் வாணினீனும்
பாணித்³வந்த்³வாக்³ரஜாக்³ரத்ஸ்³லலிதரணித—ஸவர்ணதாலானுகூலா ।
ஸ்வீயாராவேண பாதோ²தர⁴ரவபடுனு நாத³யந்தீ மயூரீம்
மாயூரீ மந்த³பா⁴வம் மணிமுரஜப⁴வா மார்ஜனு மார்ஜயேன்ன: ॥ 39

தன்னைக் கேட்கும் பிராணிகளுக்கு உடனேயே இன்பத்தைக் கொடுப்பதும், நர்த்தகிகளின் கையில் துலங்கும் தங்கத்தாலான தாளமிடும் வாத்தியத்திற்கு இசைந்ததும், மேகத்தின் குடுகுடு என்ற சப்தத்திற்கு நிகரான தனது ஓசையால் மயிலை அகவச் செய்வதும், மயிலின் நடனத்திற்கு ஏற்றதுமான பசுபதியின் சபையில் வாசிக்கும் இரத்தினம் இழைத்த மிருதங்கத்தின் இனிய ஓசை நமது சோம்பலை அகற்றவேண்டும்.

தே³வேப்⁴யோ தா³னவேப்⁴ய: பித்ருமுனிபரிஷத்- ஸித்³த⁴வித்³யாத⁴ரேப்⁴ய:
ஸாத்⁴யேப்⁴யச்சாரணேப்⁴யோ மனுஜபசுபதஜ்—ஜாதிகீடாதி³கேப்⁴ய: ।
ஸ்ரீகைலாஸப்ரரூடா⁴ஸ்த்ருணவிடபிமுகா²-ச்சாபி யே ஸந்தி தேப்ய :
ஸர்வேப்⁴யோ நிர்விசாரம் நதிமுபரசயே சர்வபாதா³ச்ரயேப்⁴ய: ॥ 40

உலகில் பிறந்ததற்கு சிவனை வணங்கி வழிபடுவதே சிறந்த பலமாகும். தியானத்தாலோ, சரீரத்தாலோ எவ்விதமாகிலும் அவரை அணுகியவர்களே பெரியோர்கள். எந்தனையோ யாகங்களையும், தவங்களையும் செய்து தேவர் முதலிய பிறப்பு எடுத்தவர்களும் அந்தப் பரமசிவனைத்தான் தியானம் செய்து தரிசித்து இன்புறுகிறார்கள். சிவபெருமான் அத்தகைய தனது அடியாருக்கும் அடியானாக

விளங்குகிறுர். ஆகவே, பரமசிவன் கருணைக்குப் பாத்திரமாகிய சிவத் தியானம் செய்கின்ற இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும், பலி முதலிய அசுரர்களுக்கும், பித்ருக்களுக்கும், ஸனகாதி மஹரிஷிகளுக்கும், ஸித்தர்கள், ஸாத்யாள், வித்யா தரர்கள், சாரணுள் முதலிய தேவயோனியில் பிறந்தவர்களுக்கும், மனிதர்கள், நாற்கால் பிராணிகள், பறவைகள், புழுக்கள் முதலியவைகளுக்கும்; கைலாயத்தில் முளைத்து சிவபெருமான் திருவடிபடும் பாக்கியம் கொண்ட புற்களுக்கும், அவர் உலவும் சமயங்களில் அவருக்கு நிழல் கொடுக்கும் பேறுபெற்ற மரங்களுக்கும், மற்றும் கைலாயத்தில் உண்டான பொருள்களுக்கும் என் மனதை ஒருமுகமாய் வைத்து, வேறு கவலையில்லாமல் நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

த்யா⁴யன்னித்த²ம் ப்ரபா⁴தே ப்ரதிதி³வஸமித³ம் ஸ்தோத்ரரத்னம் படே²த் ய:
கிம் வா ப்³ரூமஸ்தத³ீயம் ஸுசரிதமத²வா கீர்த்தயாம: ஸமாஸாத் ।
ஸம்பஜ்ஜாதம் ஸமக்³ரம் ஸத³ஸி பஹுமதிம் ஸர்வலோகப்ரியத்வம்
ஸம்ப்ராப்யாயுச்சதாந்தே பத³மயதி பரப்³ரஹ்மணோ மன்மதா²ரே: ॥ 41

பரமசிவனுடைய மகிமையை எடுத்து விளக்குவதால் சொல்லமுடியாத மகாத்மியம் நிறைந்த இந்த ஸ்தோத்திரத்தை பக்தியோடு எவன் அதிகாலையில் பாராயணம் செய்கின்றுனே அவனுடைய புண்ய விசேஷத்தை உரைக்க யாராலும் முடியாது. ஆனுலும் நாம் சுருக்கமாக வேண்டுமானுல் இங்குக் குறிப்பிட முடியும். எல்லாவிதமான சம்பத்துக்களையும் அறிந்த பெரியோர்கள் நிறைந்த சபையில் வெகுமானத்தையும், உலகிலுள்ளோர் அனைவரும் அன்போடு பழகும் உத்தம குணத்தையும் அடைந்து, நூறு வருஷகாலம் இன்புற்று வாழ்ந்து, பிறகு பரப்பிரம்ம ரூபியாயும், மாயைக்கும் அப்பால் இருப்பவரும் மோட்சஸ்வரூபியாயும் இருக்கும் சதாசிவனுடைய நிலையை அடைகிறுன்.



சிவ கேசாதிபாதாந்த வர்ணன ஸ்தோத்ரம்

(கேசத்திலிருந்து பாதம் வரை ஒவ்வோர் அங்கமாக வர்ணிப்பதையே ''கேசாதிபாதாந்த வர்ணனம்'' என்பது.)

தே3யாத்ஸுமூர்த்4நி ராஜத்ஸரஸஸுரஸரித்–பாரபர்யந்தநிர்யத்–
ப்ராம்சுஸ்தம்பா3: பிசங்காஸ்துலித–பரிணதாரக்தசாலீலதா வ: ।
து3ர்வாராபத்திக3ர்தச்ரிதநிகி2லஜநோத்-தாரணே ரஜ்ஜுபூ4தா :
கோ4ராகோ4ர்வீருஹாலீத3ஹநசிகி2சிகா2: சர்ம சார்வா: கபர்தா3 : ॥ 1

கங்கைப் பிரவாகம் கரைபுரண்டு ஓடும்பொழுது அதன் இருகரையோரங்களில் முளைத்த புல்போல காட்சி அளிக்கின்றவைகளும், மஞ்சள் நிறம் பூண்டு பழுத்துச் சிறிது சிவப்போடிப் பாதி மடிந்து கிடக்கும் நெற்பயிர் போன்றவைகளும், தாளாத் துயரம் என்கிற படுகுழியில் விழுந்து மேலேற வழி தெரியாமல் துன்புறும் மாந்தர் களைக் கரையேற்றுவதற்கு உகந்த கயிறு போன்றவைகளும். பாவமென்னும் விஷ மரங்களை எரித்துச் சாம்பலாக்குவதற்கு அக்னி சிகை போன்றவைகளுமான பரமசிவன் தலையில் விளங்கும் ஜடைகள் நமக்கு க்ஷேமத்தைக் கொடுக்க வேண்டும்.

குர்வந்நிர்வாணமார்க3ப்ரக3மபரிலஸத்3.ரூப்யஸோபானசங்காம்
சக்ராரீணாம் புராணாம் த்ரயவிஜயக்ருத-ஸ்பஷ்டரேகா2யமாணம் ।
அவ்யா த3வ்யாஜமுச்சைரலிகஹிமத4ரா-தி4த்யகாந்தஸ்த்ரிதோ4 த்3யஜ்-
ஜாஹ்நவ்யாப4ம் ம்ருடா3நீகமிதுருடு3பருக்-பாண்ட3ரம் வஸ்த்ரி–
புண்ட3ரம் ॥ 2

பரமசிவன் நெற்றியில் மூன்று பட்டையாய் அணிந்த திருநீறு. முக்திவழிச் செல்வோருக்கு எளிதாய் ஏறுவதற்குக் கட்டிய வெள்ளிப்படிக்கட்டு போன்றும், தேவர்களின் பகைவர்களாகிய புரர்கள் என்ற மூன்று அசுரர்களை வென்றதற்கு அடையாளமான மூன்று கோடுகள் போன்றும், நெற்றியென்னும் இமாலயத்தில் நின்று மூன்றாகப் பெருகும் கங்கையைப்போன்றும் விளங்குகிறது. சந்திரனைப் போன்ற வெளுப்பான அந்த முப்பட்டைகள் உங்களைக் கபடமின்றி எப்பொழுதும் இன்புறச் செய்யவேண்டும்.

க்ருத்³த்⁴யத்³கௌ³ரீப்ரஸாதா³நதிஸமய-பதா³ங்கு³ஷ்ட²ஸங்க்ராந்தலாக்ஷா-
பி³ந்து³ஸ்பர்தி⁴ ஸ்மராரே : ஸ்படி²கமணித்³ருஷந்-மக்³நமாணிக்ய-
சோப⁴ம் ।

மூர்த்⁴ந்யுத்³யத்³தி³வ்யஸிந்தோ⁴ : பதித—சபரிகாகாரி வோ மஸ்தகம் ஸ்தாத்
அஸ்தோகாபத்திக்ருத்யை ஹுதவஹகணிகா-மோக்ஷரூக்ஷம்-
ஸதா³zக்ஷி ॥ 3

ஊடலால் கோபித்த பார்வதியைச் சமாதானம் செய்வதற்காக தேவியின் திருவடிகளில் தனது நெற்றி இடிக்கும்படி பணிந்து தவறுதலை மன்னிக்கும்படி கேட்டபொழுது, தேவியின் கால் பெருவிரலிலிருந்து ஒட்டிக்கொண்ட செம்பஞ்சுக் குழம்பு போன்றதும், நெற்றியாகிற ஸ்படிகக்கல்லில் புதைத்த மாணிக்கம் போன்றதும், தலையிலிருக்கும் தேவகங்கையிலிருந்து துள்ளிக்குதித்துத் தவறி வந்தப் பெண்மீனோ என்று வியக்கத்தக்கதும், எப்பொழுதும் நெருப்புத்துளியைக் கக்குவதால் பயங்கரமாயுமிருக்கின்ற சிவபெருமானுடைய நெற்றிக்கண் உங்களுடைய எவ்விதமான பெரும் ஆபத்தையும் அகற்ற உதவவேண்டும்.

பூ⁴த்யை த்³ருக்³பூ⁴தயோ:ஸ்யாத்³யத³ஹிமஹிமருக்³ பி³ம்ப³யோ: ஸ்நிக்த⁴-
வர்ணோ
தை³த்யௌக⁴த்⁴வம்ஸசம்ஸீ ஸ்பு²ட இவ பரிவேஷோzவசேஷோ
விபா⁴தி ।

ஸர்க³ஸ்தி²யந்தவ்ருத்திர்மயி ஸமுபக³தேzதீவ நிர்வ்ருத்தக³ர்வம்
சர்வாணீப⁴ர்துருச்சைர்யுக³லமத² த³த்³விப்⁴ரமம் தத்³ ப்⁴ருவோர்வ: ॥
4

சந்திரனும், சூரியனும் பகவானுடைய கண்கள் என ஆகமங்களும், புராணங்களும் கூறுகின்றன. அவ்விருவர்களும் சிவபெருமானின் கண்ணானபொழுது தனித்திருக்கும் அவர்களுடைய பரிவேஷம் (சுற்றிலுமிருக்கும் வட்டம்) புருவங்களாகத் தோன்றுகின்றன. அவ்விதம் தனித்துக் காணப்படுவது இயற்கைக்கு மாறானதால் அதை ஒரு அபசகுனமாகக் கருதுவதுண்டு. ஆகவே, அசுரர்களுக்குக் கேடுகாலம் நெருங்கிவந்ததன் அறிகுறியாக அந்தப் புருவங்கள் தோன்றுவதாகக் கூறுகிறார். எவை ஆக்கல், காத்தல், அழித்தல் என்கின்ற செய்கைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றனவோ, அசுரர்களிடத்தில் கட்டிலடங்கா கர்வங்கொண்டிருந்தபோதிலும் நீயே சரணம் என உனது திருவடியில் வீழ்ந்து கிடக்கும் ஏழையாகிய என்னிடத்தில் சற்றும் கர்வம் இல்லாததும், அழகின் லக்ஷணங்கள் பொருந்தியதுமான அந்தப் பரமசிவனின் இரண்டு புருவங்களும் ஐசுவரியத்தை அளிக்கட்டும்.

யுக்³மே ருக்மாப்³ஜபிங்கே³ க்³ரஹ இவ பிஹிதே த்³ராக்யயோ: ப்ராக்³
து³ஹித்ரா
சைலஸ்ய த்⁴வாந்தநீலாம்ப³ரரசிதப்³ருஹத்—கஞ்சுகோzபூ⁴த் ப்ரபஞ்ச: ।
தே த்ரைநேத்ரே பவித்ரே த்ரித³சவரக⁴டாமித்ர-ஜைத்ரோக்³ரசஸ்த்ரே
நேத்ரே நேத்ரே ப⁴வேதாம் த்³ருதமிஹ ப⁴வதாமிந்த்³ரியாச்வாந்-
நியந்தும் ॥ 5

பரமசிவன் கண்கள் சூரிய சந்திர வடிவமானதால், பார்வதி ஒரு சமயம் அவருடைய கண்களைப் பொத்தியபோது, உலகம் கிரஹணம் முழுவதும் ஏற்பட்ட நேரத்தைப்போல—இருள் கவிந்து மூடிக்கொண்டுவிட்டது. அசுரர்களை வெல்வதற்குச் சிறந்த ஆயுதமான அந்தப் பரமசிவனின் கண்கள் எனது புலன்களாகிய குதிரைகளை அடக்கும் சாரதிகளாக ஆகட்டும்.

குறிப்பு ;—பரமசிவனின் வலதுகண்ணுனது திறந்தால் பகலும், மூடிஞல் இரவும் ஏற்படுகிறது என புராணங்களில் காணப்படுகிறது. அம்மாதிரியே கிரஹணங்கள் கூட பார்வதிதேவி சிவனின் கண்களை மூடுவதாலேயே உண்டாகின்றது என்று பெரியோர்கள் கூறுகிருர்கள்.

சண்டீ3வக்த்ரார்பணேச்சோ2ஸ்தத3நு ப4கவத: பாண்டு3ருக்பாண்டு3க3ண்ட3
ப்ரோத்3யத்கண்டூ3ம் விநேதும் விதநுத இவ யே ரத்னகோணைர்விக்4-
ருஷ்டிம் ।
சண்டா3ர்சிர்மண்ட3லாபே4 ஸததநதஜன-த்4வாந்தக2ண்டா3திசௌண்டே3
சாண்டீ3சே தே ச்ரியே ஸ்தாமதி4கம் அவனதாக2ண்ட3லே குண்ட3லே
தே ॥ 6

பரமசிவன் காதில் இரத்தினமிழைத்து சூரிய மண்டலம்போல் ஒளி வீசிக் கொண்டு தொங்குகின்ற எந்தக் காதணிகள் தனது ஒளியால் அவர் கன்னங்களை வெண்மையாகத் தோன்றச் செய்கின்றனவோ; சிவன் சண்டீச்வரியின் இதழைப் பருக ஆவலோடு அசைந்து அணுகியபொழுது கன்னத்தில் இருக்கும் தினவை அகற்றுவது போல எவை உராய்கின்றனவோ; தனது திருமலரடி பணிந்து சேவிப்போர் உள்ளத்தின் இருளை அகற்றுவதில் திறன் கொண்டவைகளும், தேவேந்திரன் பணிவதுமான சண்டீசுவரனுடைய அந்தக் காதணிகள் உங்களுக்கு அதிகமான செல்வத்தைக் கொடுப்பவைகளாய் இருக்கட்டும்.

க2ட்வாங்கோ3த3க்3ரபரணே: ஸ்பு2டவிகடபுடோ வக்த்ரரந்த்4ரப்ரவேச-
ப்ரேப்ஸூத3ஞ்சத்ப2ணோருச்வஸத3தி-த4வளாஹீந்த்3ரசங்காம் த3தா4ன: ।
யுஷ்மாகம் கம்ரவக்த்ராம்பு3ருஹ-பரிலஸத்கர்ணிகாகாரசோப4 :
சச்வத் த்ராணாய பூ4யாத3லமதி—விமலோத்துங்க3கோண: ஸகோண: ॥
7

கையில் கட்வாங்கம் தாங்கி நிற்கும் பரமசிவனுடைய முகத்தில் விளங்கும் மூக்கு உயர்ந்திருப்பதால், வாய் என்னும் துவாரத்தில் நுழைய விருப்பங்கொண்டு படமெடுத்துச் சீறும் பாம்போவென ஐயத்தை உண்டாக்குவதும், முகமாகிய செந்தாமரைக்கிடையில் ஒளிரும் கர்ணிகார புஷ்பத்தின் வடிவம் கொண்டதும், நுனியில் சற்று மேல்தூக்கி முகத்திற்குக் கவர்ச்சியளிப்பதுமாக விளங்கும் அந்த மூக்கு உங்களை எப்பொழும் காக்கவேண்டும்.

குறிப்பு :—கட்வாங்கம் என்பது நுனியில் மண்டையோட்டையுடைய ஓர் தடி.

க்ருத்3த்4யத்யத்3தா4 யயோ: ஸ்வாம் தனுமதி லஸதோர் பி3ம்பி3தாம்லக்ஷயந்தீ
ப4ர்த்ரே ஸ்பர்தா4திநிக்4னா முஹுரிதரவதூ4-சங்கயா சைலகன்யா ।
யுஷ்மாம்ஸ்தௌ சச்வது3ச்சைரப3ஹுலத3சமீ-சர்வரீசாதிசுப்4ரௌ
அவ்யாஸ்தாம் தி3வ்யஸிந்தோ4: கமிதுரவனமல்லோகபாலௌ கபோ
லௌ ॥ 8

அலம்பித் துடைத்து விளங்கும் ஸ்படிகக் கல்போன்ற சிவபெருமான் கன்னங்களில் பார்வதி அன்னை தனது நிழலையே கண்டு வேறு பெண் இருப்பதாய் நினைத்து கணவனிடம், சக்களத்தியிடம் உள்ள பொறுமையால் அதிகமாகக் கோபிக்க நேருகிறது. அத்தகைய சுக்லபக்ஷ தசமி சந்திரன்போல காணப்படுவதும், இந்திரன், விஷ்ணு முதலிய லோக பாலர்கள் வணங்குவதுமான, கங்காதேவியினிடம் அன்புகொண்ட பரமசிவனுடைய கன்னங்கள் நம்மைக் காக்கவேண்டும்.

யோ பா4ஸா பா4த்யுபாந்தஸ்தி2த இவ நிப்4ருதம் கௌஸ்துபோ4 த்3ரஷ்டு-
மிச்ச2ன்
ஸோத்த2ஸ்நேஹாந்நிதாந்தம் க3லக2தக3ரலம் பத்யுருச்சை: பசூனும் ।
ப்ரோத்3யத்ப்ரேம்ணு யமார்த3ரா பிப3தி கி3ரிஸுதா ஸம்பத3: ஸாதிரேகா
லோகா: சோணீக்ருதாந்தா யத3த4ரமஹஸா ஸோ த4ரோ வோ-
வித4த்தாம் ॥ 9

பரமசிவனுடைய கழுத்திற்குச் சற்று உயரத்தில் இருக்கும் உதடு பாலாழியின் உடன் பிறந்த காலகூட விஷத்தைக்கண்டு இன்புற விரும்பி, கௌஸ்துபம்தான் வந்துவிட்டதோ என்று காண்போரை நினைக்கச் செய்கிறது. உவகைப் பெருக்கால் மெய்மறந்து பார்வதி தேவி இந்த உதட்டையே பருகுகிறாள். இது தனது பரவிய ஒளியால் உலகனைத்தையும் சிவப்புறச் செய்கிறது. இத்தகைய பெருமைவாய்ந்த சிவபெருமானுடைய கீழ் உதடு நமக்கு எல்லாவற்றிலும் மேம்பட்ட செல்வங்களை அளிக்கவேண்டும்.

அத்யர்த2ம் ராஜதே யா வத3னசசத4ராத் உத்க3லச்சாருவாணீ-
பீயூஷாம்ப4:ப்ரவாஹப்ரஸரபரிலஸத்-பே2னபி3ந்த்3வாவலீவ ।
தே3யாத் ஸா த3ந்தபங்க்திச்சிரமிஹ த3நுதா3யாத3தௌ3வாரிகஸ்ய
த்3யுத்யா தீ3ப்தேந்து3குந்த3ச்ச2விரமலதர-ப்ரோன்னதாக்3ரா முத3ம் வ: ॥
10

எந்தப் பல்வரிசை, முகமென்னும் சந்திரனில் நின்று பெருகும் அழகிய மொழி என்னும் அமிருதப் பெருக்கின் நுரைபோலத் தோன்றுகிறதோ; பூர்ண சந்திரன், குந்தமலர் இவைகளுக்கொப்பான சோபையுடையதும், வெளுத்துச் சுத்தமாய் கூரிய நுனியுடையதுமான, பக்தர்களின் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றிவருபவருமாகிய பரமசிவனுடைய அந்தப் பல்வரிசை உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்க வேண்டும்.

ந்யக்குர்வன்னுர்வராப்4ருன்னிப4க4னஸமயோத்-கு4ஷ்டமேகௌ4க4கோ4ஷம்
ஸ்பூ2ர்ஜத்3வார்த்4யுத்தி2தோருத்4வனிதமபி பரப்3ரஹ்மபூ4தோ க3பீ3ர: ।
ஸுவ்யக்தோZவ்யக்தமூர்தே: ப்ரகடிதகரண: ப்ராணநாத2ஸ்ய ஸத்யா:
ப்ரீத்யா வ: ஸம்வித3த்4யாத் ப2லவிகலமலம் ஜன்ம நாத2ஸ்ய நாத3: ॥
11

மழைக்காலத்து மேகக்கூட்டங்கள் கர்ஜித்தலையும், கடலினுடைய அலைகளின் கொந்தளிப்பின் இரைச்சலையும் கீழடக்கிக்கொண்டும், பரப்பிரம்ம வடிவமாயும், ஆழமாயும், மிகத்தெளிவானதும், கேட்போரின் மனதிற்கு வெளிச்சமூட்டுவதுமான ப்ரக்ருதியைத் தனது உடலாய் ஏற்றுக்கொண்டவரும், உலகனைத்திற்கும் நாதனும். ஸதீதேவியின் ப்ராண நாதனுமாகிய பரமசிவனுடைய நாதம் அன்பினால் உங்களுடைய பயனற்ற இப்பிறவியை இத்துடன் போதுமானதாகச் செய்யட்டும்.

பா⁴ஸா யஸ்ய த்ரிலோகீ லஸதி பரிலஸத் பே²நபி³ந்த்³வர்ணவாந்த:
வ்யாமக்³நேவாதிகௌ³ரஸ்துலிதஸுரஸரித்³ வாரிபூரப்ரஸார: ।
பீனத்மா த³ந்தபா⁴பி⁴ர் ப்⁴ருசமஹஹஹகா-ராதிபீ⁴ம: ஸதே³ஷ்டாம்
புஷ்டாம் துஷ்டிம் க்ருஷீஷ்ட ஸ்பு²டமிஹ ப⁴வதாம் அட்டஹாஸோऽஷ்ட மூர்தே: ॥ 12

பஞ்ச பூதங்கள், சந்திரன், சூர்யன், ஆத்மா ஆகிய எட்டு உருவங்கொண்ட பரமசிவனுடைய எந்த அட்டகாசத்தில் மூவுலகும் நுரை நிறைந்த ஸமுத்திரத்தில் மூழ்கியதுபோல் இருந்துகொண்டு, ஒளியால் தேவகங்கைக்கு நிகராகத் தன்னைச் செய்துகொள்கிறதோ; பற்களின் ஒளியால் வளர்ந்து அஹஹஹ என்று சப்திப்பதால் பயங்கரமாயிருக்கும் அட்டஹாஸம் நமக்கு விரும்பியதைக் கொடுத்து மகிழ்ச்சியையும் அளிக்கட்டும்.

ஸத்³யோஜாதாக்²யமாப்யம் யது³ விமலமுத³க்³-வர்த்தி யத்³வாமதே³வம்
நாம்நா ஹேம்நா ஸத்ருக்ஷம் ஜலத³நிப⁴-மகோ⁴ராஹ்வயம் த³க்ஷிணம் யத் ।
யத்³பா³லார்கப்ரப⁴ம் தத்புருஷநிக³தி³தம் பூர்வமீசானஸம்ஜ்ஞம்
யத்³தி³வ்யம் தானி சம்போ⁴ர்ப⁴வதபிலஷிதம் பஞ்ச த³த்³யுர்முகா²நி ॥ 13

பரமசிவனுக்கு ஸத்யோஜாதம், வாமதேவம், அகோரம், தத்புருஷம், ஈசானம் என்கிற ஐந்து முகங்கள் முறையே மேற்கு, வடக்கு, கிழக்கு. மேல் என ஐந்து திக்குகளை நோக்கி இருக்கின்றன. அவற்றில் ஸத்யோஜாதம் வெளுப்பாயும், வாமதேவம் தங்க நிறமாயும், அகோரம் மேகத்திற்கு நிகராயும், தத்புருஷம் இளங் கதிரவன் போன்றதாயும், ஈசானம் நெருப்புப் போன்றதாயும் இருப்பதாக புராணங்கள் கூறுகின்றன. பரமசிவனுடைய அந்த முகங்கள் உங்களுடைய விருப்பத்தை நிறைவேற்றட்டும்.

ஆத்மப்ரேம்ண ப⁴வான்யா ஸ்வயமிவ ரசிதா: ஸாத³ரம் ஸாம்வனன்யா
மஷ்யா திஸ்ர: ஸுநீலாஞ்ஜனநிப⁴-க³ரரேகா²: ஸமாபா⁴ந்தி யஸ்யாம் ।
ஆகல்பானல்பபா⁴ஸா ப்⁴ருசருசிரதரா கம்பு³கல்பாம்பி³காயா:
பத்யு: ஸாத்யந்தமந்தர்விலஸது ஸததம் மந்த³ரா கந்த⁴ரா வ: ॥ 14

தேவர்களும், அசுரர்களும் சேர்ந்து பாற்கடலைக் கடைந்தபோது காலகூடம் என்னும் விஷம் வெளிக்கிளம்பி உலகையே அழிக்கத் தொடங்கியது. அப்பொழுது சிவபெருமான், விஷ்ணு முதலான தேவர்களுடைய வேண்டுகோளுக்கிணங்கி விஷத்தை உட்கொள்ளத் தொடங்கினார். பார்வதிதேவி தன் கணவனுக்கு ஏதாவது தீங்கு நேரிட்டுவிடுமோ என்று அஞ்சி விஷம் கீழே இறங்காவண்ணம் கழுத்திலேயே தங்கிவிடும்படி நிறுத்தினாள். அதுதான் பரமசிவன் கழுத்தில் ஸாம்வனனீ என்கிற கருப்புமையால் வரைந்த கோடுகளோ என்று சந்தேகிக்கும்படி சிவன் கழுத்தில் மூன்று ரேகைகள் காணப்படுகின்றன. அணிந்த ஆயிரக்கணக்கான ஆபரணங்களின் ஒளியால் மிக அழகு வாய்ந்ததும், சங்குபோல் காணப்படுவதும், எழில் நிரம்பியதுமான, பார்வதி நாதனுகிய சிவபெருமானின் அந்தக் கழுத்து உங்கள் உள்ளத்தில் பிரகாசிக்கவேண்டும்.

வக்த்ரேந்தோர்த3ந்தலக்ஷ்யாச்சிரமத4ரமஹா-கௌஸ்துப4ஸ்யாப்யுபாந்தே
ஸோத்தா3னும் ப்ரார்த2யங்ய: ஸ்தி2திமசலபு4வே வாரயந்த்யை நிவேசம் ।
ப்ராயுங்க்தேவாசிஷோ ய:ப்ரதிபத3மம்ருதத்வே ஸ்தி2த: காலசத்ரோ:
காலம் குர்வன் க3லம் வோ ஹ்ருத3யமலமயம் க்ஷாலயேத் காலகூட: ॥ 15.

பகவான் காலகூடத்தை உட்கொள்ளும்பொழுது கணவருக்கு கெடுதி நேர்ந்துவிடுமே என்று அஞ்சி பார்வதிதேவி காலகூடத்திற்கு சிவன் உடம்பில் இடமளிக்காமல் தடுத்துக்கொண்டிருந்தாள். ஆனல் காலகூடம் தன்னுடன் பிறந்த பரமசிவன் முகசந்திரனேடும், பற்களின் ஒளியாகிற லக்ஷ்மியோடும்; இதழ் என்னும் கௌஸ்துபத்தோடும் சேர்ந்து வாழ விரும்பி தான் அமுதத்திற்கு ஒப்பான நிலையை ஏற்றுக்கொண்டது. (அதாவது அமுதம்போல எல்லோரையும் போல அழிவற்றதாக்குகின்றது.) பார்வதிக்கு என்றும் சுமங்கலியாயிருத்தலையும் தந்தது. பரமசிவன் கழுத்தைக் கறுப்பாகச் செய்த அந்தக் காலகூடம் உங்களுடைய உள்ளத்தின் அழுக்கை அகற்றவேண்டும்.

ப்ரௌட4ப்ரேமாகுலாயா த்3ருடதரபரிரம்பே4ஷு பர்வேந்து3முக்2யா:
பார்வத்யாச்சாருசாமீகரவலயபதை3: அங்கிதம் காந்திசாலி ।
ரங்க3ன்னகா3ங்க3தா3ட4யம் ஸததமவிஹிதம் கர்ம நிர்மூலயேத் தத்
தோ3ர்மூலம் நிர்மலம் யத் ஹ்ருதி3 து3ரிதம் அபாஸ்யார்ஜிதம்-
தூ4ர்ஜடேர்வ: ॥ 16

உவகைப் பெருக்கால் பொங்கியெழும் ஆர்வத்தோடு பார்வதிதேவி இறுகத் தழுவும் தருணத்தில், தேவியின் கையில் அணிந்திருந்த தங்கவளைகள் அழுந்தி அடையாளம் செய்ததும், காந்தி நிரம்பியதும், ஒளிரும் நகங்களால் செய்த தோள் வளைகள் நிரம்பியதும், பரிசுத்தமானதுமான பரமசிவனின் கைகளின் அடிப்பக்கம் உங்கள் மனத்திலிருக்கும் காமம், வெகுளி, முதலியவற்றை விலக்கி, கூடாத செயலைச் செய்ததில் உண்டாகிய பாபத்தையும் வேரறுக்கவேண்டும்.

கண்டா2ச்லேஷார்த2மாப்தா தி3வ இவ கமிது: ஸ்வர்க3ஸிந்தோ4: ப்ரவாஹா:
க்ராந்த்யை ஸம்ஸாரஸிந்தோ4: ஸ்படிகமணி மஹா ஸம்க்ரமாகார
தீ3ர்கா4: ।
திர்யக்3விஷ்கம்ப4பூ4தாஸ்த்ரிபு4வனவஸதே: பி4ன்னதை3த்யேப4தே3ஹா:
பா3ஹா வஸ்தா ஹரஸ்ய த்3ருதமிஹ நிவஹா நம்ஹஸாம் ஸம்ஹரந்து ॥
17

பரமசிவன் தாண்டவம் செய்யும்பொழுது ஆகாயத்தில் விரித்த நீண்ட நான்கு கைகள், தேவகங்கை தனது ஆசை நாயகனுகிய தேவலோகத்தைக் கழுத்தில் தழுவிக்கொள்வதற்கு ஆர்வத்தோடு நீட்டிய வெள்ளங்களாகிற கைகள்போலவும், சம்சாரம் என்கிற கடக்கமுடியாத கடலைக்கடக்க ஸ்படிகத்தால் கட்டிய பாலம் போல் நீளமாகவும், மூன்று உலகமாகும் வீட்டிற்குக் குறுக்கே இடப்பட்ட விட்டங்கள் போலவும் துலங்குகின்றன. அந்தகாசுரனை வென்ற பரமசினுடைய அந்த நான்கு கைகளும் உங்களுடைய தீவினைகளை அழித்தருளட்டும்.

குறிப்பு ;—தேவகங்கை ஆகாயத்தில் பெருகுவதால் ஆகாயத்தை கங்கையின் நாயகனுக கவிகள் வர்ணிப்பது வழக்கம்.

வக்ஷோ த³க்ஷத்³விஷோZலம் ஸ்மரப⁴ர-வினமத்³த³க்ஷஜாக்ஷீணவக்ஷோ-
ஜாந்தர்நிக்ஷிப்தசும்ப⁴ன்மலயஜ-மிலிதோத்³பா⁴ஸிப⁴ஸ்மோக்ஷிதம் யத் ।
க்ஷிப்ரம் தத்³ருக்ஷசக்ஷு: ச்ருதிக³ணப²ண-ரத்னௌக⁴பா⁴பீ⁴க்ஷணசோப⁴ம்
யுஷ்மாகம் சச்வதே³ந: ஸ்படிகமணிசிலா-மண்ட³லாப⁴ம் க்ஷிணோது ॥ 18

உவகைப் பெருக்கோடு சற்று வணங்கிய பார்வதி அன்னேயின் சந்தனமணிந்த கொங்கைகளைத் தழுவியதால் ஒட்டிக்கொண்ட சந்தனத்தை உடையதும், திருநீறு பூசியதும், அணியாயிருக்கும் பாம்புகளின் படங்களில் ஒளிரும் இரத்தினங்களின் கிரணங்களால் இரண்டு மடங்கு சோபிப்பதும், ஸ்படிகக் கற்களின் குவியல் போன்றதுமான சிவபெருமானுடைய மார்பு உங்களுடைய பாபத்தை அழித்து அருளட்டும்.

முக்தாமுக்தே விசித்ராகுலவலிலஹரீ-ஜாலசாலின்யவாஞ்சன்-
நாப்⁴யாவர்தே விலோல த்³பு⁴ஜக³வரயுதே காலசத்ரோர் விசாலே ।
யுஷ்மச்சித்தத்ரிதா⁴மா ப்ரதிநவருசிரே மந்தி³ரே காந்திலக்ஷ்ம்யா :
சேதாம் சீதாம்சுகௌ³ரே சிரதரமுத³ர-க்ஷீரஸிந்தௌ⁴ ஸலீலம் ॥ 19

இந்தச் சுலோகத்தில் பரமாசார்யர் தான் பார்த்துச் சொல்லும் ஜனங்களுடைய மனதை மகாவிஷ்ணுவாயும், பரமசிவன் வயிற்றைப் பாற்கடலாகவும் வர்ணித்துள்ளார். அதனுல் சிவபெருமான் வயிற்றிற்குக் கூறும் அடைமொழிகள் பாற்கடலோடு பொருத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அவற்றுக்கேற்ற கருத்தை நாம் இங்கு காணவேண்டும்.

பாலாழி முத்துச்சிப்பிகள் நிறைந்தும், திரைதிரையாக தொடர்ந்துவரும் அலைகளோடு கூடியும், ஆழமான சுழல்கள் சூழ்ந்தும், பல பாம்பு முதலிய நீர்வாழ் ஜந்துக்கள் நிரம்பியும்' லக்ஷ்மி தேவிக்கு இருப்பிடமாயும், சந்திரன் உள்ளடங்கி இருப்பதால் அவனுடைய ஒளியால் அதிகம் வெளுத்தும், புதிது புதிதான காந்தியை உடையதாயும் இருக்கிறது. பரமசிவன் முத்துமாலை அணிந்தும், அழகிய வயிறும் அலைகள் போன்ற மூன்று மடிப்புகள் அமைந்தும், சுழல்போல் ஆழமான நாபியோடு கூடியும், அணியாய் அணிந்த பாம்புகள் நிரம்பியும், ஒளிக்கோர் இருப்பிடமாயும், ஒளியெல்லாம் சந்திரன்போல் வெண்மையாயும், கணத்திற்கோர் அழகுவாய்ந்ததாயும் சிறப்புற்று விளங்குகிறது. இவ்விதம் பாற்கடல் போன்ற சிவபெருமான் வயிற்றில் உங்கள் மனது மகாவிஷ்ணுவிற்கு நிகராக இன்புற்று பள்ளிகொண்டிருக்கட்டும்.

வையாக்⁴ரீ யத்ர க்ருத்தி : ஸ்பு²ரதி ஹிமகிரே : விஸ்த்ருதோபத்யகாந்த :
ஸாந்த்³ராவச்யாயமிச்ரா பரித இவ வ்ருதா நீலஜீமூதமாலா ।
ஆப³த்³தா⁴ஹீந்த்³ரகாஞ்சீகு³ணமதிப்ருது²லம் சைலஜாக்ரீட³பூ⁴மி :
தத்³ வோ நி : ச்ரேயஸே ஸ்யாஜ்ஜகனமதிக⁴னம் பா³லசீதாம்சு-
மௌலே : ॥ 20

கறுப்பான புலித்தோல் உடுத்தி இமயமலையின் தாழ்வரையில் படர்ந்த நீருண்ட மேகம்போல் விளங்குவதும், பாம்பை ஒட்டியாணமாய்க் கட்டிக் கொண்டதும், பார்வதி தேவியின் இன்பக் கேளிக்கைக்கு இருப்பிடமாயும், பெருத்துக் கனமாயுமிருக்கின்ற இளம்பிறை சூடியின் பின்தட்டு உங்களுக்கு முக்தியின்பத்தைத் தந்து அருளட்டும்.

புஷ்டாவஷ்டம்ப4பூ4தெள ப்ருது2தரஜக4னஸ்யாபி நித்யம் த்ரிலோக்யா :
ஸம்யக்3வ்ருத்தெள ஸுரேந்த்3ரத்3விரத3வர-கரோதா3ரகாந்திம் த3தா4-
னெள ।
ஸாராவூரு புராரே : ப்ரஸப4மரிக4டா-க4ஸ்மரெள ப4ஸ்மசுப்4ரெள
ப4க்தைரத்யார்த்3ரசித்தைர தி4கமவனதெள வாஞ்சி2தம் வோ வித4த்-
தாம் ॥ 21

பெருத்துக் கனமான பின்தட்டையும், மூவுலகத்தையும் தாங்கும் தூண்போல் இருப்பவையும், ஐராவதத்தின் துதிக்கைபோல உருண்டு, பெருத்து நீண்டவையும், பலம் பொருந்திக் கொடிய சத்ருக்களையும் வலுவிலேயே விழுங்கும் திறமை பூண்டவையும், விபூதி பூசியதனுல் வெளுப்பானதும், பக்திமேலீட்டால் உருகிக் கரைந்த மனமுடைய பக்தர்களால் இடைவிடாது பணியப்படுவதுமான பரமசிவனுடைய தொடைகள் உங்களுக்கு விருப்பத்தைக் கொடுக்கட்டும்.

ஆனந்தா3யேந்து3காந்தோபலரசித: ஸமுத்கா3யிதே யே முனீனும்
சித்தாத3ர்சம் நிதா4தும் வித3த்4தி சரணே தாண்ட3வாகுஞ்சநாநி ।
காஞ்சீபோ4கீந்த்3ரமூர்த்4னும் ப்ரதிமுஹு: உபதா4னுயமானே க்ஷணம் தே
காந்தே ஸ்தாமந்தகாரேர்த்3யுதிவிஜித-ஸுதா4பானுனீ ஜானுனீ வ : ॥
22

பரமசிவன் முழங்கால்கள், மாமுனிவர்கள் தங்களது மனங்களைச் செலுத்தி தியானம் செய்வதால் அவர்களின் மனதை வைத்துப் பூட்டுவதற்கு சந்திரகாந்தக் கல்லினுல் ஆக்கிய அழகிய இரண்டு பேழைகள்போல் இருக்கின்றன. தாண்டவம் ஆடும்போது காலை வளைக்கும் தருணத்தில் இடுப்பு ஒட்டியாணம்போல் கட்டப்பட்ட பாம்புகளுடைய தலைகள் நீட்டிக்கொண்டிருப்பதால் முழங்காலில் படுகின்றன; அதைப் பார்த்தால் இடுப்பில் கட்டிய பாம்புகள் சிறிதுநேரம் முழங்காலை தலையணைபோல் வைத்கிக்கொள்ளுகின்றன என்பதுபோல் தோன்றுகிறது. தனது ஒளியால் அமுதத்தையும், சூரியனையும் ஜயித்த பரமசிவனுடைய அத்தகைய முழங்கால்கள் உங்களுக்கு இன்பமூட்டக்கடவது.

மஞ்ஜீரீபூ4தபோ4கி3ப்ரவரக3ணப2ணு-மண்ட3லாந்தர்நிதாந்த-
வ்யாதீ3ர்கா4னர்க4ரத்னத்3யுதிகிஸலயிதே ஸ்தூயமானே த்3யுஸத்3பி4 : ।
பி3ப்4ரத்யெள விப்4ரமம் வ: ஸ்ப2டிகமணி-ப்3ருஹத்3த3ண்ட3வத்3 பா4ஸிதே யே
ஜங்கே4 சங்கே2ந்து3சுப்4ரே ப்4ருசமிஹ ப4வதாம் மானஸே சூலபாணே: ॥
23

தாண்டவம் செய்யும்போது சலங்கைகளாய் கட்டிக்கொண்ட பாம்புகளுடைய சிறந்த படங்களின் நடுவில் துலங்கும் இரத்தினங்களின் நீண்ட ஒளியால் தளிர் விடுகிறவைகள் போலவும், வானேர்கள் போற்றுவதும், பற்பல விலாஸங்களை உடையனவும், ஸ்படிகக் கல்லாலான பெரிய தண்டங்களைப் போல் (தூண்களைப் போல்) விளங்குகிறவைகளும், சங்கு, சந்திரன்போல வெளுத்தவைகளுமான சூலமேந்திய சிவபெருமானுடைய முன்னங்கால்கள் உங்கள் மனதில் மிகவும் ஒளியோடு பிரகாசிக்கட்டும்.

அஸ்தோகஸ்தோமசஸ்த்ரைரபசிதிமமலாம் பூ4ரிபா4வோபஹாரை :
குர்வத்பி4: ஸர்வதோச்சை: ஸததமபி4வ்ருதௌ ப்3ரஹ்மவித்3தே3வ-
லாத்3யை: ।
ஸம்யக் ஸம்பூஜ்யமானுவிஹ ஹ்ருதி3 ஸரஸீவானிசம் யுஷ்மதீ3யே
சர்வஸ்ய க்ரீட3தாம் தௌ ப்ரபத3வரப்3ருஹத் கச்ச2பாவச்ச2பா4ஸௌ ॥
24

ஸ்தோமம், சஸ்த்ரம் என்பது முறையே யாகங்களில் கையாளப்படும் ஸாம-ரிக்வேத மந்த்ர பாகங்கள். அவைகளை உச்சரித்து மனோபாவங்களை காணிக்கையாய் அர்ப்பணம் செய்து எப்பொழுதும் பூஜையைச் செய்கின்ற பிரம்ம ஞானிகளாகிய தேவலர் முதலிய மாமுனிவர்கள் சூழ்ந்திருப்பதும், உலகத்திலுள்ள எல்லாப் பெரியோர்களும் நன்ருய் வழிபடுவதுமான தூய ஒளியுடைய பரமசிவனுடைய ஆமைகள் போன்ற பாதத்தின் மேல்பாகங்கள் உங்களுடைய குளம் போன்ற மனத்தில் விளையாடட்டும்.

யா: ஸ்வஸ்யைகாம்சபாதாத3திப3ஹல-க3லத்ரக்தவக்த்ரம் ப்ரணுன்ன-
ப்ராணம் ப்ராக்ரோசயன் ப்ராங்நிஜமசலவரம் சாலயந்தம் தசாஸ்யம் ।
பாதா3ங்கு3ல்யோ தி3சந்து த்3ருதமயுக3த்3ருச: கல்மஷப்லோஷகல்யா :
கல்யாணம் பு2ல்லமால்யப்ரகரவிலஸிதா : வ : ப்ரண த3தா4ஹிவல்ய : ॥
25

முன்னொரு காலத்தில் இராவணன், கைலயங்கிரி, தனது தேருக்கு வழிமறித்து நிற்கவே, அதைத் தூக்கி வேறுபக்கம் எறிய விருப்பங்கொண்டு மலையின் அடியில் தோளைக்கொடுத்துத் தூக்கினுன். அக்காலத்தில் மலை அசைவதைக் கண்டு சிவபெருமான் கவனித்துப் பார்த்தபொழுது, இராவணனே அதற்குக் காரணம் என்று அறிந்தார். உடனே தனது கால் கட்டைவிரலால் மலையை அழுத்த இராவணன் அதனடியில் சிக்குண்டு நசுங்கி பகவானைக் கதறித் துதித்தான் என்பது புராணம். தனது மலையை அசைக்கின்றவனும், நசுங்கும் உயிரை உடையவனும்; வாயிலிருந்து கக்கிய ரத்தத்தையுடையவனுமான இராவணன் எந்த விரல்களின் ஒரு பாகத்தை அழுத்தமாய் ஊன்றியதால் கதறினுனே, எந்த விரல்கள் பாம்புகள் சுற்றியனவாயும், பாபங்களை எரித்து அருள்புரிவனவாயும், மலர்ந்த மல்லிகை மாலைகள் போலும் இருக்கின்றனவோ, அவ்முக்கண்ணனுடைய அந்த விரல்கள் தாமதமின்றி உங்களுக்கு மங்களங்களைச் செய்யட்டும்.

ப்ரஹ்வப்ராசீனப3ர்ஹி:ப்ரமுக2 ஸுரவர–ப்ரஸ்பு2ரன் மௌலிஸக்த-
ஜ்யாயோரத்னேத்கரோஸ்ரைரவிர தமமலா பூ4ரி நீராஜிதா யா ।
ப்ரோத3க்3ராக்3ரா ப்ரதே3யாத் ததிரிவ ருசிரா தாரகாணும் நிதாந்தம்
நீலக்3ரீவஸ்ய பாதா4ம்புருஹவிலஸிதா ஸா நகா2லீ ஸுகம் வ : ॥ 26

தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்கள் விழுந்து பணியும்பொழுது தலையிலிருக்கும் கிரீடங்களில் ஒளிரும் இரத்தினங்களின் கிரணங்களால் ஆரத்தி எடுக்கப்பட்டது போலத் தோற்றுவதும். பரிசுத்தமாய்த் துலங்குவதும், பாதத்தின் நுனியில் தலை தூக்கி நிற்பதும், நக்ஷத்திரங்களின் கூட்டத்தைப்போல் எழில் வாய்ந்ததும், தாமரையை ஒத்த பாதங்களில் பிரகாசிப்பதுமான நீலகண்டருடைய கால் நகங்களின் வரிசை உங்களுக்கு இன்பத்தை அளிக்கட்டும்.

ஸத்யா: ஸத்யாநநேந்தா²வபி ஸவித⁴க³தே யே விகாஸம் த³தா⁴தே
ஸ்வாந்தே ஸ்வாம் தே லப⁴ந்தே ச்ரியமிஹ ஸரஸீவாமரா யே த⁴தா⁴ஞு: |
லோலம் லோலம்ப³காஞும் குலமிவ ஸுதி⁴யாம் சேவதே யே ஸதா ஸ்தாம்
பூ⁴த்யை பூ⁴த்யைணபாணேர்விமலதரருச: தே பதா³ம்போ⁴ருஹே வ: ||
27

இரவில் சந்திரோதயமாவதால் தாமரை மலர்வதில்லை என்பது உலகமறிந்த செய்தி. தாமரைகள் குளத்தில்தான் மலரும் என்பதும், வண்டினங்களே அவைகளில் மொய்த்துக்கொள்ளும் என்பதும் அனைவரும் உணர்ந்ததே. சிவபெருமான் திருவடிகளாகும் தாமரைகளோ, பார்வதிதேவியின் முகமென்னும் பூர்ணசந்திரன் அருகிலிருக்கும்பொழுதும் மலர்கிறது. வானோர்கள் இவைகளை உள்ளத்தில் தரித்தபோதிலும், தாமரை ஓடையில் உள்ள ஒளி குன்றாமல் அங்கும் வீசுகிறது. வண்டினங்களைப் போல் அறிவாளிகளின் தொகுதிகள் இடைவிடாமல் இந்த பாதத் தாமரைகளில் மொய்த்துக்கொள்கின்றன. (அதாவது எப்பொழுதும் இவற்றை மனத்தில் தரிக்கின்றன) வேதத்தின் வேற்றுருவாகிய மானைக் கையில் தாங்கிய சிவனுடைய திருவடிகள் என்னும் தாமரைகள் உங்களுக்குச் செல்வத்தை அளிக்கவேண்டும்.

யேஷாம் ராகா³தி³தோ³ஷாக்ஷதமதி யதயோ யாந்தி முக்திம் ப்ரஸாதா³த்
யே வா நம்ராத்மமூர்தித்³யுஸத்³ருஷிபரிஷன்-மூர்த்⁴நி சேஷாயமாணா : |
ச்ரீகண்ட²ஸ்யாருணோத்³யச்சரணஸரஸிஜ-ப்ரோத்தி²தாஸ்தே ப⁴வாக்³யாத்
பாராவராச்சிரம் வோ து³ரிதஹ்ருதிக்ருத: தாரயேயு: பராகா³ : || 28

புலன்களை அடக்கித் துறவறம் பூண்ட மகான்கள் எந்தப் பாததூளிகளின் அநுக்கிரகத்தால் விருப்பு, வெறுப்பு முதலிய குற்றங்களால் கெடுக்கப்படாத மனத்தோடு மோக்ஷத்தை அடைகிறார்களோ, எந்தத் தூளிகள் பரமசிவன் காலில் வணங்கிய தேவர்களின் தலையில் அலங்கார மாலைபோல சோபிக்கின்றனவோ, மலர்ந்த செந்தாமரைபோன்ற கால்களினின்று உண்டாகிய சிவபெருமானுடைய அந்தப் பாததூளிகள் பாபத்தை ஒழித்து பிறவியென்னும் கடலினின்றும் உங்களைக் கரையேற்றவேண்டும்.

பூ⁴ம்நா யஸ்யாஸ்தஸீம்நா பு⁴வனமனுஸ்ருதம் யத் பரம் தா⁴ம தா⁴ம்னும்
ஸாம்னாமாம்னாயதத்வம் யத³பி ச பரமம் யத்கு³ணாதீதமாத்³யம் |
யச்சாம்ஹோஹன் நிரீஹம் க³ஹனமிதி முஹு: ப்ராஹுருச்சைர்மஹாந்தோ
மாஹேசம் தன்மஹோ மே மஹிதமஹரஹ : மோஹரோஹம் நிஹந்து ||
29

பரமசிவன் மேனி ஒளி உலகம் முழுவதுமளாவி சூரியன், சந்திரன் முதலிய தேஜோ வடிவமாய் நமக்குத் தோன்றுகிறது. அது எல்லா தேஜஸுக்கும் மேற்பட்டதாய் விளங்குகிறது. வேதத்தின் மேலான கருத்தாக இருக்கிறது. ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்று முக்குணமுடைய ப்ரக்ருதியைக் கடந்து அது நிற்கிறது. அதைப் பெரியோர்கள் பாபங்களை அகற்றுவதாயும், ஆசை அற்றதாயும் இருப்பதாய் அடிக்கடி உரக்கக் கூறுகிறார்கள். அனைவரும் பூஜிப்பதான சிவனுடைய அந்த காந்தி, தினமும் ஓங்கிவளரும் என்னுடைய மோஹத்தின் முளையை அகற்றவேண்டும்.

''ஸ்ரீ சிவ கேசாதிபாதாந்த வர்ணன ஸ்தோத்ரம்'' முற்றிற்று.



ஸ்ரீ சிவ அபராத க்ஷமாபண ஸ்தோத்ரம்

(குற்றங்களுக்கு மன்னிப்புக் கோருவதால் "ஸ்ரீ சிவ அபராத க்ஷமாபண ஸ்தோத்ரம்" எனப் பெயர்)

ஆதௌ3 கர்மப்ரஸங்கா3த் கலயதி கலுஷம் மாத்ரு குக்ஷௌ ஸ்தி2தம் மாம்
விண்மூத்ராமேத்4ய மத்4யே க்வத2யதி நிதராம் ஜாட2ரோ ஜாதவேதா3: |
யத்3யத்3வை தத்ர து3:க2ம் வ்யத2யதி நிதராம் சக்யதே கேன வக்தும்
க்ஷந்தவ்யோ மேऽபராத4 : சிவ சிவ சிவ போ4 ஸ்ரீமஹாதே3வ சம்போ4 ||
1

முன் பிறவிகளில் செய்த வினைகளின் பயனாக தாயின் கருவை அடைந்த என்னை, மலமூத்திரங்களினால் சூழப்பட்டு, வயிற்றில் உள்ள "ஜாடராக்னி" தபிக்கச் செய்யவும், அங்கு நான் அடைந்த துன்பங்களைச் சொல்ல யாரால் முடியும் ? ஆகவே, "சிவ, சிவ, சிவ, மஹாதேவ, சம்போ," என்று சொல்லுவதினால் என் குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்வாய்.

பா3ல்யே து3 : கா2திரேகாந் மலலுலிதவபு : ஸ்தன்ய பானே பிபாஸா :
நோ சக்த ச்சேந்த்3ரியேப்4யோ ப4வ மலஜனிதா ஜந்தவோ மாம் துத3ந்தி |
நாநாரோகா3தி3 து3:காத்3ருதி3த பரவச: சங்கரம் ந ஸ்மராமி
க்ஷந்தவ்யோ மேऽபராத4: சிவ சிவ சிவ போ4 ஸ்ரீ மஹாதேவ சம்போ4 ||
2

சிறுபிராயத்தில் வருத்தத்துடன் தாயின்பால் குடிக்க ஆசைப்பட்ட என் இந்திரியங்களின் அழுக்கிலிருந்து உண்டான கிருமிகள் என்னைத் துன்புறுத்துகின்றன. பல நோய்களை அடைந்து அழுகைக்கு அடிமையாகி, சங்கரனை நினைக்கவில்லை. சிவ, சிவ, சிவ, மஹாதேவா, சம்போ, என் குற்றத்தைப் பொறுத்தருள்வாய்.

ப்ரௌடோ4ऽஹம் யௌவனஸ்தோ2 விஷயவிஷத4ரை: பஞ்சபி4ர் மர்மஸந்தௌ4
த3ஷ்டோ நஷ்டோ விவேக: ஸுதத4ந யுவதிஸ்வாத3ஸௌக்2யே–
நிஷண்ண : |
சைவே சிந்தாவிஹீனம் மம ஹ்ருத3யமஹோ மான க3ர்வாதி4ரூட4ம்
க்ஷந்தவ்யோ மேऽபராத4: சிவ சிவ சிவ போ4 ஸ்ரீ மஹாதே3வ சம்போ4 || 3

வாலிபப் பிராயத்தை அடைந்த நான், உலக விஷயங்கள் என்னும் விஷத்தைத் தன்னுள் அடக்கிய ஐம்புலன்களினுலும் ஒவ்வொரு இடத்திலும் கடிக்கப்பட்டு விவேகத்தை இழந்துவிட்டேன். 'பிள்ளை—பொருள்—இளம் மனைவி' ஆகிய இன்பத்தில் ஈடுபட்டு. சிவபக்தியை மறந்து, அறியாமையினுல் செருக்கடைந்திருக்கும் என் குற்றங்களை சிவ, சிவ, சிவ, மஹாதேவா, சம்போ பொறுத்தருள்வாய்.

வார்த⁴க்யே சேந்த்³ரியாணும் விகலக³தி மதச்சாதி⁴ தை³வாதி³தாபை:
ப்ராப்தைரோகை³ர்வியோகை³ர் வ்யஸனக்ருசதனே ஞப்திஹீநம் ச தீ³னம் ।
மித்³யா மோஹாபி⁴லாஷைர்ப்ர⁴மதி மம மனே தூ⁴ர்ஜடேர்த்⁴யான சூன்யம்
க்ஷந்தவ்யோ மே அபராத⁴: சிவ சிவ சிவ போ ஸ்ரீமஹாதே³வ சம்போ⁴ ॥ 4

முதுமைப் பருவத்தில் புலன்கள் வலுவிழந்து, ஆதிபௌதிகம் எனப்படும் பஞ்சபூதங்களினுலும், ஆத்யாத்மிகம் என்னும் உடலில் ஏற்படக்கூடியதும், ஆதிதைவிகம் எனும் கடவுளினுல் ஏற்படக்கூடியதுமான மூன்று முறையான துயரங்களை அடைந்து, நோயுற்று, நலிவுற்று, நல்லறிவை இழந்து, தீனருக்குத் தாழ்ந்து, பொய்யான மோகத்தினுல் உண்டான ஆசையில் உழன்று, சிவஞானமில்லாமலிருக்கும் என்னை சிவ, சிவ, சிவ, மஹாதேவ, சம்போ, குற்றம் பொறுத்தருள்வாயாக.

ஸ்நாத்வா ப்ரத்யூஷகாலே ஸ்நபநவிதி⁴ விதௌ⁴ நாஹ்ருதம் கா³ங்க³தோயம்
பூஜார்த³ம் வா கதா³சித்³ப³ஹுதர க³ஹனேசக³ண்டபி³ல்வீத³ளம் வா ।
நாநீதா பத்³மமாலா ஸரஸி விகஸிதா க³ந்த⁴ புஷ்பைஸ்த்வதர்த²ம்
க்ஷந்தவ்யோ மேபராத⁴: சிவ சிவ சிவ போ⁴ ஸ்ரீ மஹாதே³வ சம்போ⁴ ॥ 5

பிரதி தினமும் விடியற்காலையில் எழுந்து உன் அபிஷேகத்திற்கு கங்கை நீர் கொண்டுவரவில்லை. காட்டிலிருந்து உன்னைப் பூஜிக்க மூவிதழ்கொண்ட பில்வமும் கொண்டுவரவில்லை. நீர் நிறைந்த குளத்தில் பூத்து மலர்ந்திருக்கும் பூக்களாலான மாலையும், மணமுள்ள சந்தனம், புஷ்பங்கள் ஆகிய எதுவும் உனது பூஜைக்கு நான் தயார்செய்யவில்லை. சிவ, சிவ, சிவ, மஹாதேவ, சம்போ, என் குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்வாய்,

து³க்தை⁴ர்மத்⁴வாஜ்யயுக்தைர் த³தி⁴கு³ட³ ஸஹிதை: ஸ்நாபிதம் நைவ—லிங்க³ம்
நோ லிப்தம் சந்த³நாத்³யை: கநகவிரசிதை: பூஜிதம் ந ப்ரஸூனை: ।
தூ⁴பை: கர்பூரதீ³பைர் விவித⁴ரஸயுதைர் நைவப⁴க்ஷ்யோபஹாரை:
க்ஷந்தவ்யோ மேபராத⁴: சிவ சிவ சிவ போ⁴ ஸ்ரீ மஹாதே³வ சம்போ⁴ ॥ 6

பால், தேன், நெய், தயிர், வெல்லம் இவைகளால் சிவலிங்கத்திற்கு நான் அபிஷேகம் செய்யவில்லை. சந்தனம் முதலியவைகளால் அலங்காரமும் செய்யவில்லை. நல்ல மலர்களால் பூஜையும் செய்யவில்லை. தூபம், தீபம், கற்பூர

நீராஜனம் செய்யவில்லை. உயர்ந்த சுவையுள்ள பொருட்களை நிவேதனம் செய்ய வில்லை. சிவ, சிவ, சிவ, மஹாதேவ, சம்போ, என் குற்றங்களைப் பொறுத் தருள்வாயாக.

நோ சக்யம் ஸ்மார்தகர்ம ப்ரதிபத³க³ஹனே ப்ரத்யவாயாகுலாட்⁴யே
ச்ரௌதே வார்தா கத²ம் மே த்³விஜகுலவிஹிதே ப்³ரஹ்மமார்கா³னு-
ஸாரே ।
தத்வேsஜ்ஞாதே விசாரை: ச்ரவண மனநயோ : கிம் நிதி³த்⁴யாஸிதவ்யம்
க்ஷந்தவ்யோ மேsபராத⁴: சிவ சிவ சிவ போ⁴ ஸ்ரீ மஹாதே³வ சம்போ¹ ॥
7

"எதைச் செய்தால் தவறிவிடுமோ என்பதால் தருமசாத்திரங்களில் சொல்லப்பட்ட கடமைகள் ஒன்றையும் நான் செய்யவில்லை. அந்தணர்களுக் கென்று சொல்லப்பட்டிருக்கும் வேதத்தில் சொல்லப்பட்ட கடமைகளின் வார்த்தைகூட என்னிடமில்லை. எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளை விசாரம் செய்ய அறியாமையால் கேட்பது, சிந்தனை செய்வது, அனுபவத்தில் கொண்டுவருவது இவை ஒன்றும் என்னிடமில்லை. சிவ, சிவ, சிவ, மஹாதேவ, சம்போ என் குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்வாயாக.

த்⁴யாத்வா சித்தே சிவாக்²யம் ப்ரசுரதரத⁴னம் நைவ த³த்தம் த்³விஜேப்⁴ய:
ஹவ்யம் தே லக்ஷஸங்க்²யைர் ஹுத வஹவத³னே நார்பிதம் பீ³ஜ-
மந்த்ரை : ।
நோ தப்தம் கா³ங்க³தீரே வ்ரதஜப நியமை ருத்³ர ஜாப்யம் ந ஜப்தம்
க்ஷந்தவ்யோ மேsபராத⁴: சிவ சிவ சிவ போ⁴ ஸ்ரீ மஹாதே³வ சம்போ⁴ ॥
8

சிவன் எனும் மேலான செல்வத்தை மனதில் நினைத்து, அந்தணர்களுக்கு நிறையச் செல்வத்தைத் தானம் செய்யவில்லை. உன் மந்திரங்களினால் (அன்னம் நெய், சமித் முதலிய) பொருட்களை வேள்வித் தீயில் முறைப்படி லக்ஷம் ஆவ்ருத்த ஹோமம் செய்யவில்லை. கங்கைக்கரை சென்று முறைப்படி விரதம், ஜபம் செய்யவில்லை. சிவ, சிவ, சிவ, மஹாதேவ, சம்போ, என் குற்றங்களைப் பொறுத் தருள்வாயாக.

நக்³நோ நி:ஸங்க³ சுத்³த⁴ஸ்த்ரிகு³ண விரஹிதோ த்⁴வஸ்தமோஹாந்த⁴-
காரோ
நாஸாக்³ரன்யஸ்தத்³ருஷ்டிர் விதி³த ப⁴வகு³ணோ நைவ த்³ருஷ்ட:
கதா³சித் ।
உன்மந்யாவஸ்த²யா த்வாம் விக³தக³திமதி: சங்கரம் ந ஸ்மராமி
க்ஷந்தவ்யோ மேsபராத⁴: சிவ சிவ சிவ போ⁴ ஸ்ரீ மஹாதே³வ சம்போ ॥ 9

அவதூதனுகி, பற்றற்ற தூயவனுய் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்னும் முக் குணங்கள் அற்றவனுய், அறியாமை என்னும் இருள் போக்கடிக்கப்பட்டவனுய், மூக்கின் நுனியில் வைக்கப்பட்ட கண்களை உடையவனுய், பரமேச்வரனின் குணங்களை அறிந்துபார்க்கவில்லை. உன்மனீ என்னும் நிலையை அடைந்து-புத்தியை நிலைநிறுத்தி சங்கரனை நினைக்கவில்லை. சிவ, சிவ, சிவ, மஹாதேவ, சம்போ, என் குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்யாயாக.

ஸ்தி²த்வா ஸ்தா²னே ஸரோஜே ப்ரணவமய மருத்கும்பி⁴தே ஸூக்ஷ்மமார்கே³
சாந்தே ஸ்வாந்தே ப்ரலீனே ப்ரகடித விப⁴வே தி³வ்யரூபே சிவாக்²யே I
லிங்கா³க்³ரே ப்³ரஹ்மவாக்யே ஸகலதநுகதம் சங்கரம் ந ஸ்மராமி
க்ஷந்தவ்யோ மேsபராத⁴: சிவ சிவ சிவ போ⁴ ஸ்ரீ மஹாதே³வ சம்போ⁴ II 10

தலையிலுள்ள ஆயிரம் இதழ்த் தாமரையில் (அல்லது ஹ்ருதய தாமரையில்) மூச்சையடக்கி ஓம் என்பதில் நின்று, அமைதியான புகழ்பெற்ற ஒளி வடிவமான சிவன் பெயரில் லிங்க ரூபத்தில் என்னை ஒடுக்கி. மஹாவாக்கியங்களில் போற்றப் பட்டு. எல்லா உயிர்களிலும் ஊடுருவி நிற்கும், சங்கரனை நான் நினைக்கவில்லை. சிவ, சிவ, சிவ, மஹாதேவ, சம்போ, என் குற்றங்களைப் பொறுத்தருள்வாயாக.

ஹ்ருத்³யம் வேதா³ந்தவேத்³யம் ஹ்ருத³யஸாஸிஜே தீ³பதமுத்³யத்ப்ரகாசம்
ஸத்யம் சாந்தஸ்வரூபம் ஸகலமுனிமந: பத்³ம ஷண்டைகவேத்³யம் I
ஜாக்³ரத் ஸ்வப்னே ஸுஷுப்தௌ த்ரிகு³ண விரஹிதம் சங்கரம் ந ஸ்மராமி
க்ஷந்தவ்யோ மேsபராத⁴: சிவ சிவ சிவ போ⁴ மஹாதே³வ சம்போ⁴ II 11

உயிர்களின் இதயத்தில் உள்ளதும், மறைகளின் முடிவுகளால் அறியத் தக்கதும், இதயகமலத்தில் ஒளிவிட்டு உயர்ந்து விளங்குவதும், உண்மையானதும், அமைதியை உருவமாய்க் கொண்டதும், முனிவர்களின் மனதாகிற தாமரைகளுள் அறியத்தக்க ஒரே பொருளும், விழிப்பிலும் கனவிலும் தூக்கத்திலும் முக்குண மற்று விளங்குகிறதுமான சங்கரனை நான் நினைக்கவில்லை. சிவ, சிவ, சிவ, மஹாதேவ. சம்போ, என் குற்றங்களைப் பொருத்தருள்வாயாக.

சந்த்³ரோத்³பா⁴ ஸிதசேக²ரே ஸ்மரஹரே க³ங்கா³த⁴ரே சங்கரே
ஸர்பைர் பூ⁴ஷித கண்ட²கர்ண விவரே நேத்ரோத்த² வைச்வானரே I
த³ந்தித்வக் க்ருத ஸுந்த³ராம்ப³ரத⁴ரே த்ரைலோக்யஸாரே ஹரே
மோக்ஷார்த²ம் குரு சித்த வ்ருத்திமமலாம் அந்யைஸ்து கிம் கர்மபி⁴: II 12

பிறைச் சந்திரனை தலையில் உடையவரும், காமனை எரித்தவரும், கங்கையை சடையில் கொண்டவரும், உலகத்திற்கு நன்மை செய்கிற சங்கரரும், பாம்பு களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கழுத்து காதுகளையுடையவரும், மூன்ருவது கண்ணில் நெருப்பை உடையவரும், யானைத் தோலாகிற ஆடையை அழகாய் அணிந்தவரும் மூவுலகிற்கும் ஸாரமான பொருளாய் விளங்குகிற ஹரனை பரமேச்வரனிடத்தில் மோக்ஷத்தை அடையவேண்டி மாசற்ற உள்ளத்தால் எண்ணவேண்டும். வேறு கர்மாக்களால் என்ன பயன் ?

கிம் யானேன த⁴னேன வாஜிகரிபி⁴: ப்ராப்தேன ராஜ்யேன கிம்
கிம் வா புத்ரகலத்ரமித்ரபசுபி⁴: தே³ஹேன கே³ஹேன கிம் I
ஜ்ஞாத்வைதத் க்ஷண ப⁴ங்கு³ரம் ஸபதி³ ரே த்யாஜ்யம் மனோ தூ³ரத:
ஸ்வாத்மார்த²ம் கு³ருவாக்யதோ ப⁴ஜ ப⁴ஜ ஸ்ரீ பார்வதீ வல்லப⁴ம் II 13

தேர், செல்வம், குதிரை, யானைகள், அரசு இவைகளை அடைவதால் என்ன பயன்? பிள்ளை, மனைவி. தோழன், பசுக்கள், அழகான உடல், வீடு இவைகளாலும்

என்ன பயன்? ஏ, மனமே இவைகள் ஒரு கணத்தில் அழியக்கூடியவை என உணர்ந்து, தூர விலக்கி, உன் ஆத்மா கடைத்தேற மௌனமாய், பார்வதியுடன் கூடிய பரமேச்வரனை குரு உபதேசத்தால் வழிபடுக, வழிபடுக.

பௌரோஹித்யம் ரஜநிசரிதம் க்³ராமணீத்வம் நியோகே³
மாடா²பத்யம் ஹ்யந்ருத வசனம் ஸாக்ஷிவாத³: பராந்நம் ।
ப்³ரஹ்மத்³வேஷ: க²லஜனரதி: ப்ராணிநாம் நிர்த³யத்வம்
மாபூ⁴தே³வம் மம பசுபதே ஜன்ம ஜன்மாந்தரேஷு ॥ 14

புரோகிதராயிருப்பது, இரவில் தவறான காரியங்களைச் செய்வது (திருடுதல் போன்றது), மணியம் பார்ப்பது, உத்தரவுக்குக் கீழ்ப்படிவது, மடத்தின் தலைவராயிருப்பது, பொய்ச்சாக்ஷி சொல்வது, பிறர் வீட்டில் சாப்பிடுவது, அந்தணனிடத்தில் வெறுப்பு, கெட்டவர்களுடன் சேர்க்கை, உயிர்களிடத்தில் தயவில்லாமலிருப்பது இவைகள் எதுவொன்றும் இந்தப் பிறவியிலோ மறுபிறவிகளிலோ பசுபதியான பரமேச்வரனே! எனக்கு உண்டாகவேண்டாம்.

ஆயுர்நச்யதி பச்யதாம் ப்ரதிதி³னம் யாதி க்ஷயம் யௌவனம்
ப்ரத்யாயந்தி க³தா: புனர்ந தி³வஸா: காலோ ஜக³த்³ப⁴க்ஷக: ।
லக்ஷ்மீஸ்தோயதரங்க³ ப⁴ங்கசபலா வித்³யுச்சலம் ஜீவிதம்
தஸ்மான்மாம் சரணாக³தம் கருணயா த்வம் ரக்ஷ ரக்ஷாது⁴னா ॥ 15

பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே தினமும் ஆயுள் முடிகிறது. யௌவனமும் அழிந்துகொண்டே போகிறது, சென்ற நாட்கள் திரும்பிவருவதில்லை. காலமானது உலகை விழுங்கிவிடுகிறது. செல்வமும் கடல் அலை வந்துபோவது போல் நிலையற்றது. இந்த வாழ்க்கை மின்னல் தோன்றி மறைவதுபோலப் போய்விடும். ஆகையால் உன்னைச் சரணடைந்த என்னை நீ கருணையுடன் இப்பொழுதே காப்பாற்றவேண்டும்.



சிவபுஜங்கம்

(சிவன் பாம்புகளைத் தமக்கு மிகவும் உகந்த அணிகலன்களாகக் கொண்டிருப்பதால் இந்தச் ச்லோகங்கள் புஜங்கப்ரயாத விருத்தத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.)

க^{3}லத்^{3}த^{3}ான க^{3}ண்ட^{3}ம் மிலத்^{3}ப்^{4}ருங்க^{3} ஷண்டம்
சலச்சாரு சுண்ட^{3}ம் ஜ^{3}க^{3}த் த்ராண சௌண்ட^{3}ம் ।
கனத்^{3}த^{3}ந்தகாண்ட^{3}ம் விபத்^{3}ப^{4}ங்கசண்ட^{3}ம்
சிவப்ரேமபிண்ட^{3}ம் ப^{4}ஜேவக்ரதுண்ட^{3}ம் ॥ 1

கருவண்டுகளின் குழாம் மொய்த்திடும் மதஜலம் வழியும் நெற்றியையுடையவரும், எழிலுடன் அசையும் தும்பிக்கையை உடையவரும், உலகையெலாம் காப்பாற்றும் ஆற்றல் கொண்டவரும், பிரகாசமான தந்தங்களையுடையவரும், இன்னல்களை அறவே துடைப்பவரும், சிவபெருமானின் அன்பே உருவெடுத்ததென விளங்குபவருமான ஆனைமுகத்தானை வணங்குகிறேன்.

அனாத்^{3}யந்தமாத்^{3}யம் பரம் தத்த்வமர்த்^{2}ம்
சித^{3}ாகாரமேகம் துரீயம் த்வமேயம் ।
ஹரிப்^{3}ரஹ்ம ம்ருக்^{3}யம் பரப்^{3}ரஹ்மரூபம்
மனோவாக^{3}தீதம் மஹ: சைவமீடே^{3} ॥ 2

ஆதியுமந்தமும் இல்லாதவரும், எல்லாவற்றிற்கும் முதல்வராகவும், பரம தத்துவத்தின் உண்மைப் பொருளாக அறிவொளியாய், ஒன்றாய், விழிப்பு, கனவு, துயில் முதலிய நிலைகளுக்கப்பால் சாக்ஷியாக இருப்பவரும், அளவிலா சக்தி படைத்தவரும், ஹரி, பிரஹ்மா முதலியவர்களாலும் காண இயலாதவரும், பரப்ரஹ்மமாய் விளங்குபவரும், மனதுக்கும், சொல்லுக்கும் அப்பாற்பட்டவருமான சிவபெரும் ஜோதியை போற்றுவேன்.

ஸ்வசக்த்யாதி^{3}சக்த்யந்த ஸிம்ஹாஸனஸ்த^{2}ம்
மனோஹாரி ஸர்வாங்க^{3}ரத்னோருபூ^{4}ஷம் ।
ஜ^{3}டாஹிந்து^{3} க^{3}ங்க^{3}ாஸ்தி^{2} சம்யாகமௌலிம்
பராசக்தி மித்ரம் நும: பஞ்சவக்த்ரம் ॥ 3

ஆதிசக்தியாம் ஸ்வசக்தியாம் ஸிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், காண்போர் மனத்தைக் கொள்ளைகொள்ளும் எழிலுடன்கூடிய அங்கங்களில்

ரத்னமயமான அணிகலன்களை அணிந்து திகழ்பவரும், சடை, அரவு, நிலவு, கங்கை, என்பு முதலியவைகளைத் தாங்கி நிற்கும் முடியையுடையவரும், பராசக்தியின் பங்காளனுமான ஐந்து முகத்தானை வணங்குகிறோம்.

சிவேசானதத்பூருஷா கே⁴ாரவாமா—
திº³பி⁴: பஞ்சபி⁴ர் ஹ்ருன்முகை²: ஷட்³பி⁴ரங்கை³: ।
அநௌபம்ய ஷட்த்ரிம்சதம் தத்வவித்³யா-
மதீதம் பரம்த்வாம் கத²ம் வேத்தி கோவா ॥ 4

சிவ ஸ்வரூபத்தை ஹ்ருதயமாயும், ஈசான தத்புருஷ அகோர வாம தேவாதி (ஸத்யோஜாதாதி) ஐந்து ரூபங்களை அங்கங்களாயும் கொண்ட இணையற்றவரே, முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டவரே, தங்களை எவர் எங்ஙனம்தான் அறியமுடியும்.

ப்ரவால ப்ரவாஹ ப்ரபா⁴சோணமர்த⁴ம்
மருத்வங் மணி ஸ்ரீ மஹ: ச்யாமமர்த⁴ம் ।
குணஸ்யூதமேதத்³வபு: சைவமந்த:
ஸ்மராமி ஸ்மராபத்தி ஸம்பத்திஹேதும் ॥ 5

பவழம்போல் சிவந்ததான ஒரு பாதியும், இந்திர நீலமணி போன்ற கருத்ததானவோர் பாதியுடனும்கூடியதும், குணங்களுடன் விளங்குவதுமான தங்கள் ஸ்வரூபத்தை அர்த்த கர்மாதிகளை அடையும்பொருட்டு தியானிக்கிறேன்.

ஸ்வஸேவாஸமாயாத தேவாஸுரேந்த்ரா—
நமந்மௌலி மந்த³ாரிமாலாபி⁴ஷிக்தம் ।
நமஸ்யாமி சம்பே⁴ா பத³ாம்பே⁴ாருஹம் தே
ப⁴வாம்பே⁴ாதி⁴போதம் ப⁴வானீவிப⁴ாவ்யம் ॥ 6

தங்களை வணங்கும்பொருட்டு தங்கள் கிரீடங்களிலுள்ள மந்தார மலர் மாலைகளால் தேவர்களும், அசுரர்களும் வருடும் தங்கள் திருவடித்தாமரைகளை பிறப்பிறப்பென்னும் சம்சாரக்கடலைக் கடக்க ஹேதுவாயும், பவானியால் பூஜிக்கப்பட்டதுமாகிய தங்கள் திருவடித்தாமரைகளைத் தியானம் செய்கிறேன்.

ஜ³க³ந்நாத² மந்நாத² கௌ³ரீஸநாத²
ப்ரபந்நானுகம்பின் விபந்நார்த்திஹாரின் ।
மஹ:ஸ்தோம மூர்த்தே ஸமஸ்தைகபந்தே⁴ா
நமஸ்தே நமஸ்தே புனஸ்தே நமோऽஸ்து ॥ 7

உலகங்களுக்கெல்லாம் தலைவனே, எனையாட்கொள்ளும் தலைவா, கௌரியுடன் கூடி விளங்குபவரே, தங்களைச் சரணென நாடியவரிடம் அருள்பாலிப்பவரே இன்னல்களையெல்லாம் நீக்குபவரே; புகழ்களுக்கெல்லாம் உறைவிடமானவரே, உலகிலுள்ளோர் யாவருக்கும் ஒரே சுற்றமாய் விளங்குபவரே, தங்களுக்கு நமஸ்காரம்- மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம்.

விரூபாக்ஷ விச்வேச விச்வாதி[3] தே[3]வ
த்ரயீமூல சம்பே[4]ா சிவ த்ரயம்ப[3]கத்வம் ।
ப்ரஸீத[3] ஸ்மர த்ராஹி பச்யாவமுக்த்யை
க்ஷமாம் ப்ராப்நுஹி த்ரயக்ஷமாம்ரக்ஷமோத[3]ாத் ॥ 8

விருபாக்ஷ, விச்வேச, சகலதேவதைகளுக்கும் மேலானவரே, வேதங்களுக்கெல்லாம் மூலமானவரே சம்போ, சிவ, த்ரயம்பக! எளியேன்பால் அருள் புரிக, ஏழையை நினைமின், என் குற்றங்களை மன்னித்து மோக்ஷத்தையளிப்பீராக, முக்கண்ணனே, அன்புடன் எனை ஆட்கொள்வீர்.

மஹாதே[3]வ தே[3]வேச தே[3]வாதி[3]தே[3]வ
ஸ்மராரே புராரே யமாரே ஹரேதி ।
ப்[3]ருவாண: ஸ்மரிஷ்யாமி ப[4]க்த்யா ப[4]வந்தம்
ததோ மே த[3]யாசீல தே[3]வ ப்ரஸீத[3] ॥ 9

மஹாதேவ, தேவேச, தேவாதிதேவ, காமனை எரித்தவனே, திரிபுரங்களையும் எரித்தவனே, யமனை ஒடுக்கினவரே, ஹரா, என்று உன்னைப்போற்றி, பக்தியுடன் உம்மை ஸ்மரிப்பேன். ஆதலின் தயாளனாகிய தாங்கள் என்பால் கருணைசெய்தல் வேண்டும்.

த்வத[3]ன்ய: சரண்ய: ப்ரபந்நஸ்ய நேதி
ப்ரஸீத[3] ஸ்மரந்நேவ ஹன்யாஸ்து தை[3]ன்யம் ।
ந சேத்தே ப[4]வேத்[3]ப[4]க்த வாத்ஸல்ய ஹானி–
ஸ்ததோ மே தயாலோ ஸதா[3] ஸந்நிதே[4]ஹி ॥ 10

தங்களை சரணடைந்தவர்களுக்கு வேறு துணையென்பதில்லாததால், இடுக்கண்களில் அல்லல்படும் என்பால் அருள்பாலிப்பீராக. அங்ஙானம் அருள் செய்யாவிடில், மெய்யன்பர்களின்பால் வாத்ஸல்யம் உடையவரெனும் தங்கள் புகழ் எங்ஙனம் ஓங்கும்? ஆதலின், அருட்பெருங்கடலே என்பால் தயை செய்வீராக.

அயம்த[3]ான காலஸ் த்வஹம் த[3]ானபாத்ரம்
ப[4]வானேவ த[3]ாதா த்வத[3]ன்யம் ந யாசே: ।
ப[4]வத்[3]ப[4]க்திமேவ ஸ்தி[2]ராம் தே[3]ஹி மஹ்யம்
க்ருபாசீல சம்பே[4]ா க்ருதார்தே[2]ாऽஸ்மி தஸ்மாத் ॥ 11

இதுவே அருளெனும் கொடையை வழங்க தகுந்த தருணம். அடியேனே அக்கொடையை ஏற்கத் தகுதிபெற்றவன். கொடைவள்ளலும் தாங்களே. தங்களையன்றி வேறெவரிடமும் அருளை யாசியேன். தங்கள்பால் ஸ்திரமான பக்தியை எனக்கு அருள்வீராக. அருளாளா, சம்போ, தங்கள் பக்தியால்தான் க்ருதார்த்தனாவேன்.

பசும் வேத்ஸி சேந்மாம் தமேவாதி⁴ரூட⁴:
கலங்கீதி வா மூர்த்⁴னி த³த்ஸே தமேவ ।
த்³விஜி³ஹ்வ: புன ஸோऽபி தே கண்ட²பூ⁴ஷா
த்வத³ங்கீ³க்ருதா: சர்வேऽபி த⁴ன்யா: ॥ 12

என்னைத் தாங்கள் பசு என்று கருதினால், என்னைத் தங்கள் வாகனமாய் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். களங்கங்களுடன் கூடியவனாக என்னைக் கருதுவீரானால், என்னைத் தங்கள் சிரசில் அணிந்துகொள்ளுங்கள். நாவிரண்டு படைத்தவனாக என்னைக் கருதுவீரானால், தங்கள் கழுத்துக்கு என்னை அணிகலனாக ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள். ஹே சர்வ! தங்களால் ஏற்கப்பட்டவர்களெல்லாம் எத்தனை குறைபாடுள்ளவர்களாயினும், மேன்மைபெற்றவரே.

ந சக்னோமி கர்தும் பரத்³ரோஹலேசம்
கத²ம் ப்ரீயஸே த்வம் ந ஜா³னே கி³ரீச ।
தத²ாஹி ப்ரஸந்நோऽஸி கஸ்யாபி காந்தா-
ஸுதத்³ரோஹிணோ வா பித்ருத்³ரோஹிணோ வா ॥ 13

பிறருக்குத் துரோகமென்பதை லவலேசமும் செய்யவல்லேன் அல்லேன். அங்ஙனமிருக்க என்பால் அன்பு கொள்ளாததேன்? மனைவிக்கும், மகவுக்கும், தந்தைக்கும் துரோகம் செய்தவர்களிடமும் தாங்கள் அன்பு செலுத்தவில்லையா?

ஸ்துதிம் த்⁴யானமர்சாம் யத²ாவத்³வித⁴ாதும்
ப⁴ஜ³ந்நப்யஜா³னன் மஹேசாவலம்பே³ ।
த்ரஸந்தம் ஸுதம் த்ராதுமக்³ரே ம்ருகண்டோ³ர்
யமப்ராண நிர்வாணம் த்வத் பத³ாப்³ஜ³ம் ॥ 14

தங்களை புகழ்வதற்கும், தியானிப்பதற்கும், முறைப்படி அர்ச்சிப்பதற்கும் இயலாதவனாய் தங்களையே சரண்புகுந்தேன். மகேச, மிருகண்டு முனிவரின் புதல்வனான மார்க்கண்டேயனுக்கு பயத்தையுண்டாக்கிய யமன் உயிரையும் சிதற அடித்ததல்லவா தங்கள் திருவடித்தாமரை.

சிரோத்³ருஷ்டி ஹ்ருத்³ரோக³ சூலப்ரமேஹ-
ஜ்³வரார்சோ ஜ³ராயக்ஷ்ம ஹிக்கா விஷார்தான் ।
த்வமாத்³யோ பி⁴ஷக்³பே⁴ஷஜ³ம் ப⁴ஸ்ம சம்பே⁴ா
த்வமுல்லாக⁴யா ஸ்மான் வபுர் லாக⁴வாய ॥ 15

சிரசு, கண்கள், இருதயம் முதலியவற்றின் நோய்களையும், மலமூத்ராசயங்களின் நோய்களையும், ஜ்வரம், மூப்பு, காசம், விக்கல் முதலிய வியாதிகள் தீர்க்க மருத்துவர் தாங்களொருவரே. மருந்தும் தாங்கள் அணியும் திருநீறே. எங்கள் சரீரங்கள் பிணியற்று லாகவத்துடனிருக்குமாறு தாங்கள் எங்களை பிணிகளினின்றும் காப்பாற்றுவீராக.

த³ரித்³ரோऽஸ்ம்யப⁴த்³ரோऽஸ்மி ப⁴க்³ஞோऽஸ்மி தூ³யே
விஷண்ணோऽஸ்மி ஸங்நோऽஸ்மி கி²ந்நோऽஸ்மி சாஹம் ।
ப⁴வான் ப்ராணிநு மந்தராத்மாஸி சம்பே⁴ா
மமார்தி⁴ம் ந வேத்ஸி ப்ரபே⁴ா ரக்ஷ மாம் த்வம் ॥ 16

நான் தரித்திரன், க்ஷேமத்தையிழந்தவன், மனமுடைந்தவன், சோகத்தால் வாடியவன், நொடித்தேன், துடித்தேன். தாங்கள் சர்வ பிராணிகளிடத்திலும் அந்தர்யாமியாக விளங்குபவர். என் மனத்துயரை நீர் நன்கறிவீர். ஆதலின் என்னை ரக்ஷிப்பீராக.

த்வத³க்ஷ்ணோ: கடாக்ஷ: பதேத் த்ரயக்ஷ யத்ர
க்ஷணம் க்ஷ்மா ச லக்ஷ்மீ: ஸ்வயம் தம் வ்ருணுதே ।
கிரீடஸ்பு²ரச் சாமரச் ச²த்ர மாலா—
கலாசீ க³ஜ³க்ஷௌம பூ⁴ஷாவிசேஷை: ॥ 17

முக்கண்ணனே, எவனிடம் தங்கள் கடைக்கண்பார்வை பதிந்திடுமோ, அவனை அந்த க்ஷணமே பூதேவியும், ஸ்ரீதேவியும் நாடிவருவார்கள். கிரீடமும், ஒளிமிக்க சாமரங்களும், குடையும், மாலைகளும், யானைகள், பட்டாடைகள், ஆபரணங்கள் இவைகளுடன் லக்ஷ்மீதேவி அவனை வந்தடைவாள்.

ப⁴வான்யை ப⁴வாயாபி மாத்ரே ச புத்ரே
ம்ருடா³ன்யை ம்ருடா³யாப் யக⁴க்⁴ன்யை மக²க்⁴நே ।
சிவாங்க்³யை சிவாங்கா³ய குர்ம: சிவாயை
சிவாயாம்பி³காயை நமஸ்த்ரயம்ப³காய ॥ 18

ஜகன்மாதாவாகிய பவானிக்கும், ம்ருடானிக்கும் பாபங்களை போக்கடிப்பவளுக்கும், சிவனுடைய உடலில் பாதியிடம் பெற்றவளுக்கும், சிவசக்தியாய் விளங்கும் அம்பிகைக்கும், ஜகத்பிதாவான பவனுக்கும், ம்ருடனுக்கும், தக்ஷன் வேள்வியை அழித்தவர்க்கும், பராசக்தியை பாதி உடலில் தரித்தவருக்கும், த்ரயம்பகருக்கும் வணக்கம்.

ப⁴வத்³கௌ³ரவம் மல்லகு⁴த்வம் விதி³த்வா
ப்ரபே⁴ா ரக்ஷ காருண்ய த்³ருஷ்ட்யானுகம் மாம் ।
சிவாத்மானுப⁴ாவஸ்துதாவக்ஷமோऽஹம்
ஸவசக்த்யா க்ருதம் மேऽபராத⁴ம் க்ஷமஸ்வ ॥ 19

தங்கள் மஹிமையையும், என் எளிமையையும் கருதி, கருணைகடாக்ஷத்தினால் தங்களை நாடிய என்னை ஆட்கொள்ளுவீராக. என் குற்றங்களனைத்தையும் பொருத்தருள்வீராக.

யதா³ கர்ணரந்த்⁴ரம் ப்ரஜே³த் காலவாஹ-
த்³விஷத்கண்ட² க⁴ண்டா க⁴ணத்காரநாத: ।
வ்ருஷாதீ⁴சமாருஹ்ய தை³வோபவாஹ்யம்
ததா³ வத்ஸ மா பீ⁴ரிதி ப்ரீணய த்வம் ॥ 20

யமன் ஏறிவரும் பரியின் கழுத்தில் ஒலிக்கும் பயங்கரமான மணியின் ஒலி என் செவியில் கேட்கும்போது தாங்கள் ரிடப வாகனத்திலமர்ந்து வந்து' என்னை நோக்கி, குழந்தாய்! அஞ்சேலென அன்புடன் அருள்புரிவீராக.

யதா³ த³ாருண ப⁴ாஷண பீ⁴ஷண மே
ப⁴விஷ்யந்த் யுபாந்தே க்ருதாந்தஸ்ய தூ³தா: ।
ததா³ மன்மனஸ் த்வத் பத³ாம்பே⁴ாருஹஸ்த²ம்
கத²ம் நிஸ்சலம் ஸ்யாந் நமஸ்தே஽ஸ்து சம்பே⁴ா ॥ 21

யம தூதர்கள் பயங்கரமான சப்தங்களுடன் என்னையணுகும்போது, தங்கள் திருவடித்தாமரையில் நன்கு பதிந்திருக்கும் என் மனம் எங்ஙனம் கலங்காமல் இருக்கும். (அதனால் இப்பொழுதிலிருந்தே தங்களை வணங்கி என் மனத்தை உங்கள் பாதகமலங்களில் லயிக்கச் செய்கிறேன். அதனால் யமதூதர்கள் வரும் நேரத்தில் எனக்கு யாதொரு துன்பமும் நேரிடாது.)

யதா³ து³ர்நிர்வார வ்யதே²ா஽ஹம் சயானோ
லுட²ந்நிச்வஸந் நி: ஸ்ருதாவ்யக்தவாணி: ।
ததா³ ஜ³ஹ்நுகன்யா ஜ³லாலங்க்ருதம் தே
ஜ³டாமண்ட³லம் மந்மனோமந்த³ரம் ஸ்யாத் ॥ 22

குணப்படுத்த இயலாது நோய்வாய்ப்பட்டு, மரணப் படுக்கையில் புரண்டு, மேல்மூச்சுடன்கூடி பேசவும் முடியாமல் அல்லல்படும்போது, கங்கையுடன் மிளிரும் தங்கள் ஜடாமண்டலம் என் இருதயத்தில் கோயில்கொண்டிருக்குமாக.

யதா³ புத்ரமித்ராத³யோ ஸத் ஸகாசே
ருத³ந்த்யஸ்ய ஹா கீத்³ருசீயம் தசேதி ।
ததா³ தே³வதே³வேச கௌ³ரீச சம்பே⁴ா
நமஸ்தே சிவாயேத் யஜ³ஸ்ரம் ப்³ருவாணி ॥ 23

புத்ரர்களும், மித்ரர்களும் மரணதசையிலிருக்கும் என்னருகில், ''அந்தோ, இதென்ன கஷ்டம்'' என்று கதறி ஓலமிடும்போது, தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவரான கௌரீச! ''சம்போ, சிவ'' என்று என் நாவில் தங்கள் திருநாமம் ஒலிக்குமாக.

யதா³ பச்யதாம் மாமஸௌ வேத்தி நாஸ்மா–
நயம் ச்வாஸ ஏவேதி வாசோ ப⁴வேயு: ।
ததா³ பூதி பூ³ஷம் பு⁴ஜ³ங்க³ா வநத்³த³ம்
புராரே ப⁴வந்தம் ஸ்புடம் ப⁴ாவயேயம் ॥ 24

மரணகாலத்தில் என்னைச் சூழ்ந்துகொண்டு என்னைப் பார்ப்பவர்கள் ''இவன் நம்மைத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை. இதோ, அந்திய ச்வாசம்'' என்று கூறும் அத்தருணத்தில் திருநீறு பூசி, அரவுமாலையணிந்து துலங்கும் தங்கள் திருமேனியை ஸ்மரிக்கவேண்டும்.

யதா³ யாதனுதே³ஹ ஸந்தே³ஹ வாஹீ
ப⁴வேத³ாத்ம தே³ஹே நமோஹோ மஹான்மே ।
ததா³ காசசீதாம்சு ஸம்காசமீச
ஸ்மராரே வபுஸ்தே நமஸ்தே ஸ்மராணி ॥ 25

இவ்வுடலை விட்டுப்பிரிந்து, யாதனு சரீரத்தை அடைந்து நிற்கும் நிலையில் நிலவொளிபோல் பிரகாசிக்கும் தங்கள் திருவுருவை நான் ஸ்மரிக்கவேண்டும்.

யதா³ பாரமச்ச²ாயமஸ்த²ாநமத்³பி⁴ர்-
ஜ⁻னைர்வா விஹீனம் க³மிஷ்யாமி மார்க³ம் ।
ததா³ தம் நிருந்த⁴ன் க்ருதாந்தஸ்ய மார்க³ம்
மஹாதே³வ மஹ்யம் மனோக்³ஞம் ப்ரயச்ச² ॥ 26

கடக்க இயலாததும், வழியெங்கும் நிழலற்றதும், தங்கி இளைப்பாற இடங்களற்றதும், தண்ணீரற்றதும், நிர்மானுஷ்யமுமான மார்க்கத்தில் யமலோகம் செல்வேனே அப்போது, தாங்கள் யமலோக மார்க்கத்தில் என்னை வழிமறித்து, எனக்கு இன்பத்தையருளுவீராக.

யதா³ ரௌரவாதி³ ஸ்மரன்னேவ பீ⁴த்யா
வ்ரஜாம்யத்ர மோஹம் மஹாதே³வ கே⁴ரம் ।
ததா³ மாமஹோ நாத² கஸ்தாரயிஷ்யத்–
யநாத²ம் பராதீ⁴னமர்தே⁴ந்து³ மௌலே ॥ 27

ரௌரவாதி நரகங்களை நினைத்த மாத்திரத்தில் நினைக்கவொணா பயத்தை யடைந்து நான் துயரப்படும்போது, ஹே, மஹாதேவ, என்னை யார் காப்பாற்றுவர் யமன் கைவசப்பட்ட அனாதையான எனக்குத் துணை யார்? பிறைசூடிப் பெருமானே!

யதா³ऽச்வேதபத்ராயதாலங்க்⁴ய சக்தே:
க்ருதாந்தாத்³ப⁴யம் ப⁴க்தவாத்ஸல்ய ப⁴ாவாத் ।
ததா² பாஹிமாம் பார்வதீ வல்லப⁴ான்யம்
ந பச்யாமி பாதாரமேதாத்³ருசம் மே ॥ 28

ஏகசக்ராதிபதியும், மீறமுடியாத சக்திவாய்ந்தவருமான யமதர்மராஜாவின் ஆணைக்கு பயந்து நான் நடுங்கி நிற்கும்போது, ஹே, பார்வதீவல்லப, தாங்கள் என்னைக் காப்பாற்றுவீராக. தங்களையன்றி வேறு ரக்ஷகனை நான் கண்டறியேன்.

இத³ானீமித³ானீம் ம்ருதிர்மே ப⁴வித்ரீ-
த்யஹோ ஸந்ததம் சிந்தயா பீடி³தோऽஸ்மி ।
கத²ம் நாம மாபூ⁴ந்ம்ருதௌ பீ⁴திரேஷா
நமஸ்தே க³தீனும் க³தே நீலகண்ட² ॥ 29

இத்தருணத்திலோ, எத்தருணத்திலோ, மரணம் நேரிடக்கூடுமெனக் கவலையினால் எக்காலும் கலவரமடைந்து நிற்கும் நான் எப்போது மரண பயமில்லாதிருப்பேன்? ஹே! நீலகண்ட! தங்களையன்றி வேறு கதிகாணாத நான் தங்களை தஞ்சமாய் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

அமர்யாத3மேவாஹ மாப3ாலவ்ருத்3த4ம்
ஹரந்தம் க்ருதாந்தம் ஸமீக்ஷ்யாமி பீ4த: ।
ம்ருதௌ தாவகாங்க்4ர்ப்3ஜ திவ்ய ப்ரஸாத3ாத்
ப4வானீபதே நிர்ப4யோऽஹம் ப4வானி ॥ 30

பாலன், வ்ருத்தன் எனும் பாகுபாடின்றி ஆயுளை அபகரிக்கும் யமன் வருகையை நான் எதிர்நோக்கி பயந்து நிற்கிறேன், ஆதலின், பவானீபதியான தங்கள் திருவடித்தாமரைகளை மரணத் தருவாயில் நான் நினைத்து பயமற்றவனுக இருப்பேனுக,

ஜராஜன்ம கர்ப4ாதி4வாஸாதி3து3 : க2ான்
அஸஹ்யானி ஜஹ்யாம் ஜக3ந்நாத2 தே3வ ।
ப4வந்தம் விநா மே க3திர்நைவ சம்பே4ா
தயாலோ ந ஜாக3ர்தி கிம் வாத3யா தே ॥ 31

மூப்பு, மறுபிறப்பு, கர்ப்பவாஸம் முதலிய சொல்லொணுத் துயரங்களி லிருந்தும் நான் விடுபடவேண்டும். தங்களையல்லால் வேறு கதிகாணேன் கருணைக் கடலே! தங்கள் அருள் விழித்தெழாததேன் ?

சிவாயேதி சப்3தே3ா நம: பூர்வ ஏஷ
ஸ்மரன்முக்திக்ருன் ம்ருத்யுஹா தத்வவாசீ ।
மஹேசான மா க3ான் மனஸ்தோ வசஸ்த :
ஸத3ா மஹ்யமேதத் ப்ரத3ானம் ப்ரயச்ச2 ॥ 32

'நமச்சிவாய' என்னும் சப்தம், நினைத்தமாத்திரத்தில் மிருத்யுவை ஒழித்து முக்தியை அளிக்கவல்லது. உயர்ந்ததான தத்துவத்தையும் புகட்டவல்லது, ஆதலின் 'நமச்சிவாய' எனும் தங்கள் நாமம் என் மனதினின்றும் வாக்கிலிருந்தும் என்றும் அகலாதிருக்க வரமருளவேண்டும்,

த்வமப்யம்ப3 மாம் பச்ய சீதாம்சுமௌலி–
ப்ரியே பே4ஷஜம் த்வம் ப4வவ்யாதி4சாந்தௌ ।
ப3ஹுக்லேச ப4ாஜம் பத3ாம்பே4ாஜபோதே
ப4வாப்3தௌ நிமக்3னம் நயஸ்வாத்3ய பாரம் ॥ 33

பிறைசூடிப் பெருமானின் பேரணங்கே; தாயே! எனைக் கடைக்கண் பாராய்! இப்பிறப்புப் பிணி நீங்க உனையன்றி மருந்தேது? இன்னல்கள் நிறைந்த இப்பிறவிக்கடலில் மூழ்கித் தவிக்கும் என்னை உன் திருவடிகளெனும் ஓடம் கொண்டு கரைமீட்பாய்.

அனுத்3யல்லலாடாக்ஷி வஹ்னிப்ரரோஹை–
ரவாம ஸ்புரச்சாரு வாமோருசோபை4: ।
அநங்க3ப்4ரமத்3பே4ாகி3பூ4ஷாவிசேஷை–
ரசந்த்ரார்த4சூடை3ரலம் தை3வதைர் ந: ॥ 34

அனலேக்கக்கும் நெற்றிக்கண்களில்லாதவரும், இடது பாகத்தில் தேவியைத் தரிக்காதவரும், பாம்புகள் நெளிந்து விளையாடுவதுமான தேகத்தை இல்லாதவரும் முடியில் பிறைச்சந்திரனை தரித்திராதவருமான இதர தேவதைகளால் எமக்குப் பயனென்ன ?

அகண்டே²கலங்காத³நங்கே³பு⁴ஜங்க³ா-
தபாணௌ கபாலாத³ப²ாலே ந லாக்ஷாத் ।
அமௌலௌ சசாங்காதவாமே கலத்ரா-
த்⁴ஹம் தே³வமன்யம் ந மன்யே ந மன்யே ॥ 35

விடமுண்டதனுல் கருத்திருக்கும் கழுத்தையுடையவரும், உடலில் சர்ப்பங்களான அணிகளை தரித்தவரும், கையில் கபாலத்தையேந்தியவரும், அக்னியாய் நெற்றிக்கண்ணை உடையவரும், முடியில் பிறை தரித்தவரும், இடப் பாகத்தில் உமையுடன்கூடியவருமல்லாது மற்றொரு தெய்வத்தை நான் நினைக்கவும் மாட்டேன்,

மஹாதே³வ சம்பே⁴ா கி³ரீச த்ரிசூலிம்-
ஸ்தவதீ³யம் ஸமஸ்தம் விப⁴ாதீதி யஸ்மாத் ।
சிவாத³ன்யத³ா தை³வதம் நாபி⁴ஜானே
சிவோऽஹம் சிவோऽஹம் சிவோऽஹம் சிவோऽஹம் ॥ 36

மஹாதேவ, சம்போ, கிரீசா, திரிசூலத்தை உடையவனே, இந்த ப்ரபஞ்சம் யாவும் தங்களிடமே தோன்றுவதனுல், சிவனுன தங்களைக் காட்டிலும் வேறு தெய்வத்தை யானறியேன். நான் சிவன், நான் சிவன், நான் சிவன், நான் சிவமென மன உறுதி பெற்றேன்.

யதோऽஜாயதேத³ம் ப்ரபஞ்சம் விசித்ரம்
ஸ்தி²திம் யாதி யஸ்மின்ய தே³வாந்தமந்தே ।
ஸ கர்மாதி³ஹீன: ஸ்வயம் ஜயோதிராத்மா
சிவோऽஹம் சிவோऽஹம் சிவோऽஹம் சிவோऽஹம் ॥ 37

எவரிடமிருந்து இந்த விசித்ரமான ப்ரபஞ்சம் உண்டாயிற்றே, எவரிடம் நிலைபெற்றுள்ளதோ, எவரிடமே பிரளய காலத்தில் இது ஒடுங்குகின்றதோ, எவருக்கு கருமமென்பது லேசமும் கிடையாதோ, எவர் ஸ்வயம் ஜ்யோதியான ஆத்மாவாக விளங்குகிறுரோ, அத்தகைய சிவனே நானுவேன். நான் சிவன், நான் சிவன், நான் சிவன், நான் சிவன்.

கிரீடே நிசேசோ லலாடே ஹுதாசோ
பு⁴ஜே பே⁴ாகிராஜோ க³லே காலிமாச ।
தநௌ காமினி யஸ்ய தத்துல்யதே³வம்
ந ஜானே ந ஜானே ந ஜானே ॥ 38

முடியில் பிறைச்சந்திரனும், நெற்றியில் அனலும், தோள்களில் பாம்பும், கழுத்தில் கருநிறமும், சரீரத்தில் இடதுபுறம் மங்கையையும் உடைய சிவனுக்கு நிகரான தெய்வமெதையும் நான் அறியேன். நான் அறியேன், நான் அறியேன்.

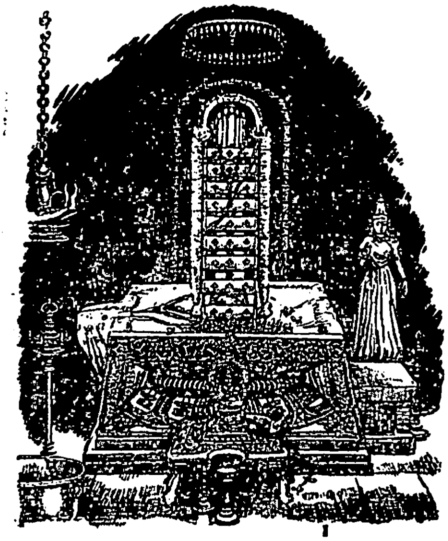
அனேன ஸ்தவேனாத3ராத3ம்பி3கேசம்
பராம் ப4க்தி மாஸாத்4ய யம் யே நமந்தி ।
ம்ருதௌ நிர்ப4யாஸ்தே ஜநாஸ்தம் ப4ஜந்தே
ஹ்ருத3ம்போ4ஜமத்4யே ஸதா3ஸீனமீசம் ॥ 39

எவர்கள் மிகுந்த பக்தி உணர்ச்சியுடன் பொருள் தெரிந்து இந்த ஸ்தோத்திரத்தைப் படித்து அம்பிகையின் பதியான பரமேச்வரனை வணங்குகிறார்களோ அவர்களுக்கு மரண பயம் உண்டாகாது. எவர்கள் தங்கள் இருதய கமலத்தில் ஜோதி வடிவமாக விளங்கும் அப்பரமசிவனை வீற்றிருக்கச் செய்து அவரைப் போற்றுகின்றனரோ அவர்கள் சிவ ஸாயுஜ்யம் அடைவார்கள்.

பு4ஜங்க3ப்ரியா கல்ப சம்போ4 மயைவம்
பு4ஜங்க3ப்ரயாதேன வ்ருத்தேன கல்ருப்தம் ।
நர: ஸ்தோத்ரமேதத் படி2த்வோரு ப4க்த்யா
ஸுபுத்ராயுராரோக்3ய மைச்வர்ய மேதி ॥ 40

சம்போ, புஜங்க விருத்தத்திலமைக்கப்பட்ட இந்த ஸ்தோத்திரத்தை எவனொருவன் படிக்கின்றானோ, அவன் புத்திரன் நீண்ட ஆயுள், ஆரோக்யம், ஐச்வர்யம் முதலியவைகளை அடைவானென்பது திண்ணம்.

ஸ்ரீ காளஹஸ்தி · காளஹஸ்தீஸ்வரர்





சிவநாமாவள்யஷ்டகம்

(நாமாவளிகளைக் கொண்ட எட்டுச் சுலோகங்களாதலால் ‘ நாமாவள்யஷ்டகம் ’ எனப்பட்டது.)

ஹே சந்த்3ரசூட3 மத3நாந்தக சூலபாணே
ஸ்தா2ணோ கி3ரீச கிரிஜேச மஹேச சம்போ4 |
பூ4தேச பீ4தப4யஸூத3ன மாமநாத2ம்
ஸம்ஸார து3:க2க3 ஹனாஜ்ஜக3தீ3ச ரக்ஷ || 1

சந்திரனைத் தலையில் சூடியவரே, காமனை அழித்தவரே, சூலத்தைத் தரித்தவரே, அசைவற்றவரே, மலையில் வசிப்பவரே, மலைமகளின் கணவரே மஹேச்வரரே, இன்பங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் பிறப்பிடமான சம்புவே, பூதங்களின் தலைவனே, பயத்தைப் போக்குபவரே, உலகிற்கெல்லாம் ஈசனே, நாதனற்ற என்னை பிறவியென்னும் துக்கக் காட்டினின்றும் காக்கவேண்டும்.

ஹே பார்வதீஹ்ருத3யவல்லப4 சந்த்3ரமௌலே
பூ4தாதி4ப ப்ரமத2நாத2 கி3ரீசசாப |
ஹே வாமதே3வ ப4வ ருத்3ர பிநாகபாணே
ஸம்ஸார து3:க2க3ஹனாஜ்ஜக3தீ3ச ரக்ஷ || 2

பார்வதியின் மனத்திற்கு இசைந்தவரே, சந்திரனை முடியில் சூடியவரே, பூதங்களுக்கும் ப்ரமத கணங்களுக்கும் அதிபரே, மேருவை வில்லாகக் கொண்டவரே, மிக அழகுவாய்ந்த தெய்வமே, எங்கும் சத்ரூபியாய் நிறைந்தவரே, துக்கத்தையும் அதன் காரணத்தையும் அழிக்கும் ருத்ரரே. பினாகத்தை தரித்தவரே, உலகிற்கெல்லாம் ஈசரே, என்னை ஸம்ஸார துக்கக் காட்டினின்றும் காக்க வேண்டும்,

ஹே நீலகண்ட2 வ்ருஷப4த்4வஜ பஞ்சவக்த்ர
லோகேச சேஷவலய ப்ரமதே2ச சர்வ |
ஹே தூ4ர்ஜடே பசுபதே கி3ரிஜாபதே மாம்
ஸம்ஸார து3:க2க3ஹனாஜ்ஜக3தீ3ச ரக்ஷ || 3

கருத்த கழுத்தையுடைய நீலகண்டரே, காளையைக் கொடியாகக் கொண்டவரே, ஐந்து முகமுள்ளவரே, உலகத்திற்குப் பதியே, ஆதிசேஷனை வளையாகத் தரித்தவரே, ப்ரமத கணங்களின் தலைவரே. பாபங்களைப் போக்குபவரே, அசைக்கப் பட்ட ஜடையை உடையவரே, உயிர்களின் தலைவா, மலைமகளின் பதியே, உலகிற் கெல்லாம் ஈசரே, என்னை பிறவியென்னும் துக்கக் காட்டினின்றும் காக்கவேண்டும்.

ஹே விச்வநாத² சிவசங்கர தே³வதே³வ
கங்³கா³த⁴ர ப்ரமத²நாயக நந்தி³கேச |
பா³ணேச்வராந்த⁴கரிபோ ஹர லோகநாத²
ஸம்ஸார து³:க²க³ஹநாஜ்ஜக³தீச ரக்ஷ || 4

விச்வநாதரே, சிவபெருமானே, சங்கரனே, தேவ தேவா, கங்காதர, ப்ரமத நாயகரே, நந்திகேச, பாணனுக்கு ஈசரே, அந்தகனைக் கொன்றவரே, ஹர, உலகத்திற்கு நாதரே, ஜகதீச, நாதனற்ற என்னை பிறவியென்னும் துக்கக் காட்டினின்றும் காக்கவேண்டும்.

வாராணஸீபுரபதே மணிகர்ணிகேச
வீரேச த³க்ஷமக²கால விபோ⁴ க³ணேச |
ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வ ஹ்ருத³யைகநிவாஸ நாத²
ஸம்ஸார து³:க²க³ஹநாஜ்ஜக³தீ³ச ரக்ஷ || 5

காசிப் பட்டினத்திற்குத் தலைவரே, (காசியிலுள்ள) மணிகர்ணிகைக்கு நாயகரே, வீரர்களுக்கு ஈசனே, தக்ஷனின் யாகத்தை அழித்தவரே, எங்கும் பரவிய விபுவே, கணங்களுக்கு அதிபரே, எல்லாமறிந்தவரே, எல்லா இதயங்களிலும் குடிகொண்ட ஒன்றே, நாதனற்ற என்னை பிறவியென்னும் துக்கக் காட்டினின்றும் காக்கவேண்டும்.

ஸ்ரீமன்மஹேச்வர க்ருபாமய ஹே த³யாளோ
ஹே வ்யோமகேச சிதிகண்ட² க³ணாதி⁴நாத² |
ப⁴ஸ்மாங்க³ராக³ ந்ருகபாலகலாபமால
ஸம்ஸார து³:க²க³ஹநாஜ்ஜக³தீ³ச ரக்ஷ || 6

திருவுடைய மகேசா, கருணை யுருவமே, தயாளுவே, ஆகாயத்தை அளாவும் கேசம் உள்ளவரே, கறுத்த கண்டமுள்ளவரே, கணங்களின் அதிபரே, விபூதியை மேனிப் பூச்சாக அணிந்தவரே, மனித கபாலங்களைக் கழுத்துக்கு மாலையாக அணிந்தவரே, என்னை பிறவியென்னும் துக்கக் காட்டினின்றும் காக்க வேண்டும்,

கைலாஸ சைல விநிவாஸ வ்ருஷாகபே ஹே
ம்ருத்யுஞ்ஜய த்ரிநயன த்ரிஜக³ந்நிவாஸ |
நாராயணப்ரிய மதா³பஹ சக்திநாத²
ஸம்ஸார து³:க²க³ஹநாஜ்ஜக³தீ³ச ரக்ஷ || 7

திருக்கயிலாய மலையில் வசிப்பவரே, வ்ருஷாகபி எனப்படுபவரே, எமனை வென்றவருக்குப் பிரியமானவரே, முக்கண் படைத்தவரே, மூலகத்திலும்

வசிப்பவரே, நாராயணனுக்குப் பிரியமானவரே, மதத்தைப் போக்குபவரே, பராசக்தியின் பதியே, என்னைப் பிறவி யென்னும் துக்கக் காட்டினின்றும் காக்கவேண்டும்.

விச்வேச விச்வப4வநாசக விச்வரூப
    விச்வாத்மக த்ரிபு4வனைக கு3ணாதி4கேச ।
ஹே விச்வநாத2 கருணாமய தீ3னப3ந்தோ4
    ஸம்ஸார து3:க2க3ஹனாஜ்ஜக3தீ3ச ரக்ஷ ॥ 8

உலகத்திற்கு அதிபரே, உலகின் பிறவிப் பிணியைப் போக்குபவரே, உலகத்தையே உருவமாய்க் கொண்டவரே, உலகின் ஆன்மாவே, மூவுலகத்திலும் மிகவும் குணமுள்ள ஈசரே, உலக நாதனும் கருணையுருவாயும், தீனருக்கு பந்துவாயுமுள்ளவரே, பிறவியென்னும் துக்கக் காட்டினின்றும் என்னைக் காக்க வேண்டும்.

கௌ3ரீவிலாஸ ப4வனாய மஹேச்வராய
    பஞ்சானனாய சரணாக3த கல்பகாய ।
சர்வாய ஸர்வஜக3தாம் அதி4பாய தஸ்மை
    தா3ரித்3ர்ய து2:க2த3ஹனாய நம: சிவாய ॥ 9

பார்வதியின் கேளிக்கைகளுக்கு உறைவிடமாயிருப்பவனும், மகேசுவரனும், ஐந்து முகங்களோடு கூடியவனும், சரணடைந்தோர் வேண்டியதைக் கொடுப்பவனும், தீமையை ஒழிப்பவனும், அனைத்துலகங்களுக்கும் தலைவனும், ஏழ்மையால் ஏற்படும் துக்கங்களைப் பொசுக்குகின்றவனுமான சிவனுக்கு வணக்கம்.



ஸ்ரீ சிவ பஞ்சாக்ஷர ஸ்தோத்ரம்



(சிவ பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தின் அக்ஷரங்களை வரிசைக் கிரமமாக ஒவ்வொரு ச்லோகத்தின் முதலெழுத்தாக அமைத்துச் செய்த துதி.)

நாகே3ந்த்3ரஹாராய விலோசனாய
ப4ஸ்மாங்க3ராக3ாய மஹேச்வராய |
நித்யாய சுத்3த4ாய தி3க3ம்ப3ராய
தஸ்மை நகாராய நம: சிவாய || 1

வாசுகியை மாலையாய்க் கொண்டவரும், மூன்று கண் படைத்தவரும். உடம்பு முழுவதும் திருநீறு அணிந்தவரும், தேவனும், முதலும் முடிவும் அற்று ஆணவம் என்னும் மலப்பற்று நீங்கி எங்கும் நிறைந்திருப்பவரும், பஞ்சாக்ஷரங்களில் முதலான நகார ரூபியுமான அந்த சிவனுக்கு நமஸ்காரம்.

மந்த3ாகினீஸலிலசந்த3னசர்சிதாய
நந்தீ3ச்வரப்ரமத2நாதமஹேச்வராய |
மந்த3ாரமுக்2யப3ஹுபுஷ்பஸுபூஜிதாய
தஸ்மை மகார மஹிதாய நம: சிவாய || 2

கங்கையை தலையில் அணிந்துகொண்டு அதிலிருந்து உடம்பில் பெருகும் நீரைச் சந்தனம்போல் ஆனந்தமாய் பூசிக்கொள்பவரும், நந்திகேச்வரன், பிரமத கணங்களுக்கு தலைவன் முதலிய பெரியவர்களை அடக்கி ஆள்பவரும், மந்தாரம் முதலிய கற்பக மரத்தின் பூக்களால் என்றும் பூஜிக்கப்பட்டவரும், பஞ்சாக்ஷரத்தின் இரண்டாவது எழுத்தாகிய மகாரத்தினால் பூஜிக்கப்பட்டவருமான அந்த சிவபிரானுக்கு எனது வணக்கம்.

சிவாய கௌ3ரீவத3னாப்3ஜப்3ருந்த3-
ஸூர்யாய த3க்ஷாத்4வரநாசகாய |
ஸ்ரீ நீலகண்ட2ாய வ்ருஷத்4வஜாய
தஸ்மை சிகாராய நம: சிவாய || 3

மங்களமூர்த்தியாயும், மலைமகளாகிய பார்வதியின் முகமாகின்ற தாமரையை மலரச் செய்வதில் கதிரவனும், தக்ஷப்ரஜாபதியின் யாகத்தை அழித்தவரும், காலகூட விஷத்தால் நீலமாகிய கழுத்தை உடையவரும், காளைக்கொடியை

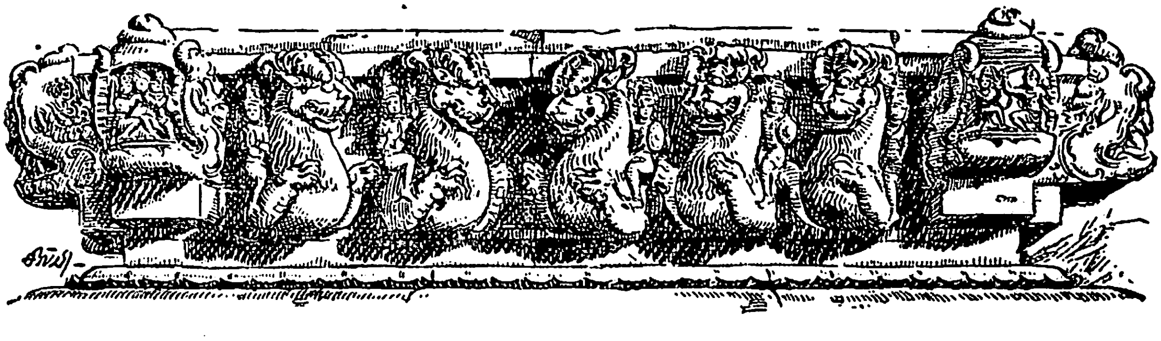
யுடையவரும் பஞ்சாக்ஷரத்தின் மூன்ருவது எழுத்தாகிய சிகார ரூபமாயுமிருக்கின்ற அந்த பரமேச்வரனுக்கு எனது நமஸ்காரம்.

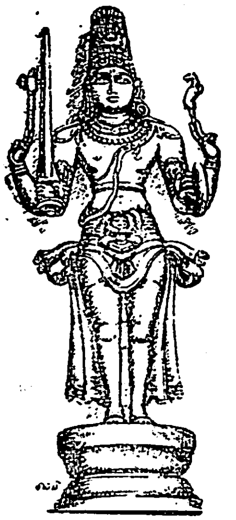
வஸிஷ்ட2கும்பே4ாத்3ப4வகெ3ள தமாதி3–
முனீந்த்3ரதே3வார்சிதசேக2ராய ।
சந்த்3ரார்கவைச்வானரலோசனுய
தஸ்மை வகாராய நம: சிவாய ॥ 4

வசிஷ்டர், அகஸ்தியர், கௌதமர் போன்ற மாமுனிவர்களும் பணிந்து பூஜைசெய்யும் கங்கையைக் கிரீடம்போல் அணிந்துகொண்டும், சந்திரன், சூரியன் அக்னி இம்மூவர்களே தன் மூன்று கண்களாய் செய்துகொண்டும், பஞ்சாக்ஷரத்தின் நான்காவது எழுத்தாகிய வகாரமாயும் விளங்கும் பரமசிவனே நான் பணிகிறேன்.

யக்ஷஸ்வரூபாய ஜடாத4ராய
பிநாகஹஸ்தாய ஸநாதனுய ।
தி3வ்யாய தே3வாய தி3க3ம்ப3ராய
தஸ்மை யகாராய நம: சிவாய ॥ 5

எல்லோரும் வியந்து பக்தியோடு பூஜிக்கத்தக்க வடிவம் கொண்டவரும், ஜடை சூடியவரும், பிநாகம் என்னும் வில்லைக் கையில் தரித்தவரும், எங்கும் விளங்குபவரும், மாயையின் செய்கைக்கு உட்படாதவரும், எங்கும் ஒளிரும் பிரகாசம் பொருந்தியவரும், உலகத்தையே ஆட்கொண்டவரும், பஞ்சாக்ஷரத்தின் ஐந்தாவது எழுத்தான யகாரமாயுமிருக்கின்ற அப்பரமசிவனுக்கு நான் அடிபணி கின்றேன்.





சிவ பஞ்சாக்ஷர நக்ஷத்ரமாலா ஸ்தோத்ரம்

(ஆதிசங்கரர் நக்ஷத்திரங்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு 27 சுலோகங்களில் சிவபெருமானின் பெருமையை விளக்குகிறார். ஒவ்வொரு சுலோகத்தின் நான்கடிகளிலும் 'நமச்சிவாய' என்று கூறுவதால் 108 முறை இம்மந்திரத்தை உச்சரிக்கும் புண்ணியம் கிடைக்கும் வகையில் இந்த ஸ்தோத்திரத்தை அமைத்திருக்கிறார்.)

ஸ்ரீமத3ாத்மனே கு3ணைகஸிந்த4வே நம: சிவாய
த4ாமலேசதூ4தகோகப3ந்த4வே நம: சிவாய ।
நாமசேஷிதாநமத்3ப4வாந்த4வே நம: சிவாய
பாமரேதரப்ரத4ானப3ந்த4வே நம: சிவாய ॥ 1

பரமாத்மாவாகவும் குணப்பெருங்கடலாகவும் உள்ன சிவனுக்கு வணக்கம்; எவனுடைய ஒளிக்கீற்றினால் சூரியனே ஒதுக்கப்படுகின்றானோ அந்த சிவனுக்கு வணக்கம்; நிலையற்ற உலகவாழ்வாகிற பாழுங்கிணறு எவனுடைய பக்தர்களுக்கு இல்லை என்று ஆகிவிடுகிறதோ அந்த சிவனுக்கு வணக்கம்; மெய்ஞானம் பெற்ற மேன்மக்களுக்கு தலையாய சுற்றமாய் இருக்கிற சிவனுக்கு வணக்கம்.

காலபீ4தவிப்ரப3ாலபால தே நம: சிவாய
சூலபி4ன்னது3ஷ்டத3க்ஷப2ால தே நம: சிவாய ।
மூலகாரணாய காலகால தே நம: சிவாய
பாலயாது4நா த3யாலவால தே நம: சிவாய ॥ 2

யமனைக்கண்டு அஞ்சிய அந்தணச் சிறுவனை (மார்க்கண்டேயனை)க் காத்த சிவனுக்கு வணக்கம்; எவனுடைய சூலத்தினால் கொடிய தக்கனுடைய தலை பிளக்கப்பட்டதோ அந்த சிவனுக்கு வணக்கம்; அனைத்திற்கும் மூலகாரணனும், காலனாகிற யமனுக்கும் காலனாகவும் இருக்கும் சிவனுக்கு வணக்கம்; அருளுக்கிருப்பிடமானவனே இன்றே காத்தருள்; சிவனாகிய உமக்கு வணக்கம்.

இஷ்டவஸ்துமுக்²யத³ானஹேதவே நம: சிவாய
துஷ்ட தைத்யவம்ச தூ⁴மகேதவே நம: சிவாய ।
ஸ்ருஷ்டி ரக்ஷணாய த⁴ர்மஸேதவே நம: சிவாய
அஷ்டமூர்த்தயே வ்ருஷேந்த்³ரகேதவே நம: சிவாய ॥ 3

வேண்டிய பொருளை சிறப்பாகத் தருவோனாகிய சிவனுக்கு வணக்கம்; கொடிய அரக்கர் குலத்தை அழிக்கும் நெருப்பாக இருக்கின்ற சிவனுக்கு வணக்கம்; சிருஷ்டித் தொழிலையும் காத்தல் தொழிலையும் செய்துகொண்டு அறநெறியெனும் பாலமாக அமைந்துள்ள சிவனுக்கு வணக்கம்; (நிலம், நீர், நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், இயமானன், சந்திரன், சூரியன் ஆகிய) எட்டு உருவங்களைக் கொண்டவனும் இடபக்கொடியை உடையவனும் உள்ள சிவனுக்கு வணக்கம்.

ஆபத³த்³ரிபே⁴த³டங்க ஹஸ்த தே நம: சிவாய
பாபஹாரிதி³வ்யஸிந்து⁴மஸ்த தே நம: சிவாய ।
பாபத³ாரிணே லஸந்நமஸ்ததே நம: சிவாய
சாபதோ³ஷக²ண்டனப்ரசஸ்த தே நம: சிவாய ॥ 4

இன்னலெனும் மலையை வெட்டித் தள்ளும் உளியாகிற (அபய) கரத்தை உடைய சிவனுக்கு வணக்கம்; பாவங்களைப் போக்கும் ஆகாய கங்கையைத் தலையிலுடைய சிவனுக்கு வணக்கம்; பாவங்களைப் போக்குகின்றவனும், நம: நம: என்று தொடர்ந்து வணங்கப்படுகின்றவனும் உள்ள சிவனுக்கு வணக்கம்; சாபங்களால் ஏற்படும் குற்றங்களைக் கடிவதில் புகழ் மிக்கவனான சிவனுக்கு வணக்கம்.

வ்யோமகேச தி³வ்யப⁴வ்யரூப தே நம: சிவாய
ஹேமமேதி³நீத⁴ரேந்த்³ரசாப தே நம: சிவாய ।
நாமமாத்ரத³க்³த⁴சர்வபாப தே நம: சிவாய
காமனைகதானஹ்ருத்³து³ராப தே நம: சிவாய ॥ 5

ஆகாயத்தையே செஞ்சடையாக உடையவனும், திவ்யமங்கள ரூபனும் உள்ள சிவனுக்கு வணக்கம்; பொன்மலையாகிற மேருவை வில்லாக உடைய சிவனுக்கு வணக்கம்; எவனுடைய பெயரைச் சொன்ன மாத்திரத்தில் அனைத்துப் பாவங்களும் பொசுக்கப்படுகின்றனவோ அந்த சிவனுக்கு வணக்கம். பொருள் வேட்கையிலே நாட்டம் கொண்ட இதயத்தோரால் அடையமுடியாத அச்சிவனுக்கு வணக்கம்.

ப்³ரம்ஹ மஸ்தகாவலீநிப³த்³த⁴ தே நம: சிவாய
ஜிம்ஹகேந்த்³ரகுண்டலப்ரஸித்³த⁴ தே நம: சிவாய
ப்³ரம்ஹணே ப்ரணீதவேத³பத்³த⁴தே நம: சிவாய
ஜிம்ஹகாலதே³ஹத³த்தபத்³த⁴தே நம: சிவாய ॥ 6

பிரமனின் மண்டையோடுகளை மாலையாக அணிந்துள்ள சிவனுக்கு வணக்கம்; சிறந்த நாகங்களை குண்டலமாக அணிவதில் பிரசித்தனான சிவனுக்கு வணக்கம்; பிரம்மாவின் பொருட்டு வேத நெறிமுறையை வகுத்த சிவனுக்கு வணக்கம்; கோணல் புத்தியுள்ள யமனுடைய உடலைக் காலாலுதைத்த சிவனுக்கு வணக்கம்.

காமநாசனாய சுத்³த⁴கர்மணே நம: சிவாய
ஸாமக³ான ஜாயமானசர்மணே நம: சிவாய |
ஹேமகாந்தி சாகசக்யவர்மணே நம: சிவாய
ஸாமஜாஸுராங்க³லப்³த⁴சர்மணே நம: சிவாய || 7

காமனைக் காய்ந்தவனும் தூய்மைப்படுத்தும் செயல்களைச் செய்கின்றவனுமான சிவனுக்கு வணக்கம்; சாமவேத கானத்தால் மகிழ்கின்ற சிவனுக்கு வணக்கம்; பொன்னொளியின் மினுமினிப்பால் சூழப்பட்ட சிவனுக்கு வணக்கம்; கஜாசுரனின் அங்கத்தினின்றும் பெறப்பட்ட தோலை (அணிந்தவனுக்கு) வணக்கம்.

ஜன்மம்ருத்யுகோ⁴ரது³: க²ஹாரிணே நம: சிவாய
சின்மயைகரூபதே³ஹத⁴ாரிணே நம: சிவாய |
மன்மனோரத²ாவபூர்த்திகாரிணே நமசிவாய
ஸன்மனோக³தாய காமவைரிணே நம: சிவாய || 8

பிறப்பிறப்பென்னும் கோரமான துக்கத்தைப் போக்குகின்ற சிவனுக்கு வணக்கம்; ஞானமே உருவான உடலைத் தாங்கியுள்ள சிவனுக்கு வணக்கம்; எனது எண்ணத்தை நிறைவேற்றுகின்ற சிவனுக்கு வணக்கம்; நன்மக்களின் உள்ளத்தில் உறைபவனும் மன்மதனின் எதிரியுமாகிய சிவனுக்கு வணக்கம்.

யக்ஷராஜப³ந்த⁴வே த³யாலவே நம: சிவாய
த³க்ஷபாணிசோபி⁴காஞ்சனாலவே நம: சிவாய |
பக்ஷிராஜவாஹஹ்ருச்ச²யாலவே நம: சிவாய
அக்ஷப²ால வேதபூததாலவே நம:சிவாய || 9

குபேரனுக்குச் சுற்றமாயும் அருள்புரிவோனாயுமுள்ள சிவனுக்கு வணக்கம்; வலது கரத்தில் விளங்கும் பொற்குடுவையை உடைய சிவனுக்கு வணக்கம்; கருடவாகனனாகிய திருமாலின் இதயத்தில் சயனித்திருக்கும் சிவனுக்கு வணக்கம்; நெற்றிக்கண்ணையும், வேதமோதுவதால் புனிதமான வாயையும் பெற்ற சிவனுக்கு வணக்கம்.

த³க்ஷஹஸ்தநிஷ்ட²ஜாதவேத³ஸே நம: சிவாய
அக்ஷராத்மனே நமத்³பி³டெ³ளஜஸே நம: சிவாய |
தீ³க்ஷிதப்ரகாசிதாத்மதேஜஸே நம: சிவாய
உக்ஷராஜவாஹதேஸதாம் க³தே நம: சிவாய || 10

வலக்கரத்தில் அழலேந்திய சிவனுக்கு வணக்கம்; நித்திய பரமாத்மாவும் இந்திரனால் வணங்கப்பெற்றவருமான சிவனுக்கு வணக்கம்; தீக்கை பெற்றவர்களிடத்தே தன் பேரொளியைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் சிவனுக்கு வணக்கம்; இடப வாகனனும், நன்மக்களுக்குப் புகலிடமாயும் இருக்கும் சிவனுக்கு வணக்கம்.

ராஜதாசலேந்த்³ரஸாநுவாஸினே நம: சிவாய
ராஜமானநித்யமந்த³ஹாஸினே நம: சிவாய।
ராஜகோரககாவதம்ஸ பா⁴ஸினே நம: சிவாய
ராஜராஜமித்ரதாப்ரகாசினே நம: சிவாய॥ 11

வெள்ளியங்கிரியின் பக்கலில் வசிக்கின்ற சிவனுக்கு வணக்கம்; பிரகாசிக்கின்றவனும் என்றும் புன்சிரிப்புடன் கூடியவனுமான சிவனுக்கு வணக்கம்; சந்திரப்பிறையைத் தலையில் சூடியவனுன ஒளிபொருந்திய சிவனுக்கு வணக்கம்; குபேரனிடம் நட்பிலே பிரகாசிக்கும் சிவனுக்கு வணக்கம்.

தீ³னமானவாலிகாமதே⁴னவே நம: சிவாய
ஸூனபா³ண தா³ஹக்ருத்க்ருசானவே நம: சிவாய।
ஸ்வாநுராக³ப⁴க்தரத்னஸாநவே நம: சிவாய
தா³னவாந்த⁴காரசண்ட³பா⁴னவே நம: சிவாய॥ 12

இரக்கத்திற்குரிய மக்கட் சமூகத்திற்கு காமதேனுவாக விளங்கும் சிவனுக்கு வணக்கம்; மலர்க்கணைகளை உடைய (மன்மதனை) எரியூட்டிய அக்கினியாய சிவனுக்கு வணக்கம்; தன்னிடத்து அன்பு செலுத்தும் பக்தர்களுக்கு மேருமலை போன்றிருக்கும் சிவனுக்கு வணக்கம்; அரக்கரெனும் இருளைப் போக்கும் சூரியனுக விளங்கும் சிவனுக்கு வணக்கம்.

ஸர்வமங்க³ளாகுசாக்³ரசாயினே நம: சிவாய
ஸர்வதே³வதாக³ணாதிசாயினே நம: சிவாய।
பூர்வதே³வநாசஸம்வித⁴ாயினே நம: சிவாய
ஸர்வமன்மனோஜப³ங்கதா³யினே நம: சிவாய॥ 13

'ஸர்வமங்களா' என்னும் பார்வதி தேவியின் மார்பகத்திலே சயனித்துக் கொண்டிருக்கும் சிவனுக்கு வணக்கம்; எல்லா தேவதை கணங்களுக்கும் மேம்பட்டவனுன சிவனுக்கு வணக்கம்; அசுரகுலத்தை அழித்த சிவனுக்கு வணக்கம்; காமத்தின் விளைவுகளனைத்தையும் முறியடிக்கின்ற சிவனுக்கு வணக்கம்.

ஸ்தோகப⁴க்திதோऽபி ப⁴க்தபோஷிணே நம: சிவாய
மாகரந்த³ஸார வர்ஷிபா⁴ஷிணே நம: சிவாய।
ஏகபி³ல்வதா³னதோऽபி தோஷிணே நம: சிவாய
நைகஜன்மபாபஜால சோஷிணே நம: சிவாய॥ 14

சிறிதளவு பக்தி இருந்தாலும் அத்தகைய பக்தர்களைப் போஷிக்கின்ற சிவனுக்கு வணக்கம்; தேன்ரசத்தைப் பிலிற்றும் இன்சொல்லை உடைய சிவனுக்கு வணக்கம்; ஒரு வில்வத்தை அளித்தாலும் அதனுல் மகிழ்கின்ற சிவனுக்கு வணக்கம்; அனேக பிறப்புக்களில் சேர்ந்த பாபக்கூட்டத்தை வற்றச் செய்யும் சிவனுக்கு வணக்கம்.

ஸர்வஜீவரக்ஷணைகசீலினே நம: சிவாய
பார்வதீப்ரியாய ப⁴க்தபாலினே நம: சிவாய।
துர்வித³க்³த³⁴தை³த்ய ஸைந்ய தா³ரிணே நம: சிவாய
சர்வரீசதா⁴ரிணே கபாலினே நம: சிவாய॥ 15

எல்லா உயிர்களேயும் காப்பதையே நெறியாகக் கொண்ட சிவனுக்கு வணக்கம்; பார்வதியிடத்தில் பிரியமுள்ளவனும் பக்தர்களைக் காத்தருள்பவனுமான சிவனுக்கு வணக்கம்: கொடிய அசுர சேனைகளை அழித்த சிவனுக்கு வணக்கம்; இரவின் நாயகனை சந்திரனேயும், கபாலத்தையும் தரித்துள்ள சிவனுக்கு வணக்கம்.

பாஹி மாம் உமாமனோஜ்ஞதே⁴ஹ தே நம: சிவாய
தேஹி மே வரம் ஸிதாத்³ரிகே³ஹ தே நம: சிவாய ।
மோஹிதர்ஷிகாமினீஸமூஹ தே நம: சிவாய
ஸ்வேஹிதப்ரஸந்ந காமதே³ாஹ தே நம: சிவாய ॥ 16

உமையோடு கூடியதான அழகிய தேகத்தை உடையவனே என்னைக் காப்பாற்று; சிவனாகிய உமக்கு வணக்கம்; வெண் (பனி) மலையில் வசிப்போனே! எனக்கு வரமருள்வாய். சிவனாகிய உமக்கு வணக்கம்; ரிஷிபத்தினிக் கூட்டத்தை மோகமுறச் செய்தவனே, சிவனாகிய உமக்கு வணக்கம்; நீர் விரும்பியதையெல்லாம் முடிப்பதனால் பிரசன்னனாயிருக்கிறீர், வேண்டியதையெல்லாம் தருகின்றவனாகிய சிவனும் உமக்கு வணக்கம்.

மங்க³ளப்ரத³ாய கோ³துரங்க³ தே நம: சிவாய
க³ங்க³யா தரங்கி³தோத்தமாங்க³ தே நம: சிவாய ।
ஸங்க³ரப்ரவ்ருத்தவைரிப⁴ங்க³ தே நம: சிவாய
அங்க³ஜாரயே கரேகுரங்க³ தே நம: சிவாய ॥ 17

விரைவாகச் செல்லும் இடபத்தை உடையவனே! மங்களத்தைத் தருபவனான சிவனுக்கு வணக்கம்; கங்கையின் அலைபாயும் முடியை உடையவனே! சிவனாகிற உமக்கு வணக்கம்; போரில் ஈடுபட்ட எதிரிகளை ஒடுக்கியவனே; சிவனாகிற உமக்கு வணக்கம்; மன்மத விரோதியே, மானேந்திய கையனே, சிவனாகிற உமக்கு வணக்கம்.

ஈஹிதக்ஷணப்ரத³ானஹேதவே நம. சிவாய
ஆஹிதாக்னிபாலகோக்ஷகேதவே நம: சிவாய ।
தே³ஹகாந்திதூ⁴தரௌப்யத⁴ாதவே நம: சிவாய
கே³ஹது:க²புஞ்ஜதூ⁴மகேதவே நம: சிவாய ॥ 18

வேண்டியதை அக்கணத்திலேயே தரவல்லவனாகிய சிவனுக்கு வணக்கம்; தீயோம்புவோரைக் காப்பவனும் இடபக்கொடியோனுமாகிய சிவனுக்கு வணக்கம்; தனது தேககாந்தியினால் வெள்ளி உலோகத்தை வெல்லக்கூடிய சிவனுக்கு வணக்கம்; இல்வாழ்வின் துக்கத் தொகுதியினை அழிக்கும் தீயாகிய சிவனுக்கு வணக்கம்.

த்ர்யக்ஷ தீ³னஸத்க்ருபாகடாக்ஷ தே நம: சிவாய
த³க்ஷஸப்ததந்து நாசத³க்ஷ தே நம: சிவாய ।
ருக்ஷராஜப⁴ானுபாவகாக்ஷ தே நம: சிவாய
ரக்ஷ மாம் ப்ரபந்நமாத்ர ரக்ஷ தே நம: சிவாய ॥ 19

முக்கண்ணனே, எளியவருக்கு நன்மை பயக்கும் வண்ணம் திருவருட் பார்வையை நல்கும் சிவனுக்கு வணக்கம்; தக்கன் வேள்வியை அழிப்பதில் சமர்த்தனுன சிவனுக்கு வணக்கம்; சந்திரன் சூரியன், அக்கினி ஆகியவற்றை (முக்)கண்களாக உடைய சிவனுக்கு வணக்கம்; சரணடைந்த மாத்திரத்தே காத்தருளுகின்றவனே, என்னைக் காத்தருள்வாயாக; சிவனுகிய உமக்கு வணக்கம்.

ங்யங்குபாணயே சிவங்கராய தே நம: சிவாய
ஸங்கடாப்[3]தி[4]தீர்ண கிங்கராய தே நம: சிவாய ।
கங்கபீ[4]ஷிதாப[4]யங்கராய தே நம: சிவாய
பங்கஜாநநாய சங்கராய தே நம: சிவாய ॥ 20

மானைக் கையில் தாங்குபவனே, மங்களத்தைச் செய்கின்ற சிவனுகிய உமக்கு வணக்கம்; இடரெனும் கடலைக் கடத்துவிப்பதில் பணியாளெனப் பணியாற்றும் சிவனுக்கு வணக்கம்; யமனிடம் அஞ்சுவோருக்கு அபயம் தருகின்ற சிவனுக்கு வணக்கம்; தாமரைபோன்ற அழகிய முகத்தை உடையவனும் நல்லனவற்றையே செய்பவனுமான சிவனுக்கு வணக்கம்.

கர்மபாசநாச நீலகண்ட[2] தே நம: சிவாய
சர்மத[3]ாய வர்யப[4]ஸ்மகண்ட[2] தே நம: சிவாய ।
நிர்மமர்ஷிஸேவிதோபகண்ட[2] தே நம: சிவாய
குர்மஹே நதீர் நமத்[3]வகுண்ட[3] தே நம: சிவாய ॥ 21

கருமமெனும் பாசத்தை நாசம் செய்பவனும் திருநீலகண்டனுமான சிவனுக்கு வணக்கம்; சுகத்தை அளிப்பவனும் மன்மதன் சாம்பலை கண்டத்தில் அணிந்தவனுமான சிவனுக்கு வணக்கம்; 'எனது' என்ற பற்றற்ற ரிஷிகளால் அருகேயிருந்து சேவிக்கப்படுகின்ற சிவனுக்கு வணக்கம்; வணங்குவோரிடத்து சோம்பலின்றி (அருள்பவனுக) உள்ளவனே, உமக்கு வணக்கம் பல. சிவனுகிய உமக்கு வணக்கம்.

விஷ்டபாதி[4]பாய நம்ரவிஷ்ணவே நம: சிவாய
சிஷ்டவிப்ரஹ்ருத[3]கு[3]ஹாசரிஷ்ணவே நம: சிவாய ।
இஷ்டவஸ்துநித்யதுஷ்டஜிஷ்ணவே நம: சிவாய
கஷ்டநாசனய லோகஜிஷ்ணவே நம: சிவாய ॥ 22

தேவலோகத்ததிபனும் விஷ்ணுவால் வணங்கப்படுகின்றவனுமான சிவனுக்கு வணக்கம்; ஒழுக்கத்தில் சிறந்த அந்தணர்களின் இதயக்குகையில் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கும் சிவனுக்கு வணக்கம்; வேள்வியில் இட்ட பொருளை ஏற்று என்றும் மகிழ்கின்றவனும் அனைத்தையும் வென்றவனுமான சிவனுக்கு வணக்கம்; இடர்களைவோனும் உலகியலை வென்றவனுமான சிவனுக்கு வணக்கம்.

அப்ரமேய தி[3]வ்யஸுப்ரப[4]வ தே நம: சிவாய
ஸத்ப்ரபன்னரக்ஷணஸ்வப[4]ாவ தே நம: சிவாய ।
ஸ்வப்ரகாச நிஸ்துலானுப[4]ாவ தே நம: சிவாய
விப்ரடி[3]ம்ப[4]த[3]ர்சிதார்த்[3]ரபாவ தே நம: சிவாய ॥ 23

அளவிடற்கரியனும், திவ்யமான நற்பெருமையுடையவனுமான சிவனுக்கு வணக்கம்; அடைக்கலமடைந்த நல்லோர்களைக் காக்கும் இயல்பை உடைய சிவனுக்கு வணக்கம்; சுயம்பிரகாசமாயும் இணையற்ற வீரியம் உடையவனும் இருக்கிற சிவனுக்கு வணக்கம்; அந்தணச் சிறுவனுக்கு (மார்க்கண்டேயனுக்கு) அருட்பான்மை காட்டிய சிவனுக்கு வணக்கம்.

ஸேவகாய மே ம்ருட³ ப்ரஸீத³ தே நம: சிவாய
பா⁴வலப்⁴ய தாவகப்ரஸாத³ தே நம: சிவாய ।
பாவகாக்ஷ தேவபூஜ்யபாத³ தே நம: சிவாய
தாவகாங்க்⁴ரி ப⁴க்த த³த்தமோத³ தே நம: சிவாய ॥ 24

கருணாமூர்த்தியே, அடியேனாகிய எனக்கு அருள்புரியவேண்டும். சிவனாகிய உமக்கு வணக்கம்; பக்தியினால் பெறக்கூடியது உமது அருள்; சிவனாகிய உமக்கு வணக்கம்; அக்கினிக் கண்ணனே, தேவர்கள் வழிபடும் திருவடியுடையோனே, சிவனாகிய உமக்கு வணக்கம்; தங்கள் திருவடிப்பேற்றினால் பக்தர்களை மகிழ்விப்பவனே, சிவனாகிய உமக்கு வணக்கம்.

பு⁴க்தி முக்தி தி³வ்யபோ⁴கத³ாயினே நம: சிவாய
சக்திகல்பிதப்ரபஞ்சப⁴ாகி³னே நம: சிவாய ।
ப⁴க்தஸங்கடாபஹாரயோகி³னே நம: சிவாய
யுக்தஸந்மனஸ்ஸரோஜயோகி³னே நம: சிவாய ॥ 25

இம்மையின்பம், முக்தியின்பம், தேவலோக இன்பம் ஆகியவற்றை அருளும் சிவனுக்கு வணக்கம்; (தனது மாயா) சக்தியால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பிரபஞ்சத்தை உடையவனான சிவனுக்கு வணக்கம்; பக்தர்களின் இடர்களைப் போக்குவதில் ஈடுபட்டுள்ள சிவனுக்கு வணக்கம். யோக நெறியில் நிற்கும் மேன்மக்களின் மனமாகிற தாமரையில் பொருந்தியிருக்கும் சிவனுக்கு வணக்கம்.

அந்தகாந்தகாய பாபஹாரிணே நம: சிவாய
சந்தமாய த³ந்திசர்மத⁴ாரிணே நம: சிவாய ।
ஸந்ததாச்ரிதவ்யத²ா வித³ாரிணே நம: சிவாய
ஜந்துஜாதநித்யஸௌக்²யகாரிணே நம: சிவாய ॥ 26

கூற்றுவனுக்கும் கூற்றுவனாயும் பாபத்தைப் போக்குகின்றவனாயுமுள்ள சிவனுக்கு வணக்கம்; மேலான மக்கள் சொரூபனாயும் யானைத்தோலை தரிக்கின்றவனாயுமுள்ள சிவனுக்கு வணக்கம்; என்றும் தன்னிடம் புகலடைவோரின் துன்பத்தைப் போக்குகின்ற சிவனுக்கு வணக்கம்; எல்லா உயிர் வர்க்கங்களுக்கும் என்றும் நலம் புரிகின்ற சிவனுக்கு வணக்கம்,

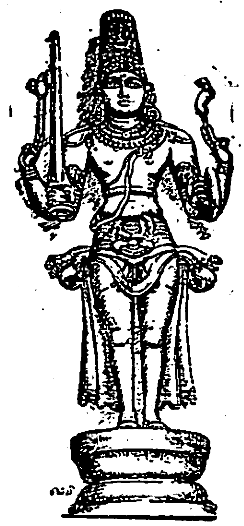
சூலினே நமோ நம: கபாலினே நம: சிவாய
பாலினே விரிஞ்சிமுண்ட³மாலினே நம: சிவாய ।
லீலினே விசேஷருண்ட³மாலினே நம: சிவாய
சீலினே நம: ப்ரபுண்யசாலினே நம: சிவாய ॥ 27

சூலமேந்தியவனே வணக்கம்; கபாலமேந்திய சிவனுக்கு வணக்கம்; காத்தற்றொழிலைச் செய்பவனே, பிரமனின் ஓட்டுமாலை யணிந்தவனே, சிவனாகிய உமக்கு வணக்கம்; திருவிளையாடல் புரிகின்றவனே, விசேடமான கபந்தமாலை யணிந்தவனே, சிவனாகிய உமக்கு வணக்கம்; சீலம் பொருந்தியவனே வணக்கம்; மிகுதியும் புண்ணியசாலியாகிய சிவனுக்கு வணக்கம்.

சிவபஞ்சாக்ஷரமுத்³ரா சதுஷ்பதே³ால்லாஸ பத்³யமணிக⁴டிதாம் ।
நக்ஷத்ரமாலிகாம் இஹ த³த⁴து³பகண்ட²ம் நரோ பவேத்-
ஸோம: ॥ 28

எந்த ஒரு மனிதன் சிவபஞ்சாக்ஷரமான 'நமசிவாய' எனும் மந்திரத்தை முத்திரையாக ஒவ்வொரு அடியிலும் கொண்டதும், இரத்தினங்கள் போன்ற (இருபத்தேழு) பாக்களால் அமைக்கப்பெற்றதுமான இந்த நக்ஷத்திர மாலையை தனது கண்டத்தில் அணிகின்றானோ அவன் உமையொருபாகனான சிவனே ஆவான்.





சிவ மாநஸ பூஜா ஸ்தோத்ரம்

(சிவபெருமானை மானஸிகமாகப் பூஜித்துப் பார்க்க உதவும் வழிபாட்டுக் கிரமத் துதி.)

இத்துதியின் தொடக்கத்தில் அடியிற்காணும் சுலோகமும் கூறப்படுவதுண்டு :

ஆராத4யாமி மணி ஸந்நிப4ம் ஆத்ம லிங்க4ம்
மாயாபுரீ ஹ்ருதய பங்கஜ ஸந்நிவிஷ்டம் |
ச்ரத்3தா4நதீ விமல சித்த ஜலாபி4ஷேகை:
நித்யம் ஸமாதி4குஸுமை: ந புனர்ப4வாய ||

மாயையான உடலுள் இதயத் தாமரையில் நன்கு குடிகொண்ட மணியை நிகர்த்த, ஆத்மாவாம் லிங்கத்தை (ஜீவனுள் அங்குஷ்ட ப்ரமாணமாக ஒளிரும் பரமாத்மாவை), சிரத்தை என்ற நதியிலிருந்து, தூய சித்தத்தால் கொணர்ந்த நீரைக்கொண்டு தினமும் முழுக்காட்டி, ஸமாதி நிலை என்கிற பூவால் அர்ச்சித்து வழிபடுகிறேன். மறுபடி பிறப்பெடுக்காமலிருப்பதற்காக (இவ்வழிபாட்டைச் செய்கிறேன்).

ரத்நை: கல்பிதமாஸநம் ஹிமஜலை: ஸ்நாநம் ச தி3வ்யாம்ப3ரம்
நாநாரத்ன விபூ4ஷணம் ம்ருகமத3ா மோத3ாங்கிதம்-
சந்த3நம் |
ஜாதீ சம்பக பி3ல்வ பத்ரமதுலம் புஷ்பம் ச தூ4பம் தத2ா
தீ3பம் தே3வ த3யாநிதே4 பசுபதே ஹ்ருத் கல்பிதம்-
க்ருஹ்யதாம் || 1

தயாநிதியான பசுபதியே! (உன்னை அமர்த்த) ரத்னமயமாக ஏற்படுத்திய ஆசனம்; (உனக்கு) பனிநீரில் திருமுழுக்கு; திவ்யமான வஸ்திரம்; பற்பல மணிகள் இழைத்த அணிகள்; கஸ்தூரியால் மணமூட்டப்பட்ட சந்தனம் (கந்த உபசாரம்); ஜாதி மல்லிகை, சம்பகம், வில்வ தளம், இணையற்ற (வேறு பல) பூக்கள் (ஆகியவற்றால் புஷ்ப உபசாரமான அர்ச்சனை); இவ்வாறே தூபம் காட்டும் உபசாரம்; தீபாராதனை உபசாரம் ஆகியனவுமாக—என் ஹ்ருதயத்தில் (மானஸீகமாக) செய்யப்படுவதை ஏற்றுக்கொள்வாயாக!

ஸௌவர்ணே நவரத்ந க்³ண்ட³ரசிதே பாத்ரே(அ)ந்நமப்யத்³பு⁴தம்
ப⁴க்ஷ்யம் பஞ்சவித⁴ம் பயோக்⁴ருதயுதம் ரம்ப⁴ா ப²லம்
பாயஸம் ।
சாகாநாமயுதம் ஜலம் ருசிகரம் கர்பூரக²ண்டோ³ஜ்ஜ்வலம்
தாம்பூ³லம் மநஸா மயா விரசிதம் ப⁴க்த்யா ப்ரபே⁴ா
ஸ்வீகுரு ॥ 2

(இனி நைவேத்ய உபசாரமாக) நவரத்னங்களை ஏராளமாக இழைத்த பொற் பாத்திரங்களில் (வைக்கப்பட்ட) ஐந்து விதமான பக்ஷ்யங்களுடனும், பால் நெய் இவற்றுடனும் கூடியதான அதியற்புதமான அன்னம், வாழைப்பழம், பாயஸம், கணக்கற்ற காய்கறிகள், ஜீரணகாரியான தீர்த்தம், பச்சைக் கர்ப்பூரம், மிளிரும் தாம்பூலம்—ஆகிய, என்னால் மானஸீகமாக பக்தியுடன் கல்பிக்கப் பட்டவற்றை ஏற்றுக்கொள்வாய், ப்ரபுவே!

ச²த்ரம் சாமரயோர்யுக³ம் வ்யஜனகம் சாத³ர்சகம் நிர்மலம்
வீணாவேணு ம்ருத³ங்க³காஹல கலாகீ³தம் க ந்ருத்யம்
தத²ா ।
ஸாஷ்டாங்க³ம் ப்ரணதி: ஸ்துதிர் ப³ஹுவித⁴ா ஹ்யேதத்-
ஸமஸ்தம் மயா
ஸங்கல்பேன ஸமர்பிதம் தவ விபே⁴ா பூஜாம் க்³ருஹாண
ப்ரபே⁴ா ॥ 3

விச்வ வியாபகனான விபுவே, விச்வத்தை ஆளும் ப்ரபுவே! குடைபிடித்த லாகிய சத்ர உபசாரம், இரட்டை சாமரம், விசிறி (முதலியவற்றாலான உபசாரங்கள்), அழுக்கில்லாத கண்ணாடி (கையை பகவானுக்குக் காட்டும் உபசாரம்), வீணை—புல்லாங்குழல்—மிருதங்கம்—முரசு முதலியவற்றின் கீதம் (இசை உபசாரம்), இவ்விதமே நடன(உபசார)மும்; (இவற்றின் பின் நான் செய்யும்) ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரம், உன்னைக் குறித்த பலவிதமான துதிகளை ஓதல்—என்றிப்படி ஸங்கல்பத்தால் நான் அனைத்து அங்கங்களோடும் உனக்குப் புரியும் பூஜையை ஏற்றருள்க!

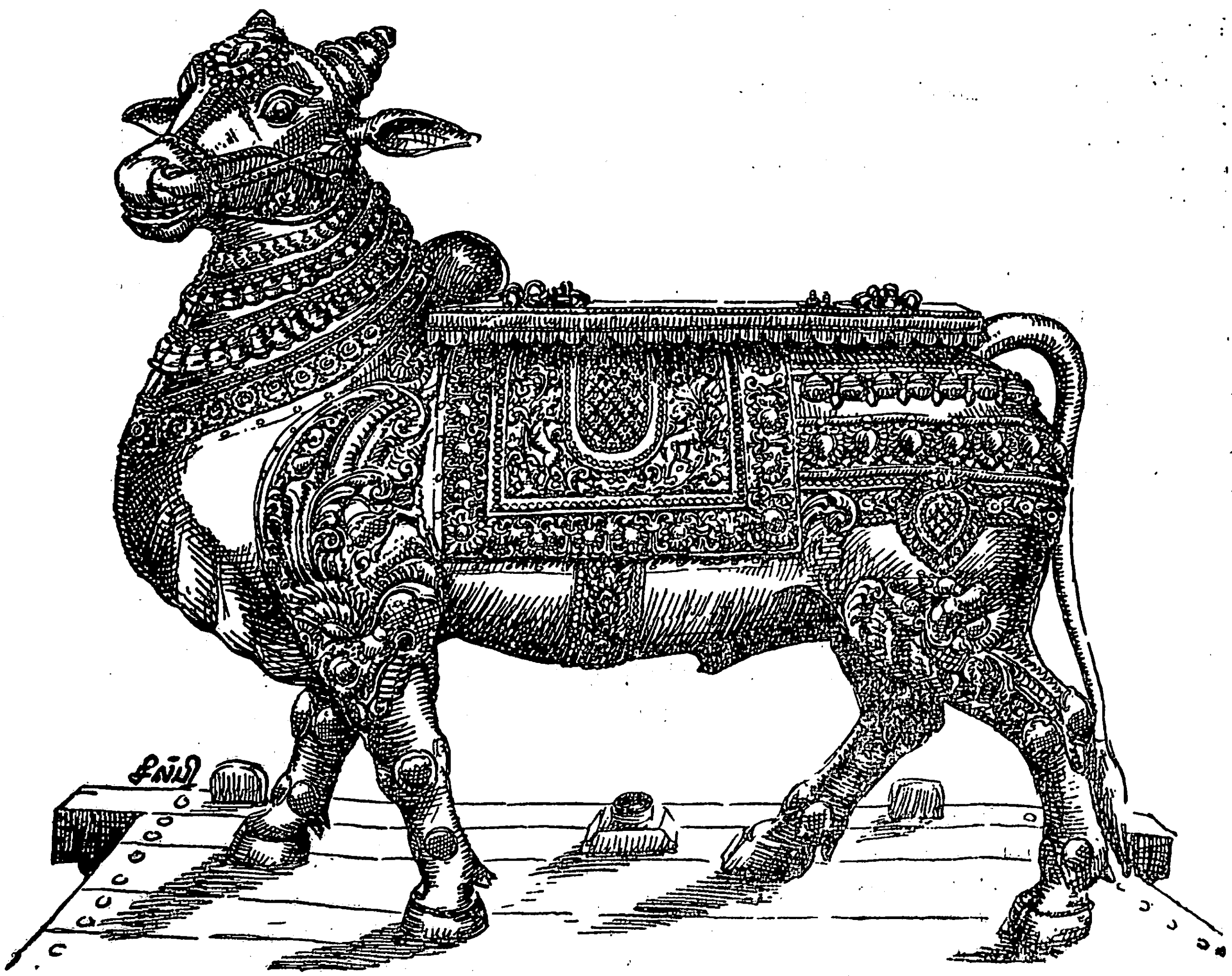
ஆத்மா த்வம் கி³ரிஜா மதி: ஸஹசரா: ப்ராணா: சரீரம் க்³ருஹம்
பூஜா தே விஷயோபபோ⁴கரசனா நித்³ரா ஸமாதி⁴ ஸ்தி²தி: ।
ஸஞ்சார பத³யோ: ப்ரத³க்ஷிணவிதி⁴: ஸ்தோத்ராணி ஸர்வாகி³ரோ
யத்³யத் கர்ம கரோமி தத்தத³கி²லம் சம்போ⁴-
தவாராத⁴னம் ॥ 4

[என்னுடைய, அதாவது அனைத்து ஜீவராசிகளுடைய] ஆத்மா (பரப்ரம்ம மான பரமசிவமாம்) நீயே; (என்னுடைய) அறிவென்பது (உமது சக்தியாம் பராசக்தியான) மலைமகளே; (என்னுடைய) ஐந்து ப்ராணன்களே (உன்) பரிவாரம்; என்னுடைய சரீரமே (உனது) கோயில்; நான் இந்திரியங்களால் அநுபவிக்கும் எல்லாமே உன் வழிபாடு (வழிபாட்டின் அங்கமான பல உபசாரங்கள்); நான் உறங்குவது (உன்னில் ஒருமித்த) ஸமாதி நிலை; காலால் (நான்) செய்யும்

ஸஞ்சாரம் யாவும் (உனக்குச் செய்யும்) பிரதக்ஷிண முறை; (பேசுகிற) எல்லா வார்த்தைகளும் (உன்னைப் போற்றும்) துதிகள். சம்புவே! நான் எந்தக் காரியம் செய்கிறேனோ, அதுமுழுதும் உனக்கான பூஜை(யாகட்டும்).

கர சரண க்ருதம் வாக் காயஜம் கர்மஜம், வா
ச்ரவண நயநஜம் வா மாநஸம் வா(அ)பராத4ம் ।
விஹிதம் அவிஹிதம் வா ஸர்வம் ரதத் க்ஷமஸ்வ
ஜயஜய கருணாப்3தே4 ஸ்ரீ மஹாதே3வ சம்போ4 ॥ 5

மஹாதேவனான ஸ்ரீ சம்புவே! கைகால்களினால் (நான்) செய்த பிழை; வாக்காலோ, சரீரத்தாலோ அல்லது மனத்தாலோ (நான்) புரிந்த அபராதம்; சிலவற்றைச் செய்ததால் ஏற்பட்ட அபராதம்; அவ்வாறே சிலவற்றைச் செய்யாமலிருந்ததால் உண்டான அபராதம்—இவை அனைத்தையும் மன்னித்தருள்வாயாக! கருணைக்கடலே, போற்றி, போற்றி!





678 KAILASHPATHI

J. B. KHANNA & Co.,
10, Devaraja Mudali St.



678 KAILASHPATHI

J. B. KHANNA & Co.,
10, Devaraja Mudali St.,

ஸ்ரீ வேதஸார சிவ ஸ்தோத்ரம்

(பரமசிவனுடைய மகிமையை நன்கு எடுத்துக் காட்டும் பல நாமாக்களை கொண்ட பாடல்)



பசூநாம் பதிம் பாபநாசம் பரேசம்
க3ஜேந்த்3ரஸ்ய க்ருத்திம் வஸானம் வரேண்யம் |
ஜடாஜூடமத்4யே ஸ்பு2ரத்3கா3ங்க3வாரிம்
மஹாதே3வ மேகம் ஸ்மராமி ஸ்மராரிம். ॥ 1

பசுக்கள் எனக் கருதப்படும் உயிர்களுக்கு தலைவரும் பாவத்தை ஒழிப்பவரும், பரமேச்வரரும் சிறந்த யானையினுடைய தோலை அணிந்து கொண்டவரும், எல்லோராலும் சேவிக்கத்தக்கவரும், ஜடைக்கூட்டத்திற்கிடையே விளங்கும் கங்கை நீரை உடையவரும், தேவர்களுக்கு தேவரும், ஒப்பு உயர்வற்ற ஒருவருமான, மன்மதனை வென்ற சிவனை சிந்திக்கின்றேன்.

மஹேசம் ஸுரேசம் ஸுராராதிநாசம்
விபு4ம் விச்வநாத2ம் விபூ4த்யங்கபூ4ஷம் |
விரூபாக்ஷமிந்த3வர்கவஹ்னி த்ரிணேத்ரம்
ஸதா3னந்த3மீடே3 ப்ரபு4ம் பஞ்சவக்த்ரம் ॥ 2

(ஈச்வரன் எனக் கருதப்படும் பிரம்மா முதலியவர்களுக்கும் தலைவரான தால்) மஹேச்வரனும், தேவர்களுக்கும் அரசனும், தேவர்களின் பகைவர்களை வெல்பவராயும், எங்கும் நிறைந்தவராயும், அனைத்திற்கும் அதிபராயும், திருநீராலான உடம்பின் அணியை உடையவராயும்; இயற்கைக்கு விரோதமான (மூன்று) கண் படைத்தவராயும், சந்திரன், சூரியன், அக்னி இவைகளாகிய மூன்றுகண்களை உடையவராயும், எப்பொழுதும் ஆனந்தராயும், ஐந்து முகம் படைத்தவராயுமிருக்கின்ற பிரபுவான பரமசிவனை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன்.

கி3ரீசம் க3ணேசம் க3லே நீலவர்ணம்
க3வேந்த்ரா3தி4ரூட4ம் கு3ணாதீதரூபம் |
ப4வம் பா4ஸ்வரம் ப4ஸ்மனா பூ4ஷிதாங்க3ம்
ப4வானீ களத்ரம் ப4ஜே பஞ்சவக்த்ரம் ॥ 3

மலைக்குத் தலைவரும், ப்ரமதகணங்களை அடக்கி ஆளுபவரும், கழுத்தில் நீல நிறமுள்ளவரும், சிறந்த எருதின்மேல் ஏறிக்கொண்டவரும், ஸத்வம், ரஜஸ்,

தமஸ் என்ற மூன்று குணங்களைக் கடந்த உருவத்தை உடையவரும், உலகத்திற்குக் காரணரும், ஒளியோடு கூடியவரும், விபூதியால் அலங்கரிக்கப்பட்ட உடம்பை உடையவரும், பார்வதி பதியுமான ஐந்து முகமுடைய பரமசிவனை சேவிக்கிறேன்.

சிவாகாந்த சம்பே4ா சசாங்கார்த4 மௌலே
மஹேசான சூலின் ஜடாஜூடத4ாரின் |
த்வமேகோ ஜக3த்3வ்யாபகோ விச்வரூப:
ப்ரஸீத3 ப்ரஸீத3 ப்ரபே4ா பூர்ணரூப || 4

மங்கள வடிவமான பார்வதியின் மனதிற்கிசைந்த நாயகரும், நன்மைகள் அனைத்திற்கும் பிறப்பிடமானவரும், இளம் சந்திரனை தலைக்கு அணியாய் கொண்டவரும், மஹிமை பொருந்திய ஈசானரும், சூலத்தை கையில் வைத்திருப்பவரும், ஜடைக் கூட்டத்தைத் தாங்குபவரும், பரிபூர்ண உருவம் உடையவருமான பிரபுவே, நீர் ஒருவரே உலகம் முழுவதும் வியாபித்து இருக்கின்றீர். (என்னிடத்தில்) தயவு செய்யும்; தயவு செய்யும்.

பராத்மானமேகம் ஜக3த்3பீ3ஜமாத்3யம்
நிரீஹம் நிராகாரமோங்காரவேத்3யம் |
யதோ ஜாயதே பால்யதே யேன விச்வம்
தமீசம் ப4ஜே லீயதே யத்ர விச்வம் || 5

பரமாத்மாவாயும், ஒன்றாயும், முதலாவதான உலகத்திற்கு முதலாயும் ஆசை அற்றவராயும், உருவமில்லாதவராயும் ஓம் என்ற அக்ஷரத்தால் அறியத் தகுந்தவராயும் (உள்ள) எந்த பரமேச்வரனிடமிருந்து உலகம் உண்டாகிறதோ, எவரால் (அந்த உலகம்) காப்பாற்றப்படுகிறதோ எந்த பரமேச்வரனிடத்தில் (அந்த உலகம்) நடுங்குகிறதோ அந்தப் பரமேச்வரனை சேவிக்கிறேன்.

ந பூ4மிர்ந சாபோ ந வஹ்நிர் ந வாயு:
ந சாகசமாஸ்தே ந தந்த்3ரா ந நித்3ரா |
ந சோஷ்ணம் ந சீதம் ந தே3சோ ந வேஷோ
ந யஸ்யாஸ்தி மூர்த்தி: த்ரிமூர்த்திம் தமீடே3 || 6

(எந்த பரமசிவன்) பூமியாக இல்லையோ, ஜலமாக இல்லையோ, அக்னியாக இல்லையோ, காற்றாக இல்லையோ, ஆகாசமாகவும் இல்லையோ, சோம்பலாக இல்லையோ, தூக்கமாயில்லையோ, சூடாகவும் இல்லையோ, குளுமையாகவும் இல்லையோ, எவருக்கு இருப்பிடமில்லையோ, வேஷம் இல்லையோ, உருவமில்லையோ, பிரம்மா விஷ்ணு ருத்ரவடிவமான அந்தப் பரமசிவனை போற்றுகிறேன்.

அஜம் சாச்வதம் காரணம் காரணானம்
சிவம் கேவலம் ப4ாஸகம் ப4ாஸகானம் |
துரீயம் தம: பாரமாத்3யந்தஹீனம்
ப்ரபத்3யே பரம் பாவனம் த்3வைதஹீனம் || 7

பிறவி இல்லாதவரும், எப்பொழுதுமிருப்பவரும், காரணம் என்று கருதப் படுகின்றவைகளுக்கும் காரணமானவரும், ஒப்புயர்வற்றுத் தனித்திருப்பவரும், உலகை பிரகாசிக்கச் செய்யும் சூர்யன் முதலியவர்களையும் விளங்கச் செய்பவரும், மும்மூர்த்திகளையும் கடந்த நான்காவதானவரும், (ஆணவ) இருளுக்கு அக்கரை யானவரும், ஆதி அந்தம் அற்றவரும், மேலானவரும், பரிசுத்தியைச் செய்கிற வரும், வேற்றுமை (தன்மை) அற்றவருமான மங்கள வடிவமான சிவனை அடி பணிகிறேன்.

நமஸ்தே நமஸ்தே விபே⁴ா விஸ்வமூர்த்தே
நமஸ்தே நமஸ்தே சிதா³னந்த³மூர்த்தே |
நமஸ்தே நமஸ்தே தபோயோக³க³ம்ய
நமஸ்தே நமஸ்தே ஸ்ருதிஜ்ஞானக³ம்ய || 8

எங்கும் நிறைந்தவரும் எல்லாமாய் உருவெடுத்தவருமான பரமசிவனே உமக்கு நமஸ்காரம், உமக்கு நமஸ்காரம். ஞான ஆனந்த வடிவமானவரே உமக்கு நமஸ்காரம். உமக்கு நமஸ்காரம். தவத்தாலும் யோகத்தாலும் அடையத்தகுந்தவரே உமக்கு நமஸ்காரம். உமக்கு நமஸ்காரம். வேதத்தால் அடையும் ஞானத்தால் அறியத்தகுந்தவரே, உமக்கு நமஸ்காரம், உமக்கு நமஸ்காரம்.

ப்ரபே⁴ா சூலபாணே விபே⁴ா விஸ்வநாத²
மஹாதே³வ சம்பே⁴ா மஹேச த்ரிணேத்ர |
சிவாகாந்த சாந்த ஸ்மராரே புராரே
த்வத³ன்யோ வரேண்யோ ந மான்யோ ந கண்ய: || 9

நாதனே! சூலாயுதத்தைக் கையில் ஏந்தியவரும், எங்கும் நிறைந்தவரும், அனைத்திற்கும் நாதனும், தேவர்களுக்கும் தேவனும், மங்களங்களுக்குப் பிறப்பிடமும், முக்கண் படைத்தவரும், மங்களரூபியாகிய பார்வதியின் கணவனும் சாந்த வடிவம் கொண்டவரும், மன்மதனை எரித்தவரும், திரிபுரர்களை வென்றவரும் மான மஹேச்வரனே! உம்மைத்தவிர மற்றொருவன் போற்றத்தகுந்தவனும் இல்லை; சிறந்தவனாக எங்களால் எண்ணக்கூடியவனாகவும் இல்லை.

சம்பே⁴ா மஹேச கருணமய சூலபாணே
கெ³ளரீபதே பசுபதே பசுபாசநாஸின் |
காஸீபதே கருணயா ஜக³தே³தே³க:
த்வம் ஹம்ஸி பாஸி வித⁴த⁴ாஸி மஹேஸ்வரோऽஸி || 10

கருணை வடிவம் கொண்டவரும், சூலத்தைக் கையில் ஏந்தியவரும், கௌரியின் கணவனும்' உயிர்களுக்குப் பதியாயும், பசுவான உயிர்களுடைய பாசத்தை அகற்றுபவரும், காசிக்குப் பதியாயும் இருக்கின்ற மஹேச்வரனே! மங்களங்களைச் செய்யும் சம்புவே! நீர் ஒருவனே இந்த உலகத்தை அழிக்கிறீர்: காப்பாற்றுகிறீர்; படைக்கிறீர்; (ஆகவே நீர்) எல்லோருக்கும் மேலான மஹேச்வரனாக இருக்கிறீர்.

த்வத்தோ ஜகத் ப3வதி தே3வ ப4வ ஸ்மராரே
த்வய்யேவ திஷ்ட2தி ஜக3ன் ம்ருட3 விச்வநாத |
தவய்யேவ க2ச்சதி லயம் ஜக3தே3ததீ3ச
லிங்க3ாத்மகே ஹர சராசரவிச்வரூபின் ‖ 11

தேவரும், மதனனை வென்றவருமான எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாகிய பரமசிவனே! உம்மிடமிருந்து உலகம் உண்டாகிறது. அனைத்திற்கும் நாதனுகிய பரமசிவனே! உண்டாகிய உலகம் உம்மிடத்திலேயே (நிலைத்து) இருக்கிறது. யாவற்றையும் ஆளுபவரும், அசைகின்றதும் அசைவற்றதுமான எல்லாப் பொருளாயுமிருக்கின்ற ஸம்ஹார மூர்த்தியாக சிவனே! லிங்கவடிவங் கொண்ட உம்மிடத்திலேயே இந்த உலகம் லயத்தை அடைகிறது.





ஸுவர்ணமாலா ஸ்துதி

('அ' விலிருந்து 'க்ஷ' வரை உள்ள அக்ஷரங்களை வரிசைக்கிரமமாக ச்லோகங்களின் முதலெழுத்தாக வைத்து செய்த துதியாதலால் "ஸுவர்ணமாலா" எனப்பட்டது.)

அத2 கத2மபி மத்3ரஸநாம் த்வத்3கு4ண
லேசைர் விசோத4யாமி விபோ4
ஸாம்ப3 ஸதா3சிவ சம்போ4 சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 1

எங்கும் நிறைந்த பரமேச்வரா! மிகவும் சிரமப்பட்டு உன் குணங்களில் கொஞ்சம் சொல்லுவதால் என் நாக்கை தூய்மைப்படுத்திக் கொள்கிறேன். அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே,! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ஆக2ண்ட3ல மத3 க2ண்ட3ந பண்டி3த
தண்டு3ப்ரிய சண்டீ3ச விபோ4
ஸாம்ப3 ஸதா3சிவ சம்போ3 சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 2

இந்திரனின் கர்வத்தை அடக்குவதில் ஸமர்த்தரும், (தாண்டவத்தை உண்டாக்கிய) தண்டுவுக்குப் பிரியமானவரும், சண்டி தேவிக்குக் கணவருமான ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே,! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

இப4சர்மாம்ப3ர சம்ப3ர ரிபுவபு:
அபஹரணோஜ்ஜ்வல நயந விபோ4
ஸாம்ப3 ஸதா3சிவ சம்போ4 சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 3

யானைத்தோலை ஆடையாய்க் கொண்டவரும், மன்மதன் உடலை எரித்த அக்னிக் கண்ணையுடைய வருமான ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே சம்புவே, சங்கரனே உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

B

ஈச கி3ரீச நரேச பரேச
மஹேச பி3லேசய பூஷண பே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 4

ஈச்வரன், மலைக்கு ஈச்வரன், மனிதர்க்கு ஈச்வரன், எல்லாவற்றிற்கும் மேம்பட்ட பரேச, மஹேச! (புற்றில் வசிக்கும்) பாம்பை அணிகலனுய்க் கொண்ட ஏ பரமேச்வரா, அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே சம்புவே, சங்கரனே உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

உமயா தி3வ்ய ஸுமங்க3ள விக்3ரஹ-
யாலிங்கி3த வாமாங்க3 விபே4ா
ஸாம்ப3 ஸதா3சிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 5

ஒளிபொருந்திய மங்களமான உடலோடு கூடிய உமாதேவியால் இடப் பாகத்தில் தழுவப்பெற்ற ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ஊரீகுரு மாமஜ்ஞ மநாத2ம்
தூ3ரீகுரு மே து3ரிதம் பே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 6

ஒன்றும் தெரியாதவனும், கதியற்றவனுமான என்னை ஏற்றுக்கொண்டு என் பாபங்களைத் துரத்துவாய் ஏ! பசமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ரிஷிவர மாநஸ ஹம்ஸ சராசர
ஜநநஸ்தி2திலய காரண பே4ா
ஸாம்3ப ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 7

உயர்ந்த ரிஷிகளின் மனதிற்கு ஹம்ஸமாய் விளங்குகிறவரும், அசைவதும் அசையாததுமான வஸ்துக்களுக்கு பிறப்பு, வளர்ப்பு, அழிவு இவற்றின் காரணரு மான ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் என்க்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ருக்ஷாதீ4ச கிரீட மஹோக்ஷா-
ரூட4 வித்4ருத ருத்3ராக்ஷ விபே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 8

நக்ஷத்திரங்களுக்குத் தலைவனான சந்திரனைக் கிரீடமாகக் கொண்டவரும், பெரிய காளைமாட்டை வாகனமாய்க் கொண்டவரும் ருத்ராக்ஷம் பூண்டவரும் எங்கும் நிறைந்தவருமான ஏ பரமேச்வரா ! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே ! சம்புவே ! சங்கரனே ! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ல்ருவர்ணத்3வந்த்3வ மவ்ருந்த ஸுகுஸுமமி
-வாங்க்4ரெள தவார்ப்பயாமி விபே4ா
ஸாம்ப4 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 9

என் இரண்டு கண்களாகிற காம்பற்ற மலர்களை உன் திருவடிகளில் அர்ப்பணம் செய்கிறேன். ஏ பரமேச்வரா ! நீயே எனக்குச் சரணம். அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே ! சம்புவே ! சங்கரனே ! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ஏகம் ஸதி3தி ச்ருத்யா த்வமேவ
ஸத2ஸீத்யுபாஸ்மஹே ம்ருட3 பே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 10

ஒன்றே ஸத்யம் எனும் வேதவாக்யத்தால் நீயே அந்த சத்யமாக இருக்கிறாய் என்று உபாஸிக்கிறேன். ம்ருட (இரண்டும் அளிக்கும்) பரமேச்வர, அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே ! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

குறிப்பு :— இந்த கவி வாக்யம் விப்ரர்கள், ஒரே பரம் பொருளையே பலவாய்ச் சொல்லுகிறார்கள். இதனால் அத்வைத சாஸ்திர பரம்பொருள் சிவனே என ஆசார்யாள் நிரூபிக்கிறார்கள்.

ஐக்யம் நிஜப4க்தேப4யோ விதரஸி
விச்வம் ப4ரோSத்ர ஸாக்ஷீ பே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 11

உன்னைத்தொழும் பக்தர்களுக்கு உன்னோடு ஐக்யத்தை அருள்புரிகிறாய், எல்லா உலகையும் தாங்குகிறாய், இங்கு (எல்லாவற்றிலும்) சாக்ஷியாக இருக்கிறாய். ஏ பரமேச்வரா ! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே ! சம்புவே! சங்கரனே ; உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

குறிப்பு :— ஆச்சரியமாயும், பலவாய் உண்டாவதும் இருப்பதும் ஆன இவ்வுலகு எல்லாம் ருத்ரனே, அந்த ஈச்வரனுக்கு நமஸ்காரம் இந்த வேத வாக்யமே, இந்த சுலோகத்தில் மூலமாய்க் கொள்ளலாம்.

ஓமிதி தவ நிர்தே³ஷ்ட்ரீ மாயா-
ஸ்மாகம் ம்ருடோ³பகர்த்ரீ பே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 12

'ஓம்' எனும் இந்த எழுத்தானது உன்னையே மாயையைத் தாண்டிய பரம்பொருளாய்க் குறிக்கிறது, ம்ருடனுன உன்னைத் தெரிந்துகொள்ள எனக்கும் மிகவும் உதவியாயிருக்கிறது. ஏ! பரமேச்வரா, அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ஔத³ாஸ்யம் ஸ்புடயதி விஷயேஷு
தி³க³ம்ப³ரதா ச தவைவ விபே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்போ சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 13

நீ திக்குகளை ஆடையாய்க் கொண்டிருப்பது உலக விஷயங்களில் உனக்குள்ள பற்றின்மையையே காட்டுகிறது. ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

அந்த: கரண விசுத்³தி⁴ம் ப⁴க்திம்
ச த்வயி ஸதீம் ப்ரதே³ஹி விபே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸ³தாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயு³கம் 14

உள்ளேயிருப்பதான மனதிற்குத் தூய்மையும், உன்னிடத்தில் நிலைத்திருக்கும்படியான பக்தியையும் கொடுக்கவேண்டுகிறேன். ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

அஸ்தோபாதி⁴ஸமஸ்தவ்யஸ்தை
ரூபைர்ஜக²ந்மயோऽஸி விபே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயு³கம் 15

தடையற்ற மொத்த முழுப் பொருளும் தனித்தனியானதுமான உன் உருவங்களால் சிவமயமான நீ எல்லா உலகமாயிருக்கிறாய்! ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

கருணாவருணாலய மயி தா^{3}ஸ
உதா^{3}ஸஸ் தவோசிதோ ந ஹி போ^{4}
ஸாம்ப^3 ஸதா^{3}சிவ சம்போ^{4} சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக^{3}ம் 16

கருணைக்கடலே! உன் வேலைக்காரனை என்னிடத்தில் பாராமுகம் காட்டுவது உசிதமல்ல! எ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதா சிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

க^{2}ல ஸஹவாஸம் விக^{4}டய க^{4}டய ஸ-
தாமேவ ஸங்க^{3}மநிசம் போ^{4}
ஸாம்ப^3 ஸதா^{3}சிவ சம்போ^{4} சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக^{3}ம் 17

கெட்டவர்களோடு சேர்க்கையைத் தடுத்து நல்லவர்களுடன் எப்போதும் கூடும்படி செய்! ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளுடன் கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

க^{3}ரளம் ஜக^{3}து^{3}பக்ருதயே கி^{3}லிதம்
ப^{4}வதா ஸமோSஸ்தி கோSத்ர விபோ^{4}
ஸாம்ப^3 ஸதா^{3}சிவ சம்போ^{4} சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக^{3}ம் 18

உலகிற்கு உதவி செய்வதற்காக (பாற்கடலில் அமுதம் கடையும் பொழுதுண்டான) விஷத்தை உண்ட உனக்கு நிகர் உலகில் ஒருவருமில்லை. ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளுடன் கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

க^{4}னஸார கௌ^{3}ர கா^{3}த்ர ப்ரசுர
ஜடாஜூடபத்^{3}த^4 க^{3}ங்க^3 விபோ^{4}
ஸாம்ப^3 ஸதா^{3}சிவ சம்போ^{4} சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக^{3}ம் 19

கற்பூரம் போல் வெளுத்த உடலை உடையவரே! மிகப் பெரியதான ஜடை வைத்துள்ள ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளுடன் கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ஜ்ஞப்தி: ஸர்வ சரீரேஷ்வக^{2}ண்டி^{3}தா
யா விபா^{4}தி ஸா த்வம் போ^{4}
ஸாம்ப^3 ஸதா^{3}சிவ சம்போ^{4} சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக^{3}ம் 20

எல்லா சரீரங்களிலும் பிரிவுபடாத அறிவாக விளங்குகிற சக்தியாகிய பரம்பொருள் நீயே. ஏ பரமேச்வரா ! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதா சிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

குறிப்பு :— எவனால் இந்த எல்லாம் நிறைந்து காணப்படுகிறதோ, அவனே ஆத்மா, என்று சுருதி சொல்லுகிறது. இந்த சுலோகத்திற்கு இது பிரமாணமாய் ஆகலாம்.

சபலம் மம ஹ்ருத^{3}ய கபிம் விஷய
த்^{3}ருசரம் த்ருட^{4}ம் ப^{3}த^{4}ான விபே^{4}ா
ஸாம்ப^{3} ஸத^{3}ாசிவ சம்பே^{4}ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக^{3}ம் 21

என் மனதாகிற குரங்கு உலக விஷயங்களில் அலேகிறது. இதை நிலே நிறுத்த வேண்டுகிறேன். ஏ பரமேச்வரா ! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதா சிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ச^{2}ாயா ஸ்த^{2}ாணோரபி தவ தாபம்
நமதாம் ஹரத்யஹோ சிவ பே^{4}ா
ஸாம்ப^{3} ஸத^{3}ாசிவ சம்பே^{4}ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக^{3}ம் 22

விந்தை ! ஸ்தாணு (பட்டுப் போன மரம்) என்று பெயர் பெற்ற போதிலும் உன் நிழல்பட்ட மாத்திரத்தில் வணங்குகிறவர்களின் தாபங்களை போக்கடிக்கிற ஏ சிவ பரமேச்வரா ! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ஜய கைலாஸ நிவாஸ ப்ரமத^{2}
க^{3}ணதீ^{4}ச பூ^{4}ஸுரார்சித பே^{4}ா
ஸாம்ப^{3} ஸத^{3}ாசிவ சம்பே^{4}ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக^{3}ம் 23

கைலேயங்கிரியில் வாழ்பவரும் ப்ரமதகணங்களின் தலேவரும் அந்தணர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவருமான ஏ பரமேச்வரா ! வெல்க ! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ஜ^{2}ணுதக ஜ^{2}ங்கிணு ஜ^{2}ணுகத் கி டதக
சப்^{3}த^{3}ர் நடஸி மஹாநட பே^{4}ா
ஸாம்ப^{3} ஸத^{3}ாசிவ சம்பே^{3}ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக^{3}ம் 24

ஜணு, தக, ஜங்கிணு, ஜணு, தத்கிட, தக என்ற ஒலியுடன் நடனம் புரியும் பெரிய நடனுன ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ஜ்ஞானம் விக்ஷேபாவ்ருதிரஹிதம்
குரு மே கு³ருஸ்த்வமேவ விபே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 25

நீயே (தக்ஷிணுமூர்த்தி), குரு உருவாயிருந்து இருப்பதை மறைப்பது, இல்லாததைத் தோற்று விட்டதுமான சக்தியின் செயல் நீங்கிய ஞானத்தை எனக்கு அருள்புரிவாய் ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

குறிப்பு :— ஆவ்நதி—உள்ளதை மறைப்பது: விக்ஷேப சக்தி—இல்லாததை இருப்பது போல் காட்டுவது: ஞானம்—பரம்பொருளை அறியும் அறிவு.

டங்காரஸ்தவ த⁴னுஷோ த³லயதி
ஹ்ருத³யம் த்³விஷாமசநிரிவ பே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 26

உன் (பிநாகம் எனும்) வில்லின் நாண் ஓசை, கேட்ட மாத்திரத்திலேயே இடியோசை போல் பகைவர்கள் மனத்தை பிளக்கிறது. ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ட²ாக்ருதிரிவ தவ மாயா ப³ஹி:
அந்த: சூந்ய ரூபிணீ க²லு பே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 27

பூஜ்யத்தைப் போல உள்ளும், வெளியும் இல்லாத ஒன்றல்லவோ உன் வசமுள்ள மாயை. ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

குறிப்பு ;— மாயையை ப்ரக்ருதியாகவும் அதை தன் வசம் கொண்டவன் மாயீ என்றும் சுருதி சொல்லுகிறது.

ட³ம்பரமம்பு³ருஹாமபி த³லயதி
அநக⁴ம் த்வதங்க்⁴ரி யுக³லம் பே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 28

செந்தாமரையின் புகழையும் தோற்கடிப்பன உன் மாசற்ற திருவடிகள். ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே, உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ட4க்காக்ஷஸூத்ர சூல த்3ருஹிணக-
ரோட ஸமுல்லஸத்கர பே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 29

உடுக்கை, ஜபமாலை, சூலம், பிரம்மகபாலம் இவைகளைக் கையில் கொண்ட ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ஞகார க3ர்பி4ணீ சேச்சு2ப4த3ா
தே சரக3திர் ந்ருணாமிஹ பே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 30

'ந' என்ற எழுத்தின் வடிவைக் கொண்ட உன் அம்புப் பெட்டியில் உள்ள அம்பானது (எங்களை நோக்கி) வெளியில் வராத வரை மனிதர்களுக்கு நன்மையே செய்யும். ஏ பரமேச்வரா! நீயே எனக்குச் சரணம். அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

தவ மந்வதி ஸஞ்ஜபத: ஸத்3ய:
தரதி நரோ ஹி ப4வாப்3தி4ம் பே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 31

உன் திருமந்திரமான ஐந்தெழுத்தை மிகுதியாக ஜபம் செய்கிறவன் உடனேயே பிறவிக்கடலை கடக்கிறான். ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே, சம்புவே, சங்கரனே, உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

தூ2த்காரஸ்தஸ்ய முகே பூ4யாத்
தே நாம நாஸ்தி யஸ்ய விபே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 32

எவன் உன் நாமத்தை சொல்லவில்லையோ, ஜனங்கள் அவனைத் 'தூ' என்று சொல்லட்டும். ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதா சிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

த³யநீயஸ்ச த்³யாலு: கோSஸ்தி மத்
அந்யஸ் த்வத³ன்ய இஹ வத³ பே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 33

இங்கு தயை வேண்டுபவனும் தயை உடையவனும் முறையே என்னையும் உன்னையும் தவிர வேறு யார்? சொல். ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

த⁴ர்மஸ்த²ாபநத³க்ஷ த்ர்யக்ஷ கு³ரோ
த³க்ஷயஜ்ஞ சிக்ஷக பே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 34

தருமத்தை நிலைநாட்டுவதில் வல்லவரும், முக்கண்ணரும், குருவின் உருவானவரும், தக்ஷனின் யாகத்தை அழித்தவருமான ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

நநு தாடி³தோSஸி த⁴னுஷா லுப்³த⁴தி⁴யா
த்வம் புரா நரேண விபே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 35

வேடனாய் வந்த உன்னை மனிதன் (அர்ஜுனன்) முன்பு பேராசை கொண்டு வில்லால் அடித்தான் அன்றோ! ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

பரிமாதும் தவ மூர்த்திம் நாலம்
அஜஸ்தத்பராத்பரோSஸி விபே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 36

(லிங்க) மூர்த்தியான உன்னை அளக்க பிரும்மாவாலும், விஷ்ணுவாலும் கூட முடியவில்லை. அப்பாலுக்கு அப்பாலான ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ப²லமிஹ ந்ருதயா ஜனுஷஸ்த்வத்பத³
ஸேவா ஸநாதநேச விபே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 37

உன் திருவடித் தொண்டில் ஈடுபட்ட மனிதனுக்கு அவன் மனிதனுக இருக்கிற காரணத்தால் தான் இங்கேயே எல்லாவற்றையும் கொடுத்து அருள் புரிகிருய். ஏ ஆதி ஈசனுன பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதா சிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ப3லமாரோ3க்யம் சாயுஸ்த்வத்3கு3ண
ருசிதாம் சிரம் ப்ரதே3ஹி விபே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 38

பலம், நோயற்றதன்மை, ஆயுள், உன் குணங்களில் இன்புறுதல், இவைகளை வெகுகாலம் எனக்கு நன்கு கொடுத்தருள்வாய். ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ப4க3வன் ப4ர்க3 ப4யாபஹ பூ4தபதே
பூ4திபூ4ஷிதாங்க3 விபே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 39

பர்க்கன் (சூரியன்) எனப் பெயர் பெற்ற இறைவனே, அச்சத்தைப் போக் கடிப்பவனே, பூதங்களுக்குத் தலைவனே, உடல் முழுதும் விபூதியைப் பூசியவனே, ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

மஹிமா தவ நஹி மாதி ச்ருதிஷு ஹி-
மாநீத4ராத்மஜாத4வ பே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 40

பனிமலையின் புதல்வியான உமையின் கணவரே, வேதங்களில் கூட உன் மஹிமை முழுதும் அளக்கப்படவில்லை. ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

யமநியமாதி3பி4ரங்கை3ர்யமிநோ
ஹ்ருத3யே ப4ஜந்தி ஸ த்வம் பே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 41

யமம், நியமம், ஆஸனம் ப்ராணுயாமம், ப்ரத்யாஹாரம், தாரணை, தியானம், ஸமாதி முதலிய (எட்டு) அங்கங்களால் யோகம் செய்து உன்னை

மனதில் காணுபவரே யோகியர். ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ரஜ்ஜாவஹிரிவ சுக்தௌ ரஜதமிவ
த்வயி ஜக3ந்தி ப3ாந்தி விபே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 42

கயிற்றில் பாம்பு தோன்றுவதுபோலும் கிளிஞ்சலில் வெள்ளி தோன்றுவது போலும் பரமனுகிய உன்னிடத்தில் உலகம் (தோற்ற மாத்திரமே) பிரகாசிக்கிறது. ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

குறிப்பு :— ஆதிசங்கரர் தான் ஸ்தாபித்த அத்வைத மதத்தை இங்கு உதாரணத்தோடு சுட்டிக்காட்டுகிறுர். பிரம்மமே உண்மை, உலகம் பொய், என்னும் உண்மை இங்கு நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது.

லப்3த்4வா ப4வத்ப்ரஸாத3ாச்சக்ரம்
விது4ரவதி லோகமகி2லம் பே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 43

உன் அருளினுல் சக்கரம் பெற்று விஷ்ணு உலகத்தைக் காக்கிறுன். ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

வஸுத4ாதத்3த4ரதச்ச2யரத2மௌர்-
வீசர பராக்ருதாஸுர பே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 44

பூமியைத் தேராகவும், வாசுகியை நாணுகவும், விஷ்ணுவை அம்பாகவும் கொண்டு முப்புர அரக்கர்களை தோல்வியுறச் செய்த ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

குறிப்பு .— யஜுர்வேதம் ஆறுவது காண்டத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள திரிபுர ஸம்ஹாரக் கதை இங்கு நினைவு கொள்ளத்தக்கது.

சர்வ தே3வ ஸர்வோத்தம ஸர்வத3
து3ர்வ்ருத்த க3ர்வ ஹரண விபே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 45

சம்ஹாராமூர்த்தியே! எல்லோரிலும் சிறந்த தெய்வமே, அனைத்தும் அளிப்போனே, நடத்தை கெட்டவர்களின் செருக்கை அடக்குபவருமான ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ஷட்3ரிபுஷ்டு3ர்மிஷட்3விகார ஹர
ஸந்முக2 ஷண்முக3ஜநக விபே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 46

ஆறு பகைவர்களையும், ஆறு மாறுதல்களையும் ஆறு அலைகளையும் போக்கடிப்பவரும், சத்தியத்தை முன்னிட்ட முருகனுக்கு தகப்பனுருமான ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாய் இருக்கட்டும்.

குறிப்பு :— காமம், க்ரோதம், லோபம், மோஷம், மதம், மாத்ஸர்யம் என்பவை அறுபகைகள்; பிறத்தல், இருத்தல், வளர்த்தல், மாறுதல், தேர்தல், மறைதல் என்பவை ஆறு மாறுபாடுகள்-பசி, பிணி, முதுமை, சாவு, இன்பம், துன்பம் இவை ஆறு அலைகள்.

ஸத்யம் ஜ்ஞானமநந்தம் ப்3ரஹ்மே (தி)
ஏதல்லக்ஷண லக்ஷித பே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 47

உண்மை, அறிவு, முடிவற்றது பரம்பொருள் என்னும் (உபநிஷத) குறிப்பால் லக்ஷ்யமாகக் காட்டப்படும் பரம்பொருளே, ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

குறிப்பு :— பொய்யான, அறிவற்ற, அழிகின்ற உலகத்தினின்று வேறுபட்டது பரம்பொருள் என்பது இங்கே குறிப்பு.

ஹாஹாஹூஹூ முக ஸுர க3ாயக
கீ3தாபத3ாநபத்3ய விபே4ா
ஸாம்ப3 ஸத3ாசிவ சம்பே4ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக3ம் 48

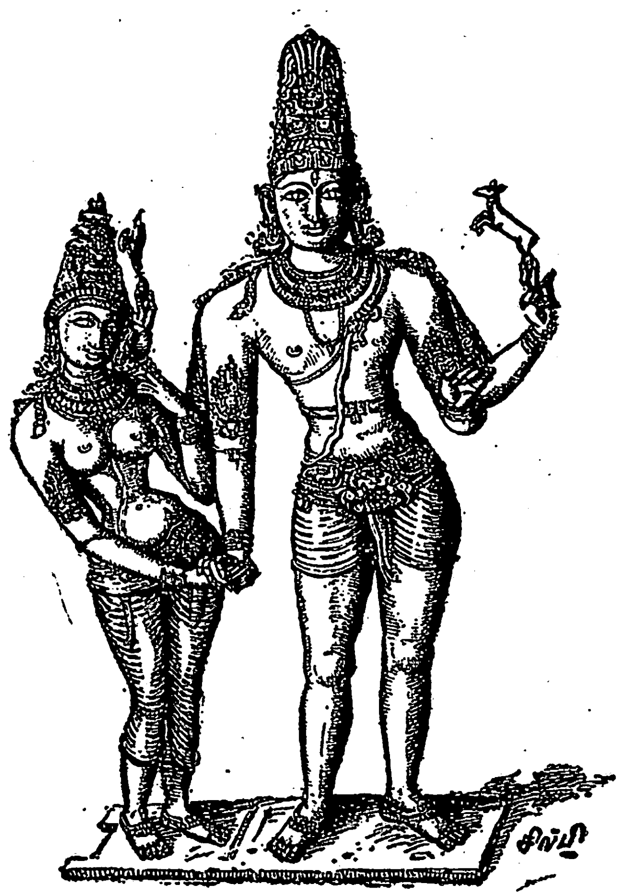
ஹாஹா, ஹூஹூ என்ற கந்தர்வர்களின் தலைமையில் தேவப்பாடல்களோடு பாடப்பட்ட திருவடிகளையுடைய ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

ளாதி³ர்ந ஹி ப்ரயோக³ஸ்தத³ந்தம்
இஹ மங்க³ளம் ஸத³ாஸ்து விபே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 49

'ள' என்ற எழுத்தை முதலாகக் கொண்டசொற்பிரயோகம் இல்லை; அதை இறுதியில் கொண்ட மங்களம் கொண்டு உண்டாகட்டும். ஏ பரமேச்வரா! அம்பாளோடு கூடிய ஸாம்ப, ஸதாசிவனே! சம்புவே! சங்கரனே! உன் இரண்டு திருவடிகள் எனக்குப் புகலாக இருக்கட்டும்.

க்ஷணமிவ தி³வஸாந்நேஷ்யதி த்வத்பத³
ஸேவாக்ஷணோத்ஸுக: சிவ பே⁴ா
ஸாம்ப³ ஸத³ாசிவ சம்பே⁴ா சங்கர
சரணம் மே தவ சரணயுக³ம் 50

உன் திருவடிசேவை செய்வதில் ஆவல் உள்ளவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு க்ஷணம் மாதிரியே கழிந்துவிடுகிறது. அம்பாளோடு கூடிய வரும், ஸாம்ப, ஸதாசிவரும், சம்புவும், சங்கரருமான ஏ பரமேச்வரா! உன் இரு பாதமே என் புகலிடம்.





தசச்லோகீ ஸ்துதி

*(பத்து ஸ்லோகங்களைக் கொண்டதால்
இது '' தசச்லோகி '' எனப்படும்)*

ஸாம்பே^{3}ா ந: குலதைவதம் பசுபதே
ஸாம்ப^3 த்வதீ^{3}யா வயம்
ஸாம்ப^{3}ம் ஸ்தௌமி ஸுராஸுரோரக^{3}க^{3}ணு:
ஸாம்பே^{3}ந ஸந்தாரிதா: |
ஸாம்ப^3ாயாஸ்து நமோ மயா விரசிதம்
ஸாம்ப^3ாத் பரம் நோ ப^{4}ஜே
ஸாம்ப^{3}ஸ்யானுசரோऽஸ்ம்யஹம் மம ரதி:
ஸாம்பே^{3} பரப்^{3}ரஹ்மணி || 1

பார்வதி அன்னையோடு கூடிய பரமசிவன் நமக்கு பரம்பரையாகக் குடும்பத்தார் வழிபட்டு வரும் தெய்வம். பசுக்களாகிய உயிர்கள் காக்கும் பதியாகிய பரமசிவனே ! நாங்கள் உம்மைச் சேர்த்தவர்கள். பார்வதியோடு இணைபிரியாதிருக்கும் உன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறேன். பரமசிவனுகிய உன்னல் தேவர்கள் அசுரர்கள், உரர்கள் முதலியவர்களின் கூட்டங்கள் பிறவியாகிற கடலினின்று நன்கு கரையேற்றப்பட்டார்கள். என்னுல் செய்யப்பட்ட நமஸ்காரம் பரமசிவனுக்கே இருக்கட்டும் ! பரமசிவனைத் தவிர மற்றொருவனை தொழமாட்டேன். நான் பரமசிவனுடைய வேலைக்காரனுக இருக்கின்றேன். (மாயைக்கு அப்பால் என்றும் ஒரே வடிவமாய்த் துலங்கும்)பரப்பிரம்ம வடிவமான,தாயாகிய பார்வதியோடு கூடிய பரமசிவனிடத்திலேயே எனக்கு அன்பு இருக்கட்டும்.

விஷ்ண் வாத்யாச்ச புரத்ரயம் ஸுரக^{3}ணு :
ஜேதும் ந சக்தா : ஸ்வயம்
யம் சம்பும் ப க^{3}வன் வயம் து பசவ:
(அ)ஸ்மாகம் த்வமேவேச்வர: |
ஸ்வஸ்வஸ்த^2ாநநியோஜிதா: ஸுமனஸ:
ஸ்வஸ்த^2ா ப^{3}பூ^{4}வுஸ்தத
தஸ்மின் மே ஹ்ருத^{3}யம் ஸுகே^{2}ந ரமதாம்
ஸாம்பே^{3} பரப்ர^{3}ஹ்மணி || 2

விஷ்ணு முதலிய தேவர்களின் கூட்டங்கள் கூட பட்டண வடிவம் கொண்டு உலகை அழித்து வந்த புரர்கள் என்ற மூன்று அசுரர்களை தானாக வெல்வதற்கு திறமை அற்றவர்களாக இருந்ததினால் (மங்களங்களுக்கு உறைவிடமான) பரம சிவனை அடைந்து ''எல்லா செல்வங்களும் நிறைந்த இறைவனே, நாங்களோ பசுக்கள். (எங்களுடைய நன்மை தீமையை அறிவதற்குக் கூட அறிவில்லாதவர்கள்.) எங்களுக்கு நீர்தான் (அடக்கி ஆளக்கூடிய திறன் வாய்ந்த) ஈச்வரன்''. (என்று ஸ்தோத்திரம் செய்தார்களோ); பிறகு (ஒரு நொடியில் பரமேச்வரன் அசுரர்களை வென்று விட்டதால்) அந்த தேவர்கள் அவரவர் இடங்களில் முன்போல் வைக்கப் பட்டவர்களாகி, மனக்கவலை இன்றி தன் நிலையை அடைந்தவர்களாக ஆனார்களோ; அந்த பரம்பொருள் உருவமான அம்பிகையோடு சேர்ந்த பரமசிவனிடத்தில் என்னுடைய உள்ளம் இன்பத்தோடு விளையாடிக் கொண்டிருக்கட்டும்.

க்ஷோணீ யஸ்ய ரதே²ா ரத²ாங்க³யுக³லம்
சந்த்³ரார்கபி³ம்ப³த்³வயம்
கோத³ண்ட: கனகாசலோ ஹரிரபூ⁴த்
ப³ாணோ விதி³ஸ்ஸாரதி: |
தூணீரோ ஜலதிர்³ஹயா: ச்ருதிசயோ
மௌர்வீ பு⁴ஜங்³க³ாதி⁴ப
தஸ்மின் மே ஹ்ருத³யம் ஸுகே²ந ரமதாம்
ஸாம்பே³ பரப்³ரஹ்மணி || 3

எந்த பரமசிவனுக்கு, (திரிபுரர்களைக் கொல்லும் பொழுது) பூமி தேராகவும், சந்திரன் சூர்யன் இவ்விரண்டு பிம்பங்களும் இரண்டு சக்ரமாயும், தங்கமலையாகின்ற மேரு பர்வதம் வில்லாகவும், மஹாவிஷ்ணு அம்பாகவும், பிரம்மா தேரோட்டியாகவும், கடல் அம்புறாத்தூணியாகவும், வேதக்கூட்டம் குதிரைகளாகவும், பாம்புகளுக்கு அரசனாகிய வாஸுகி நாண்கயிறாகவும் இருந்ததோ அந்த பரப்பிரம்ம ரூபமான அம்பிகையோடு சேர்த்த பரமசிவனிடத்தில் என் உள்ளம் இன்பத்தோடு விளையாடிக் கொண்டிருக்கட்டும்.

யேநாபாதி³தமங்க³ஜாங்க³ப⁴ஸிதம்
தி³வ்யாங்க³ராகை³: ஸமம்
யேந ஸ்வீக்ரு தமப்³ஜஸம்ப⁴வசிர:
ஸௌவர்ணபாத்ரைஸ்ஸமம்
யேநாங்கீ³க்ருதமச்யுதஸ்ய நயநம்
பூஜாராவிந்தை³ ஸ்ஸமம்
தஸ்மின் மே ஹ்ருத³யம் ஸுகே²ந ரமதாம்
ஸாம்பே³ பரப்³ரஹ்மணி || 4

எந்தப் பரமசிவனால் மன்மதனுடைய உடம்பின் சாம்பல் திவ்யமான மேனி பூச்சு திரவியங்களுக்கு சமமாக செய்யப்பட்டதோ; எவரால் (தாமரையினின்று உண்டான) பிரம்மாவினுடைய தலை ஓடு தங்கத்தால் செய்த பாத்திரங்களுக்கு சமமாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதோ; எவரால் மஹாவிஷ்ணுவினுடைய கண் பூஜைக்காக கொண்டு வந்த தாமரைப் பூக்களுக்கு சமமாக ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டதோ அந்தப் பரப்பிரம்ம ரூபமான அம்பிகையோடு சேர்ந்த பரமசிவனிடம் உள்ளம் இன்பத்தோடு விளையாடிக் கொண்டிருக்கட்டும்.

கோ3விந்த3াத3தி4கம் ந தை3வதமிதி
ப்ரோச்சார்ய ஹஸ்தாவுபெ4ள
உத்3த்4ருத்யாத2சிவஸ்ய ஸன்னிதி4க3 தோ.
வ்யாஸோ முனீனும் வர |
யஸ்ய ஸ்தம்பி4தபாணிரான திக்ருதா
நந்தீ3ச்வரேணுப4வத்
தஸ்மின் மே ஹ்ருதயம் ஸுகே2நே ரமதாம்
ஸாம்பே3 பரப்ர3ஹ்மணி || 5

முனிவர்களுக்குள் சிறந்த வியாஸரை எந்த பரமசிவனுடைய முன்னிலையில் இருந்துகொண்டு இரண்டு கைகளை உயரத்தூக்கி மஹா விஷ்ணுவைக் காட்டிலும் மேலான தெய்வம் இல்லை என்று சொல்லி, பிறகு சிவனிடம் பணியாதவர்களை பணியவைக்கும் நந்திகேச்வரனால் அசைவற்று தூக்கியவாறு இருக்கும்படி செய்யப் பட்ட கையை உடையவராக இருந்தாரோ அந்த பரப்பிரம்ம ரூபமான அம்பிகை யோடு சேர்ந்த பரமசிவனிடத்தில் என் உள்ளம் இன்பத்தோடு விளையாடிக் கொண்டிருக்கட்டும்.

கதை :- வியாஸர், பரமசிவன் வீற்றிருக்கும் ஸபையில் வந்து அவருக்கு எதிரிலேயே இரண்டு கைகளையும் தூக்கி 'கோவிந்தனுக்கு மேல் தெய்வமில்லை' என்று கூறினர். அப்பொழுது, நந்திகேச்வரன் வியாஸருடைய உயரத் தூக்கிய கையைக் கீழே தணிக்க முடியாமல் அசைவற்றிருக்கச் செய்து விட்டார். பிறகு வியாஸர் சிவபெருமானின் உயர்வை ஒப்புக் கொண்டு வழிபட்ட பின்னரே அவரது ஸ்தம்பித்த கை மறுபடி செயற்படத் தொடங்கியது.

ஆகாசச்சிகுராயதே த3ச3தி3சா-
ப4ாகே3ா து3கூலாயதே
சீதாம்சு: ப்ரஸவாயதே
ஸ்தி2ரதராநந்த3: ஸ்வரூபாயதே |
வேத3ாந்தோ நிலயாயதே ஸுவினயோ
யஸ்ய ஸ்வப4ாவாயதே
தஸ்மின் மே ஹ்ருத3யம் ஸுகே2ந ரமதாம்
ஸாம்பே3 பரப்3ரஹ்மணி || 6

எந்த பரமசிவனுக்கு ஆகாயம் தலைமுடியாக இருக்கிறதோ, பத்து திக்குக் களும் பட்டாடையாக இருக்கிறதோ, குளுமையான கிரணங்கள் உடைய சந்திரன் தலையில் சூடிக்கொள்ளும் மலர்போல் இருக்கிறதோ, என்றும் நிலைபெற்ற ஆனந்தம் தன்னுருவமாய் இருக்கின்றதோ, உபநிஷத்து இருப்பிடமாக இருக்கிறதோ, நல்ல அடக்கம் இயற்கை குணமாக இருக்கிறதோ அந்த பரப்பிரம்ம ரூபமான அம்பிகையோடு சேர்ந்த பரமசிவனிடத்தில் என் உள்ளம் இன்பத்தோடு விளையாடிக் கொண்டிருக்கட்டும்.

விஷ்ணுர்யஸ்ய ஸஹஸ்ரநாமநியமாத்
அம்பே4ருஹாண்யர்சயன்
ஏகோநோபசிதேஷு நேத்ரகமலம்
நைஜம் பத3ாப்3ஜத்3வயே |
ஸம்பூஜ்யாஸுரஸம்ஹதிம் வித3லயந்
த்ரைலோக்யபாலோப4வத்
தஸ்மின் மே ஹ்ருத3யம் ஸுகே2ந ரமதாம்
ஸாம்பே3 பரப்3ரஹ்மணி || 7

எந்தப் பரமசிவனுடைய தாமரை போன்ற இரண்டு பாதங்களில் மஹா விஷ்ணு ஆயிரம் நாமங்களின் கணக்காய் தாமரை மலர்களை பூஜை செய்து கொண்டு வருங்கால் ஒன்று குறைந்த பொழுது தன்னுடைய கண் என்னும் தாமரை மலரையே எடுத்து பூஜை செய்து, இவ்வாறு பூஜித்ததற்குப் பலனாக அசுர கூட்டத்ததை அழித்து மூன்று உலகையும் காப்பாற்றுகிறவனானாரோ அந்த பரப்பிரம்ம ரூபமான அம்பிகையோடு சேர்ந்த பரமசிவனிடத்தில் என் உள்ளம் இன்பத்தோடு விளையாடிக் கொண்டிருக்கட்டும்.

சௌரிம் சத்யகி3ரம் வராஹவபுஷம்
பாத3ாம்பு3ஜாத3ர்சனே
சக்ரே யோ த3யயா சமஸ்தஜக3தாம்
நாத2ம் சிரோதர்சனே |
மித்2யாவாசபூஜ்யமேவ ஸததம்
ஹம்சஸ்வரூபம் விதி4ம்
தஸ்மின் மே ஹ்ருத3யம் ஸுகே2ந ரமதாம்
ஸாம்பே3 பரப்3ரஹ்மணி || 8

உண்மையான வார்த்தைகளை உடையவரும், பரமசிவனுடைய தாமரை போன்ற திருவடிகளைக் காண்பதற்காக (பூமிக்குள் புகுந்து பார்ப்பதற்குத் தகுந்தவாறு)பன்றியின் உடலை எடுத்துக்கொண்டவரும் ஆன மஹாவிஷ்ணுவை எந்தப் பரமசிவன் தயவினால் எல்லா உலகங்களுக்கும் நாதனாக செய்தாரோ; எவருடைய தலையைப் பார்ப்பதில் (முயன்றவரும்) (தலையைப் பார்க்காமலே, ''பார்த்தேன்' என்று) பொய்யான வார்த்தையைக் கூறியவரும் (ஆகாயத்தில் அளாவிய பரமசிவன் தலையைப் பார்ப்பதற்கு அனுகூலமான) அன்னத்தின் உருவத்தை உடையவரும் ஆன பிரம்மாவை எப்பொழுதும் பூஜிக்கத் தகாதவராகவே செய்தாரோ அந்த பரப்பிரம்ம ரூபமான அம்பிகையோடு சேர்ந்த பரமசிவனிடத்தில் என் உள்ளம் இன்பத்தோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கட்டும்.

யஸ்யாஸந் த4ரணீஜலாக்3நிபவன-
வ்யோமார்கசந்த்3ராத3ய:
விக்2யாதாஸ்தனவோऽஷ்டத4ா பரிணதா:
நான்யத்ததோ வர்த்ததே |

ஓங்காரார்த²விவேசனீ ச்ருதிரியம்
சாசஷ்ட துர்யம் சிவம்
தஸ்மின் மே ஹ்ரு³தயம் ஸுகே²ந ரமதாம்
ஸாம்பே³ பரப்ர³ஹ்மணி || 9

பூமி, ஜலம், அக்னி, காற்று, ஆகாசம், சூர்யன், சந்திரன் (யஜமானன்) முதலிய எட்டு விதமாக ஏற்பட்ட, புகழ் பெற்ற சரீரங்கள் எந்தப் பரமசிவனுக்கு இருக்கின்றனவோ; (எந்த அஷ்டமூர்த்தியான) பரமசிவனைக் காட்டிலும் வேறொன்று இல்லையோ, ஓங்காரத்தின் அர்த்தத்தை விளக்கும் (மாண்டூக்ய) ச்ருதியும் (எந்த பரமசிவனை) (ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி இம் மூன்றவஸ்தைகளிலும் இருக்கும் விச்வம், தைஜஸன், ப்ராஜ்ஞன் இம்மூவரைக் காட்டிலும் மேலான ஆத்மாவான) நான்காவதாகவும் மங்கள ரூபியாகவும் சொல்லுகிறதோ அந்த பரப்பிரம்ம ரூபமான அம்பிகையொடு சேர்ந்த பரம சிவனிடத்தில் என் உள்ளம் இன்பத்தோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கட்டும்.

விஷ்ணுப்³ரஹ்மஸுராதி⁴பப்ரப்⁴ருதய:
சர்வேऽபி தே³வா யத³ர
ஸம்பூ⁴தாஜ்ஜலதே⁴ர் விஷாத் பரிப⁴வம்
ப்ராப்தாஸ்தத³ா ஸத்வரம் |
தாநார்தான் சரணாகதானிதி ஸுரான்
யோऽரக்ஷத³ர் த⁴க்ஷணாத்
தஸ்மின் மே ஹ்ருத³யம் ஸுகே²ந ரமதாம்
ஸாம்பே³ பரப்ர³ஹ்மணி || 10

எப்பொழுது விஷ்ணு, ப்ரஹ்மா, தேவேந்திரன் முதலிய எல்லா தேவர்களும் ஸமுத்திரத்திலிருந்து உண்டான (ஹாலாஹல) விஷத்திலிருந்து (அதாவது, அவ்விஷத்தை அடக்க முடியாமல்) அவமானத்தை அடைந்தார்களோ, அப்பொழுது கஷ்டமுற்ற அந்த தேவர்களை, 'சரண் அடைந்தவர்கள்' என்கிற காரணத்தால் எந்த பரமசிவன் சீக்கிரமாக அரை க்ஷணத்தில் காப்பாற்றினாரோ அந்த பரப்பிரம்ம ரூபமான, அம்பிகையோடு சேர்ந்த பரமசிவனிடத்தில் என் உள்ளம் இன்பத்தோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கட்டும்.





ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்யஷ்டகம்

(அஷ்டகம் : எட்டுச்லோகம் கொண்ட துதி)

"தக்ஷிணாமூர்த்தி அஷ்டகம்" எனப்பட்டாலும் பத்து ச்லோகங்கள் கொண்ட இந்த ஸ்தோத்ரத்தின் தொடக்கத்தில் அடியிற்காணும் த்யான ச்லோகம் கூறப்படும் :

மௌன-வ்யாக்^{2}யா-ப்ரகடித-பர
ப்^{3}ரஹ்ம தத்வம் யுவானம்
வர்ஷிஷ்ட^{2}ாந்தேவஸத்^{3}-ருஷிக^{3}ணை
-ராவ்ருதம் ப்^{2}ரஹ்ம நிஷ்டை: |
ஆசார்யேந்த்^{3}ரம் கரகலித-சின்
முத்^{3}ர -மானந்த^{3}ரூபம்
ஸ்வாத்மாராமம் முதி^{3}தவத^{3}னம்
த^{3}க்ஷிணாமூர்த்தி-மீடே^{3} ||

மௌனமான விளக்கத்தாலேயே பரப்பிரம்ம தத்வத்தைப் பிரகடனம் செய்பவரும், யுவவடிவினரும், மிகவும் கிழவர்களான-பிரம்ம நிஷ்டர்களான ரிஷிகளை சிஷ்யர்களால் சூழ்ப்பட்டவரும், ஆசார்யருள் தலைசிறந்தவரும், கையில் சின்முத்ரை கூடியவரும், ஆனந்தரூபியும், தன் ஆன்மாவிலேயே ரசிப்பவரும், நகைமுகத்தினருமான தக்ஷிணாமூர்த்தியைப் போற்றுகிறேன்.

விச்வம் த^{3}ர்பண த்^{3}ருச்யமானநக^{3}ரீ
துல்யம் நிஜாந்தர்க^{3}தம்
பச்யன்னாத்மனி மாயயா ப^{3}ஹிரிவோத்^{3}-
பூ^{4}தம் யத^{2}ா நித்^{3}ரயா,
ய: சாக்ஷாத்குருதே ப்ரபே^{3}ாத^{4}ஸமயே
ஸ்வாத்மானமேவாத்வயம்
தஸ்மை ஸ்ரீகு^{3}ருமூர்த்தயே நம இத^{3}ம்
ஸ்ரீ த^{3}க்ஷிணாமூர்த்தயே. 1

கண்ணுடியில் காணும் நகரம் போன்றதும், தனக்குள்ளேயே இருப்பது மான இவ்வுலகை, தூக்கத்தில் தன்னொருவனிடமிருந்தே பலவற்றை உண்டாக்கிக் கனவு காண்பதுபோல் மாயையினுல் வெளியில் உண்டானதைப் போல் பார்த்துக் கொண்டு எந்த ஜீவன் தூங்கி விழித்த ஸமயத்தில் (ஞானம் வந்த ஸமயத்தில்) இரண்டில்லாத (யாவற்றிற்கும் காரணமாகிய) தன் ஆத்மாவையே நேரில் 'நான் தான் அந்த ஆத்மா' என்று உணருகிருனே அந்த (சச்சிதானந்த) ஸம்பத்து பொருந்திய குருவின் உருவமுடைய தெற்கு நோக்கிய தெய்வமான ஸ்ரீ தக்ஷிணு மூர்த்திக்கு இந்த நமஸ்காரம் (உரித்தாகுக.)

பீ³ஜஸ்யாந்தரிவாங்குரோ ஜக³தி³த³ம்
ப்ராங் நிர்விகல்பம் புன:
மாயாகல்பித தே³சகாலகலனு
வைசித்ர்யசித்ரீக்ருதம்,
மாயாவீவ விஜ்ரும்ப⁴யத்யபி மஹா
யோகீ³வ ய: ஸ்வேச்சயா
தஸ்மை ஸ்ரீ கு³ருமூர்த்தயே நம இத³ம்
ஸ்ரீ த³க்ஷிணுமூர்த்தயே. 2

விதையின் உள்ளே முளையிருப்பதுபோல் ஸிருஷ்டிக்கு முன்பு வேற்றுமை யில்லாததும், (ஸிருஷ்டிக்குப்) பிறகு (ஈசனின் சக்தியாகிய) மாயையினுல் கற்பித்த தேசம், காலம் அவைகளின் சேர்க்கை ஆகிய வேற்றுமையினுல் பற்பலவிதமா யிருக்கின்றதுமான இந்த உலகை எவர் இந்த்ர ஜாலம் செய்பவனைப் போலவும் மஹா யோகியைப் போலவும் தன்னிஷ்டத்தினுலேயே ஸிருஷ்டிக்கிருரோ அந்த (ஸச்சிதானந்த) ஸம்பத்து பொருந்திய குருவின் உருவமுடைய தெற்கு நோக்கிய தெய்வமான ஸ்ரீதக்ஷிணு மூர்த்திக்கு இந்த நமஸ்காரம் (உரித்தாகுக.)

யஸ்யைவ ஸ்பு²ரணம் ஸதா³த்மகமஸத்
கல்பார்த²க³ம் ப⁴ாஸதே
ஸாக்ஷாத் தத்வமஸீதி வேத³வசஸா
யோ போ³த⁴யத்யாச்ரிதான்,
யத்ஸாக்ஷாத்கரணுத் ப⁴வேந்ந புனரா-
வ்ருத்திர்ப⁴வாம்போ⁴நிதௌ⁴
தஸ்மை ஸ்ரீகு³ருமூர்த்தயே நம இத³ம்
ஸ்ரீ த³க்ஷிணுமூர்த்தயே. 3

எந்த பரமாத்மாவினுடைய ஸத்ருபமான (எக்காலத்திலும் எத்தேசத்திலும் 'இருக்கிறது' என்ற அறிவிற்கு விஷயமான) வெளிப்பாடே இல்லாமலிருக்கும் பொருளுக்கு ஒப்பான வெளி வஸ்துக்களை அடைந்து விளங்குகிறதோ; அதாவது புற ப்ரபஞ்சம் போல விளங்குகிறதோ ; சரணமடைந்தவர்களை நீயே அது(பரமாத்மா)வாக இருக்கிருய்'' தத்-த்வம்-அஸி என்ற வேத வாக்கியத்தினுல் நேருக்கு நேராகவே (தத்வ ஸ்வரூபமான ஆத்மாவை) அறிவிக்கிருரோ; எவரை நேராக அநுபவிப்பதால் பிறவியென்னும் கடலில் மறுமுறை வருகை உண்டாகாதோ அந்த (ஸச்சிதானந்த) ஸம்பத்து பொருந்திய குருவின் உருவ முடைய தெற்கு நோக்கிய தெய்வமான ஸ்ரீ தக்ஷிணுமூர்த்திக்கு இந்த நமஸ்காரம் (உரித்தாகுக)

நானாசித்ர கடோதரஸ்தித மஹா
    தீப ப்ரபா பாஸ்வரம்
ஜ்ஞானம் யஸ்ய து சக்ஷுராதி கரண
    த்வாரா பஹி: ஸ்பந்ததே,
ஜானாமீதி தமேவ பாந்த மனுபாத்-
    யேதத் ஸமஸ்தம் ஜகத்
தஸ்மை ஸ்ரீ குருமூர்த்தயே நம இத^{3}ம்
    ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தயே. 4

பற்பல ஓட்டைகளோடு கூடிய குடத்தின் உள்ளே இருக்கின்ற பெரிய விளக்கின் ஒளி (அந்த ஓட்டைகள் மூலம்) போல் எந்த ஆத்மாவினுடைய அறிவு கண் முதலிய புலன்களில் வழியாக வெளியில் செல்லுகிறதோ, ''நான் அறிகிறேன்'' என்று விளங்குகிற அந்த ஆத்மாவான யாதொன்றையே இந்த எல்லாமான உலகமும் பின்பற்றி விளங்குகிறதோ அந்த (ஸச்சிதானந்த) ஸம்பத்து பொருந்திய தெற்கு நோக்கிய தெய்வமான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இந்த நமஸ்காரம் (உரித்தாகுக)

தே^{3}ஹம் ப்ராணமபீந்த்^{3}ரியாண்யபி சலாம்
    பு^{3}த்^{3}தி^{4}ம் ச சூன்யம் விது^{3}:
ஸ்த்ரீப^{3}ாலாந்த^{4} ஜடோ^{3}பமாஸ்த்வஹமிதி
    ப்^{4}ராந்தா ப்^{4}ருசம் வாதி^{3}ன:,
மாயா சக்தி விலாஸ கல்பித மஹா
    வ்யாமோஹ ஸம்ஹாரிணே
தஸ்மை ஸ்ரீ கு^{3}ருமூர்த்தயே நம இத^{3}ம்
    ஸ்ரீ த^{3}க்ஷிணாமூர்த்தயே. 5

உடலையும், உயிர்மூச்சையும் புலன்களையும், (கணத்திற்கோர் முறை) மாறுகின்ற புத்தியையும், ஒன்றுமில்லாத சூன்ய நிலையையும் ''தான்'' என்று (ஆத்மாவென்று) தத்வ வாதிகள், பெண்கள், குழந்தைகள், குருடர்கள், அறிவற்றவர்கள் இவர்களுக்கு ஒப்பாக மிகவும் ஏமாந்தவர்களாக அறிந்தார்கள் (எண்ணுகிறார்கள்). (இவ்வாறு) மாயா சக்தியின் விலாஸங்களால் உண்டாக்கப்பட்ட பெரும் மயக்கத்தை அகற்றும் அந்த (ஸச்சிதானந்த) ஸம்பத்து பொருந்திய தெற்கு நோக்கிய தெய்வமான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இந்த நமஸ்காரம் (உரித்தாகுக)

ராஹுக்^{3}ரஸ்த தி^{3}வாகரேந்து^{3} ஸத்^{3}ருசோ
    மாயாஸமாச்ச^{2}ாத^{3}நாத்
ஸன்மாத்ர: கரணோபஸம்ஹரணதோ
    யோபூ^{4}த் ஸுஷப்த: புமான்,
ப்ராக^{3}ஸ்வாப்ஸமிதி ப்ரபோ^{3}த^{4}ஸமயே
    ய: ப்ரத்யபி^{4}ஜ்ஞாயதே
தஸ்மை ஸ்ரீ கு^{3}ருமூர்த்தயே நம இத^{3}ம்
    ஸ்ரீ த^{3}க்ஷிணாமூர்த்தயே. 6

எந்த ஆத்மா தூக்கத்தில் மாயையினால் மூடப்பட்டிருப்பதால் ராகு மறைத்த சூர்ய சந்திரர்களுக்கு ஒப்பாக, ஸத் (இருத்தல்) ரூபமாக மட்டும் இருந்துகொண்டு இந்த்ரியங்களை செயலற்றனவாக அடக்கி இருந்தானோ, (எந்த ஆத்மா) விழித்துக்கொண்ட சமயத்தில் முன்பு (இதுவரையில்) ''தூங்கினேன்'' என்று நினைக்கப்படுகிறானோ அந்த ஸச்சிதானந்த ஸம்பத்து பொருந்திய தெற்கு நோக்கிய தெய்வமான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இந்த நமஸ்காரம் (உரித்தாகுக)

குறிப்பு :— உறங்கும் பொழுது ஆத்மா ஐம்புலன்களையும் மனதையும் ஒருவித செய்கையும் இல்லாமல் அடக்கி இருக்கிறது. இவ்வாறு மனமும் புலனும் செயற்படாத போதிலும், தூக்க நிலையிலும் ஆத்மாநுபவம் ஏற்படவில்லை. ஏனெனில் தூங்கும்பொழுதும் மாயை மூடிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே கிரகண வேளையில் சூரியனும் சந்திரனும் அழியாவிடினும், புலனாகாமல் இருப்பது போல், ஆத்மா தூக்கத்தில் இருப்பினும், விளங்காமல் இருக்கிறது. உறங்கும் பொழுது மனமும் புலனும் இல்லாதது போல், ஆத்மாவும் இல்லை என்று கூறமுடியாது. ஏன் என்றால், விழித்துக் கொண்டவுடன் ' தான் உறங்கினேன்' என்று உறங்கினவனுக்கு அறிவு உண்டாகிறதல்லவா ;

ப^3ால்யாதி^{3}ஷ்வபி ஜாக்^{3}ரத^3ாதி^{3}ஷு தத^2ா
ஸர்வாஸ்வவஸ்த^2ாஸ்வபி
வ்யாவ்ருத்தாஸ்வனுவர்தமானமஹ-
மித்யந்த: ஸ்பு^{2}ரந்தம் ஸத^3ா,
ஸ்வாத்மானம் ப்ரகடீகரோதி ப^{4}ஜதாம்
யோ முத்^{3}ரயா ப^{4}த்^{3}ரயா
தஸ்மை ஸ்ரீகு^{3}ருமூர்த்தயே நம இத^{3}ம்
ஸ்ரீ த^{3}க்ஷிணாமூர்த்தயே, 7

குழந்தைப் பருவம் (இளமை, முதுமை) முதலானதும், அப்படியே ஜாக்ரத் (விழிப்பு, கனவு, தூக்கம்) முதலானதுமான வேறுபட்ட எல்லா அவஸ்தைகளிலும் வேறுபடாமல் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருப்பதும் ; எப்பொழுதும் நான் என்று உள்ளே விளங்குவதுமான ; தன்னைக் காட்டிலும் வேற்றுமை இல்லாத பரமாத்மாவை தன்னை ஸேவிப்பவர்களுக்கு எந்த தக்ஷிணாமூர்த்தி மங்களமான சின் முத்திரையினால் ப்ரத்யக்ஷமாக காண்பிக்கிறாரோ அந்த (ஸச்சிதானந்த) ஸம்பத்து பொருந்திய தெற்கு நோக்கிய தெய்வமான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இந்த நமஸ்காரம் (உரித்தாகுக)

குறிப்பு :— தக்ஷிணாமூர்த்தியின் உருவத்தில் வலது கை கட்டை விரலும் ஆள் காட்டி விரலும் சேர்க்கப்பட்டு துலங்குவதைப் படங்களிலும் உருவ சிலைகளிலும் காணலாம். அதற்கு சித் அல்லது ஞான முத்திரை என்று பெயர். அதற்கு ஜீவ-பிரம்ம ஐக்யம், (உயிரும் கடவுளும் ஒன்றுதல்) என்பது பொருள். அதனாலேயே தன்னை அடக்கலம் புகுந்தோர்க்கு சித் முத்திரையால் அவர் ஆத்ம தத்வத்தை உபதேசிப்பதாக இந்த சுலோகம் கூறுகிறது.

விச்வம் பச்யதி கார்யகாரணதயா
ஸ்வஸ்வாமி ஸம்ப³ந்த⁴த:
சிஷ்யாசார்யதயா ததை²வ பித்ரு
புத்ராத்³யாத்மனு பே⁴த³த:,
ஸ்வப்னே ஜாக்³ரதி வா ய ஏஷ புருஷோ
மாயா பரிப்⁴ராமித:
தஸ்மை ஸ்ரீகு³ருமூர்த்தயே நம இத³ம்
ஸ்ரீ த³க்ஷிணாமூர்த்தயே. 8

தூக்கத்திலோ, விழிப்பிலோ எந்த ஒரு ஆத்மா மாயையினுல் பற்பல மருளை அடைவிக்கப்பட்டவராக இந்த உலகை கார்ய-காரணத் தன்மையோடும், தான் - தன் தலைவன் என்ற உறவோடும், சீடன் ஆசார்யன் என்ற தன்மை யோடும், அப்படியே தகப்பன் - மகன் என்றும் பற்பல வேற்றுமையை உடைய தாக பார்க்கிருரோ அந்த (ஸச்சிதானந்த) ஸம்பத்து பொருந்திய தெற்கு நோக்கிய தெய்வமான ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இந்த நமஸ்காரம் (உரித்தாகுக.)

குறிப்பு :— உலகம் பொய். ஆத்மா மாயையில் உட்பட்டுப் பலவிதமாக கற்பித்தது இவ்வுலகம். அந்த மாயை கடவுளின் சக்தி. ஆகவே கடவுள் மாயைக்குள் புகுந்து ஜீவ வடிவம் கொண்டு உலகை உண்டாக்குவதாக வேதாந்தம் கூறுகிறது. இக்கருத்து இங்கு விளங்குகிறது.

பூ⁴ரம்ப⁴ம்ஸ்யநலோநிலோம்ப³ர-
மஹர்நாதோ²ஹிமாம்சு: புமான்
இத்யாப⁴ாதி சராசராத்மகமித³ம்
யஸ்யைவ மூர்த்யஷ்டகம்,
நான்யத் கிஞ்சன வித்³யதே விம்ருசதாம்
யஸ்மாத் பரஸ்மாத் விபே⁴ா:
தஸ்மை ஸ்ரீ கு³ருமூர்த்தயே நம இத³ம்
ஸ்ரீ த³க்ஷிணாமூர்த்தயே. 9

எந்த பரமேச்வரனுக்கே பூமி, ஜலம், அக்னி, காற்று, ஆகாயம், சூர்யன் சந்திரன், உயிர் என்று இவ்விதம் இந்த அசைகின்றதும் அசையாததுமான எட்டு உருவம் பிரகாசிக்கின்றதோ ; உலகத்தின் உண்மையை சோதிக்கின்றவர்களுக்கு எங்கும் நிறைந்த எந்த பரமாத்மாவைக் காட்டிலும் வேறு ஒன்றும் இல்லையோ அந்த (சச்சிதானந்த) ஸம்பத்து பொருந்திய தெற்கு நோக்கிய தெய்வமான ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு இந்த நமஸ்காரம் (உரித்தாகுக).

ஸர்வாத்மத்வமிதி ஸ்புடீக்ருதமித3ம்
யஸ்மாத3முஷ்மிம்ஸ்தவே
தேனாஸ்ய ச்ரவணாத் தத3ர்த2 மனனாத்
த்4யானாச்ச ஸங்கீர்த்தனாத்,
ஸர்வாத்மத்வ மஹா விபூ4தி ஸஹிதம்
ஸ்யா3தீச்வரத்வம் ஸ்வத:
ஸித்3த்4யேத் தத் புனரஷ்டத4 பரிணதம்
சைச்வர்யமவ்யாஹதம். 10

இந்த முறையில் இந்த ஸ்தோத்ரத்தில், எல்லாம் ஒரே ஆத்ம ரூபம் என்ற தத்துவம் விளக்கப் பெற்றிருக்கிறதோ அவ்வாறு அறிவதால் இந்த ஸ்தோத்தரத்தை கேட்பதாலும், இதன் பொருள் மனதால் சிந்திப்பதாலும், தியானம் செய்வதாலும், பிறருக்கு நன்றாகச் சொல்வதாலும், எல்லாம் ஒரே ஆத்மாவாக இருக்கும் நிலையாகிய பெரிய ஐச்வர்யத்தோடு கூடிய பரமாத்மத் தன்மை ஏற்படும். மேலும் எட்டாக வகுக்கப்பட்ட அணிமாதி ஸித்திகளான ஐச்வர்யமும் தடையின்றி தானாகவே கைகூடும்.

அதன்பின் அடியாற்காணும் சுலோகங்களும் கூறப்படுவது வழக்கம்.

சித்ரம் வடதரோர் - மூலே வ்ருத்3த4 :
சிஷ்யா கு3ருர்யுவா |
கு3ரோஸ்து மௌனம் வ்யாக்2யானம்
சிஷ்யாஸ்து சி2ன்னஸம்சயா : ||

ஆலமரத்தடியிலே ஒரு விசித்ரம்! சீடர்கள் கிழவர்கள். குருவோ யுவர்! குருவின் விளக்கவுரை மௌனமாகவே உள்ளது ஆயினும் சிஷ்யர்கள் ஐயம் தீர்ந்தவராகின்றனர்!

ஓம் நம: ப்ரணவார்த2ாய
சுத்3த4ஜ்ஞானைக மூர்த்தயே நம: |
நிர்மலாய ப்ரசாந்தாய
ஸ்ரீ த3க்ஷிணாமூர்த்தயே நம: ||

ஓம்! ஓம் எனும் ப்ரபாவத்தின் பொருளாயும், கேவல ஞானத்தின் ஏகமான வடிவினராயும், நிர்மலராயும், உயர்ந்த அமைதி மயமாயும் உள்ள தக்ஷிணா மூர்த்திக்கு நமஸ்காரம்.

கு3ரவே ஸர்வலோகானாம்
பி4ஷஜே ப4வரோகி3ணாம் |
நித4யே ஸர்வவித்3யானாம்
ஸ்ரீ த3க்ஷிணாமூர்த்தயே நம ||

எல்லா உலகங்களுக்கும் குருவும், ஸம்ஸாரம் என்னும் நோயுற்றோருக்கு மருத்துவரும், எல்லா வித்யைகளுக்கும் பொக்கிஷமும் ஆன தக்ஷிணாமூர்த்திக்கு வணக்கம்.

(இதன்பின், முதலிற் சொன்ன ''மௌன-வ்யாக்யா'' என்ற த்யான ச்லோகத்தை மீண்டும் கூறி முடிக்கவும்.)

மௌன-வ்யாக்^{2}யா-ப்ரகடித-பர
ப்^{3}ரஹ்ம தத்வம் யுவானம்
வர்ஷிஷ்ட^{2}ாந்தேவஸத்^{3}-ருஷிக^{3}ணை
-ராவ்ருதம் ப்^{3}ரஹ்ம நிஷ்டை^{2}: |
ஆசார்யேந்த்^{3}ரம் கரகலித-சின்
முத்^{3}ர மானந்த^{3}ரூபம்
ஸ்வாத்மாராமம் முதி^{3}தவத^{3}னம்
த^{3}க்ஷிணாமூர்த்தி-மீடே^{3} ||

மௌனமான விளக்கத்தாலேயே பரப்பிரம்ம தத்வத்தைப் பிரகடனம் செய்பவரும், யுவ வடிவினரும், மிகவும் கிழவர்களான—பிரம்ம நிஷ்டர்களான ரிஷிகளை சிஷ்யர்களால் சூழப்பட்டவரும், ஆசார்யருள் தலைசிறந்தவரும், கையில் சின்முத்ரை கூடியவரும், ஆனந்தரூபியும், தன் ஆன்மாவிலேயே ரசிப்பவரும், நகை முகத்தினருமான தக்ஷிணாமூர்த்தியைப் போற்றுகிறேன்.



ஸ்ரீ தக்ஷிணுமூர்த்தி வர்ணமாலா ஸ்தோத்திரம்



(ஸ்ரீ தக்ஷிணுமூர்த்திக்குரிய மந்திரமொன்றின் எழுத்துக்களை வரிசையாக ச்லோகத்தின் ஆரம்ப அக்ஷரங்களாக வைத்துச் செய்யப்பட்டதால் 'வர்ணமாலா ஸ்தோத்ரம்' எனப்பட்டது.)

ஓமித்யேதத்³யஸ்ய பு³தை⁴ர்நாம க்³ருஹீதம்
யத்³ப⁴ாஸேத³ம் ப⁴ாதி ஸமஸ்தம் வியத³ாதி³ |
யஸ்யாக்ஞாத: ஸ்வஸ்வப³தஸ்த²ா விதி⁴முக்²யா:
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 1

ஓம் என்ற பிரணவ எழுத்தை எந்த தெய்வத்தின் பெயராகப் பெரியோர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறர்களோ, ஆகாயம் முதலான எல்லாப் பொருள்களும் எந்த தெய்வத்தின் ஒளியினுலேயே அறியப்படுகின்றனவோ, பிரம்மா முதலான தேவர்கள் அனைவரும் எந்த தெய்வத்தின் ஆணையினுல் தங்கள் தங்கள் இடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறர்களோ, அந்தத் தெய்வமான தெற்கு நோக்கிய தக்ஷிணுமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

நம்ராங்க³ாணும் ப⁴க்திமதாம் ய: புருஷார்த²ான்
த³த்வா க்ஷிப்ரம் ஹந்தி ச தத்ஸர்வ விபத்தீ: |
பாத³ாம்பே⁴ாஜாத⁴ஸ்தனிதாபஸ்மிருதிமீசம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 2

எந்த தெய்வமானது பக்தியுடன் தன்னை வணங்குபவர்களுக்கு வேண்டிய புருஷார்த்தங்களைக் கொடுத்து, அவர்களை அணுகும் எல்லா ஆபத்துக்களையும் உடனேயே போக்குகின்றதோ, (அரக்க உருவத்தில் தோன்றிய) அபஸ்மாரத்தைத் தனது (இடது) காலின் கீழ் அடக்கி வைத்திருக்கின்றதோ, அந்தத் தெய்வமான தக்ஷிணுமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

மோஹத்⁴வஸ்த்யை வைணிக வையாஸிகி முக்²யா:
ஸம்விந்முத்³ரா புஸ்தக வீணாக்ஷகு³ண்யம் |
ஹஸ்தாம்பே⁴ாஜைர்பி³ப்⁴ரதமாராதி⁴தவந்த:
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 3

சின்முத்ரை, புத்தகம், வீணை, ருத்ராக்ஷமாலை இவைகளைத் தனது தாமரைக் கைகளில் தரித்துக் கொண்டிருக்கும் எந்த தெய்வத்தைத் தங்களது அறியாமையை விலக்கிக் கொள்வதற்காக நாரதர், சுகர் போன்ற பெரியோர் களும் அண்டினார்களோ அந்த தெய்வமான தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கிறேன்.

ப⁴த்³ராரூட⁴ம் ப⁴த்³ரத³மாராத⁴யித்ரூணும்
ப⁴க்திச்ரத்³த⁴ா பூர்வகமீசம் ப்ரணமந்தி |
ஆதி³த்யா யம் வாஞ்சி²த ஸித்³த்⁴யை கருணப்³தி⁴ம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி 4

பத்ராசனத்தில் வீற்றிருப்பவரும், பக்தி சிரத்தையுடன் தன்னை ஆராதிப் பவர்களுக்கு எல்லா நன்மைகளையும் கொடுப்பவரும், கருணைக் கடலுமான எவரை எல்லாத் தேவதைகளும் தங்களுடைய விருப்பங்கள் நிறைவேறுவதற்காக எப்பொழுதும் வணங்குகிறார்களோ அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

க³ர்ப⁴ாந்த: ஸ்த²ா: ப்ராணின ஏதே ப⁴வபாச
ச்சே²தே³ த³க்ஷம் நிச்சிதவந்த: சரணம் யம் |
ஆராத்⁴யாங்க⁴ரி ப்ரஸ்பு²ரத³ம்பே⁴ாருஹ யுக்³மம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 5

கருவில் வளரும் எல்லாவகையான உயிரினங்களும் தங்களது பிறவித் தளையை அறுக்கவல்லவராக எவரை நிச்சயித்து சரணடைகின்றனவோ, பூஜிக் கத்தக்க, தாமரை போன்ற திருவடிகளை உடைய அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப் பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

வக்த்ரம் த⁴ன்யா: ஸம்ஸ்ருதி வார்த்⁴தேரதிமாத்ராத்
பீ⁴தா, ஸந்த: பூர்ணசசாங்கத்³யுதி யஸ்ய—
ஸேவந்தே Sத்⁴யாஸீநமனந்தம் வடமூலம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி 6

பிறவிக் கடலிலிருந்து மிகவும் பயத்தையடைந்த புண்யசாலிகளான நல்லோர்கள் முழு நிலவை ஒத்த எவரது முகத்தையே எதிர் நோக்கி சேவிக் கின்றார்களோ, ஆலமரத்தடி நிழலில் வீற்றிருக்கும் எல்லையற்ற பரம்பொருளான அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

தேஜ: ஸ்தோமைரங்க³த³ ஸங்க⁴ட்டித ப்⁴ாஸ்வன்
மாணிக்யோத்தை²ர் ப⁴ாஸித் விச்வோ ருசிரைர்ய: |
தேஜோமூர்த்திம் க²ானிலதேஜ: ப்ரமுக²ாப்²தி⁴ம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 7

தோள்வளையில் பதிக்கப் பெற்ற பிரகாசமான மாணிக்கங்களிலிருந்து தோன்றும் அழகிய ஒளிப்பிழம்புகளால் எல்லா உலகங்களையும் பிரகாசப்படுத்திக் கொண்டிருப்பவரும், ஆகாயம்-காற்று-அக்னி முதலான பூதங்களின் தோற்றத்திற்கு இருப்பிடமாக இருப்பவரும், தன்னொளியோடு விளங்குபவருமான அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

த³த்⁴யாஜ்யாதி³த்³ரவ்யககர்மாண்யகி²லானி
த்யக்த்வா காங்க்ஷாம் கர்மப²லேஷ்வத்ர கரோதி |
யஜ்ஜிஜ்ஞாஸாம் ரூபப²லார்தீ² க்ஷிதிதே³வ:
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 8

பூ—தேவர்களான அந்தணர்கள் தயிர், நெய் போன்ற பொருள்களால் செய்யப்பட வேண்டிய (யஜ்ஞாதி) காரியங்களை எல்லாம் அவைகளால் அடையப் பெறும் சிறிய பயன்களைக் கருதாமலேயே செய்து, பின்னர் அதன் (நிஷ்காம்ய கர்ம) பயனாக தங்களது உண்மையான தன்மையையே தாங்கள் அடைவதற்காக எந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியையே அறிய விரும்புகிறார்களோ அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியையே எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

க்ஷிப்ரம் லோகே யம் ப⁴ஜமான: ப்ருது²புண்ய:
ப்ரத்⁴வஸ்தாதி⁴: ப்ரோஜ்ஜி²தஸம்ஸ்ருத்யகி²-லார்தி |
ப்ரத்யக்³பூ⁴தம் ப்³ரஹ்ம பரம் ஸன்ரமதே ய:
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 9

புண்யசாலியான ஒருவன் எந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை பஜிப்பதால் சீக்கிரமே மனோவியாதிகள் அழிவுற்று, ஏனைய, பிறவியினால் வரும் துக்கங்களிலிருந்தும் விடுபட்டு உள்ளுறிய தனது பரம்பொருட் தன்மையையே அடைந்து மகிழ்ந்து கொண்டிருப்பானோ அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியையே எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

ஞேநேத்யேவம் யன்மனுமத்⁴யஸ்தி²த வர்ணன்
ப⁴க்தா: காலே வர்ணக்³ருஹீத்யை ப்ரஜபந்த: |
மோத³ந்தே ஸம்ப்ராப்த ஸமஸ்தச்ருதி தந்த்ரா:
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 10

வேத நூல்களை நன்றாகக் கற்றுணர்ந்த பக்தர்கள் மந்த்ர ஜபகாலத்தில் எந்த தக்ஷிணாமூர்த்தி மந்த்ரத்தின் நடுவிலுள்ள 'ஞ' என்ற எழுத்தை முக்கியமாகக் கொண்டு ஜபம் செய்து மகிழ்கிறார்களோ, அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

மூர்த்திச்ச²ாயாநிர்ஜித் மந்த³ாகினிகுந்த³
ப்ராலேயாம்பே⁴ாராசி ஸுத⁴ாபூ⁴தி ஸுரேப⁴ா |
யஸ்யாப்³ராப⁴ா ஹாஸவிதௌ⁴ தக்ஷிரோதி⁴:
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 11

வெள்ளை நிறமான எவருடைய உடலானது மந்தாகினி (தேவகங்கை) குந்தபுஷ்பம், பனி, பாற்கடல், அம்ருதம், விபூதி, ஐராவதம் இவைகளை யெல்லாம் தோல்வியடையச் செய்கின்றதோ, சிரிக்கும் சமயத்தில் விஷமுண்ட எவருடைய கழுத்தானது மேகம் போன்று கருநிறமாக விளங்குகின்றதோ அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

தப்தஸ்வர்ணச்ச²ாய ஜடாஜூடகடாஹ
ப்ரோத்³யத்³வீசீவல்லி விராஜத்ஸுரஸிந்து⁴ம் |
நித்யம் ஸூக்ஷ்மம் நித்ய நிரஸ்தாகி²லதோ³ஷம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 12

புடம் போட்டெடுத்த தங்கத்தின் வண்ணம் போன்ற வண்ணமுடைய எவருடைய கடாஹம் (குன்று) போன்ற ஜடை முடியில் ஆகாய கங்கையானது அலைகளுடன் சுழன்று கொண்டிருக்கிறதோ, அழிவற்றவரும், நுட்பமானவரும், எப்போதும் யாதொரு குற்றமுமற்றவருமான அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப் பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

யேன ஜ்ஞாதேனைவ ஸமஸ்தம் விதி³தம் ஸ்யாத்
யஸ்மாத³ன்யத்³வஸ்து ஜக³த்யாம் சசச்ருங்க³ம் |
யம் ப்ராப்தானாம் நாஸ்தி பரம் ப்ராப்யமனாதி³ம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 13

எந்த ஸ்வரூபத்தை அறிந்தால் ஏனைய பொருள்களும் அறியப்பட்டதாக ஆகுமோ, எந்த ஸ்வரூபத்தைக் காட்டிலும் வேறானவஸ்துவே உலகில் முயற் கொம்புபோல உண்மையாக இல்லையோ, எந்த ஸ்வரூபத்தை அடைந்தால் பின்னர் அடைய வேண்டியது ஒன்றுமே இருக்காதோ, ஆதியில்லாத அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

மத்தோ மாரோ யஸ்ய லலாடாக்ஷிப⁴வாக்³னி-
ஸ்பூ²ர்ஜத்கீலப்ரோஷித ப⁴ஸ்மீக்ருத தே³ஹ: |
தத்³ப⁴ஸ்மாஸீத்³யஸ்ய ஸுஜாத: படவாஸ:
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 14

மதங்கொண்ட மன்மதன் எவருடைய நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து உண்டான அக்னி வெடித்து வெளிப்பட்ட ஜ்வாலையினால் சாம்பலாக்கப் பட்டானோ, அந்த சாம்பலே எவருக்கு அழகான வஸ்திரமாக மாறியதோ அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

ஹ்யம்பே⁴ராராசௌ ஸம்ஸ்ருதிரூபே லுட²தாம் தத்
பாரம் க³ந்தும் யத்பத⁴ ப⁴க்திர்த்³ருட⁴ நௌகா |
ஸர்வாராத்⁴யம் ஸர்வக³மானந்த³ பயோதி⁴ம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த⁴க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 15

பிறவியெனப்படும் பெருங்கடலில் விழுந்து சுழல்பவர்களுக்கு அதன் கரையை அடைய எவருடைய பாதங்களில் வைக்கப்பட்ட பக்தியொன்றே உறுதியான ஓடமாய் உள்ளதோ, எல்லோராலும் ஆராதிக்கத் தக்கவரும் எங்கும் நிறைந்த வரும் ஆனந்தக் கடலானவருமான அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

மேத⁴ாவீ ஸ்யாதி³ந்து³வதம்ஸம் த்⁴ருதவீணம்
கர்ப்பூராப⁴ம் புஸ்தக ஹஸ்தம் கமலாக்ஷம் |
சித்தே த்⁴யாயன்யஸ்ய வபுர்த்³ராங்நி மிஷார்த⁴ம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 16

சந்திரனைத் தலையணியாகக் கொண்டவரும், வீணையைக் கையில் ஏந்திய வரும், கர்ப்பூர நிறமானவரும், புத்தகத்தைக் கையிலேந்தியவரும், தாமரை போன்ற கண்களையுடையவருமான எவருடைய ஸ்வருபத்தை அரை நொடி நேர மேனும் ஒருவன் மனதில் நினைப்பதால் சீக்கிரமே அறிவின் மேன்மையை அடை வானோ அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

த⁴ாம்நாம் த⁴ாம ப்ரௌட⁴ருசீனாம் பரமம் யத்
ஸூர்யாதீ³நாம் யஸ்ய ஸ ஹேதுர்ஜகத³ாதே³: |
ஏதாவான்யோ யஸ்ய ந ஸர்வேச்வரமீட்³யம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 17

அதிக ஒளியுள்ள சூரியன் முதலானவைகளுக்கும் எவர் ஒளியைக் கொடுக் கின்றாரோ, எல்லா உலகத்தினுடைய தோற்றத்திற்கும் எவர் காரணமான வரோ, எவர் அளவிடமுடியாதவரோ எல்லாவற்றிற்கும் ஈச்வரனும் துதிக்கத் தக்கவருமான அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

ப்ரத்யாஹார ப்ராணநிரோத⁴ாதி³ ஸமர்தை²:
ப⁴க்தைர்த³ாந்தை: ஸம்யத சித்தைர்யதமாநை:
ஸ்வாத்மத்வேன ஜ்ஞாயத ஏவ த்வரயா ய:
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த³க்ஷிணவக்தரம் கலயாமி || 18

ப்ரத்யாஹாரம் (புலன்களை உள்ளிழுத்தல்) - ப்ராணாயாமம் (மூச்சை அடக்குதல்) முதலியவற்றைச் செய்யும் வல்லமை உள்ளவர்களும், பக்தர்களும், ஐம்புலன்களையும் வென்றவர்களும், மனவடக்கமுள்ளவர்களும், முயற்சி செய் பவர்களுமான சாதகர்களால் விரைவிலேயே இவரே நம்முடைய உண்மையான ஸ்வரூபமானவர் என்று அறியப்படுபவரான அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப் பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

ஜ்ஞாம்சீபூ^{4}தான் ப்ராணின ஏதான்ப^{2}ல்த^{3}ாதா
சித்தாந்தஸ்த^{2}: ப்ரேரயதி ஸ்வே ஸகலேऽபி |
க்ருத்யே தே^{3}வ: ப்ராக்தந கர்மானுஸர: ஸந்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த^{3}க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 19

அறிவஞன இறைவனுடைய இந்த எல்லா உயிர்களுடைய மனத்துள்ளும் உள் இருந்து கொண்டு அவரவர்களை அவரவர்களின் வினைகளின்படி அவரவர்களின் செயல்களில் ஏவல் செய்து கொண்டு அந்தந்தச் செயல்களின் பயன்களை எவர் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிருரோ அந்த தக்ஷிணமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

ப்ரஜ்ஞாமாத்ரம் ப்ராபித ஸம்வின்னிஜப^{4}க்தம்
ப்ராணக்ஷாதே^{3}: ப்ரேரயிதாரம் ப்ரணவார்த^{2}ம் |
ப்ராஹு: ப்ராஜ்ஞா யம் விதி^{3}தானுச்ரவதத்வா:
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த^{3}க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 20

வேதங்களின் உட்கருத்தை நன்குணர்ந்த, அறிவாளிகள் எவரை அறிவு மயமானவர், உண்மை பக்தர்களுக்கு ஞானத்தை அடைவிப்பவர், பிராணனையும் இந்திரியங்களையும் ப்ரேரணை (ஏவுதல்) செய்பவர், பிரணவத்தின் பொருளானவர் என்றெல்லாம் சொல்கின்றுர்களோ, அந்த தக்ஷிணமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

யஸ்யாஜ்ஞாஞதே^{3}வ ந்ருணும் ஸம்ஸ்ருதிபே^{3}ாதே^{4}ா
யஸ்ய ஜ்ஞாநாதே^{3}வ விமோக்ஷோ ப^{4}வதீதி |
ஸ்பஷ்டம் ப்^{3}ருதே வேத^{3}சிரோ தே^{3}சிகமாத்^{3}யம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த^{3}க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 21

எவருடைய உண்மை ஸ்வரூபத்தை அறியாமையாலேயே இந்த பிறவித்தளை ஏற்படுகிறதென்றும், எவருடைய உண்மை ஸ்வரூபத்தை அறிவதனுலேயே இந்த பந்தத்தினின்றும் விடுதலை ஏற்படுகிறதென்றும் உபநிடதங்கள் தெளிவாகக் கூறுகின்றனவோ, ஆதிகுருவான அந்த தக்ஷிணமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

ச^{2}ன்னேऽவித்^{3}யாரூப படேனைவ ச விச்வம்
யத்ராத^{4}யஸ்தம் ஜீவபரேசத்வமபீத^{3}ம் |
ப^{4}ானோர் ப^{4}ானுஷ்வம்பு^{3}வத^{3}ஸ்தாகி^{2}லபே^{4}த^{3}ம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த^{3}க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 22

உலகம், உயிர், இறைவன் என்ற பலவகையான வேற்றுமைகளாக, பல நீர்ப்பாத்திரங்களில் பல சூரியர்கள் போன்று, அறியாமையென்றும் ஆடையினுல் மறைபட்டுள்ள எவருடைய ஸ்வரூபத்தில் அனைத்தும் ஆரோபிக்கப்பட்டுள்ளவைகளோ, (உண்மையில் அவ்வேற்றுமைகளெல்லாமற்றவரான) அந்த தக்ஷிணமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

ஸ்வாபஸ்வப்னௌ ஜாக்ர3த3வஸ்தா2பி ந யத்ர
ப்ராணச்சேத: ஸர்வக3தோ ய: ஸகலாத்மா |
கூடஸ்தோ2 ய: கேவல ஸச்சித்ஸுக2ரூப:
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த3க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 23

ஜாக்ரத், (விழிப்பு) ஸ்வப்னம், (கனவு) ஸுஷுப்தி (தூக்கம்) எனப்படும் மூன்று உணர்வு நிலைகளும் எவரிடம் இல்லையே, உயிராய் உணர்வாய், எங்கும் நிறைந்தவராய், எல்லா ஆத்மாவுமாய், மாற்றமில்லாதவராய், கலப்பற்ற ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபராய் எவர் இருக்கிறாரோ, அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

ஹாஹேத்யேவம் விஸ்மயமீயுர்முனிமுக்2யா
க்ஜ்ஞாதே யஸ்மின் ஸ்வாத்மதயானாத்ம விமோஹ: |
ப்ரத்யக்3பூ4தே ப்3ரஹ்மணி யாத: கத2மித்த2ம்
தம் ப்ரத்யஞ்சம் த3க்ஷிணவக்த்ரம் கலயாமி || 24

இவரே தன்னுடைய உண்மையான ஸ்வரூபம் என்று எவரை அறிந்தபின் மாமுனிவர்களும், ''ஆஹா'', உன் முகஞானமான உள்ளுறையும் ப்ரம்ம ஸ்வரூபத்தில் இந்த மெய்ப்பொருளல்லாதவற்றின் மயக்கம் எப்படித்தான் வந்ததோ, போயிற்றோ'' என வியப்போ அடைகின்றனரோ அந்த தக்ஷிணாமூர்த்தியை எப்பொழுதும் மனத்தில் நினைக்கின்றேன்.

யைஷா ரம்யைர் மத்தமயூராபி4த4வ்ருத்தை:
ஆதௌ3 க்லுப்தா யன்மனுவர்ணைர் முனிப4ங்கீ |
தாமேவைதாம் தக்ஷிணவக்த்ரா: க்ருபயாஸௌ
ஊரீகுர்யாத்3தே3சிக ஸம்ராட் பரமாத்மா || 25

எவருடைய மந்த்ர எழுத்துக்களை முதலெழுத்தாகக் கொண்டு இனிய ''மத்த மயூரம்'' எனப்படும் விருத்தத்தில் இந்த எழுத்து மாலையானது அமைக்கப் பெற்றுள்ளதோ, இந்த எழுத்து மாலையை முனிவேடம் கொண்ட குருராஜாவான தக்ஷிணாமூர்த்தி ஸ்வரூபமான அந்த பரம்பொருள் அருளுடன் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.



ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி ஸ்தோத்ரம்

(தக்ஷிணமூர்த்தியின் சின்முத்ரை, புன்சிரிப்பு, வீணை தரித்துக் கொண்டிருக்கின்ற எழில், கடைக் கண் பார்வை அருள் இவற்றைப்பாடித் துதிக்கின்ற ஸ்தோத்ரம்).

உபாஸகானும் யத்^{2} உபாஸனீயம்
உபாத்தவாஸம் வடசாகி^{3} மூலே |
தத்^{2}த^{4}ாம த^{3}ாக்ஷிண்ய ஜுஷா ஸ்வமூர்த்யா
ஜாக^{3}ர்து சித்தே மம போ^{3}த^{4}ரூபம் || 1

எது உபாஸகர்களுக்கு எப்பொழுதும் நினைக்கப்படவேண்டியதோ, எது ஆலமரத்தின் கீழ் இருக்கையை ஏற்படுத்திக் கொண்டதோ, அந்தப் பரம பதமான பொருள் விருப்பமோடு தெற்கு நோக்கிய தனது வடிவத்தால் எனது மனத்தில் அறிவின் தோற்றத்தை விழிப்புறச்செய்யட்டும்.

அத்^{3}ராக்ஷம் அக்ஷீண-த^{3}யாநித^{4}ானம்
ஆசார்யம் ஆத்^{3}யம் வடமூல ப^{4}ாகே^{3} |
மௌனேன மந்த^{3}ஸ்மிதபூ^{4}ஷிதேன
மஹர்ஷிலோகஸ்ய தமோ நுத^{3}ந்தம் || 2

குறைவிலாத தயையின் இருப்பிடமாயும், புன்சிரிப்பினால் அணி செய்யப்பட்ட மௌனத்தினால் முனிவர்களின் கூட்டத்தினுடைய இருளை அழிப்பதாயும் உள்ள ஆதிகுருவை ஆலமரத்தினடியில் கண்டேன்.

வித்^{3}ராவித அசேஷதமோக^{3}ணேன
முத்^{3}ராவிசேஷேண முஹுர்முனீனும் |
நிரஸ்ய மாயாம் த^{3}யயா வித^{4}த்தே
தே^{3}வோ மஹான் தத்த்வமஸீதி போ^{3}த^{4}ம் || 3

மிச்சமில்லாமல் இருட்கணங்களை விரட்டிய சிறந்த சின்முத்திரையினால் அடிக்கடி முனிவர்களுடைய மாயையை மாய்த்து, பெரியவனான இறைவன் ''நீயே பிரம்மம்'' என்ற மெய்யறிவைத் தயையோடு அளிக்கிறான்.

அபாரகாருண்யஸுதா தரங்கை³:
அபாங்க³ பாதைரவலோகயந்தம் |
கடோ²ர ஸம்ஸார நித³ாக⁴தப்தான்
முனீன் அஹம் நௌமி கு³ரும் கு³ரூணும் ॥ 4

கடுமையான பிறவி என்னும் சூட்டினுல் எரிக்கப்படுகின்ற முனிவர்களை கரைகாணுக் கருணையமுத அலைவீச்சுக்கள் கொண்ட கடைக்கண் பார்வைகளால் நோக்குகின்ற குருக்களுக்கெல்லாம் குருவானவரை நான் வணங்குகின்றேன்,

மம ஆத்³ய தே³வோ வடமூலவாஸீ
க்ருபாவிசேஷாத் க்ருதஸந்நித⁴ான: |
ஓம்காரரூபாம் உபதி³ச்ய வித்³யாம்
ஆவித்³யகத்⁴வாந்தம் அபாகரோது ॥ 5

ஆலின் கீழ் எழுந்தருளியிருக்கின்ற என்னுடைய முதற்கடவுள், தன்னுடைய கருணைச் சிறப்பினுலே என் முன்வந்து, ஓங்காரமாகிய வித்யையை உபதேசித்து அறியாமை என்னும் இருளை அழிக்கட்டும்.

கலாபி⁴: இந்தே³ாரிவ கல்பிதாங்க³ம்
முக்தாகலாபைரிவ பத்³த⁴மூர்த்திம் |
ஆலோகயே தேசிகம் அப்ரமேயம்
அநாதி³ அவித்³யா திமிர ப்ரப⁴ாதம் ॥ 6

சந்திரனின் கலைகளைப் போன்ற அங்கங்களை உடையவரும் முத்துச் சரத்தினுல் பின்னப்பட்டது போன்ற உருவம் கொண்டவரும், அநாதியான அவித்யை என்னும் இருட்டுக்கு விடிவானவரும், அறிய முடியாதவருமான குருவைக் கண்கொண்டு பார்க்கிறேன்.

ஸ்வத³க்ஷஜானுஸ்தி²தவாமபாத³ம்
பாதே³ாத³ாலம்க்ருத யோக³பட்டம் |
அபஸ்ம்ருதேராஹித பாத³ மங்கே³
ப்ரணௌமி தேவம் ப்ரணித⁴ானவந்தம் ॥ 7

தனது வலது துடையின் மேல் இடது பாதத்தை வைத்தவரும், பாம்பினுல் அணி செய்யப்பட்ட யோக வஸ்த்ரத்தை அணிந்தவரும், அபஸ்மார புருஷனின் முதுகில் காலை ஊன்றியவரும், பூஜ்யருமான இறைவனை வணங்குகிறேன்.

தத்த்வார்த²ம் அந்தேவஸதாம் ரிஷீணும்
யுவாபி ய: ஸன் உபதேஷ்டுமீஷ்டே |
ப்ரணௌமி தம் ப்ராக்தன புண்யஜாலை:
ஆசார்யம் ஆஸ்சர்யகுணுதிவாஸம் ॥ 8

சீடர்களான ரிஷிகளுக்கு, தான் இளையவனுன போதிலும், உண்மையின் விளக்கத்தை உபதேசிக்க யார் முனைந்தாரோ, அந்த வியத்தகு குணங்களையுடைய ஆசார்யனை முன்பிறவியில் செய்த புண்ணியத்தின் பெருக்கினுல் வணங்குகிறேன்.

ஏகேன முத்ராம் பரசும் கரேண
கரேண ச அன்யேன ம்ருக³ாம் த³த⁴ான:
ஸ்வஜானு வின்யஸ்தகர: புரஸ்தாத்
ஆசார்ய சூட³ாமணி: ஆவிரஸ்து || 9

ஒருகையினுல் சின்முத்ரையும், மற்றென்றினுல் கோடலி ஆயுதமும் இன்னெரு கையினுல் மானையும் தாங்கி, தனது துடையில் வைக்கப்பட்ட நான்காவது கையையுமுடைய ஆசார்ய சிரோன்மணி என்முன் தோன்றட்டும்.

ஆலேபவந்தம் மத³னங்க³ பூ⁴த்யா
சார்தூ³லக்ருத்த்யா பரித⁴ான வந்தம் |
ஆலோகயே கஞ்சன தே³சிகேந்த்³ரம்
அஞ்ஞான வாராகர ப³ாட³வாக்³னிம் || 10

மன்மதனின் சாம்பலைப் பூசியவரும், புலித்தோலைப் போர்த்தியிருப்பவரும், மிகுந்த அஞ்ஞானமாகிய கடலுக்கு வடவாக்கினியானவருமான, ஒரு தேசிக முதல்வனைக் கண்முன் காண்கிறேன்.

சாருஸ்மிதம் ஸோமகலாவதம்ஸம்
வீணாத⁴ரம் வ்யக்த ஜட³ாகலாபம் |
உபாஸதே கேசன யோகினஸ்-த்வாம்
உபாத்த-நாத³ானுபவ-ப்ரமோத³ம் || 11

இனிய புன்சிரிப்புடையவரும், சந்திரக்கலையைச் சூடியவரும் வீணையை ஏந்தியவரும், விரித்த செஞ்சடைக்கற்றையை உடையவரும், எழுந்த இன்னிசையில் திளைத்து மகிழ்ந்தவருமாக உம்மைச் சில யோகிகள் உபாஸிக்கிறுர்கள்.

உபாஸதே யம் முனய: சுகாத்³யா
நிராசிஷோ நிர்மமதாதிவாஸா: |
தம் தக்ஷிணாமூர்த்திதனும் மஹேசம்
உபாஸ்மஹே மோஹமஹார்திசாந்த்யை || 12

பற்றற்றவர்களும், அபிமானமற்றவர்களுமான சுகர் முதலிய முனிவர்கள் யாரை உபாஸிக்கிறுர்களோ அந்த மஹேசனை தக்ஷிணாமூர்த்தி ரூபத்தை, மோஹம் என்ற பெரிய துன்பத்திலிருந்து அமைதி பெறும் பொருட்டு வழிபடுகிறேன்.

காந்த்யா நிந்தி3த குந்த3 கந்த3லவபுர்-
நயக்3ரோத4 மூலே வஸன்
காருண்யாம்ருதவாரிபிர் முனிஜனம்
ஸம்ப4ாவயன் வீக்ஷிதை: |
மோஹத்4 வாந்த விபே4த3னம் விரசயன்
பே3ாதே4ன தத்தாத்3ருசா
தேவஸ்-தத்த்வமஸீதி பே3ாத4யதுமாம்
முத்3ராவதா பாணிநா || 13

ஒளியினாலே மல்லிகை மலரைப் பழிக்கும் திருமேனியோடு ஆலின் கீழே அமர்ந்து கருணையமுதவெள்ளமான பார்வைகளால் முனிவர் பெருமக்களை அருளிக்கொண்டு சின்முத்திரையோடு கூடிய கையினால் மோகம் எனும் இருட்டை ''நீ பிரம்மமே'' என்ற மெய்யுபதேசத்தினால் பிளந்துகொண்டு விளங்கும் தேவன் என்னையும் அறிவிக்கட்டும்.

அகௌ3ர க3ாத்ரை அலலாட நேத்ரை:
அசாந்தவேஷை: அபு4ஜங்க3பூ4ஷை:
அபே3ாத4 முத்3ரை: அனபாஸ்த நித்3ரை:
அபூர்ண காமை: அமரைரலம் ந: || 14

வெண்மை ஒளியில்லாத உடலுடையவரும், நெற்றிக் கண்ணில்லாதவரும், சாந்தருபமில்லாதவரும், பாம்பணியாதவரும், சின்முத்ரையில்லாதவரும், தூக்கத்தை ஒழிக்காதவரும், ஆசைகள் அறாதவருமான தேவர்களால் எங்களுக்கு ஒன்றும் ஆகவேண்டியதில்லை.

தை3வதானி கதி ஸந்தி ச அவனௌ
நைவ தானி மனஸோ மதானி மே |
தீ3க்ஷிதம் ஜ3ட3தி4யாமநுக்3ரஹே
த3க்ஷிணாபி4முக2மேவவதைவதம் || 15

அவனியில் எத்தனையோ தெய்வங்கள். அவையெல்லாம் என் மனத்தால் நினைக்கப்படவில்லை. அறிவற்ற மூடர்களுக்கு அருள் செய்வதற்குக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிற தெற்கு நோக்கியிருப்பதுதான் தெய்வம்.

முதி3தாய முக்3த4 சசிநாவதம்ஸினே
ப4ஸிதாவலேப ரமணீய மூர்த்தயே |
ஜக3தி3ந்த்3ரஜால ரசனாபடீயஸே
மஹஸே நமோஸ்து வடமூலாஸினே || 16

மகிழ்வுற்றவரும், அழகிய சந்திரனைத் தலையில் சூடியவரும், விபூதி அணிந்த அழகான உருவமுள்ளவரும், இந்திரஜால வித்தையாக இந்த உலகத்தைப்படைக்கும் ஆற்றலுள்ளவரும், பெரியவருமான அந்த ஆலமர் கடவுளுக்கு நமஸ்காரம்.

வ்யாலம்பி3னீபி4: பரிதோ ஜடாபி4:
கலாவசேஷேண கலாத4ரேண |
பச்யல் லலாடேன முகே2ந்து3னா ச
ப்ரகாசஸே சேதஸி நிர்மலானாம் || 17

சுற்றும் தொங்குகின்ற சடைகளாலும், ஒருகலைமிஞ்சிய பிறைச் சந்திரனாலும், கண்ணையுடைய நெற்றியினாலும் முகசந்திரனாலும் தூய்மையான மனங்களில் விளங்குகிறாய்!

உபாஸகானாம் த்வம் உமாஸஹாய:
பூர்ணேந்து3 ப4ாவம் ப்ரகடீகரோஷி |
யத3த்3ய தே த3ர்சனமாத்ரதோ மே
த்3ரவத்யஹோ மானஸசந்த்3ரகாந்த: || 18

உமையொருபாகனான நீ பக்தி செய்பவர்களுக்குச் சந்திரனின் தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்றாய். அது உன்னை இன்று பார்த்த மாத்திரத்தில், ஆஹா! என் மனமாகிற சந்திரகாந்தக்கல்லை உருக்கிவிடுகிறது.

யஸ்தே ப்ரஸன்னாம் அனுஸந்த3த4ானே
மூர்த்திம் முத3ா முக்த4சசாங்க மௌலே: |
ஐச்வர்யமாயுர் லப4தே ச வித்யாம்
அந்தே ச வேதாந்த மஹாரஹஸ்யம் || 19

எவர்கள் அழகிய சந்திரனை முடியிலணிந்த ஒளியுள்ள உன்னுடைய மூர்த்தியை மகிழ்வோடு எப்போதும் சிந்திக்கிறார்களோ அவர்கள் செல்வத்தையும், ஆயுளையும், கல்வியையும், முடிவில் வேதாந்தமென்னும் பெரிய ரஹஸ்யத்தையும் அடைகிறார்கள்.



ம்ருத்யுஞ்ஜய மானஸிக பூஜா ஸ்தோத்ரம்

(துதியைச் சொல்லுகையிலேயே மானஸிகமாக ஒவ்வோர் உபசாரத்தையும் செய்து பூஜிக்க உதவுவதால் 'மானஸிக பூஜா ஸ்தோத்ரம்' எனப்படும்).

கைலாஸே கமநீய ரத்நகசிதே கல்பத்3ருமூலேஸ்தி2தம்
கர்பூர ஸ்ப2டிகேந்து3 ஸுந்த3ரதநும் காத்யாயநீ ஸேவிதம் |
க3ங்க3ா துங்க3 தரங்க3 ரஞ்சித ஜடாப4ாரம் க்ருபா ஸாக3ரம்
கண்ட2ாலங்க்ருத சேஷ பூ4ஷணமமும் ம்ருத்யுஞ்ஜயம் ப4ாவயே || 1

கயிலேயங்கிரியில், கல்பவ்ருக்ஷத்தின் அடியில் அழகான ரத்தினங்களால் ஆன இருக்கையில் வீற்றிருப்பவரும்; கர்ப்பூரம், ஸ்படிகம், சந்திரன் ஆகியவை போன்ற வெளுத்த உடலேயும் உடையவரும்; காத்யாயனீ தேவியால் வணங்கப் பட்டவரும்; பெரிய அலேகளுடைய கங்கையை இன்பத்துடன் கொண்ட ஜடை முடியை உடையவரும்; கருணேக் கடலும்; ஆதிசேஷனே மாலேயாகக் கழுத்தில் கொண்டவருமான இந்த (காலனே வென்ற) மிருத்யுஞ்ஜய பரமேச்வரனே மனத்தில் எண்ணுகிறேன்.

ஆக3த்ய ம்ருத்யுஞ்ஜய சந்த்3ரமௌளே
வ்யாக்4ராஜிநாலங்க்ருத சூலபாணே |
ஸ்வப4க்த ஸம்ரக்ஷண காமதே4நோ
ப்ரஸீத3 விச்வேச்வர பார்வதீச || 2

காலனே வென்றவரே! சந்திரனே முடியில் கொண்டவரே! புலித்தோலால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரே! சூலத்தைக் கையில் கொண்டவரே! தன் பக்தர்களேக் காப்பாற்றுவதில் விருப்பத்தைக் கொடுக்கிற காமதேனுப் பசு போன்றவரே! உலகத்திற்கெல்லாம் தலேவரே! பார்வதியின் கணவரே! வருகைதந்து அருள் புரியும்.

ப4ாஸ்வன் மௌக்திக தோரணே மரகதஸ்தம்ப4ாயுதாலங்க்ருதே
ஸௌதே4 தூ4ப ஸுவாஸிதே மணிமயே மாணிக்யதீ3பாஞ்சிதே |
ப்3ரம்மேந்த்3ராமரயோகி3புங்க3வக3ணைர்யுக்தேச கல்பத்3ருமை:
ஸ்ரீம்ருத்யுஞ்ஜய ஸுஸ்தி2ரோ ப4வ விபே4ா மாணிக்ய ஸிம்ஹாஸநே || 3

காலனை வென்றவரே! எங்கும் வியாபித்தவரே! ஒளிவிடுகிற முத்துத் தோரணங்களாலும் பதினுயிரம் மரகதத் தூண்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட மணிமய மாளிகையில் தூபத்தின் நறுமணத்தோடு கூடியதும், மாணிக்க தீபங்களோடு கூடியதும், நான்முகன், இந்திரன், தேவர்கள், யோகி சிரேஷ்டர்களின் கூட்டங்களோடு கூடியதும், கல்ப மரங்களோடு கூடியதுமான, மாணிக்க அரியாசனத்தில் நன்கு வீற்றிருப்பீராக.

மந்த³ாரமல்லீ கரவீர மாத⁴வீ
புந்நா³க நீலோத்பல சம்பகாந்விதை: |
கர்பூர பாடீர ஸுவாஸிதைர்ஜலை—
ராத⁴த்ஸ்வ ம்ருத்யுஞ்ஜய பாத்ய³முத்தமம் || 4

மந்தாரை, மல்லிகை, அரளீ, மாதவீ, புந்நாகம், கருங்குவளை, சம்பகம் ஆகியவைகளோடு கூடியதும், பச்சை கர்ப்பூரம், சந்தனங்களால் வாசனையுடையதுமான, கால் அலம்புவதற்கு வேண்டிய (பாத்ய) நீரை, காலனை வென்றவரே! ஏற்றுக் கொள்ளும்.

ஸுக³ந்த⁴ புஷ்ப ப்ரகரை: ஸுவாஸிதை:
வியன்நதீசீதள வாரிபி³: சுபை: |
த்ரிலோகநாத²ார்திஹரார்க⁴ய-மாத³ராத்
க்³ருஹாண ம்ருத்யுஞ்ஜய ஸர்வ வந்தி³த || 5

காலனை வென்றவரே! எல்லோராலும் போற்றப்படுபவரே! மூவுலகத்தின் துயரைப் போக்குபவரே! நல்ல வாசனையோடு கூடிய புஷ்பங்களோடு கூடி மணக்கும் குளிர்ந்த கங்கையின் மங்கள நீரைக்கொண்டு (என்னுல்) கொடுக்கப்படும் அர்க்யத்தை அன்போடு பெற்றுக் கொள்வீராக.

ஹிமாம்பு³வாஸிதைஸ்தோயை: சீதளைரதிபாவனை: |
ம்ருத்யுஞ்ஜய மஹாதே³வ சுத்³த⁴ாசமநமாசர || 6

காலனை வென்றவரே! மஹாதேவனே! மிகவும் பரிசுத்தமானவைகளும் வாசனையோடு கூடியதும் பனி நீர்களால் கொடுக்கப்பட்டதுமான குளிர்ந்த நீரினுல் தூய ஆசமனம் செய்யும்.

கு³ட³த³தி⁴ ஸஹிதம் மது⁴ப்ரகீர்ணம்
ஸுக்⁴ருதஸமன்வித தே⁴நுது³க்³த⁴ யுக்தம் |
சுபகரமது³பர்கமாஹர த்வம்
த்ரிநயந ம்ருத்யுஹர த்ரிலோகவந்த்³ய || 7

முக்கண்ணரே! காலனை ஒழிப்பவரே! மூவுலகாலும் போற்றப்படுபவரே! வெல்லம், தயிர், தேன், நல்ல நெய், பசுவின் பால் இவைகளால் ஆகிய மதுபர்க்கத்தை நல்லதையே செய்கிற நீர் ஏற்றுக் கொள்ளும்.

ம்ருத்யுஞ்ஜய மானஸிக பூஜா ஸ்தோத்ரம்

(துதியைச் சொல்லுகையிலேயே மானஸிகமாக ஒவ்வோர் உபசாரத்தையும் செய்து பூஜிக்க உதவுவதால் 'மானஸிக பூஜா ஸ்தோத்ரம்' எனப்படும்).

கைலாஸே கமநீய ரத்நகசிதே கல்பத்³ருமூலேஸ்தி²தம்
கர்பூர ஸ்ப²டிகேந்து³ ஸுந்த³ரதநும் காத்யாயநீ
ஸேவிதம் |
க³ங்கா³ துங்க³ தரங்க³ ரஞ்சித ஜடாப⁴ாரம் க்ருபா
ஸாக³ரம்
கண்ட²ாலங்க்ருத சேஷ பூ⁴ஷணமமும் ம்ருத்யுஞ்ஜயம்
ப⁴ாவயே || 1

கயிலேயங்கிரியில், கல்பவ்ருக்ஷத்தின் அடியில் அழகான ரத்தினங்களால் ஆன இருக்கையில் வீற்றிருப்பவரும்; கர்ப்பூரம், ஸ்படிகம், சந்திரன் ஆகியவை போன்ற வெளுத்த உடலேயும் உடையவரும்; காத்யாயனீ தேவியால் வணங்கப் பட்டவரும்; பெரிய அலைகளுடைய கங்கையை இன்பத்துடன் கொண்ட ஜடை முடியை உடையவரும்; கருணைக் கடலும்; ஆதிசேஷனை மாலையாகக் கழுத்தில் கொண்டவருமான இந்த (காலனை வென்ற) மிருத்யுஞ்ஜய பரமேச்வரனை மனத்தில் எண்ணுகிறேன்.

ஆக³த்ய ம்ருத்யுஞ்ஜய சந்த்³ரமௌளே
வ்யாக்⁴ராஜிநாலங்க்ருத சூலபாணே |
ஸ்வப⁴க்த ஸம்ரக்ஷண காமதே⁴நோ
ப்ரஸீத³ விச்வேச்வர பார்வதீச || 2

காலனை வென்றவரே! சந்திரனை முடியில் கொண்டவரே! புலித்தோலால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரே! சூலத்தைக் கையில் கொண்டவரே! தன் பக்தர்களைக் காப்பாற்றுவதில் விருப்பத்தைக் கொடுக்கிற காமதேனுப் பசு போன்றவரே! உலகத்திற்கெல்லாம் தலைவரே! பார்வதியின் கணவரே! வருகைதந்து அருள் புரியும்.

ப⁴ாஸ்வன் மௌக்திக தோரணே மரகதஸ்தம்ப⁴ாயுதாலங்
க்ருதே
ஸௌதே⁴ தூ⁴ப ஸுவாஸிதே மணிமயே மாணிக்யதீ³
பாஞ்சிதே |
ப்³ரம்மேந்த்³ராமரயோகி³புங்க³வக³ணைர்யுக்தேச
கல்பத்³ருமை:
ஶ்ரீம்ருத்யுஞ்ஜய ஸுஸ்தி²ரோ ப⁴வ விபே⁴ா மாணிக்ய
ஸிம்ஹாஸநே || 3

காலனை வென்றவரே! எங்கும் வியாபித்தவரே! ஒளிவிடுகிற முத்துத் தோரணங்களாலும் பதினாயிரம் மரகதத் தூண்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட மணிமய மாளிகையில் தூபத்தின் நறுமணத்தோடு கூடியதும், மாணிக்க தீபங்களோடு கூடியதும், நான்முகன், இந்திரன், தேவர்கள், யோகி சிரேஷ்டர்களின் கூட்டங்களோடு கூடியதும், கல்ப மரங்களோடு கூடியதுமான, மாணிக்க அரியாசனத்தில் நன்கு வீற்றிருப்பீராக.

மந்த³ாரமல்லீ கரவீர மாத⁴வீ
புந்நா³க நீலோத்பல சம்பகாந்விதை: |
கர்பூர பாடீர ஸுவாஸிதைர்ஜலை—
ராத⁴த்ஸ்வ ம்ருத்யுஞ்ஜய பாத்ய³முத்தமம் || 4

மந்தாரை, மல்லிகை, அரளீ, மாதவீ, புந்நாகம், கருங்குவளை, சம்பகம் ஆகியவைகளோடு கூடியதும், பச்சை கர்ப்பூரம், சந்தனங்களால் வாசனையுடையதுமான, கால் அலம்புவதற்கு வேண்டிய (பாத்ய) நீரை, காலனை வென்றவரே! ஏற்றுக் கொள்ளும்.

ஸுக³ந்த⁴ புஷ்ப ப்ரகரை: ஸுவாஸிதை:
வியன்நதீசீதள வாரிபி³: சுபை: |
த்ரிலோகநாத²ார்திஹரார்க⁴ய-மாத³ராத்
க்³ருஹாண ம்ருத்யுஞ்ஜய ஸர்வ வந்தி³த || 5

காலனை வென்றவரே! எல்லோராலும் போற்றப்படுபவரே! மூவுலகத்தின் துயரைப் போக்குபவரே! நல்ல வாசனையோடு கூடிய புஷ்பங்களோடு கூடி மணக்கும் குளிர்ந்த கங்கையின் மங்கள நீரைக்கொண்டு (என்னால்) கொடுக்கப்படும் அர்க்யத்தை அன்போடு பெற்றுக் கொள்வீராக.

ஹிமாம்பு³வாஸிதைஸ்தோயை: சீதளைரதிபாவனை: |
ம்ருத்யுஞ்ஜய மஹாதே³வ சுத்³த⁴ாசமநமாசர || 6

காலனை வென்றவரே! மஹாதேவனே! மிகவும் பரிசுத்தமானவைகளும் வாசனையோடு கூடியதும் பனி நீர்களால் கொடுக்கப்பட்டதுமான குளிர்ந்த நீரினால் தூய ஆசமனம் செய்யும்.

கு³டா³த³தி⁴ ஸஹிதம் மது⁴ப்ரகீர்ணம்
ஸுக்⁴ருதஸமன்வித தே⁴நுது³க்³த⁴ யுக்தம் |
சுபகரமது³பர்கமாஹர த்வம்
த்ரிநயந ம்ருத்யுஹர த்ரிலோகவந்த்³ய || 7

முக்கண்ணரே! காலனை ஒழிப்பவரே! மூவுலகாலும் போற்றப்படுபவரே! வெல்லம், தயிர், தேன், நல்ல நெய், பசுவின் பால் இவைகளால் ஆகிய மதுபர்க்கத்தை நல்லதையே செய்கிற நீர் ஏற்றுக் கொள்ளும்.

பஞ்சாஸ்த்ரசாந்த பஞ்சாஸ்ய பஞ்சபாதகஸம்ஹர |
பஞ்சாம்ருதஸ்நாநமித³ம் குரு ம்ருத்யுஞ்ஜய
ப்ரபோ⁴ || 8

ஐந்தம்புகளைக் கொண்ட காமனை அடக்கியவரே! ஐந்து முகத்தை உடையவரே! பஞ்சமாபாதகமெனும் ஐந்து பெரிய பாவங்களைத் தொலைப்பவரே! ப்ரபுவான ம்ருத்யஞ்ஜயரே! பழம், பால், நெய், தேன், சர்க்கரை என்ற ஐந்து அம்ருதங்களாலான இந்தப் பஞ்சாமிருதத்தில் ஸ்னானத்தைச் செய்யும்.

ஜக³த்ரயீக்²யாத ஸமஸ்ததீர்த²
ஸமாஹ்ருதை: கல்மஷஹாரிபி⁴ச்ச |
ஸ்நாநம் ஸுதோயை: ஸமுத³ாசரத்வம்
ம்ருத்யுஞ்ஜயானந்தகுணாபி⁴ராம || 9

காலனை வென்றவரே! முடிவற்ற கல்யாண குணங்களை உடையவரே! மூவுலகிலும் புகழ் பெற்றவரே! எல்லா நீர்களிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்டதும் பாவங்களைப் போக்கடிப்பதுமான நல்ல நீரினால் நீர் ஸ்நானம் செய்யும்.

ஆநீதேநாதிசுப்⁴ரேண கௌசேயேநாமரத்³ருமாத் |
மார்ஜயாமி ஜடாப⁴ாரம் சிவ ம்ருத்யஞ்ஜய ப்ரபோ⁴ || 10

சிவனே! காலனை வென்றவரே! ப்ரபுவே! தேவலோகத்திலுள்ள கல்பக மரத்திலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டதும் மிகவும் வெளுத்ததுமான பட்டினால் உங்கள் ஜடைமுடியைத் துடைக்கிறேன்.

நாநாஹேமவிசித்ராணி சீரசீநாம்ப³ராணிச |
விவித⁴ாநிச தி³வ்யாநி ம்ருத்யுஞ்ஜய ஸுத⁴ாரய || 11

காலனை வென்றவரே! பலவகையான தங்க வேலைப்பாடு உள்ள மரவுரிகளையும், சீனப்பட்டுக்களையும், விதவிதமான தேவலோகத்து ஆடைகளையும் நன்கு அணிந்து கொள்ளுங்கள்.

விசுத்³த⁴ முக்தாப²ல ஜால ரம்யம்
மநோஹரம் காஞ்சநஹேமஸூத்ரம் |
யஜ்ஞோபவீதம் பரமம் பவித்ரம்
ஆத⁴த்ஸ்வ ம்ருத்யுஞ்ஜய ப⁴க்திகம்³ய || 12

காலனை வென்றவரே! பக்தியினால் அடையக்கூடியவரே! தூய முத்துக் சரங்களால் அழகானதும், மனத்தைக் கவர்வதும், ஒளிரும் தங்க இழைகளாலானதும் மிகவும் புனிதமானதுமான யக்ஞோபவீதத்தை தரித்துக் கொள்வீராக.

ஶ்ரீ க3ந்த4ம் க4னஸார குங்குமயுதம் கஸ்தூரிகா
பூரிதம்
காலேயேந ஹிமாம்பு3நா விரசிதம் மந்தா3ர
ஸம்வாஸிதம் |
தி3வ்யம் தே3வமனோஹரம் மணிமயே பாத்ரே
ஸமாரோபிதம்
ஸர்வாங்கே3ஷு விலேபயாமி ஸததம்
ம்ருத்யுஞ்ஜய ஶ்ரீவிபோ4 || 13

எங்கும் நிறைந்தவரே, காலனை வென்றவரே! பச்சை கர்ப்பூரம் குங்குமப்பூ கஸ்தூரி கலந்ததும் இமயமலையிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கருஞ் சந்தனம் சேர்ந்ததும், தேவ விருக்ஷமான மந்தாரத்தால் வாசனை சேர்க்கப் பட்டதும், தேவர்களுக்குரியதும், தேவர் மனதிற்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுப் பதும் நவரத்ன மணிகளால் செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தில் வைக்கப்பட்டது மான உயர்ந்த சந்தனத்தை உங்கள் உடலில் எல்லா அவயங்களிலும் எப் போதும் பூசுகிறேன்.

அக்ஷதைர் த4வளைர்தி3வ்யை: ஸம்யக்தில
ஸமன்விதை: |
ம்ருத்யுஞ்ஜய மஹாதே3வ பூஜயாமி
வ்ருஷத்4வஜ || 14

காலனை வென்றவரே! மஹாதேவரே! காளைமாட்டுக் கொடியை உடைய வரே! நல்ல பொறுக்கியெடுத்த எள்ளோடு கூடிய வெளுத்ததான அழகான அக்ஷதைகளால் உம்மைப் பூஜிக்கிறேன்.

சம்பக பங்கஜ குரவக கரவீர மல்லிகா குஸுமை: |
விஸ்தாரய நிஜமகுடம் ம்ருத்யுஞ்ஜயபுண்ட3ரீக
நயநாப்த || 15

காலனை வென்றவரே! தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமாலின் நண்பரே! சம்பகம், தாமரை, குரவகம், அரளி, மல்லி ஆகிய மலர்களால் மணிமகுடம் பொருந்திய முடியை (அலங்கரித்துக்கொண்டு) மேலும் பெரிதாக்கிக் கொள்ளவும்.

மாணிக்ய பாது3காத்3வந்த்3வே மௌநிஹ்ருத்பத்ம
மந்தி3ரே |
பாதௌ3 ஸத்பத்3மஸத்ருஶௌ ம்ருத்யுஞ்ஜய
நிவேசய || 16

காலனை வென்றவரே! முனிவர்களின் இதயக் கோயிலில் உள்ள, மாணிக் கத்தாலான இரண்டு காலணிகளில் நல்ல தாமரை போன்ற உன் இரு திருவடி களை வைத்தருள் புரியும்.

மாணிக்யகேயூர கிரீட ஹாரை:
காஞ்சீ மணி ஸ்த²ாபித குண்ட²லைச்ச |
மஞ்ஜீர முக்²யாப⁴ரணைர் மநோஜ்ஞை:
அங்க³ாநி ம்ருத்யுஞ்ஜய பூ⁴ஷயாமி || 17

காலனை வென்றவரே! மாணிக்கத்தாலான தோள்வளைகள், மகுடம், மாலைகள், அரைஞாண், மணிகள் இழைத்த குண்டலங்கள், காற்சிலம்புகள் ஆகிய சிறந்த அணிகலன்களை அலங்கரிக்கிறேன்.

க³ஜவத³ந ஸ்க³ந்த³த்⁴ருதேநாதிஸ்வச்சே²ந
சாமரயுகே³ந |
க³லத³லகாநந பத்³மம் ம்ருத்யுஞ்ஜய பா⁴வயாமி
ஹ்ருத்பத்³மே || 18

யானை முகத்தோனும், முருகனும் பிடித்து வீசப்பட்ட மிக வெண்மையான இரண்டு சாமரங்களினால் அலைகிற முன் மயிர்களை உடைய தாமரை போன்ற உம் முகத்தை என் இதயத் தாமரையில் எண்ணுகிறேன்.

முக்தாதபத்ரம் சசிகோடிசுப்⁴ரம்
சுப⁴ப்ரத³ம் காஞ்சநத³ண்ட³யுக்தம் |
மாணிக்ய ஸம்ஸ்த²ாபிதஹேமகும்ப⁴ம்
ஸுரேச ம்ருத்யுஞ்ஜய தே(அ)ர்ப்பயாமி || 19

தேவர் தலைவனே! காலனை வென்றவனே! கோடிக்கணக்கான சந்திரர்கள் போன்று வெண்மையானதும் தங்கப்பிடியோடு கூடியதுமான முத்துக் குடையையும், மாணிக்கத்தில் வைக்கப்பட்ட பொன் குடத்தையும் உமக்கு அர்ப்பணம் செய்கிறேன்.

மணிமுகுரே நிஷ்படலே த்ரிஜக³த் க³ாட⁴ாந்த⁴கார
ஸப்தாச்வே |
கந்த³ர்ப கோடிஸத்³ருசம் ம்ருத்யுஞ்ஜய பச்ய
வத³நமாத்மீயம் || 20

காலனை வென்றவரே! அழுக்கற்றதாயும் மூவுலகிற்கும், திரண்ட இருட்டைப் போக்கடிக்கிற ஸூர்யன் போன்றதுமான மணிமயமான நிலைக்கண்ணாடியில் கோடி மன்மதனுக்கொப்பான உம் முகத்தைப் பாரும்.

கர்பூர சூர்ணம் கபிலாஜ்யபூதம்
த³ாஸ்யாமி காலேயஸமந்விதைச்ச |
ஸமுத்³ப⁴வம் பாவந க³ந்த⁴தூ⁴பிதம்
ம்ருத்யுஞ்ஜயாங்க³ம் பரிகல்பயாமி || 21

காலனை வென்றவரே ! பச்சைக் கற்பூரம், கபிலைப்பசுவின் நெய், கருஞ் சந்தனம் இவைகளை நெருப்பில் இடுவதால் உண்டான புனிதமான தூப வாஸனையை ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

வர்தித்ரயோபேதமக2ண்டதீ3ப்த்யா
தமோஹரம் ப3ாஹ்யமத2ாந்தரம்ச |
ஸாஜ்யம் ஸமஸ்தாமரவர்க3ஹ்ருத்யம்
ஸுரேச ம்ருத்யுஞ்ஜய வம்ச தீ3பம் || 22

தேவர்தலைவ ! காலனை வென்றவரே ! மூன்று திரிகளோடு நிறைத்து ஒளிவிடுவதும், வெளி இருட்டோடு உள் இருட்டையும் போக்கடிப்பதும், நெய் யுடன் கூடியதும், எல்லா தேவக் கூட்டங்களுக்கு மனமகிழ்ச்சியைக் கொடுப் பதுமான அடுக்கு தீபத்தை ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

ராஜாந்நம் மது4ராந்விதம் ச ம்ருது3ளம்
மாணிக்யபாத்ரேஸ்தி2தம்
ஹிங்கூ3 ஜீரக ஸன்மரீசி மிளிதை: சாகைரநேகை:
சுபை4 |
ஸாகம் ஸம்யக3பூபஸூபஸஹிதம் ஸத்3யோக்4ருதே
நாப்லுதம்
ஸ்ரீ ம்ருத்யுஞ்ஜய பார்வதீப்ரிய விபே4ா
ஸாபோசநம்பு4ஜ்யதாம் || 23

காலனை வென்றவரே ! பார்வதியிடம் அன்புள்ளவரே ! எங்கும் நிறைந்த வரே ! வெளுப்பான மதுரம் நிறைந்த, மென்மையான மாணிக்க பாத்திரத்தில் இருப்பதான அன்னத்தை, பெருங்காயம், ஜீரகம், மிளகோடு கூடிய பல நல்ல காய்கறிளோடும் அதோடுகூட ருசியான அப்பம், அப்பொழுதே நிறைய நெய் விடப்பட்ட பருப்புடனும் (விதிப்படி) ஆபோசனம் செய்து சாப்பிடுங்கள்.

கூச்மாண்ட3 வார்த்தாக படோலிகாநாம்
ப2லாநி ரம்யாணிச காரவல்ல்யா |
ஸுபாகயுக்தாநி ஸஸௌரப4ாணி
ஸ்ரீ கண்ட2 ம்ருத்யுஞ்ஜய ப4க்ஷயேச || 24

பூசணிக்காய், கத்தரிக்காய், புடலங்காய், (மற்றும்) மிகவும் அழகான பாகற் பழங்களாலும் நன்கு பக்குவமானதும் வாசனையுடன் கூடியதுமான இவைகளை, ஸ்ரீ கண்டரே ! காலனை வென்றவரே ! சாப்பிடும்.

சீதளம் மது4ரம் ஸ்வச்ச2ம் பாவநம் வரஸிதம் லகு4 |
மத்யே ஸ்வீகுரு பாநீயம் சிவ ம்ருத்யுஞ்ஜய
ப்ரபோ || 25

குளிர்ந்த, சுவையுள்ள, தெளிந்த சுத்தமான, வாசனையோடு கூடிய குடி நீரை, சிவனுகிய காலனை வென்ற ப்ரபுவே! நடுவே உட்கொள்ளும்.

சர்கராமிளிதம் ஸ்நிக்3த4ம் து3க்3த4ாந்நம்
கே3ாக்4ருதாந்விதம் |
கத3ளீப2ல ஸம்மிச்ரம் பு4ஜ்யதாம்
ம்ருத்யுஸம்ஹர || 26

சர்க்கரை போட்டதும், பசையுடன் கூடியதும், பசுவின் நெய் கலந்து, வாழைப்பழத்தைச் சேர்த்ததுமான பால் அன்னத்தை, காலனை வென்றவரே! சாப்பிடும்.

கேவலமதிமாது4ர்யம் து3க்3தை4: ஸ்நிக்3தை4ச்ச
சர்கராமிலிதை: |
ஏலா மரீசீ மிலிதம் ம்ருத்யுஞ்ஜயதே3வ பு4ங்க்ஷ்வ
பரமாந்நம் || 27

மிகவும் தித்திப்பானதும், பசையுடன் கூடியதும், பாலோடு சர்க்கரை கலந்ததும், ஏலக்காய், மிளகு முதலியவைகளுடன் கூடியதுமான பரமான்னத்தை (பாயஸம்), ம்ருத்யுஞ்ஜயக் கடவுளே! சாப்பிடும்.

ரம்ப4ா சூத கபித்த2 கண்டகப2லைர் த்ர3ாக்ஷாரஸ
ஸ்வாதுமத்
க2ர்ஜூரைர் மது3ரேக்ஷுக2ண்ட3சகலை:
ஸந்நாரிகேளாம்3புபி4: |
கர்பூரேணஸுவாஸிதைர் கு3ட3ஜலைர் மாது4ர்யயுக்தைர்
விபே4ா
ஸ்ரீம்ருத்யுஞ்ஜய பூரய த்ரிபுவநாத4ாரம்
விசாலோத3ரம் || 28

வாழை, மா, விளாம்பழங்களுடன் ருசியான திராக்ஷை ரஸத்தையும், பேரீச்சங்காய், இனிமையான கரும்புத் துண்டுகளுடனும், நல்ல இளநீருடனும் பச்சைக் கற்பூரத்தாலும் வாசனையுள்ள வெல்லம் கரைத்த நீரையும் (பாநகம்) எங்கும் நிறைந்த ம்ருத்யுஞ்ஜயரே! மூவுலகுக்கும் ஆதாரமாய் விளங்குகிற உமது விசாலமான வயிறு நிறையச் சாப்பிடும்.

மநோஜ்ஞ ரம்ப4ாவந க2ண்ட3 க2ண்டி3தாந்
ருசிப்ரத3ாந் ஸர்ஷப ஜீரகாம்ச்ச |
ஸஸௌரப4ான் ஸைந்த4வ ஸேவிதாம்ச்ச
க்ருஹாண ம்ருத்யுஞ்ஜய லோகவந்த்3ய | 29

மனதிற்கிஷ்டமானதும், வாழைத் தோட்டத்தில் வெட்டித் துண்டு போட்டு ருசியைக் கொடுக்கக்கூடியதும், கடுகு, சீரகம் கூடியதும், வாஸனையுடையதும், கல்உப்பு கலந்ததுமான (ஊறுகாயை) உலகத்தால் போற்றப் படுகிற ம்ருத்யுஞ்ஜயரே ஏற்றுக்கொள்ளும்.

ஹிங்கூ3 ஜீரக ஸஹிதம் விமலாமலகம்
கபித்த4மதிமது4ரம் |
பி3ஸக2ண்டான் லவணயுதான் ம்ருத்யுஞ்சய
தே(அ)ர்ப்பயாமி ஜக3தீ3ச || 30

உலகத்திற்கு ஈசனே! ம்ருத்யுஞ்ஜயரே! பெருங்காயம், சீரகத்தோடு கூடிய சுத்தமான நெல்லிக்காயும், இனிமையான விளாம்பழமும், உப்போடு கூடிய தாமரைத் தண்டுத் துண்டுகளும் உமக்குக் கொடுக்கிறேன்.

ஏலா சுண்டீ2 ஸஹிதம் த3த்4யன்னம்
சாருஹேமபாத்ரஸ்த2ம் |
அம்ருத ப்ரதிநிதி4மாட்4யம் ம்ருத்யுஞ்ஜய
பு4ஜ்யதாம் த்ரிலோகேச || 31

ஏலக்காய் சுக்குடன் கூடியதும் அம்ருதத்திற்கொப்பானதும், அழகான தங்கப்பாத்திரத்தில் நிறைந்திருப்பதுமான தயிர் சாதத்தை, மூவுலகத் தலைவரான ம்ருத்யிஞ்ஜயரே! சாப்பிடும்.

ஜம்3பீர நீராஞ்சித ச்ருங்கி3பே3ரம்
மநோஹராநாம்ல சலாடு க2ண்டா3ந் |
ம்ருது3பத3ம்சாந்ஸஹஸோப பு4ங்க்ஷ்வ
ம்ருத்யுஞ்ஜய ஸ்ரீ கருண ஸமுத்ர || 32

எலுமிச்சம் சாறு கலந்த, இஞ்சி, அழகான மாங்காய், இவைகளோடு கூடிய சலாடு (மாகாளி?) துண்டம், மிருதுவானதும் ஜீர்ணசாலிகளுமான உபகரணங்களைக் கருணைக் கடலான ம்ருத்யுஞ்ஜயரே! சாப்பிடும்.

நாக3ர ராமட2 யுக்தம்
ஸுலலித ஜம்பீ3ரநீரஸம்பூர்ணம் |
மதி2தம் ஸைந்த4வ ஸஹிதம்
பிப3 ஹர ம்ருத்யுஞ்ஜய க்ரதுத்4வம்ஸிந் || 33

(தக்ஷ)யாகத்தையழித்த அரனே! காலனை வென்றவரே! இஞ்சி, பெருங்காயம், அழகான எலுமிச்சை நீர் கலந்து நன்கு கடையப்பட்டு உப்பு கலந்ததை (மோரை)க் குடியும்.

M

மந்த^3ார ஹேமாம்பு^{3}ஜ க^{3}ந்த^{4}யுக்தை:
மந்த^3ாகிநீ நிர்மல புண்யதோயை: |
க்^{3}ருஹாண ம்ருத்யுஞ்ஜய பூர்ணகாம
ஸ்ரீமத் பராபோசநமப்^{4}ர கேச || 34

மந்தாரை, தாமரைகளால் வாசனையுடைய அழுக்கற்ற புண்யமான கங்கை நீரால் ஆன உத்தராபோசனத்தை, நிறைவு பெற்ற ஆசையை உடைய ம்ருத்யுஞ்ஜயரே, ஏற்றுக்கொள்ளும்.

க^{3}க^{3}ந து^{4}நீ விமஜலை:
ம்ருத்யுஞ்ஜய பத்^{3}மராக^{3}பாத்ரக^{3}தை: |
ம்ருக^{3}மத^3 சந்த^{3}ந பூர்ணம்
ப்ரக்ஷாளய சாரு ஹஸ்தபத^{3}யுக^{3}மம் || 35

பத்மராக பாத்திரத்திலுள்ளதும், புனுகு, சந்தனம் கலந்ததுமான ஆகாய கங்கையின் தூய ஜலத்தினுல் கை கால்களை அலம்பிக் கொள்ளும், ஹே ம்ருத்யுஞ்ஜயரே !

புந்நாக^3 மல்லிகா குந்த^{3}வாஸிதைர் ஜான்ஹவீஜலை: |
ம்ருத்யுஞ்ஜய மஹாதே^{3}வ புநராசமநம் குரு || 36

காலனை வென்ற மஹாதேவரே ! புன்னாகம், மல்லிகை, குந்தம் இவை களால் வாஸனையோடு கூடியிருக்கிற கங்கை ஜலங்களால் மறுபடி (புநராசமனம்) ஆசமநம் செய்யும்.

மௌக்திக சூர்ணஸமேதை:
ம்ருக^{3}மத^3 க^{4}நஸார வாஸிதை: பூகை^{3}:
பர்ணை ஸ்வர்ணஸமானை:
ம்ருத்யுஞ்ஜய தே(அ)ர்ப்பயாமி தாம்பூ^{3}லம் || 37

காலனை வென்றவரே ! முத்துச் சுண்ணும்போடும் புனுகு, பச்சைக் கர்ப்பூரம் இவைகளோடும் கூடிய பாக்குப் பொடியும், தங்கத்திற்கொப்பான வெற்றிலையுமான தாம்பூலத்தை உமக்கு கொடுக்கிறேன்.

நீராஜநம் நிர்மல்தீ^{3}ப்திமத்^{3}பி^{4}:
தீ^{3}பாங்குரைருஜ்ஜ்வலமுச்ச்^{2} ரிதைச்ச |
க^{4}ண்டாநிநாதே^{3}ந ஸமர்ப்பயாமி
ம்ருத்யுஞ்ஜயாய த்ரிபுராந்தகாய || 38

காலனை வென்றவரே ! முப்புரத்தை அழித்தவரே ! அழகற்ற ஒளியோடு கூடிய தீபவரிசைகளால் நன்கு எரிவதும் உயர்த்திக் காட்டப்பட்டதுமான தீபம் காட்டுவதை மணியின் ஓசையுடன் உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன்.

விரிஞ்சி முக்²யாமர ப்³ருந்த³வந்தி³தே
ஸரோஜ மத்ஸ்யாங்கித சக்ரசிஹ்நிதே |
த³த்³ாமி ம்ருத்யுஞ்ஜய பாத³பங்கஜே
ப²ணீந்த்³ர பூ⁴ஷே புநரர்க்⁴யமீச்வர || 39

ஈச்வரரே ! நான்முகனை முதன்மையாகக் கொண்ட தேவர் கூட்டத்தால் வணங்கப்பட்டதும், தாமரை, மீன், சக்கரம் ஆகிய அடையாளங்களுள்ளதும், உயர்ந்த பாம்பை அணிகலனுய்க் கொண்டதுமான உன் திருவடித் தாமரையில் மறுபடி அர்க்யம் கொடுக்கிறேன்.

புந்நாக³ நீலோத்பல குந்த³ஜாஜீ
மந்த³ார மல்லீ கரவீர பங்கஜை: |
புஷ்பாஞ்ஜலிம் பில்வத³ளை ஸ்துலஸ்யா
ம்ருத்யுஞ்ஜயாங்க்⁴ரௌ விநிவேசயாமி || 40

புன்னை, கருநெய்தல், குந்தம், ஜாதீ, மந்தாரை, மல்லி, அரளீ, தாமரை வில்வதளம், துளஸீ இவைகளால் ம்ருத்யுஞ்ஜயரின் திருவடிகளில் குவித்த இரண்டு கைகளாலும் வைக்கிறேன்.

பதே³ பதே³ ஸர்வதமோ நிக்ருந்தினம்
பதே³ பதே³ ஸர்வ சுபப்ர த³ாயகம் |
ப்ரத³க்ஷிணம் ப⁴க்தியுதேந சேதஸா
கரோமி ம்ருத்யுஞ்ஜய ரக்ஷ ரக்ஷ மாம் || 41

காலனை வென்றவரே ! ஒவ்வொரு அடியிலும் எல்லாவிதமான அறியாமையைப் போக்குவதும், ஒவ்வொரு அடியிலும் எல்லா சுபங்களைக் கொடுப்பதுமான உன்னைச் சுற்றுதலை (பிரதக்ஷிணம்) பக்தியுடன் கூடிய மனத்துடன் செய்கிறேன். என்னைக் காப்பாற்றும்.

நமோ கௌ³ரீசாயஸ்ப²டிக த⁴வளாங்க³ாய ச நமோ
நமோ லோகேசாயஸ்துதவிபு³த⁴ லோகாய ச நம: |
நம: ஸ்ரீகண்ட²ாயக்ஷபித புரதை³த்யாய ச நமோ
நம: ப²ாலாக்ஷாய ஸ்மரமத³விநாசாய ச நம: || 42

கௌரியின் கணவருக்கு வணக்கம். ஸ்படிகம் போல் வெளுத்த உடலை உடையவருக்கு வணக்கம். உலகத்தின் தலைவருக்கு வணக்கம். தேவர்களால் துதிக்கப்பட்டவருக்கு வணக்கம். ஸ்ரீகண்டருக்கு வணக்கம். முப்புரங்களை அழித்தவருக்கு வணக்கம். நெற்றிக்கண்ணருக்கு வணக்கம். காமனையெரித்தவருக்கு வணக்கம். நமஸ்காரம்.

ஸம்ஸாரே ஜநிதாபரோக³ ஸஹிதே
தாபத்ரயாக்ரந்தி³தே
நித்யம் புத்ர களத்ரவித்த விலஸத்பாசைர்நிப³த்³த⁴ம்
த்³ருட⁴ம்

க³ர்வாந்த⁴ம் ப³ஹுபாப க³ர்வ ஸஹிதம் காருண்ய
த்²ருஷ்ட்யா விபே⁴ா
ஸ்ரீம்ருத்யுஞ்ஜய பார்வதீப்ரிய ஸதா³ மாம்
பாஹி ஸர்வேச்வர ॥ 43

ஸம்ஸாரத்தில் பிறவியை அடைந்து மனத்துன்பமும் நோயும் உற்று, (அத்யாத்மகம் என்பதாகத் தன்னிலேயே ஏற்படுவதும், ஆதிபௌதிகம் என்பதாகப் பஞ்ச பூதங்களாலுண்டாவதும், கடவுளின் கோபத்தால் உண்டாவதுமான) மூவகைத் துன்பத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, தினமும் பிள்ளை, மனைவி, செல்வம் இவைகளாகிற பாசத்தால் நன்கு கட்டுண்டு, கர்வத்தால் கண் தெரியாமலும், அதனுல் பல பாபங்களோடு கூடியுமிருக்கிற என்னை-காலனை வென்றவரும், பார்வதியின் கணவரும், ஸர்வேச்வரனுமான நீர் எப்பொழுதும் கருணை நோக்கால் காப்பாற்ற வேண்டும்.

ஸௌதே⁴ ரத்நமயே நவோத்பலத³ளாகீர்ணேச
தல்பாந்தரே
கௌசேயேந மநோஹரேண த⁴வளேநாச்ச²ாதி³தே
ஸர்வச: ।
கர்பூராஞ்சித தீ³பதீ³ப்திமிளிதே ரம்யோபத⁴ாநத்³வயே
பார்வத்யா: கரபத்³மலாலிதபத³ம் ம்ருதயுஞ்ஜயம்
ப⁴ாவயே ॥ 44

இரத்தினத்திஞலான மாடியில், மனதுக்கு இன்பம் தருகிற பட்டுகளால் முழுதும் மூடப்பட்டதும், கர்ப்பூரத்துடன் கூடிய தீபங்களின் ஒளியுடன் கூடியதும், இரண்டு தலையணைகளையுடையதுமான புதிய தாமரை இதழ்கள் பரப்பப்பட்ட படுக்கையில் பார்வதீ தேவியின் கைகளால் வருடப்பட்ட திருவடிகளை உடைய ம்ருத்யுஞ்ஜயரை மனதில் தொழுகிறேன்.

சதுச்சத்வாரிம்சத்³விலஸது³பசாரைரபி⁴மதை:
மந: பத்³மே ப⁴க்த்யா ப³ஹிரபிச பூஜாம் சுபகரீம் ।
கரோதி ப்ரத்யூஷே நிசிதி³வஸமத்⁴யேபி ச புமாந்
ப்ரயாதி ஸ்ரீம்ருத்யுஞ்ஜய பத³மநோகாத்³
பு⁴தப³தம் ॥ 45

காலையிலும், பகலிலும், இரவிலும் அறுபத்து நான்கு உபசாரங்களை முறைப்படி பக்தியுடன் இருதயத் தாமரையில் (மானஸீகமாகச்) செய்தும், (இந்த அகப் பூஜையோடு) வெளியிலும் சுபம் தரும் பூஜை செய்தும் வருகிற மனிதன், காலனை வென்ற (ம்ருத்யுஞ்ஜயரின்) வியக்கத் தக்க பதவிகளைக் கொடுக்கக் கூடிய திருவடியை அடைகிறுன்.

ப்ராதர்லிங்க³முமாபதே ரஹரஹ:
ஸந்த⁴ர்சநாத்ஸ்வர்க³த்³ம்
மத்⁴யாஹ்னே ஹயமேத⁴துல்ய ப²லதம்
ஸாயந்தநே மோக்ஷத³ம் ।

ப^4ாநோரஸ்தமயே ப்ரதே^{3}ாஷ ஸமயே
பஞ்சாக்ஷராராத^{4}நம்
தத்காலத்ரயதுல்ய மிஷ்ட ப^{2}லத^{3}ம்
ஸத்^{3}யோநவத்^{3}யம்த்^{3}ருடம் ॥ 46

தினமும் காலையில் உமாபதியின் லிங்கத்தை தரிசிப்பதால் ஸ்வர்க்கம் கிடைக்கும். நடுப்பகலில் அச்வமேதயாகம் செய்த பயன் கிட்டும். மாலையில் முக்தி கிடைக்கும். சூரியன் மறையும் பிரதோஷ சமயத்தில், பஞ்சாக்ஷரத்தினுல் பூஜிப்பது மூன்று காலங்களும் சேர்ந்ததற்கு நிகரான இஷ்டப்பூர்ணமாயும், உறுதியாயும் உடனேயே கொடுத்தருள் செய்யும்.





காலபைரவாஷ்டகம்

(எட்டு ச்லோகம் கொண்டது 'அஷ்டகம்')

தே^{3}வராஜஸேவ்யமான பாவனாங்க்^{4}ரி பங்கஜம்
வ்யால யக்ஞஸூத்ர-மிந்து^{3} சேக^{2}ரம் க்ருபாகரம்
நாரத^3ாதி^{3}யோகி^{3} ப்^{3}ருந்த^3 வந்தி^{3}தம் தி^{3}க^{3}ம்பரம்
காசிகாபுராதி^{4}நாத^2 காலபை^{4}ரவம் ப^{4}ஜே 1

இந்திரனால் வணங்கப்படுகிற மிகத் தூயமான தாமரை போன்ற பாதங்களை உடையவரும், சர்ப்பத்தைப் பூணூலாக தரித்திருப்பவரும், சந்திரனைத் தலையில் தரித்திருப்பவரும், தயைச் சுரங்கமும், நாரதர் முதலான யோகிக் கூட்டங்களினால் வணங்கப்படுகின்றவரும், திக்குகளையே ஆடையாக தரித்திருப்பவருமான காசித்தலத்தைக் காக்கும் ஸ்ரீ காலபைரவ மூர்த்தியைப் போற்றுகிறேன்.

ப^4ானு கோடிப^4ாஸ்வரம் ப^{4}வாப்^{3}தி^{4}தாரகம் பரம்
நீலகண்ட^{2}மீப்ஸிதார்த^2 த^3ாயகம் த்ரிலோசனம்
காலகால-மம்பு^{3}ஜாக்ஷமக்ஷ சூலமக்ஷரம்
காசிகாபுராதி^{4}நாத^2 காலபை^{4}ரவம் ப^{4}ஜே 2

கோடி சூர்யனின் ஒளியைப் போல பிரகாசிப்பவரும், பிறவிக் கடலைத் தாண்டுவிப்பவரும், பரம்பொருளும், கருத்த கழுத்தை உடையவரும், வேண்டுவதை அளிப்பவரும், முக்கண்ணரும், யமனை அடக்குபவரும், தாமரைப்பூ போன்ற கண்களை உடையவரும், ருத்ராக்ஷம், சூலம் இவைகளை ஏந்தியவரும், அழிவற்ற அக்ஷரவடிவரும் காசீ தலத்தைக் காக்கும் காலபைரவ மூர்த்தியைப் போற்றுகிறேன்.

சூலடங்கபாசத3ண்ட3பாணி-மாதி3 காரணம்
ச்யாமகாயம் ஆதி3தே3வமக்ஷரம் நிராமயம்.
பீம4 விக்ரமம் ப்ரபு4ம் விசித்ரதாண்ட3வ ப்ரியம்
காசிகாபுராதி4நாத2 காலபை4ரவம் ப4ஜே. 3

சூலம், கோடாரி, பாசக்கயிறு, தண்டம் இவைகளைக் கையில் ஏந்தியவரும் எல்லா உலகத்திற்கும் முதற் காரணமாக உள்ளவரும், கருத்த மேனியரும், முதற் கடவுளும், அக்ஷரரூபியும், பிணியற்றவரும், அஞ்சத்தக்க பராக்கிரமம் கொண்டவரும், ப்ரபுவும், பலவித நடனங்களில் பற்றுக் கொண்டவரும், காசீத் தலத்தைக் காப்பவனும் கால பைரவ மூர்த்தியைப் போற்றுகிறேன்.

பு4க்தி முக்தி த3ாயகம் ப்ரசஸ்தசாருவிக்3ரஹம்
ப4க்தவத்ஸலம் ஸ்தி2ரம் ஸமஸ்தலோக விக்3ரஹம்
நிக்வணன்-மனோஜ்ஞ ஹேம கிங்கிணீ லஸத்கடிம்
காசிகாபுராதி4நாத2 காலபை4ரவம் ப4ஜே 4

போகத்தையும், மோக்ஷத்தையும் அளிப்பவரும், போற்றத்தக்கதான அழகான சரீரத்தை உடையவரும், பக்தர்கள்பால் அன்பு கொண்டவரும், என்றைக்கும் அழிவற்றவரும், எல்லா உலகத்தின் சரீரமாக விளங்குபவரும், மனதுக்கு ரம்யமாக சப்திக்கின்ற தங்கமயமான சலங்கை விளங்கும் இடுப்பை உடையவரும், காசித்தலத்தைக் காப்பவனுமான கால பைரவ மூர்த்தியைப் போற்றுகிறேன்.

த4ர்மஸேது பாலகம் த்வத4ர்மமார்க3 நாசகம்
கர்மபாச மோசகம் ஸுசர்மத3ாயகம் விபு4ம்.
ஸ்வர்ணவர்ண கேசபாசசோபி4தாங்க3 நிர்மலம்
காசிகாபுராதி4நாத2 காலபை4ரவம் ப4ஜே 5

தர்மத்தின் அரணைக் காப்பவரும், அதர்ம மார்க்கத்தை அழிப்பவரும், கர்மாக்களிலிருந்து ஏற்படும் பந்தத்தை விடுவிப்பவரும், மிக்க ஸௌக்யத்தை அளிப்பவரும், தங்கம் போன்ற காந்தி கொண்ட தலை மயிரினால் அழகாகக் காணும் சரீரத்தை உடையவரும், சுத்தமானவரும், காசித்தலத்தைக் காப்பவனுமாகிய எங்கும் நிறைந்த விபுவான கால பைரவ மூர்த்தியை போற்றுகிறேன்.

ரத்னபாது3கா ப்ரப4ாபி4ராமபாத3 யுக3மகம்
நித்ய-மத3விதீய மிஷ்ட தை3வதம் நிரஞ்ஜனம்
ம்ருத்யுத3ர்ப நாசநம் கராலத3மஷ்ட்ர பூ4ஷணம்
காசிகாபுராத4 நாத2 காலபை4ரவம் ப4ஜே 6

ரத்தினக்கற்கள் இழைக்கப்பட்ட பாதுகைகளின் ஒளியினால் மிக அழகாகப் பிரகாசிக்கும் இரு பாதங்களை உடையவரும், நித்யமானவரும், தமக்கு வேறாக ஏதும் அற்றவரும், விரும்பிப் போற்றத்தக்க தெய்வமானவரும், மாசற்றவரும்,

யமனின் கொழுப்பை அடக்கியவரும், கோரைப் பற்களை அலங்காரமாக கொண்டவரும், காசித்தலத்தைக் காப்பவனுமாகிய பாலகருமான காலபைரவ மூர்த்தியைப் போற்றுகிறேன்.

அட்டஹாஸ பி4ன்ன ப3த்மஜாண்ட3 கோச ஸந்ததிம்
த்4ருஷ்டிபாத நஷ்டபாபஜாலம் உக்3ரசாஸநம்
அஷ்டஸித்3தி4த3ாயகம் கபால மாலிகாத4ரம்
காசிகாபுராதி4நாத2 காலபை4ரவம் ப4ஜே 7

(பிரளய காலத்தில் தன்னுடைய) கோரமான சிரிப்பினாலேயே பிளக்கப் பட்ட பிரம்மாண்ட வரிசையை உடையவரும், (தன்) பார்வை விழும் மாத்திரத்திலேயே பாபக் கூட்டங்களை தொலைப்பவரும், கடுமையான தண்டனையை விதிப்பவரும், (அணிமா, மஹிமா என்றதான) எட்டு ஸித்திகளை அளிப்பவரும், மண்டை ஓடுகளை மாலையாக தரித்திருப்பவரும், காசித்தலத்தைக் காப்பவனுமாகிய பாலகருமான காலபைரவ மூர்த்தியை போற்றுகிறேன்.

பூ4தஸங்4க நாயகம் விசாலகீர்த்தி தா4யகம்
காசிவாஸி லோகபுண்ய பாப சோ4தகம் விபு4ம்
நீதிமார்க3 கோவித3ம் புராதநம் ஜக3த்பதிம்
காசிகாபுராதி4நாத2 காலபை4ரவம் ப4ஜே 8

பூதக்கணக் கூட்டத்தின் தலைவரும், அகண்டமான புகழை அளிப்பவரும், காசியில் வசிக்கின்ற மக்களின் புண்ணிய பாபங்களை பரிசோதிப்பவரும், எங்கும் நிறைந்து விளங்குபவரும், நீதி வழியை நன்கு அறிந்தவரும், மிகப் பழமையானவரும், உலகுக்கு நாயகனும், காசீதலத்தைப் பாதுகாப்பவனுமாகிய காலபைரவ மூர்த்தியைப் போற்றுகிறேன்.

காலபை4ரவாஷ்டகம் பட2ந்தி யே மனோஹரம்
ஜ்ஞானமுக்தி ஸாத4கம் விசித்ர புண்ய வர்த4னம்
சோகமோஹலோப4 தை3ன்ய கோபதாபநாசநம்
தேப்ரயாந்திகாலபை4ரவாங்க்4ரிஸந்நிதி4ம்த்4ருவம் 9

மிகவும் அழகானதும், ஞான மோக்ஷத்தை அளிப்பதும், பலவித புண்ணியங்களை வளர்க்க வல்லதும், சோகம், மோஹம், லோபம், ஏழ்மை, கோபதாபங்கள் இவைகளைத் தொலைக்க வல்லதுமான கால பைரவரின் இந்த எட்டு ச்லோகம் கொண்டத் துதியைப் பாராயணம் செய்பவர்கள், (மேலே கூறிய நற்பயன்களோடு) நிலைத்ததான காலபைரவரின் பாத ஸந்நிதியை அடைவார்கள்.



உஜ்ஜயினி ஸ்ரீ மகா காளேஸ்வரர்



உஜ்ஜயினி ஸ்ரீ மகா காளேஸ்வரர்



த்வாதசலிங்க ஸ்தோத்ரம்

''த்வாதசம்'' என்றால் பன்னிரண்டு. பாரததேசத்திலுள்ள பன்னிரண்டு சிவமஹா க்ஷேத்ரங்களிலுள்ள ஜோதிர்லிங்கங்களை இந்த ஸ்தோத்ரம் துதிக்கிறது

(1) ஸோமநாதர் விளங்குவது ஸௌராஷ்டிரத்தில் உள்ள ஸோமநாதபுரம்.

(2) மல்லிகார்ஜுனர் விளங்குவது ஆந்திரத்திலுள்ள ஸ்ரீசைலம்.

(3) மஹாகாலேசர் விளங்குவது மத்யப்பிரதேசத்திலுள்ள உஜ்ஜயினி.

(4) ஓம்காரேசன் அல்லது அவலேச்வரர் என்பவர் விளங்குவது பம்பாய்க்கு வடக்கே சம்கார் மாந்தாதா. (மர்தக் ரயில்நிலையம்).

(5) வைத்யநாதர் விளங்குவது மஹாராஷ்டிரதிலுள்ள பரலி வைத்யநாத்.

(6) நாகநாதர் அல்லது நாகேசர் விளங்குவது பரலிக்கு வடக்கே உள்ள தாருகாவனம் எனும் ஔந்த். (சாண்டி ரயில்நிலையம்).

(7) விச்வநாதர் விளங்குவது பிரஸித்தமான காசி.

(8) பீமசங்கரர் விளங்கும் பீமசங்கரம் என்பது பூனா-ஜுன்னர் மார்க்கத்தில் ஜுன்னருக்கு 90 மைலில் உள்ளது.

(9) ராமேச்வரர் எனும் ராமநாதர் விளங்குவது புகழ்பெற்ற ராமேச்வரத்தில்.

(10) த்ர்யம்பகேச்வரர் விளங்குவது நாஸிக்ரோட் ரயில்நிலயத்தருகே உள்ள கௌதமீதடம்.

(11) கேதாரேச்வரர் விளங்குவது புகழ்பெற்ற கேதாரிநாத்-ஹிமாலயத்தில் உள்ளது.

(12) திஷணேசர் என்னும் குஸ்ருணேசர் என்றும் கூறப்படுபவர் எல்லோரா குகைக்கருகே விளங்குகிறார்.

ஸௌராஷ்ட்ர தேசே வஸுதா⁴வகாசே
ஜ்யோதிர் மயம் சந்த்³ரகலாவதம்ஸம் |
ப⁴க்திப்ரதா³நாய க்ருதாவதாரம்
தம் ஸோமநாத²ம் சரணம் ப்ரபத்³யே || 1

உலகத்தில் உகந்த இடமான ஸௌராஷ்ட்ர தேசத்தில், ஒளிமயமாக, பிறைச்சந்திரனை முடியில் கொண்டு, ஜனங்களுக்கு பக்தியை ஊட்டுவதற்கே அவதரித்த ஸ்ரீஸோமநாதரை சரணம் அடைகிறேன்.

ஸ்ரீசைலச்ருங்கே³ விவித⁴ப்ரஸங்கே³
சேஷாத்³ரிச்ருங்கே³பி ஸதா³வஸந்தம் |
தமர்ஜுநம் மல்லிகபூர்வமேநம்
நமாமி ஸம்ஸாரஸமுத்³ரஸேதும் || 2

பலவாறு நற்சேர்கை பெற்ற ஸ்ரீசைலமலையுச்சியிலும் சேஷாத்ரி மலையுச்சியிலும் எப்பொழுதும் வசிக்கிறவரும், பிறப்பிறப்பாகிற கடலுக்குக் கரையாக இருப்பவருமான ('அர்ஜுன' என்பதற்கு முன் 'மல்லிகை' என்பதைக் கொண்ட) மல்லிகார்ஜுனர் என்று புகழ் பெற்றவரை வணங்குகிறேன்.

அவந்திகாயாம் விஹிதாமதாரம்
முக்திப்ரதா³நாய ச ஸஜ்ஜநாநாம்:
அகாலம்ருத்யோ: பரிரக்ஷணார்த²ம்
வந்தே³ மஹாகாலமஹம் ஸுரேசம் || 3

அவந்தி என்னும் நன்மக்களுக்கு முக்தியைக் கொடுப்பதற்கும், காலம் வராதபோதே ஏற்படும் மரணத்திலிருந்து காப்பதற்கும் உஜ்ஜயினியில் அவதரித்தவரும், தேவர்கள் தலைவனுன மஹாகாலேச்வரரை வணங்குகிறேன்.

காவேரிகா நர்மத³யோ: பவித்ரே
ஸமாக³மே ஸஜ்ஜநதாரணாய |
ஸதை³வ மாந்த⁴ாத்ருபுரே வஸந்தம்
ஓங்காரமீசம் சிவமேகமீடே³ || 4

காவேரீ நர்மதை இவைகளின் சேர்க்கையில் தூய்மையான மாந்தாத்ருபுரம் என்னுமிடத்தில் நல்லவர்களைக் கரையேற்ற வஸிப்பவரான ஓங்காரேச்வரர் எனும் பரமசிவனைத் துதிக்கிறேன். (இங்கு 'காவேரி' என்பது நர்மதையோடு சேரும் ஓர் ஆறு.)

பூர்வோத்தரே பாரலிகாபி⁴தா⁴நே
ஸதா³சிவம் தம் கி³ரிஜாஸமேதம் |
ஸுராஸுராராதி⁴த பாத³பத்³மம்
ஸ்ரீவைத்யநாத²ம் ஸததம் நமாமி || 5

வடகிழக்கில் ''பரலி'' என்னும் திருத்தலத்தில் மலைமகளோடு கூடிய ஸதாசிவனுகி, தேவர்களாலும் அரக்கர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்ட திருவடித் தாமரைகளையுடைய ஸ்ரீவைத்யநாதர் என்னும் பெயரில் எப்பொழுதும் வணங்குகிறேன்.

ஆமர்த³ஸம்ஜ்ஞே நகரேச ரம்யே
விபூ⁴ஷிதாங்க³ம் விவிதை³ச்சபோ⁴கை³:
ஸத்³பு⁴க்தி முக்தி ப்ரத³மீசமேகம்
ஸ்ரீநாக³நாத²ம சரணம் ப்ரபத்³யே || 6

ஆமர்தம் அல்லது தாருகாவநம் என்ற பெயர் பெற்ற அழகிய திருத் தலத்தில் பலவிதமான பாம்புகளை அணிகலன்களாய்க் கொண்டு தர்மத்திற்கு விரோதமில்லாத போகமும் மோக்ஷமும் ஒருங்கே கொடுக்கக் கூடிய ஒரே ஈச்வரனை திருநீற்று மேனியராக விளங்கும் நாகநாதரைச் சரணம் அடைகிறேன்.

ஸாநந்த³மாநந்த³வநேவஸந்தம்
ஆனந்த³கந்த³ம் ஹதபாபப்³ருந்த³ம் |
வாராணஸீ நாத²மநாத² நாத²ம்
ஸ்ரீவிச்வநாத²ம் சரணம்ப்ரபத்³யே || 7

ஆனந்தவனம், வாராணஸீ என்னும் பெயர் கொண்ட காசீ நகரத்தில். பாபக்கூட்டங்களை ஒழிப்பவராயும், மகிழ்ச்சிக்கு மூலகாரணராயும், ஆதரவற்ற வர்களுக்கெல்லாம் ஆதரவு கொடுத்துக் காப்பவருமான இன்பமயமான ஸ்ரீவிச்வநாதரைப் புகலிடமாய்க் கொள்கிறேன்.

யோ டா³கிநீ சாகிநிகா ஸமாஜே
நிஷேவ்யமாண: பிசிதாசநைச்ச |
ஸதை³வ பீ⁴மாதி³ பத³ப்ரஸித்³த⁴ம்
தம் சங்கரம் பக்தஹிதம் நமாமி || 8

டாகிநீ சாகிநி (என்னும் சக்திகளை) கூட்டத்தாலும், அரக்கர்களாலும் பூஜிக்கப் பட்டவரும் பக்தர்களின் நன்மையிலேயே கருத்துள்ள புகழ்வாய்ந்த பீம என்னும் பெயரோடு கூடியவருமான சங்கரரை (பீமசங்கரரை) வணங்குகிறேன்.

ஸ்ரீதாம்ரபர்ணீஜலராசியோகே³
நிப³த்³த்⁴யஸேதும் நிசிபி³ல்வபத்ரை: |
ஸ்ரீராமசந்த்³ரேண ஸமர்ச்சிதம் தம்
ராமேச்சவராக்²யம் ஸததம் நமாமி || 9

தாமிரபரணி ஆற்றின் நீர் கடலில் கலக்கும் இடத்தில் அணைகட்டி, இரவில் ஸ்ரீராமசந்திரரால் (வில்வங்களால்) நன்கு பூஜைசெய்யப்பட்ட ராமேச் வரரை எப்பொழுதும் வணங்குகிறேன்.

ஸிம்ஹாத்^{3}ரிபார்சவேபி தடே ரமந்தம்
கோ^{3}தா^{3}வரீ தீரபவித்ர தேசே |
யத்^{3}த^{3}ர்சநாத்பாதகஜாதநாச:
ப்ரஜாயதே த்ரயம்ப^{3}கமீசமீடே^{3} || 10

ஸிம்மாத்ரி மலைத்தாழ்வரையில் இன்புற்றவரும், மிகப்புனிதமான கோதாவரீ நதிக்கரையில் இருப்பவருமான எவரைக்கண்ட உடனே பாபக் கூட்டங்கள் அழிந்துவிடுமோ அந்த த்ரியம்பக ஈச்வரனைத்துதிக்கிறேன்.

ஹிமாத்^{3}ரிபார்ச்வேபி தடே ரமந்தம்
ஸம்பூஜ்யமானம் ஸததம் முநீந்த்^{3}ரை: |
ஸுராஸுரைர்யக்ஷ மஹோரக^{3}ாத்^{2}யை:
கேத^{3}ாரஸம்ஜ்ஞம் சிவமீசமீடே^{3} || 11

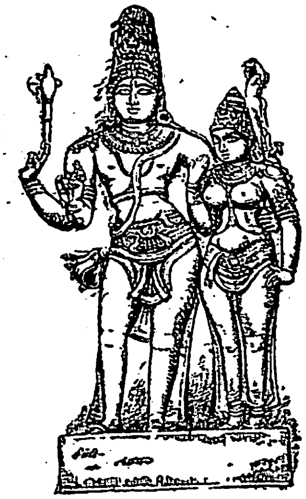
இமயமலைத்தாழ்வரையில் இன்புற்றவரும், சிறந்த முனிவர்களாலும், தேவர்கள், அரக்கர்கள், யக்ஷர்கள், உரகர்கள் முதலிய எல்லோராலும் பூஜிக்கப்படுகிற சிவன், ஈசன் எனப் பெயர் பெற்ற கேதாரேச்வரரைத் துதிக்கிறேன்.

ஏலாபுரீ ரம்ய சிவாலயேஸ்மிந்
ஸமுல்லஸந்தம் த்ரிஜ^{3}கத்^{3}வரேண்யம் |
வந்தே^{3}மஹோத^{3}ாரதரஸ்வப^{4}ாவம்
ஸத^{3}ாசிவம் தம் தி^{4}ஷணேச்வராக்^{2}யம் || 12

ஏலாபுரம் (எல்லோரா) என்னுமிடத்தில் உள்ள அழகான சிவாலயத்தில் சிறந்து விளங்குபவரும், மூவுலகிலும் போற்றப்படுபவரும், மிக மிக உயர்ந்த உவமையற்ற இயல்பை உடையவருமான திஷணேச்வரரான ஸதாசிவனை வணங்குகிறேன்.

ஏதாநி லிங்க^{3}ாநி ஸதை^{3}வமர்த்யா:
ப்ராத படந்த: அமல மாநஸாச்ச: |
தே புத்ர பௌத்ரைச்ச த^{4}நைருத^{3}ாரை:
ஸத்கீர்த்திப^{4}ாஜ: ஸுகி^{2}நோப^{4}வந்தி || 13

இந்த 12 லிங்கங்களின் துதியை தூயமனதுடன் காலையில் பாராயணம் செய்பவர்கள் பிள்ளை பேரன் அளவற்ற செல்வம் நல்ல புகழ் இவைகளுடன் நலனுடனிருப்பார்கள்.



உமாமஹேச்வர ஸ்தோத்ரம்

(உமா, மஹேச்வரன் இருவரையும் சேர்ந்துத் துதிப்பது)

நம: சிவாப்4யாம் நவயௌவநாப்4யாம்
பரஸ்பராச்லிஷ்டவபுர்த4ராப்4யாம்
நகே3ந்த்3ரகன்யா வ்ருஷகேதநாப்4யாம்
நமோநம: சங்கர பார்வதீப்4யாம் 1

மங்கள வடிவானவர்களும் எப்பொழுதும் யௌவனப் பருவங் கொண்டவர்களுமான பார்வதீ பரமேச்வரர்களுக்கு வணக்கம். ஒருவரோடொருவர் அணைத்துக் கொள்ளப்பட்ட சரீரத்தை உடையவர்களும், இமயமலையின் புதல்வியும் காளைமாட்டுக் கொடியருமான பார்வதிக்கும் சங்கரருக்கும் வணக்கம்.

நம: சிவாப்4யாம் ஸரஸோத்ஸவாப்4யாம்
நமஸ்க்ருதாபீஷ்ட வரப்ரந3ாப்4யாம்
நாராயணேநார்சிதபாது3காப்4யாம்
நமோநம: சங்கர பார்வதீப்4யாம் 2

மங்களமே வடிவானர்களும் எப்பொழுதும் சுவையான உத்ஸவத்தை உடையவர்களும், தங்களை வணங்குகிற பக்தர்களுக்கு வேண்டிய வரன்களை கொடுப்பவர்களும், மஹாவிஷ்ணுவினல் தொழப்பட்ட திருவடிகளை உடையவர்களுமான சங்கரருக்கும் பார்வதிக்கும் வணக்கம்.

நம: சிவாப்4யாம் வ்ருஷவாஹநாப்4யாம்
விரிஞ்சி விஷ்ண்விந்த்3ரஸுபூஜிதாப்4யாம்
விபூ4தி பாடீர விலேபநாப்4யாம்
நமோநம: சங்கர பார்வதீப்4யாம் 3

மங்கள வடிவானவர்களும் காளை மாட்டை வாகனமாய்க் கொண்டவர்களும், நான்முகன், திருமால், இந்திரன் ஆகியோரால் நன்கு தொழப்பட்டவர்களும், திருநீறும்-மஞ்சள் குங்குமமும் பூசியவர்களுமான சங்கரருக்கும் பார்வதிக்கும் வணக்கம்.

நம: சிவாப்யாம் ஜக3தீ3ச்வராப்4யாம்
ஜக3த்பதிப்4யாம் ஜயவிக்3ரஹாப்4யாம்
ஜம்ப4ாரிமுக்2யைரபி4வந்தி3தாப்4யாம்
நமோநம: சங்கர பார்வதீப்4யாம் 4

மங்கள வடிவானர்களும் உலகெல்லாம் ஆள்பவர்களும், உலகத் தலைவர்களும் வெற்றியே உருவானவர்களும், இந்திரன் முதலானவர்களால் வணங்கப் பட்டவர்களுமான சங்கரருக்கும் பார்வதிக்கும் வணக்கம்.

நம: சிவாப்4யாம் பரமௌஷத4ாப்4யாம்
பஞ்சாக்ஷரீ பஞ்ஜராஞ்ஜிதாப்4யாம்
ப்ரபஞ்ச ஸ்ருஷ்டி ஸ்தி2திஸம்ஹ்ருதாப்3யாம்
நமோநம: சங்கர பார்வதீப்4யாம் 5

மங்களமே வடிவானர்களும் (பிறப்பிறப்பெனும் நோய்க்கு) சிறந்த மருந்து ஆனவர்களும், பஞ்சாக்ஷரம் என்ற ஐந்து எழுத்தாகிற கூட்டில் ஆனந்திப்பவர்களும், உலகத்தை படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் ஆகியவைகளைச் செய்பவர்களுமான சங்கரருக்கும் பார்வதிக்கும் வணக்கம்.

நம: சிவாப்4யாம் அதிஸுந்த3ராப்4யாம்
அத்யந்தமாஸக்தஹ்ருத3ம்பு4ஜாப்4யாம்
அசேஷலோகைகஹிதங்கராப்4யாம்
நமோநம: சங்கர பார்வதீப்4யாம் 6

மங்களமே வடிவானர்களும் மிகவும் அழகானவர்களும், மிகவும் ஒற்றுமையான இதய கமலத்தை உடையவர்களும், எல்லா உலகிற்கும் நன்மையே செய்பவர்களுமான சங்கரருக்கும் பார்வதிக்கும் வணக்கம்.

நம:சிவாப்4யாம் கலிநாசநாப்4யாம்
கங்கால கல்யாண வபுர்த4ராப்4யாம்
கைலாஸ சைலஸ்தி2த தே2வதாப்4யாம்
நமோநம: சங்கர பார்வதீப்4யாம் 7

மங்களமே வடிவானவர்களும் கலி தோஷத்தைப் போக்குபவர்களும், (ஒருபுறம்) எலும்புக்கூடு தரித்து மறுபுறம் சுபமான உடலை உடையவர்களும், கயிலை மலையை இருப்பிடமாய்க் கொண்ட தெய்வங்களுமான, சங்கரருக்கும் பார்வதிக்கும் வணக்கம்.

நம: சிவாப்யாம் அசுப^{4}பஹாப்^{2}யாம்
அசேஷ லோகைக் விசேஷிதாப்^{4}யாம்
அகுண்டி^{2}தாப்^{4}யாம் ஸ்மிருதி ஸம்ப்^{4}ருதாப்^{4}யாம்
நமோநம: சங்கர பார்வதீப்^{4}யாம் 8

மங்கள வடிவானவர்களும் அசுபத்தைப் போக்கடிப்பவர்களும், எல்லா உலகிற்கும் மேலானவர்களும், மழுக்க முடியாத (சக்தி பொருந்திய) வர்களும் சாஸ்திரங்களினுல் அடைவிக்கப்படுபவர்களுமான சங்கரருக்கும் பார்வதிக்கும் வணக்கம்.

நம: சிவாப்^{4}யாம் ரத^{2}வாஹநாப்^{4}யாம்
ரவீந்து^{3} வைச்வாநரலோசநாப்^{4}யாம்
ராகாசசாங்காப^{4}முக^2ாம்பு^{4}ஜாப்^{4}யாம்
நமோநம: சங்கர பார்வதீப்^{4}யாம் 9

மங்களமே வடிவானவர்களும் ரதத்தை வாகனமாயுடையவர்களும், சூரியன்-சந்திரன், அக்னி ஆகிய மூவரையும் கண்களாய்க் கொண்டவர்களும், முழு நிலவுக்கு ஒப்பான முகத்தை உடையவர்களுமான சங்கரருக்கும் பார்வதிக்கும் வணக்கம்.

நம: சிவாப்^{4}யாம் ஜடிலந்த^{4}ராப்^{4}யாம்
ஜராம்ருதிப்^{4}யாஞ்ச விவர்ஜிதாப்^{4}யாம்
ஜநார்த^{3}நாப்^{3}ஜோத்^{3}ப^{4}வபூஜிதாப்^{4}யாம்
நமோநம: சங்கர பார்வதீப்^{4}யாம் 10

மங்களமே வடிவானர்களும் சடை முடி உடையவர்களும், முதுமையும் இறப்பும் அற்றவர்களும், திருமால் நான்முகன் ஆகிய இருவராலும் தொழப் பட்டவர்களுமான சங்கரருக்கும் பார்வதிக்கும் வணக்கம்.

நம: சிவாப்^{4}யாம் விஷமேக்ஷணுப்^{4}யாம்
பி^{3}ல்வச்ச^{2}த^3ாமல்லிகத^3ாமப்^{4}ருத்ப்^{4}யாம்
சோப^4ாவதீ சாந்தவதிச்வராப்^{4}யாம்
நமோநம: சங்கர பார்வதீப்^{4}யாம் 11

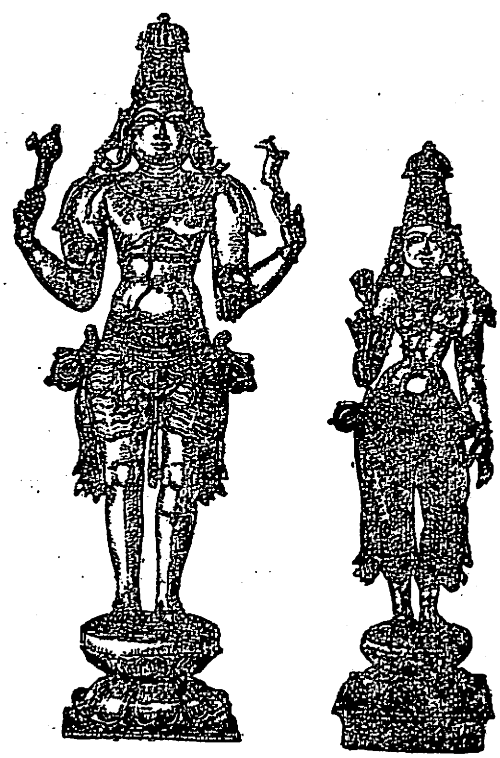
மங்களமே வடிவானவர்களும் நெற்றிக்கண்ணை உடையவர்களும், வில்வத் தளத்தையும் மல்லிகைப்பூ மாலையையும் அணிந்தவர்களும், அழகையும் அமைதி யையும் கொண்டவர்களுமான சங்கரருக்கும் பார்வதிக்கும் வணக்கம்.

நம: சிவாப்^{4}யாம் பசுபாலகாப்^{4}யாம்
ஜகத்ரயீரக்ஷண ப^{3}த்^{3}த^{4}ஹ்ருத்^{2}ப்^{3}யாம்
ஸமஸ்த தே^{3}வாஸுரபூஜிதாப்^{4}யாம்
நமோநம: சங்கர பார்வதீப்^{4}யாம் 12

மங்களமே வடிவானவர்களும் பசுக்களாகிய (உயிர்களை) காப்பவர்களும் மூவுலகையும் காப்பதிலேயே கட்டப்பட்ட இதயமுள்வவர்களும், எல்லா தேவர் களாலும் அரக்கர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவர்களுமான சங்கரருக்கும் பார்வதிக் கும் வணக்கம்.

ஸ்தோத்ரம் த்ரிஸந்த்^{4}யம் சிவபார்வதீப்^{4}யாம்
பக்^{4}த்யா படே^{2}த்^{3}த்^{3}வாத^{3}சகம் நரோ ய:
ஸ ஸர்வ ஸௌப^4ாக்ய ப^{2}லாநி பு^{4}ங்க்தே
சதாயுரந்தே சிவலோகமேதி 13

சிவ பார்வதியினுடைய 12 சுலோகங்கள் கொண்ட இந்தத் துதியை மூன்று ஸந்த்யைகளிலும் படிக்கும் மனிதன் எல்லா பேறுகளையும் அடைந்து நூறு வயது வாழ்ந்து முடிவில் சிவலோகத்தை அடைவான்.



அர்த்தநாரீச்வர ஸ்தோத்ரம்



(தேவியையும், இறைவனையும் மாற்றி மாற்றித்
துதிப்பது)

சாம்பேய கௌ^{3}ரார்த^{4}சரீரகாயை
கர்பூர கௌ^{3}ரார்த^{4}சரீரகாய ||
த^{4}ம்மில்லகாயைச ஜடாத^{4}ராய
நம: சிவாயை ச நம: சிவாய || 1

சம்பக மலர் போன்ற சுத்தமான பாதி உடலை உடையவளும், கர்ப்பூரம் போன்று வெளுத்த பாதி உடலை உடையவரும்; அழகான பின்னலையுடையவளும் சடைமுடியைக் கொண்டவருமான, 'சிவா' என்ற அம்பிகைக்கும், சிவபெருமானுக்கும் (இவ்விருவரும் ஒருங்கிணைந்த அர்த்த நாரீச்வர மூர்த்திக்கு) நமஸ்காரம்.

கஸ்தூரிகா குங்குமசர்ச்சிதாயை
சிதாரஜ: புஞ்ஜவிசர்ச்சிதாய |
க்ருதஸ்மராயை விக்ருதஸ்மராய
நம: சிவாயை ச நம: சிவாய || 2

கஸ்தூரி குங்குமம் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவரும், சிதை பஸ்மத்தால் பூசப்பட்ட உடலையுடையவரும், மன்மதனை உயிர் பெறச் செய்தவளும், மன்மதனை எரித்தவருமான, சிவா என்ற அம்பிகைக்கும் சிவபெருமானுக்கும் நமஸ்காரம்.

ஜ^{4}ணத்க்வணத் கங்கண நூபுராயை
பாத^{3}ாப^{3}ஜராஜத்ப^{2}ணிநூபுராய |
ஹேமாங்க^{3}த^{3}ாயை பு^{4}ஜக^{3}ாங்க^{3}த^{3}ாய
நம: சிவாயை ச நம: சிவாய || 3

ஒலிக்கிற காப்பு கால் கொலுசுகளையுடையவளும், பாம்புகளாகிற கால் சலங்கையை உடையவரும், தங்கத்திலான தோள்வளைகளை உடையவளும் பாம்பையே தோள்வளைகளாகக் கொண்டவருமான, 'சிவா' என்ற அம்பிகைக்கும் சிவபெருமானுக்கும் நமஸ்காரம்.

விசாலநீலோத்பலலோசநாயை
விகாஸிபங்கேருஹ லோசநாய |
ஸமேக்ஷணாயை விஷமேக்ஷணாய
நம: சிவாயை ச நம: சிவாய || 4

விரிந்த கருங்குவளை மலர் போன்ற விழிகளை உடையவளும், மலர்ந்த தாமரை போன்ற கண்களை உடையவரும், இரட்டைக் கண்களை உடையவளும் முக்கண்ணருமான, 'சிவா' என்ற அம்பிகைக்கும் சிவபெருமானுக்கும் நமஸ்காரம்.

மந்தா³ரமாலாகலிதாலகாயை
கபாலமாலாங்கித கந்த⁴ராய |
தி³வ்யாம்ப³ராயை ச தி³க³ம்ப³ராய
நம: சிவாயை ச நம: சிவாய || 5

மந்தார மலர் மாலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட முடியை உடையவளும், மண்டையோட்டு மாலைகளை கழுத்திலணிந்தவரும், நல்ல பட்டு வஸ்திரங்களை யணிந்தவளும், திசைகளையே ஆடையாய்க் கொண்டவருமான, 'சிவா' என்ற அம்பிகைக்கும் சிவபெருமானுக்கும் நமஸ்காரம்.

அம்போ⁴த⁴ரச்யாமல குந்தளாயை
தடித்ப்ரப⁴தாம்ர ஜடாத⁴ராய |
நிரீச்வராயை நிகி²லேச்வராய
நம: சிவாயை ச நம: சிவாய || 6

மேகம் போல் கறுத்த முன்மயிர்களையுடையவளும், மின்னல் ஒளி போல் சிவந்த ஜடைமுடியுடையவரும், தனக்கு மேல் ஆள்வோர் இல்லாதவளும் உலகெல்லாம் ஆளும் ஈசனுமான, 'சிவா' என்ற அம்பிகைக்கும் சிவபெருமானுக் கும் நமஸ்காரம்.

ப்ரபஞ்சஸ்ருஷ்ட்யுந்முக² லாஸ்யகாயை
ஸமஸ்தஸம்ஹாரக தாண்ட³வாய |
ஜகஜ்ஜனன்யை ஜக³தே³கபித்ரே
நம: சிவாயை ச நம: சிவாய || 7

உலகைப் படைப்பிக்கும் நடனத்தைச் செய்பவளும், எல்லாவற்றையும் அழிக்கும் ஆனந்த தாண்டவரும், உலகுக்கு தாயும், உலகின் ஒரே தகப்பனுமான 'சிவா' என்ற அம்பிகைக்கும் சிவபெருமானுக்கும் நமஸ்காரம்.

ப்ரதீ3ப்த ரேகோ2ஜ்ஜ்வல் குண்ட3லாயை
ஸ்பு2ரன்மஹார்பன்னக3பூ4ஷணாய |
சிவார்ந்விதாயை ச சிவார்ந்விதாய
நம: சிவாயை ச நம: சிவாய || 8

ஒளி விடுகிற காது குண்டலங்களை உடையவளும், பெரிய பாம்புகளை காதுக்கு அணிகலனாய்க் கொண்டவரும், எப்பொழுதும் சிவனோடு சேர்ந்தவளும், சிவாவோடு சேர்ந்தவருமானத் 'சிவா என்ற அம்பிகைக்கும் சிவபெருமானுக்கும் நமஸ்காரம்.

ஏதத்படே2த3ஷ்டக மிஷ்டத3ம் யோ
ப4க்த்யா ஸமான்யோ பு4விதீர்க4ஜீவீ
ப்ராப்நோதி ஸௌபா3க்3யமனந்தகாலம்
பூ4யாத் ஸதா4 தஸ்ய ஸமஸ்த ஸித்3தி4: || 9

எவனொருவன் இந்த எட்டு சுலோகங்களை பக்தியுடன் படிக்கிறானோ அவன் உலகில் புகழ் பெற்று நீண்ட ஆயுளுடன் வெகுகாலம தனக்கு வேண்டிய பாக்யங்களை அடைந்து, எப்போதும எல்லாவித ஸித்திகளையும நன்கு பெற்று விளங்குவான்.



நன்றி

* திருப்பாவை—திருவெம்பாவை பரிசளிப்பு விழா—மன்றத்தின் பதினோராவது ஆண்டுவிழா இவைகளை நடத்த ஆக்ஞை அளித்து அநுக்கிரகித்த காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி ஜகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சார்ய சுவாமிகள் திருவடிகளுக்கு எங்கள் நமஸ்காரத்தையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்;

* இம்மலரில் மணக்கும் கட்டுரைகள் வழங்கிய பெரியோர்களுக்கும், ஆதிசங்கரர் இயற்றிய பாமாலைகளை தமிழில் மிக அழகுடன் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்த திருவாளர்கள் ரா. கணபதி, டாக்டர் பி. கே. சுந்தரம், வழுத்தூர் ராஜ கோபால சர்மா, ஸ்ரீ மடம் ராமகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள், டாக்டர் பி. திருஞான சம்பந்தம் பிள்ளை, லக்ஷ்மிநரசிம்ம சாஸ்திரிகள், ஞானபாஸ்கர பண்டித-பி. என். நாராயண சாஸ்திரிகள், பிரம்மஸ்ரீ மாயூரம் ராமனாத தீக்ஷதர் ஸ்ரீ சிவராம தீக்ஷதர், காமகோடி கோசஸ்தானம் ஆகிய வித்வான்களுக்கும்;

* விளம்பரம் கொடுத்துதவிய, மற்றும் சேகரித்துத் தந்துள்ள பெரியவர்களுக்கும்;

* இம்மலரை அழகுபடுத்தும் வண்ணப் படங்களை அச்சிட்டுத் தந்த பி.என்.கே. பிரஸ், ஞானோதயா பிரஸ் உரிமையாளர்களுக்கும்;

* வண்ணப் படிமங்களை கொடுத்துதவிய "பவான்ஸ் ஜர்னல்" ஆசிரியருக்கும்;

* மலரில் வெளியான ஆதிசங்கரரின் பாமாலைகளை அழகுடன் அமைத்துக் கொடுத்த ஸ்ரீ ரா. கணபதி, டாக்டர் பி. கே. சுந்தரம் அவர்களுக்கும்;

* மிக உயர்ந்த முறையில்—குறிப்பாக மலரை வெளியிடும் நேரத்தில், காலம் தவறாது இம்மலரை அழகுடன் அச்சிட்டுக் கொடுத்துதவிய "கர்ட்டஸி பிரிண்டர்ஸ்" உரிமையாளர் அவர்களுக்கும், வி. ஆர். கே. பிரிண்டிங் அவுஸ் உரிமையாளர் அவர்களுக்கும்;

* மற்றும் இம்மலர் மலர ஒத்துழைத்த பல மெய்யன்பர்களுக்கும், மன்றத்தின் சார்பில் நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.